

IJA # 1341

[Judeo-Arabic and Hebrew Prayer Book]

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

סכמת

וי ימלל ה'ה שרד מעיק צפת
ברהם חיים היו בן מעלה
לכנמוהרר שמואל עבו
ל'ה
דרבנן קדישי אלה ואשי ע"ק
באיתנה במביי ע"א ומצאתי
ב ועצום הר נסים אלישע
והראני את מחברתו מה
שמע בערב"ת של חול
ומצאתי לשון מזמרים בו
אוצר יריא יריא וביאמת
ה ותוקי חרפתי וזאת אמרת כמה
ולפעולא מביא יתאמר איש
כי בו ערך שלחן פרי מזרים.
העתים. גם לבלעל חסידים.
ר נגע יראת אלהי אברהם
מידל נדלקת ומשומע ונפשו וכו'
אצמי. ארמטת אצמי
זעול זה כי תושלח את
בזאת המכתב משתעשע בו
הפרש וכו' מוזל קלש ומרשם
הראוי יראת פרי מזרים לכל
מקל ראש העתה לה דינים
תולשת ששורה ששורה. שנים

בל"ק

OUR NEW SEASON CTR
will be sent to any
on at

P213
Wristlet with Gold, with luminous dial.

DISCOUNT
FOR CASH
OR
V.P.P
10%

"ORR" Watch because the other Watch in

P209.—Our special luminous reliable lever movement Without luminous

P210.—New thin pattern Silver Pocket Watch with fine lever movement and full luminous dial, Rs. 50

Wristlet with and white luminous dial, Rs 90 + With full.

קדונו של עמו וישראל
 (ב) נסיון יפני ענינים מעט
 חוקל מים עזים טלש

הסכמת

הרב הכולל חזן ערכו מי ימלל ה"ה שר"ר מעייק צפת
 ת"ו כמזה"ר ח"ה **אברהם חיים** הי"ו בן מעלה
 הרב המופלא חוק לישראל בכמה"ר **שמואל עבו**
 זל"ה

אנכי בדרך בשלחותיהו דרבנן קדישי אלה ראשי עייק
 צפת היאור נחני ה' ובאתיפה **במבני** יע"א ומצאתי
 את שאתבה נפשי מעלת הרב ועצום ה"ר **נסים אלישע**
אליהו זכריה אלישע הי"ו והראני את מחברתו מה
 שפירש ותרגם את תפלת שמ"ע בערבית של חול
 ושל שבת קודש בלשון צה ומעוהצח לשון המדברים בו
 בע"ה **בנד"אד** וכל אנפיהאו ערי **אינדייא** יע"א ובאמת
 כי בראותי את יופי המלאכה ותוקף הרימותיו אמרתי כמה
 גדולים **מעשה נסים**: ולפעולא טבא אמדתי אישור
 היליה וחפץ ה' בידו יצלה כי בו ערך שלהן פרו מגדים.
 מזהב נהמדים. בינה לכל העתים. וגם לבעלי בתים.
 לדעת מה מוציא מפיו וכל אשר נגע ידא **לה אברהם**
 בלבו ועבודת ה' שם בקרבו ונפשו משתוקקת לידע
 את התפלה. עבודת ה' מלתא מסתבא בו ימצא
 עונג. גם אם לא ידע כטיב שתי הלשונות כי הוא לועז
 לה בלשון המדברת. והקורא באות המהכרת משתעשע בו
 ודומה לאבן ספיר ומאיר ולשם שבו מתוק לגפש ומרפה.
 והקונה ממנו לא ירפא. הרואה יראה פרו מגדים וכל
 מחמדים **לקושי שושנים** דינים על התפלה אשר לקט
 ואסף מן הספרים. חדשים גשמינים. וגם עשה פירוש המלות

בלה"ק

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the name 'אברהם חיים'.

30

Whistle with
 and white luminous
 Rs 90 : With full.

Whistle with b
 ith luminous d

P210.—New thin pattern Silver Pocket
 Watch with fine lever movement and full
 luminous dial, Rs. 50

הסכמה

בלה"ק לדעת את שורש המלה מהיכן מוצאה וקרא אותו
לקומי פרחים:

והן מזכירין מעשה נסים • ריחו הטוב נודף מה יפה
ומה נעים • דבריו אשר הטעים • בלקומי שושנים
ובלקומי פרחים וגם בדברו המעריב
ערב"ים יפים וזכים:

והן מזהירין לשון של זהורית לכל ישיג איש את גבול הרב
המחבר מעשה נסים והעובר על הדברים האלה עובר על
בל תשיג גבול ריע המים כי הוא עון פלילי ולימטין
ליה שתין חבלי גם כל חולי ומחלה עד שיקח רשות מהרב
המחבר או מבאי כוחו להדפיס את הספרים הנדל"ל
כומהם או כמקצתם בדומים ושומע לי ישכון בסח וישכון
באהולו נחת וזרח שבע רצון ומלא ועליו תבא ברכת
טוב ויאריך ימים ושנות חיים וקיימים לעד ולעולמי
עולמים הלא כה דברי שד"ר עיי"ק צפת ת"ו הכותב והחותר
פה במביי יע"א ביום ר"ח תמוז בהאי שתא בא סימן
אורך ימים ושנות חיים ל"פק הצעיר אברהם חיים
בכמות"ר שמואל

עבו ס"ט

הסכמת

הרב הכולל שד"ר מעיר אר"ץ רבה יע"א כמה"ר
יעקב חיים בכמות"ר יצחק אלפיייה היו
כאן נמציתי וכאן הייתי פה עי"ת במביי יע"א בהיותי

עובר

הסכמה

עובר אורח בשליחותיהו דרבנן קדישי הקדושים
אשר באר"ץ • לק"בץ על הגבאות לשוט בארץ • עובר
תלמוד תורה לבני ישראל הדלים והאביונים • הנהו
תלמידי דבי רב לומדים מקרא ותנ"ך וגפר"ת להיות
משכילים ונבונים • בכל חכמה ומדע כהימן ודרדע
ואראה מראות מעשה ידי אומן • נמע נעמן מעשה ידיו
כוננה • מעשה נסים קרא ושנה • ומצוף רבש אטעים
לן במיני תרגי"מא • בעבודה שבלב זו תפלה • אשר
תקנו אנשי כנסת הגדולה דברים העומדים ברומו • לעבוד
את ה' ולרוממו • ובעת הן בעון בל אתנו יודע עד מה •
מכוונת התפלה האמתיות אשר באו בסוד ה' בהיכל
המלך פנימה • אך שיח שפתותינו להבין פירוש המלות
כפשוטן המה עולות • יראו וירצו לאל איום נודא עלילות •
להתחנן אליו ולחלות • ומחסדי האל יתקבלו תפלותנו
כקרנן אשה ועולות • ומחשבה טובה מצרפה למעשה •
ובאמירה בעלמא סגי ברוך אומ"ר ועושה • הן הן
הדברים הנקנים באמירה • כאלו תקננו וכוננו בעולמות
העליונים אכפלקדיא המאירה • וכזה הזמן הלוך והסוד
ארעא אזלא ומדלדלא • באין מבין אפילו פירוש המלה •
רוב ההמון אנשים ונשים רק שפתים נעות • ולא זו אף זו
אפילו דברי התפלה בעצמם קארי תלת ופארי חדא נתן
מגרעות • וזו היא הסבה דלא ידע מאי קאמר • דלא תני
זלא גמר • וכעת ציץ רפואה פרה ויצץ ציץ ופרה העיר ה'

את

הסכמה

את לב טוב רב רחומאי לשם שבו הרב המחבר
יצו ביראת ה' אשר בקרבו . לעשות פתרון המלות
אשר בדברו מער"ב ערב"ים . ישרים וטובים . בלשון
אנשי ככל על ער"בים אשר בתוכה . אשר מקדם נסוכה
עיד ממלכה . וההוגה בהם . יבין פשטי המלות ועניניהם .
אנשים ונשים . נערים וישישים . להבין דברי חכמים
לעובדו שגם אהר . הפה והלב שוין כאחד . לפעלא טבא
אמרינן איישר ואיישר . והיה העקב למישור דרך הטוב
והישר בעני אלהים ואדם . לידע בשפה ברורה בלב
מבין מה אומר לפני יוצר האדם מה יפיו ומה טובו .
לשם שבו . האי ספרא נהר שכיות החמדה . אשר לו
יעדה . זכה זוכה את הרבים . באשר עשה לאהבת ה'
שוכן כרובים . מעשה נסים יהיו נקראים . מלאים
זיו ומפיקים בפז מסולאים . ישלם ה' פעולו עושה
נפלאות ונסים :

כאן מאהבה . ברבות הטובה . ונוסף גם הוא . עין ראתה
ותאשרהו . זר זהב סביב כל דבר ודבר הלמד
מענינו . מאין מוצאו אשורו ומכוננו . ודין אהניין . מאיזה
ענין . דבר רצוי וראוי מתקבל על הלב . לכל איש ה'
לב . הכי קרא שמו . מעמו ונימוקו עמו . לקומי
פרחים . כל רואיהם ששים ושמתים . חביבים על
לומדיהם . הם וביאודיהם . וישמה האדם וישתעשע .
במעשה נסים ואל--ישע :

כאן

הסכמה

כאן שנה פרחי שושנים . לקומי שושנים . כהרושי
דינים סדורים ונכונים . אלו הן נאמרון מפומייהו
דרכנן קדישי תנאי דאוריתא . הלכתא גברותא . בענין
התפלה . גמר לה לה . לקומי בתר לקומי אמרה צרופה .
מנופה כ"ג נפת . אשרי עין תהוה הדרת הספר
ומתכונתו . הוד תהלתו . אשרי איש אשר יביאהו אל
חדר הורתו . זה הספר . הנותן אמרי שפר . שלשה ספרים
נפתחים טובים וידידים . שלשתן יחד נצמדים . והן לאחדים .
כל אלה פעולת האי גברא דמעלי . גבר ה' בעוז רב
גובריה ורב חיליה . רב אחאי . ורב רחומאי . יתיב בתווגי
דלבאי . ידידי אהובי . איזי חביבי . מעלת הרב ועצום
כמה"ר נסים אלישע אליהו זכריה אלישע יצ"ו
יהא רעוא די ישכון באהליה . אורכא דחייז יתיהיב ליה כל
מלי דמעלי . הכמה ובינה יחבינתו נהליה . במעלות יהי
עולה בשם א' חי אשר בו חוסים . עושה נפלאות ונסים .
ולחם אלי--שע עד יבא אליהו .

כאן מיראה כל אשר נגע יראת ה' בלבו . לבלתי בא
אל הקודש לאדפיסי ספרא רבא הדין איש אשר לא
עמל בו . ולא גדלו . להשיג את גבולו . כי אם ברשות
הרב המחבר לעזמת מחברתו . כח גברא גבר בנוכרין רב
תהלתו . והגם שידעתי אנכי הצעיר בבית אבי מיעוט
ערכי ואיכותי . ומי אנכי כי אערך שיח לתת הסכמתי .
מ"מ מעלת הרב יצ"ו עושה שאינו זוכה בזוכה . וכבר
ראיתי מעלת הרב הכולל בישראל להלל שד"ר מע"הק
צפת וארץ הקדושה צפ"ת אמת אשר הוא מגדולי הארץ

שרי

הסכמה

שרי ונסיכי השולח אמרתו דרך קסתו קסת הסופר הנותן
אמרי שפר הנה ארש'ו אר'ש שיטה **ויסכם אברהם**
בהסכמה עלה על כל מי שיבא להשיג גבולו מהייה
בחוויא דרבנן דלית ליה אסוותא ליטה ובר ליטה ואשר
נזהר ונשמר אשר יעשה טוב ולא יחטא יהי ה' אתו
ויניקו דבש מסלע דבש וחלב חלב חמה אמרתי אנכי
לעשות רצון הרב המחבר לבא בשתי שורות אגב ריהמא
אחת למעלה ושבע למטה כיהודה ועוד לקרא עיקר
ועמו מפילה מיסמך סמנין על אילן גדול אילנא רבא
ותקיפה שכבר זקן הורה מפיו לפידים יהלכו זקוקין
דנורא הסכמה חמורה ולעת הזאת עתה באתי ויאמר
יעקב אחי ורעי אלופי ומיודעי שמעו אל **אברהם**
אביכם ואל אשר יצוה אתכם וה' יתן לכם ברכת
אברהם רב ברכות דהבא פרינא אורך ימים ושנות חיים
יצו ה' אתכם את הברכה ובכז עינינו צופיות למלך
מלכייא ראה נא ופקוד גפן פוריה אנא ה' עשה לנו
נסים אתייא ותמהייא ואנא ה' הושע **אלי-שע** אם לא
למענינו למען שכינתך יעלה יפה פיה הן משיח
לישראל ינון **ואליה** וברית אבות **זכר-יה** ואז נגיל
ונשמה שמהת עולם במשוש קריה **ירושלים** הבנויה
בהר המוריה ויהי ה' שלם ושמנו שלם **זכר-יה** :
כה דברי צעיר המשתלח מארץ רבה אדם צובה ומצפה
לה דרכו יצליח ברכות המובה במלטולא דגברי כאן בצערי
בתודש השביעי שנת השמטה שנת **יהי כישרון מלך**
הבוטח בא אהיה הצעיר יעקב
חיים יצחק אפייה ס"ט אמר

הקרמת המחבר

אמר המחבר נסים בין לאדוני אבי אלישע אליהו זכריה
אלישע יצ'ו ברוך ה' אלהי אבינו אברהם אשר בחר
בו ובזרעו אחריו עד עולם נצר מטעיו מעשה ידיו כולם
ואשר לא הסיר הסדן מאתם כשמוע נאקתם נכמרו רחמיו
לעשות מצדים כליה לפניהם הובילם למדבר והציף ים
עליהם ובני ישראל נסעו להר סיני לקבל שם התורה
בקדשה ובטהרה והביאם לארץ הקדושה והטהורה ובנה
להם בית הבחירה ובהיות על מכוננו בית קדשנו היינו
מביאים קרבנותינו לכפר על עונותינו ובעת הקריבנו
היינו מתודים על חטאתינו והיתה מכפרת עלינו ועתה
מרוב אשמתינו חרב בית קדשנו וגלינו מארצנו ואין
אנחנו יכולין להעלות חובתינו ואין עבודה מכפרת עלינו
עד שחקרו ודרשו אנשי כנסת הגדולה בתורת עילת כל
עילא בפסוק ולעבדו בכל לבבכם אי זו הי עבודה שהיא
בלב הוי אומר זו תפלה ותקנו לה באהבה ובחמלה
להיותינו לרצון בארץ עינינו שנשלמה פדים שפתינו
בכל יום שלשה תפלות סדורים שתיים כנגד שני תמידים
ואחת כנגד אברים ופדרים בלשון צחה מעולפת ספידים
ובשבתות ובראשי חדשים ובימים טובים הוסיפו תפלה
רביעית כנגד מוספים הקרבים ועוד הוסיפו תפלה חמישית
ביום כפרת חובים כדי להוסיף תחנה ובקשה מפני תענית
השבים ומפני אורך הגלות וגודל הצרות רוב ההמון
נושאים קולם כחתפללם לפני אלהי עולם באין
מבין דברי התפלה ופירושה וכאשר ראיתי כי דבר זה
מוכרח עלה ברעיוני לבבי לחבר זה הספר הנותן
אמרי שפר תפלת שמ"ע של חול ושל ש"ק בלשון

ערב צח ומצוחצה המדברים בו בעי"ת כנדא"ד וערי אינדייא יע"א והלקתים לשני חלקים חלק הראשון של חול וחלק השני של שבת קודש וקראתי לו שם בשם מעשה נסים [רת מנחה ערבית שחרית ה"מה נגדך סדורים יחד מתורגמים]: בלשון ערבי מערכה לקראת מערכה בסדר נאה ומתוקן והתונים לו סביב שני לקומים לאחד קראתי לקומי שושנים פסקי דינים וחלופי גרסאות ומנהגים מספרי ראשונים ואחרונים ולשני קראתי לקומי פרחים יפרש המלות בלשון קצר ואקראם אחד מעיר ושנים ממשפחה ציצים ופרחים:

ובכז יהי רצון מלפני שוכן עליה שחיה כוונתי רצויה לזכות את הרבים ולשמור תורתו ומצותיו תמיד כל הימים בעזר שוכן כרובים וירחם ה' עלינו וימחר לגאלנו ויבנה בת קדשנו ותפארתינו ויקבץ נפוצותינו במהרה בימינו יראו עינינו וישמח לבינו כיר"א:

מודעה רבה

עדה נאמנה אלכים אישים אקרא ברוב חנינה לבלתי יקרב איש זר להדפיס הספר הזה להשיג את גבולי בלתי רשות מאתי או מב"ך כתיקונה כדי שח"ו לא ליקום באמ"ג ויהיה לו למנה ונוסף עוד כי כל הקרב אשר לו שלח ידו במלאכת רעהו ה"ן עונשין מן הדין דינא דמלכותא דינא ושומע לנו יש"ב ועליו תבא ברכת טוב מן הברכה העליונה כיר"א:

ממני המחבר בשנת ה'ל"ב ת"ר במעגלי ישר לפ"ק

מסתקר אנא קדאמך
צלטאן חי
וקיום אלדי רדית ביי
נסמתי בשפקה כבירה
אמאנתך :
מבארך אתא א אלאהנא
צלטאן אל דנייא
אלדי קדסנא בפראייצו
ווצאנא עלא תעלי אל
אידין :

הנהגת הבוקר
מודה אני לפניך מלך
חי וקים שהחזרת
בי נשמתי בחמלה
רבה אמונתך :
ברוך אתה יי אלהנו
מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים :

לקומי פרחים

ברוך כמו רחום שהוא עצמו מקור הברכות ואינו מקבלם מאחרים קדשנו מלשון והתקדשתם והייתם קדושים וי"מ לשון אירוסין וקודשים ופירוש הראשון נראה לי עיקר נטילת מלשון וינטלם וינשאם :

לקומי שושנים

כשיעור האדם משנתו יאמר מודה אני לפניך וכ"ו :
זהר בכל פעם שתברך שתוציא שם מפיך לכלול שם הוי"ה עם אדנו"ת יאהדונהי בשלוב כי בכתיבתו הוא הוי"ה ובקריאתו הוא אדני :
יטול ידיו ויברך על נטילת ידים :
אם היה נעור כל הלילה לא יברך על נטילת ידים (בר"כ) :
עיון להר' עיקרי הדט בחלק א"ח סי' א' שהתיר לשתות קאפי עם סוקר קודם תפלה :

שרח א צלא כל ערבי

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 יצר את האדם בחכמה
 וברא בו נקבים נקבים
 חלולים חלולים גלוי
 וידוע לפני כפא כבדיך
 שאים יסתם א) לו
 אם יפתח אחד מהם
 אי אפשר להתקיים
 אפילו שעה אחת
 ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות:

מבאך אנתא א אלאנתא
 צלסאן א דנייא
 אלדי כלק אלא א אדמי
 בשמארא וכלק ביה נקוב
 נקוב רבווש רבווש
 מפשוף ומערוף קדאם
 פרסי ואנבך אלדי אנפאן
 ינסר יא אנפאן ינפתח
 ואחד מנהום לים ימכן
 ליסתקים לאונו סאעא
 ואחדא מבאך אנתא א
 מעאפי גמיע בשר ומעגב
 לתצנע:

לקוטי פרחים

בחכמה שכריאתו בחכמה נפלאה . וי"מ על שם שהגוף
 מלא נקבים כנוד ורוחו משתמרת בו . וי"מ
 שהתקין מזונותיו ואח"ך בראו . נקבים כגון פה וחוטם
 ופי הטבעת . חלולים . כמו לב וכרס ומעים . יסתם .
 יותר מזמן הקצוב . רופא על ידי פתיחת הנקבים להוציא
 הפסולת מבטנו שאם יתעפש שם ימות . אחת אל"ף
 סיגול ומפליא על פי שמלא נקבים כנוד ורוחו משתמרת
 א"נ שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת :

לקוטי שושנים

א) אין צריך לומר (אחד מהם)

שרח א צלא כל ערבי

ברכות

אלהי נשמה שנתת
 בי מהורה א) אתה
 בראתה . אתה יצרתה
 אתה נפתחתה בי . ואתה
 משמרה בקרבי .
 ואתה עתיד ליטלה
 ממני ולהחזירה בי
 לעתיד לבא . כל זמן
 שהנשמה בקרבי . מודה אני לפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי

אלאהי נסמא אדי געלתה
 ביי נציפא אנתא
 כלקתהא אנתא צוורתהא
 אנתא נפלתהא ביי ואנתא
 האפצהא פי וצטי ואנתא
 מרתוובד לתאכלהא מני
 ולתרגעהא ביי לדניית א
 גאיא גמיע וקת אלדי א
 נסמא בווצטי מסתקר אנא
 קדאמך א אלאהי ואלאה
 אבהאתי

לקוטי פרחים

אלהי צריך להפסיק בין אלהי לנשמה שלא יהא נראה
 כאומר שהנשמה אלוה ח"ו . מהורה שחוצבה
 ממקום טהור ולאפוקי דעכו"ם שנגזרו מצד הטומאה .
 אתה . ולא שלית . משמרה מן השונאים והחיצונים .
 לטלה ממני . ליום המיתה . לעתיד לבא לתחיית
 המתים

לקוטי שושנים

כשעושה צרכיו בין גדולים בין קטנים יברך אשר יצר :
 ואם לא עשה צרכיו לא יברך אשר יצר :
 שתה סם המשלשל יברך בכל פעם (בר"כי סי"ז) :
 א) אין צריך לומר (היא)
 מנהג טוב להולכים בתמים לחסמיק לברכת אשר יצר
 בלי הפסק כלל אלהי נשמה עד ואני אברכם :

(א) רבון כל המעשים
 אדון כל הנשמות
 (ב) חי וקים לעד
 ברוך אתה יי המחזיר
 נשמות לפגרים מתים:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם הנותן
 לשכוי בינה להבחין
 בין יום ובין לילה:

אסתאד גמיע אל צנאייע
 סיד גמיע א נסמאת
 האפס בגמיע א כלאייק
 חי וקיום לל אבד מבארך
 אנתא א אל מרגע נסמאת
 ללשוש מייאתה:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא א
 עאטי לל דיך פהס לייפדק
 בין א נהאר ובין א ליל:

לקוטי פרחים

כל זמן וכו' ע"ד לא המתים יהללו יה
 הרוחניות והנשמות ותני והדר מפרש אדון
 וכו' מתים כי השינה אחד מששים ממיתה ונקראו
 פגרים ששובתים מתנועתם לשכוי כן נקרא הלב
 והתרנגול כמ"ש בגמרה ר"ה כשהלכתי לגבול קנשדיא
 היו קוראים לתרנגול שכוי

לקוטי שושנים

כשאומר אלהי נשמה יכויון בשלוב אותיות נשמה עם
 אותיות שמו דהיינו אם היה שמו אברהם בחול יקדים
 אותיות שמו לנשמה כזה אנכשרמהקם וכשבת יקדים
 אותיות נשמה לשמו כזה נאשכמרקהם וכן כל השמות:
 (א) אן צריך לומר (שאתה הוא):
 (ב) אן צריך לומר (מושל בכל הבריות):

ה
 אַמְהָ פּוֹקֵה
 עוֹרִים
 אַמְהָ מַתִּיר
 אַסוּרִים
 אַמְהָ זוֹקֵף
 כְּפוּפִים
 אַמְהָ מַלְבִּישׁ
 עֲרוּמִים
 אַמְהָ הַנוֹתֵן
 לַיַּעַף כַּח
 אַמְהָ רוֹקֵעַ
 הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
 אַמְהָ הַמַּכִּין
 מִצְעָדֵי גֵבֶר
 אַמְהָ שֶׁעֲשָׂה
 לִי כָּל צָרָכִי
 אֲדִי צָנַע לִי גְמִיעַ עֲזוֹתִי

מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מפתח עמיין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מחלחל מרכוסין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 נאצב מחניין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 מלבס משלחין:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 א עאטי לתעבאן קוזה:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 באצטא ארץ עלא א מאי:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא
 א מרתב כסוואת רגל:
 מבארך אנתא א אלאהנא
 צלטאן א דנייא

לקוטי פרחים

צרכי צ"ל הצדי בקמץ חטוף והכף בחירק ורגושה:

בא' אַמ"ה יְהוָה יְהוָה
יִשְׂרָאֵל בְּנִבְרָה:

בא' אַמ"ה עוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בא' אַמ"ה שְׁלֹא עֲשֵׂנִי
נְוִי:

(והאשה אומרת) נְוִיָּה:

בא' אַמ"ה שְׁלֹא עֲשֵׂנִי
עֶבֶד:

(והאשה אומרת שִׁפְחָה)

בא' אַמ"ה שְׁלֹא עֲשֵׂנִי
אִשָּׁה:

(והאשה אומרת שְׁעֲשֵׂנִי
כְרִצוֹנוֹ):

בא' אַמ"ה הַמַּעֲבִיר
חֲבִלִי שִׁינָה
א מַעֲבֵר טְלוֹקָת נּוּמָא

לקומי פרחים

חבלי חלקי השינה על שם חבלים נפלו לי בנעימים
וי"מ לשון חבלי יולדה שההעדר השינה גורם
צער ופירוש הב' נראה לי עיקר

מז עיינו ונעאסמן גאפינו
(א) מעיני ורתנומה
מַעֲפֵפֵי:

ויהי רצון מלפניך יי
אלהינו ואלהי

יְבֹרְכֵנו שְׁתַּגְּבִילֵנו
בְּתוֹרַתְךָ וּתְדַבֵּיקֵנו

בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנו
לְיָדֶי חֵטָא וְלֹא לְיָדֶי

עֲבָרָה וְלֹא לְיָדֶי נְסִיזָן
וְלֹא לְיָדֶי בְּזִיוֹן:

וּתְרַחֵקֵנו מִיֵּצֵר הָרַע
וּתְדַבֵּיקֵנו בְּיֵצֵר הַטּוֹב

וּתְנַנְּנוּ לְאַהֲבָה לְחַן
וְלְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל

רוֹאֵינוּ וְנִמְלֵנו חֲסָדִים טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה
יי נִמְלֵ חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

לקומי פרחים

ויהי רצון הראשונה צ"ל בואו

לקומי שושנים

(א) כפי סדור הרש"ש זיע"א צ"ל מעיני ורתנומה מעפפפי:

יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי
 אבותינו שתצילנו
 היום ובכל יום ויום
 מעזי פנים ומעזות
 פנים מאדם רע
 (א) מיצר רע מחבר
 רע משכן רע מפגע
 רע מעין הרע
 (ב) מלשון הרע

יפון רצא מן קראמך
 א אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא אלדי תכלצנא
 א יום ובנמיע יום ויום
 מן קוויין וגה ומן קוויית
 וגה מן אדמי לאש
 מן כאטר לאש מן
 צאחב לאש מן גיראן
 לאש מן צרף לאש
 מן עין אל לאש
 מן לסאן אל לאש

לקוטי פרחים

יהי רצון השנית צ"ל בלא וא"ו עזי פירוש מאנשים
 עזי פנים שלא יתדיסו כנגדי ויוציאו עלי לעז
 של פסול ומעזות פירוש שלא אעז גם אני פנים כנגד
 אחרים מלשון הרע אנחנו על אחרים או אחרים עלינו :

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (מאשה רעה) :
 (ב) צ"ל מלשון בלא וא"ו :

(א) מדין קשה ומבעל
 דין קשה בין שהוא
 בן ברית ובין שאינו
 בן ברית (ב) ברוך אתה
 יי אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על דברי תורה :
 הערב נא יי אלהינו
 את דברי תורתך
 בפינו ובפיפות עמך
 בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו
 וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי

מן שרע צעיב ומן צאתב
 שרע צעיב בין אלדי הוא
 אבן אחד ובין אלדי ליסו
 אבן אחד מבארך אנתא א
 אלאהנא צלסאן אל דנייא
 אלדי קדסנא בפראייצו
 ווצאנא עלא פלאם שריעה :
 חלי אל אן א אלאהנא
 אלא פלאם שריעתך
 בתמנא ובתמום קומך
 בית ישראל ונציר נתנא
 וולאדנא וולאד
 וולאדנא נמיענא עארפיין
 אסמך ומתעלמין

לקוטי פרחים

בן שהוא בן ברית פירוש יהודי שהוא מחול
 בברית אברהם ובן שאינו בן ברית פירוש עובד
 כוכבים ומזלות שאינו בעל ברית : הערב לשון עריבות
 ומתיקות וצ"ל הערב בלא וא"ו כגירסת האר"י זיע"א
 ועיין להשיך :

לקוטי שושנים

(א) אין צריך לומר (ממלשינות מעדות שקר משנאת הבריות
 מעלילה ממיתה משונה מחולאים רעים ממקרים רעים) :
 (ב) אין צריך לומר (ומדינה של גהנם) :

תורתך לשמה • ברוך
אתה יהוה המלמד
תורה לעמו ישראל :
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם
אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את
תורתו • ברוך אתה יי
נותן התורה :

וידבר יהוה אל משה
לאמר : דבר אל
אחרון ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני
ישראל אמור להם :

שריעתך לאסמה מבארך
אנתא א אל מעלם שריעה
לקומו יסראיל :

מבארך אנתא א אלאהנא
צלמאן א דנייא אלדי
אסתלייד בינא מן גמיע
אל אקוואם ועמא לנא
אלא שריעתו מבארך
אנתא א עאמי א שריעה :
ותכלם א אלא מוסא
קאילין : פלם אלא אחרון
ואלא בנינו קאילן אהנא
תבארפון אלא בנין
יסראיל קול להום
יבארפך א ויחפצך : וצווי
א וגהו אליך ויהו עליך :
יחאביא וגהו איך ויגעל
לך סלאם : וייגעלון אלא
אסמי עלא בנין יסראיל
ואנא אבארפיהום :

יברכה יהוה וישמרה : יאר יהוה י פניו אליך
ויחנך : ישא יהוה י פניו אליך וישם לך
שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני
אברכם :

לקוטי פרחים

לשמה ולא לשם עושר • נותן לשון חוה :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו •

פתח אליהו הנביא ואמר רבון עלמין דאנת חד ולא
בחסרון • אנת הוא עלאה על כל עלאין • סתימא
על כל סתימין • לית מחשבה תפיסא בך כלל • אנת
הוא דאפקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן
לאנהנא בהון עלמין סתימין דלא אהנלון ועלמין
דאהנלון • ובהון אהפסיאת מבני נשא • ואתה הוא
דקשיר לון ומחד לון • ובנין דאנת מלנאן כל מאן
דאפריש חד מן חבריה מאלון עשר אתחשיב ליה כאלו
אפריש בך • ואלון עשר ספירן אינון אזלון פסדון חד
אריך וחד קצר וחד בנוני • ואתה הוא דאנהיג לון • ולית
מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל
סקרא • לבושין תקינת לון דמניהו פרחין נשמתין לבני
נשא • וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני
לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא • תסד
דרועא ומינא גבורה דרועא שמאלא • תפארת גופא •
גצה והוד תרין שוקין • יסוד סיומא דגופא אות ברית
קדש • מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה • מוחא
חכמה איהו מחשבה מלגו • בינה לבא ובה חלב מבין •
ועל אלון תרין פתיב הנסתרות לון אלהינו פתח עליון
איהו פתח מלכות • ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית •
ואיהו קרקפתא דתפלי • מלגו איהו יוד ח"א וא"ו ח"א

דאיהו ארץ אצילות . איהו שקיו דאילנא בדרועו
 וענפוי . כמנא דאשקי לאילנא ואחרבי בההוא שקיו :
 רבון שלמין אית הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי
 לאילנא בההוא נביעו . וההוא נביעו איהו כנשמתא
 לגופא דאיהו חיים לגופא . וכך לית דמיון ולית דיוקנא
 מפל מה דלנא ולבר . וכראת שמנא וארעא . ואפקת
 מנהון שמשא וסיתרא וכוכביא ומולי . וכארעא אילנן
 ודשאין ונפתה דערן ועשבין וחיון ועופין וננין וכעידן
 ובני נשא . לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון
 בהון עלאין ותתאין . ואיך אשתמודעאן מעלא ותתאי .
 ולית דיבע בך כלל . ובר מינד לית יחודא בעלאי
 ותתאי . ואנת אשתמודע אדון על כלא . וכל ספידן כל
 חר אית ליה שם ידוע . ובהון אתקראו מלאכיא . ואנת
 לית לך שם ידוע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת
 הוא שלימו דכלהו . וכר תסתלק מנהון . אשתארו
 כלהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חפים ולא
 בחכמה ידעא . אנת הוא מבין ולא מפינה ידעא . לית
 לך אחר ידעא אלא לאשתמודעא תקפד וחילך לבני
 נשא . ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא ובדחמי
 דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא . דין
 איהו גבורה . משפט עמודא דאמצעיתא . צדק מלכותא
 קדישא . מאוני צדק תרין סמכי קשוט . הין צדק אות
 ברית . כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא . אבל לא
 דאית לך צדק ידעא דאיהו דין . ולא משפט ידעא

דאיהו רחמי . ולא מפל אלין מדות כלל . קום רבי
 שמעון ויתחדשון מלין על ירך . דהא רשותא אית לך
 לגלאה רזין סמירין על ירך . מה דלא אתיהיב רשו
 לגלאה לשום בר נש עד כען :
 קם רבי שמעון פתח ואמר לך יי הגדלה והגבורה
 עלאין שמעו אינון דמיכין דחברון ורעוא
 מהימנא אתערו משנתכון . הקיצו ורננו שוכני עפר .
 אלין אינון צדיקיא דאינון מססרא דההוא דאתמר בה
 אני ישנה ולבי ער . ולא אינון מתים . ובנין דא אתמר
 בהון הקיצו ורננו . רעוא מהימנא אנת ואבהן
 הקצו ורננו לאתערותא דשכנתא דאיהו ישנה בגלותא .
 דער כען צדיקיא כלהו דמיכין ושינתא בחוריהון . מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעוא מהימנא ויימא
 ליה קום רעוא מהימנא . דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה . ויימא בהון פתחי לי
 אחותי רעיתי יונתי תמתי . דהא תם עונך בת ציון לא
 יוסיף להגלותך . שראשי נמלא סל . מאי נמלא סל .
 אלא אמר קודשא בריך הוא אנת השיבת דמיומא
 דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
 בישובא . לא חכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא .
 תהילך סימנא שראשי נמלא סל . היא שכינתא בגלותא .
 שלימו דילה וחיים דילה איהו סל . ודא איהו יוד ה"א
 וא"ו . והיא איהו שכינתא דלא מחשבון ס"ל . אלא יוד
 דה"א וא"ו דסליקו אתוון לחשבון ס"ל . דאיהו מליא

שרח א צלא כל ערבי

לשכינתא מנביעו דכל מקורין על איין . מנד קם רעיא
מהימנא ואבהו מדישין עמיה . עד קאן הוא ד'חודא .
ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ברוך אתה יי אלהינו
מבארך אנתא א אלאהנא
מלך העולם אשר
צלמאן אל דנייא
אלדי קדסנא בפראייצו
קדשנו במצותיו וצוננו
ווצאנא לנלתף כל ציצית :

לקוטי פרחים

בציצית הבית בניקוד שו"א

לקוטי שושנים

יפריד הציציות תמיד ואם מסובכין קצת אסור להפרידם
בשבת . (גן המלך סי' ס"ה) :
בענין כסוי הראש במלית נהרא נהרא ופשטיה ולכל
הדברות בעת שיברך יתעמף כדי הלוך ד' אמות כעטיפת
הישמעאלים ואח"ך ינהג כמנהגו . (מחב"ד סי' ח')

נקב שבו הציצית לא יהיה רחוק יותר מג' אצבעות דהיינו
אמה קמיצה זרת (מחב"ד סי' י"א)

אזהרה במצות עטיפת ציצית יוריד הציצית על צוארו אחר
הברכה ויהיו ב' ציציות בצד ימין וב' ציציות בצד
שמאל ואח"ך יאחוז בצד ימיני של הטלית בשתי ציציות
שבו וישליכם לצד שמאל סביב גרונו על כתף השמאלי
לאחריו וישהה בזה מעט כדי הילוך ד' אמות ואח"ך יחזור
וישליך לאחוריו גם ב' ציציות של הטלית באופן שיתחברו
מאחוריו בצד השמאלי כל הד' ציציות וישהה בכך מעט כדי ד'
אמות ואח"ך יסיר העיטוף מעל צוארו וילבשנו כדרכו :

שרח א צלא כל ערבי

מבארך אנתא א אלאהנא
צלמאן אל דנייא
אלדי קדסנא בפראייצו
ווצאנא לנכלי תפליין :
מבארך אנתא א אלאהנא
צלמאן אל דנייא
אלדי קדסנא בפראייצו
ווצאנא עלא פריצת
תפליין :

ואם הפסיק בן תש"י לתש"ר
יברך

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוננו
על מצות תפליין :

לקוטי שושנים

אם שכח ולבש תפלה של ראש קודם של יד אין צריך
להסירה אלא ילבש של יד (ברכ"י סי' כו' ושוריי ברכה)
אחר שיברך ז' בריכות יניח של ראש . (ברכ"י סי' כ"ה)
אזהרה במצות תפליין צורך גדול לכל איש ישראל להניח
שתי זוגות תפליין אחד כסברת רש"י ואחד כסברת
ר"ת כי תרוויהו צריכי ואין בזה יוהרה וחסידות וילבש הב'
זוגות ביחד ואמנם אופן הנחתם כך תחלה יכניס בזרוע
תש"י דרש"י ואח"ך תש"י דר"ת ושניהם יקשרם במקום
הנקרא קבורת של פרק העליון שבזרוע שמאל ודרש"י יהיה
סמוך כלפי צד הכתף ודר"ת סמוך לפרק אמצעי וכן בתש"ר
יניח בתחלה דרש"י ואח"ך יניח דר"ת למעלה מרש"י :
מצוה לקרות בכל ימי החול בעוד שתפילין עליו ארבע
פרשיות של תפליין . וכבר שתים נאמרות בק"ש וזה
פרשת קדש . והיה כי יביאך :

שרח א צלא כל ערבי

וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: קדש-לי
 כל-בכור פטר כל-רהם
 בבני ישראל באדם
 ובבהמה לי הוה:
 ויאמר משה אל-העם
 זכור את-היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים כי בחוק
 יד הוציא יהוה אתכם
 מזה ולא יאכל חמץ:
 היום אתם יצאים
 בחדש האביב: והיה
 כי-יביאך יהוה אל-

ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחני והיבוס
 אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ

לקוטי פרחים

פטר שפתח את הרהם תחלה. רי הוא לעצמי קניחים
 ע"י שהכיתי בכורי מצרים

שרח א צלא כל ערבי

שחרית תפילין יז

זבת חלב ודבש ועבדת
 את-העבדה הזאת
 בחדש הזה: שבעת
 ימים תאכל מצות
 וכיום השביעי תג
 ליהוה: מצות יאכל
 את שבעת הימים
 ולא יראה לך חמץ
 ולא יראה לך שאר
 בכל-גבלך: והגדת
 לבנך ביום ההוא
 לאמר בעבור זה עשה
 יהוה לי בצאתי
 ממצרים: והיה

לך לאות על-ידך
 ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
 יהוה בפניך כי ביד חזקה הוציאך יהוה
 ממצרים: ושמרת את-

לקוטי פרחים

זבת חלב ודבש חלב זב מן העזים והדבש זב מן
 התמרים ומן התאנים העבדה של פסח.

החקה הזאת למוערה
מימים ימימה: פ

והיה כייבאך יהוה
אל-ארץ הפנעני

כאשר נשבע לך
ולאבתך ונתנה לך:

והעברת כל-פטר-רחם
ליהוה וכל-פטר-שנר

בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה: וכל-

פטר חמר תפדה בשה
ואם-לא תפדה וערפתו

וכל בכור אדם בכניך תפדה: והיה כיי-
ישאלך בנה מחר לאמר מה-זאת ואמרת

אליו בחוק יד הוציאנו

לקומי פרחים

מימים ימימה משנה לשנה שנה נפל ששנתו
אמו בלא עתו ולפטור הבא אחריו ועפרתו
עורפו בקופיץ מאחוריו והורגו מחר לאתר זמן
ולמוטפות תפילין:

א מן מצד מן בית
עבורי: ופאן אד צעב

פרעון לייבעתנא וקתל א
גמיע בכר בארץ מצד מן

בכר אדמי ואלא בכר
בהימה עלא האפדא אנא

דאכח לא גמיע פתח בטן
א דפורא וגמיע בכר בניני

אפך: ויפון לנישאן עלא
ידך ולתפלין בין עייונך

אד בקוות יד כדלנא א מן
מצד:

(א) וצלת חנה וקאלת
כייף קלבי בא עלא

שאני בא ערץ תמי עלא
ערוויני אד פרתתו

במסאעדתך (ב) לים
מקדם פא אד לים מן

גידך ולים קווי

יהוה ממצרים מבית
עבדים: והי כיי-הקשה

פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל-בכור בארץ

מצרים מבכר אדם
ועד-בכור בהמה על-

בן אני זכח ליהוה כל-
פטר רחם הזכרים

וכל-בכור בני אפדה:
והיה לאות על-ידכה

ולמוטפת בין עיניך
כיי בחוק יד הוציאנו

יהוה ממצרים:
(א) ותתפלל חנה ותאמר

עלי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב
פי על אויבי כיי שמחתי בישועתך (ב)

אין קדוש ביהוה כיי אין בלתך ואין צור

לקומי פרחים

עליך • ענין שמחה • רמה • ענין גבוהה • קרני התוקף
יקרא קרו בלתך זולתך צור ענין חזק ורשי פי צייד

כאלהינו (ג) אל תרבו
 תדברו נבחה נבחה
 יצא עתק מפיהם כי
 אל דעות יהוה ולו
 נתכנו עלילות (ד) קשת
 גבורים חתים
 ונכשלים אזורו חיל (ה)
 שבעים בלהם נשפרו
 ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה
 ורבת בנים אמללה (ו) יהוה ממית ומחיה

כאלהנא (ג) לא תפתרון
 תפלטון עאלויא עאלויא
 יטלע קווי מן תמכום אד
 טאייק מערפאת א ולו
 אנעדוהג(ד) קוין גבארין
 מפסורין ומעתדין תזמו
 קווא (ה) שבאעה כל לבו
 אנפרו וגוואעא אמתנעו
 אא עאקרא ולדת סבעה
 ופתירת בנין אנקטעת
 (ו) א ממיית ומעייש

לקוטי פרחים

עתק דברי חזק כמו ידברו עתק (תהלים צ"ד) דעות
 אמרה דעות לשון רבים כלומר כל דעות בני אדם
 ידעם כאחת כמו"ש היוצר יחד לבם המבין אל כל
 מעשיהם • ולא כתיב בא'לף וקרי בו"ו ופירוש הכתוב •
 כי לא נתכנו עלילות בני אדם אם לא יחפון האל • ופירוש
 הקרי • כי לו לבדו נתכנו העלילות לא לבן אדם נתכנו
 ענין מנין כמו ותוכן לבנים (שמות ה') עלילות מעשים
 כמו אשר עולל לי (איכה א) חתים • ענין שביחה •
 הגבורים וקשתם • אזורו • חגרו • חיל • כח •
 חדלו • מנעו • ורבת בנים • בת רבות בנים אמללה
 ענין כריתה •

מזריר שאול ויעל (ז)
 יהוה מוריש ומעשיר
 משפיל אף מרומם (ח)
 מקים מעפר דל
 מאשפת ירים אביון
 להושיב עם נדיבים
 וכסא כבוד ינחילם
 כי ליהוה מצקי ארץ
 וישת עליהם תבל (ט)
 רגלי חסידיו ישמר
 ורשעים בחשך ידמו כי לא בלח יגבר
 איש (י) יהוה יחתו מריבו עליו בשמים

מנול לל קבר ויצעד (ז)
 א מפקר ומגני מנצי חתא
 מעלי (ח) מקים מן א
 טראב אל פקיר מן א
 מזאבל ירפע א מסכין
 ליגלס מע א אצלייא
 ופרסי ואגב יוורתהום אד
 לא עמאנווד ארץ וגעל
 עליהום דנייא (ט) רגלין
 פאצלינו יחפץ וצאלמין
 בל עתמיה ינלמדון אד
 לס בקווא יתגלב רגאל
 (י) א ינכסרון מקאתלינו
 מן טרפו בסמא

לקוטי פרחים

מוריש ענין עניות • מאשפות הוא מקום השלכת
 הזבל • אביון התאב לכל דבר כי אין לו מאומה •
 נדיבים • שרים וחשובים • מצוקי • עמודי חסידו •
 חסידו כתיב חסידיו קרי • בין יחיד בין רבים ידמו •
 יכרתו • יחתו • ישברו • מריבו • מריבו כתיב מריבו
 קרי בין יחיד בין רבים • עלן • עלו כתיב ועליו קרי
 אפילו עלו בשמים מדעים עליהם ומורידם •

יָרַעַם יְהוָה יָדִין
אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵז
לְמַלְכוֹ וַיְרַם קֶרֶן
מִשִּׁיחוֹ (יא) אֶתְוָהִי כְמָה
רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי
כְמָה תִּקְיִפִין
מְלָכוֹתֶיהָ מְלָכוֹת עֲלֵם
וְשַׁלְמָנֵיהָ עִסְדָּר וְדָר (יב)

יגדגס א ישראל אל ארץ
ויעסי קווא לצלמאנו
ויעלי שאן מדהונו (יא)
אויאתו אש קדר פכירין
ועג איבו אש קדר קווין
צלמנתו צלמנאת אכד
וחפמו מע גיל וגיל (יב)
ונחנא קומך וגנס מרעתך
נשכר לך לל אכד לגיל
וגיל נחכי תמריחתך (יג)
מגרב

וַאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדֵה לְךָ
לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהַלֶּתְךָ (יג) עָרַב

לקומי פרחים

ירעם מלשון רעם ורעש ידין ישפוט אפסי קצות :
ויתן עוז ה' יתן עוז וגבורה למלכו לשאול קרן
המלה ההיא הונחה על התגבורות כי בע"ח בעלי
הקרן יתחזקו בהם משיחו דוד כי שמואל בנה רק
משחו למלך אבל לא המליכו בחייו כי שמואל מת ועודנו
לא מלך עד לאח"כ והתפללה עליו חנה שידום קרן
ממשלתו אתוהי אותותיו כמה הוא כענין מאד
רברבין גדולים ותמהוהי ומופרגיו תקיפין
חזקים עלם עולמים ושלמנה וממשלתו דר ודר
עם דור המכול ודור הפלגה והמצריים וכל דור ודור :

וַצַּבְחָ וְצַהֲרִי אֶצְלוֹ וְאֶצְג
וַיִּסְמַע צוֹטִי (יד) בַּסְרוּד
סוּוֹא נְגוּס א צבח ויגלבון
בנין א מלאיפה (טו) לם
אבאף מן רבוואת קום
אלדי דור מדאר געלו
עליי (טז) ואנא בא אפתר
אסרגי לאלאה מסאעדי
יסמעני אלאהי (יז) לא
תפרחין עדוותי לי אד
וקעתו קמתו אד אגלסבל
עתמיה א צווא לי (יח) אד
לך א אסתרגיתו אנתא
תנאווב א אלאהי (יט)
רגלי וקפת כל ערל
בתגווק אבארך א :

וּבִקֵּר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה
וְאֶהְמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי (יד)
בְּרֶן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקֵּר
וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים (טו)
לֹא אִירָא מִרְכָּבוֹת
עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ
עָלַי (טז) וְאֲנִי בִיהוָה
אֲצַפָּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי יִשְׁמַעְנִי אֱלֹהֵי (יז)
(בשבת אין אומרם אל
תשמחי אויבתי לי כי
נפילתי קמתי כי אשב
בחשך יהנה אור לי (יח) כי לך יהנה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי (יט) רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהנה :

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך
והריני אוהב את כל אחד מבני ישראל כנפשי
ומאודי והריני מזמן פה שלי לתתפלל לפני בוראי מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :

וטוב לומר קודם שיתפלל אלהינו מלוך וכו' עד משלה ויתחיל אלהינו :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלה בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עך על כל יושבי תבל ארץך וידע כל פעול פי אפה פעלתו ויבין כל יצור פי אפה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יהיה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה :

אלהינו ואלהי אלהנא ואלה אבהאנא אדפרנא כלפראן מליח מן קדאמך ופטנא בפטנת מסאעדא ורחמא מן סמאזות סמאזות סאבך ודפר לנא א אלהנא מחבת אל אוול אננין אברהים יצחק ויסראיל עבדך א א אהד ואלא א פצל ואלא א הלפאן הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך :

את הנבית ואת החסד ואת השבועה

לקומי פרחים

משמי פירוש שמים עליון שמי שמים אמצעי (וכן תרגם רב יוסף בר"ה ב' קפיטל ו' פסוק ח"י) שמים ושמי שמים שמיא עלאי ושמיא מצעאי ושמיא תתאי :

אלדי חלפת לאברהים אבונא כגבל א עבארא ואלא א תפתך אלדי פתך אלא יצחק אבנו עלא עלו אמדכח פמא מפתוב בשריעתך :

ופאן עקב א פלאמאת האוולי וא גרב אלא אברהים וקאל אליה אברהים וקאל הודאני :

וקאל כד הל אן אלא אבנדך אלא וחידך אלדי חבית אלא יצחק ומשי לך א א ארץ א עבארא וצערו

קחנא את בנדך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולד לך אל ארץ המדינה והעלהו

את יצחק ולד לך אל ארץ המדינה והעלהו

את יצחק ולד לך אל ארץ המדינה והעלהו

את יצחק ולד לך אל ארץ המדינה והעלהו

לקומי פרוזים

אחר פירוש אחר דבריו של ישמעאל ששבת עצמו במילה א"נ אחר דבריו של שטן שקטרג על אברהם אבינו ע"ה שלא הקריב שום קרבן לה' ממשנתה גדול שעשה נסה מלשון נסיון ויש מפרשים לשון נס ודגל ופרוש הראשון נראה לי עיקר נא לשון בקשה המדינה פי שממנו יוצאה הודאה לישראל א"נ על שם שגדל שם מר דרוד וקנמן בשם :

שם לעלה על אחד
 ההרים אשר אמר
 אליך: וישכם אברהם
 בבקר ויחבש את-
 חמרו ויקח את-שני
 נעריו אתו ואת יצחק
 בנו ויבקע עצי עלה
 ויקם וילך אל-המקום
 אשר-אמר-לו האלהים:
 ביום השלישי וישא
 אברהם את-עיניו וירא
 את-המקום מרחק:
 ויאמר אברהם אל-
 נעריו שבו-לכם פה

תם לצעידא עלא ואחד
 אל אנבאל אלדי אקול
 אליך: וגבש אברהים כל
 צבחה וסרג אללא חמארו
 ואכר אללא תנין צביאנו
 מעו ואלא יצחק אבנו
 ופשק לשב צעידא וקאם
 ומשא אא אל מוצע אלדי
 קאל לו א: ביום אל
 תאלת ועלא אברהים אא
 עיונו ונצר אללא א מוצע
 מן בעיד וקא אברהים אא
 צביאנו אנלסו לפום הוני
 מע אל חמאר ואנא ולצבי
 נמשי אללא הוני ונסגד
 ונרגע אליפום: ואכר
 אברהים אללא לשב אל
 צעידא וכלא עלא יצחק
 אבנו ואכר

עם-החמור ויאני והנער נלכה ער-כה
 ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם
 את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח

לקומי פרחים

וירא ראה ענן קשור על ההר עד כה כלומר דרך מועט

בידו אללא א נאד ואא
 אל ספין ומשו תנינהום
 סווא: וקאל יצחק
 אללא אברהים אבנה
 וקאל אבני וקא הודאני
 אבני וקאל הודא אל נאד
 ולשב וויין א פבש
 לצעידא וקא אברהים א
 ינצר לו א פבש לל
 צעידא אבני ומשו
 תנינהום סווא: וגו אא א
 מוצע אלדי קא לו א ובנא
 תם אברהים אא א מדבחה
 וצף אא א לשב וכתף
 אללא יצחק אבנו וכלאהו
 עלא א מדבחה מן פוק

בידו את-האש ואת-
 המאכלת וילכו שניהם
 יחדו: ויאמר יצחק
 אל-אברהם אבני
 ויאמר אבני ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה
 האש והעצים ואיה
 השנה לעלה: ויאמר
 אברהם אלהים יראה-
 לו השנה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל-המקום
 אשר אמר-לו האלהים
 ויבן שם אברהם את-המזבחה ויערף את-
 העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו-
 על-המזבחה ממעל

לקומי פרחים

המאכלת סכין ויעקד פי עקד ידיו ורגליו מאחוריו

יחד

לעצים: וישלח אברהם
את ידו ויקח את
המאכלת לשחט את
בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים
ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני:
ויאמר אל תשלח ידך
אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את
בנה את יחידך ממני:
עניו וירא והנה איל
אחר נאחו בסבך

לל כשב: ומד אברהם
אלא ידו ואכל אלא אל
סבין ליידכה אלא
אבנו: ונאדא אליה מלך
א מן אל סמא וקאל
אברהם אברהם וקאל
הודאני: וקאל לא תמר
ידך אלא אל צבי ולא
תצנע לו שיי אד
הסעה ערפתו אד לאיף
א אנתה ולם מנעת
אלא אבנדך אלא וחידך
מני ועלא אברהם אלא
עיונו ונצד והודא קוג
עקב מתמסך כל סגרה
וישא אברהם את

לקוטי פרחים

אברהם אברהם לשון חבה שכולל את שמו
מאומה שום דבר ויש מפרשים שום מום ופירוש
הראשון נראה לי עיקר אחר אחרי שאמר לו המלאך
אל תשלח ידך בסבך אילן:

בקרוננו ומשא אברהם
ואכל אלא א קוג וצעדו
לצעדא בדא אבנו: וסמא
אברהם אסם דאלך אל
מוצע א ינצד אדי ינקא
א יום בגבל א ינבאן:
ונאדא מלך א לא אברהם
האניאמן א סמא: וקאל בני
חלפתו יקול א אד גזא
אדי צנעת אא א פלאם
האדא ולם מנעת אלא
אבנדך א אחידך: אד ברפה
אבירפך ופחדך אפתר
אלא נסלך פכוואפב א
סמא וכרמל אלדי עלא
האפת א כהר ויורת נסלך
אלא בלד ערוואנו:

בקרננו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בחר
יהוה יראה: ויקרא
מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן
השמים: ויאמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי
יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך: כי ברכך והרבנה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר
על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:

לקוטי שושנים

היום שבראש השנה נעקד ברכך אברהם
לאב ואחת לבן והרבה ארבה אחת לאב ואחת
לבן שער איביו מדינות בעלות שערים

והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ עקב אשר
שמעת בקולי: וישב
אברהם אל נערו
ויקמו וילכו יחדו אל--
באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע:
ושחט אתו על ירך

ויתבארפון בנסלך גמיע
שעוב א ארץ גזא אלדי
סמעת בצוטי: ורגע
אברהים אלא צביאנו
וקאמו ומשו סווא אלא
באר שבע וגלס אברהים
בבאר שבע:
וילבחהו עלא טרף א
מלכח שמא קדאם א
ווירשוז בניז אהרן א
איומה אא דמו עלא א
מלכח דור מדאר:

המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הפהנים את דמו על המזבח סביב:
(א) יהי רצון מלפניך ה' או"א שתתמלא רחמים עלינו
ותזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו בן אאע"ה ע"ה כאלו
אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו
כל גזרות קשות ורעות ותזכנו לחזור בתשובה שלמה לפניך
ותצילנו מיצה"ר ומכל הטא ותאריך ימינו בטוב ושנותנו
בנעימים:

לקוטי שושנים

(א) ויאמר יהי רצון וכו'

לקוטי פרחים

וישב אברהם ולא הזכיר יצחק כי הוא ברשותו
והאומר ששחטו ועזבו ואח"ך היה אמר הפך הכתוב

ופמא אדוי דאס אברהים
אבונא ארחמאתו
ליצנע רצאתך בקלב
פאמל . האפלא ידוכון
רחמאתך אלא זעאלך .
ווייהגון רחמאתך עלא
טכאייעך וותתסלך מענא
א אלאהנא בטביעת
א פצל ובטביעת אל
רחמאת . ותדלנא גווא
מן צפת א שרע זוכירך א
פביר ירגע שדייאן גצבך
מן קומך . ומן בלדך .
ומן ארצך . ומן ורתתך .
ותבת לנא א אלהנא אא
א פלאס אדוי אתפלאתנא
בשריעתך . עלא ידין מוסא
עבדך כל מקייוול . ואדפר
אא אהדי מע יעקוב ואא
אהדי מע יצחק ואא אהדי
מע אברהים אדפרוא ארץ

וכמו שכבש אברהם
אבינו את רחמיו
לעשות רצונך בלבב
שלום . בן יכבשו
רחמך את בעסקך .
ויגולו רחמך על
מדותך . ורתתנהג
עמנו יהוה אלהינו
במדת החסד ובמדת
הרחמים . ותכנס לנו
לפנים משורת הדין .
ובטובך הגדול . ישוב
חרון אפך מעמך .
ומעירך . ומארצך .
ומנחלתך . וקיים לנו
יהוה אלהינו את
הדבר שהבטחתנו
בתורתך . על ידי משה עבדך כאמור .
וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אפר והארץ

אזכר : ונאמר : ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפיר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם : ונאמר : וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה : ונאמר : ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם

לקושי פרחים

ראשונים שבטי יה וקבצך יהודה ובנימן וחצי שבט לוי נדחך שנדחו ונתערבו בגוים יקבצך על ידי אליהו

יאכוד : ויגידך א אהך אלא א ארץ אלדי ורתו אברהאתך ותוודתהא וייחסנך וייפתרך מן אבהאתך : ואנקא א חן עלינא לך אסתר גינא פון קוותהום לל אצבאח חתא מסאעדתנא בווקת א ציקא : ואנקא וקת ציקא הייא ליעקוב ומנהא יתסאעד : ואנקא בגמיע ציקתהום לנו צאק ומלך מן קדאמו סאעדרהום במחבתו ובשפקתו הווא פכרהום ותמלהום ועלאהום גמיע אייאם א אבר : ואנקאל מני טאייק ובחמלתו הוא גאלם וינמלם וינשאם כל ימי עולם : יכוין לויג מדות : ונאמר : מי אל

לקושי פרחים

יקחך על ידי המשיח זרועם לבקרים בכל יום היה לחוזק להמקוים לך וכן תרגם יונתן זרועם תוקפנם

לקושי שושנים

(א) אין צריך לומר (על ידי נביאך) וכן הוא בסדור חל

כמוך אל נשא עון החום ועבר על פשע וחננו לשארית נחלתו אך לא החזיק לער אפו אפים כי חפץ חסד הוא : ורב חסד ישוב ירחמנו ואמת יכבוש ותשליך במצולות ים כל חטאתם : לאלפים תתן אמת ליעקב נושא עון חסד לאברהם ופשע

לקומי פרחים

נושא ענין מחילה כמו נשאת עון עמך (תהלים פ"ה) ויש מפרשים ענין סלוק ופירוש הראשון נראה לי עיקר לשארית שנשארו מגלות ויש מפרשים לשון קורבה שנקראו עם קרובו ופירוש הראשון נראה לי עיקר החזיק ענין אחיזה ישוב אמר ירחמינו שלא לנוכה ואמר ותשליך לנוכה כן דרך המקרא במקומות רבים לנוכה ושלא לנוכה בפסוק אחד וכן אמר עונותינו ואמר חטאתם יכבוש כאדם שכובש דבר תחת רגליו שלא יראה וזהו שאמר ותשליך במצולות ים או יכבוש ענין תפיסה בחזקה כמו ויכבשום לעבדים (ירמיה ל"ד) וכמו ויש מכנותינו נכשורת (נחמיה ה')

אלי חלפת לאבהאתנא מן אייאם קדים : ואנקא ואניבהום אא גבל קדסי ואפרההום בכית צלאתי צעאיידהום ודבאייתהום לרצא עלא מדכחי אד ביתי בית צלא יתסמא לגמיע א אקוואם : האוולי א אשייאה אדי לים להום קדר א זוויא ולאדשאן וקרבאן א שוף ומנאזאת א אחסאן ותעלוס א שריעה :

אשר נשבעת לאבותינו וחטאה מימי קדם ונקה : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמהתים בבית תפילתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור

הפאה והכפורים והראיון ונמילות חסדים ותלמוד תורה :

לקומי פרחים

נשבעת רש"י פי בעקידתו של יצחק כי נשכתי נאום ה' יען אשר עשית וכו' ורד"ק פי נשבעת לאבותינו כלל שלשה האבות אברהם יצחק ויעקב כי לשלשתם נשבע : תפילתי שחק"כה מתפלל כן פי הר' חסד לאברהם לכל העמים כשיתפללו שם שאר אמות בכית אחרון הפאה של השוא ודבכורים משבעה מינים שנשתכחה בהן ארץ ישראל והראיון קרבן ראיה בשלושה פעמי רגלינו ונמילות חסדים עם החיים ועם המתים

אלו דברים שאדם
 עושה אותם אוכל
 מפרותיהם בעולם
 הזה והקרן קימת לו
 לעולם הבא ואלו
 הן כבוד אב ואם
 וגמילות חסדים ובקור
 חולים והקנסת
 אורחים והשקמת
 בית הכנסת והקבאת
 שלום בין אדם לחברו
 ובין איש לאשתו
 ותלמוד תורה כנגד
 כלם:

האווילי אשייא אדוי א
 אדמי צאנעהום יאפל מן
 תמראתהום בדנייא האדוי
 וא צרמאייא תאבתה לו
 לדנייתא גאייא והאווילי
 הום תוונב אב ואם
 ומנאזאת א אחסאן
 ותשרף וגאעא ותדכל
 למאסיר ותגבש בית א
 פניסה וגייבאן סלאם בין
 אדמי לצאחבו ובין רגל
 למראתו ותעלום שריעה
 פקבל גמיעהום:
 דאיימן יכון א אדמי לאייף
 רב א סמא בל לפייא
 כל מפשוף ומסתקר עלא
 א חק ויתפלם חק בקלבו
 ויגבש ויקול אסתאד א
 דנייאת וסיד

לעולם יהא אדם ירא שמים בפתרו
 כבנלו ומודה על האמת ודובר אמת
 בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים ואדוני

לקוטי פרחים

מפרותיהם כצ"ל כלם שהלמוד מביא לידי מעשה:
 כבנלו כצ"ל כגרסת האר"י ז"ל.

אל סידאת לס עלא
 חסנאתנא נחנא מווקעין
 תחניננא קדאמך אד
 עלא רחמאתך א פתירין:
 א אסמע א אנפר א
 אצטנט ונאצנע לא
 תתעווק לכאמרך אלאהי
 אד אסמך אתסמא עלא
 בלדך ועלא קומך: איש
 אחנא איש חייאתנא איש
 פאלנא איש חסנאתנא
 איש מסאעדתנא איש
 קוותנא איש גברוותנא
 איש נקול קדאמך א
 אלאהנא ואלאה
 אבהאתנא הודא גמיע א
 גבאדין בליס קדאמך:

האדונים לא על
 צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו
 לפניך כי על רחמך
 הרבים: אדני שמעה
 אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל
 תאחר למענך אלהי
 כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך:

מה אנחנו מה חיינו
 מה חסדנו
 מה צדקותינו מה
 ישועתנו מה כחנו
 מה נבוקרתינו מה נאמר לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך

לקוטי פרחים

עירך דכתיב עיר האלהים עמך דכתיב אהי ישראל מה
 כמו ונחנו מה אנחנו כצ"ל והאומר אנו טועה מה
 ישועתנו כצ"ל

וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֵא הָיוּ •
 וְחַכְמִים כְּכֹלֵי מַדְע •
 וְנִבְוִנִים כְּכֹלֵי הַשֶּׁכֶל •
 כִּי כָל־מַעֲשֵׂינוּ תָהוּ •
 וַיְמִי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ •
 וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל
 הֶבֶל : לְבַד הַנְּשָׁמָה
 הַהִשְׁהָרָה שֶׁהִיא
 עֵתִידָה לִתֵּן הַיָּן
 וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶיךָ כִּסְאֵי
 כְּבוֹדֶךָ • וְכֹל הַגּוֹיִם
 כְּאֵין נִגְדָךְ • שֶׁנֶּאֱמַר
 הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי
 וְכִשְׁחַק מֵאֲזֻנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִם כְּדַק יְטוּל :

לקוטי פרחים

וְחַכְמִים כְּהַבְלֵי הָעוֹלָם וְנִבְוִנִים • שְׂמֵינִים דְּכַר מִתּוֹךְ
 דְּכַר • כִּי כָל מַעֲשֵׂינוּ כְּצֵל כְּמַר כִּטְפָה
 הַמְרָה הַנוֹטֶפֶת מֵהַדְּלִי מִדְּלִי הַכֹּלֵי שְׂשׂוֹאֵבִים בּוֹ מִיִּם נִקְרָא
 דְּלִי • וְכִשְׁחַק מִלְשׁוֹן שְׁחִיקָה וּמְחִינָה אֵיִם אֵיִם הֵיִם •
 כְּדַק אֵבֶק דְּק יְטוּל יִשְׁלִיךְ וְכֵן וַיִּסְלְוּ אֶת הַכֹּלִים (יוֹנָה א')

לֵאמֹן נִחְנָא קוּמְךָ בְּנִין
 אַהֲדִיךָ בְּנִין אֲבֵרְהִים
 מִחֲבֶךָ אֵלָדִי חֲלַפְתָּ לוֹ
 בְּגַבְלָא עַבְדָּא נִסְלֵי צַחֲק
 תִּכְתִּיפְךָ אֵלָדִי תִכְתִּיף עֲלָא
 עֲלוֹ אֵ מִדְּבַח גְּמֵאֵת
 יַעֲקוֹב אֲבִיךָ בְּפִרְךָ אֵלָדִי
 מִן מִחֲבֶתְךָ אֵלָדִי חֲבִיתוֹ
 וּמִן פְּרַחְתְּךָ אֵלָדִי פְּרַחַת
 בֵּית סְמִית אֲסִמוֹ יִסְרָאֵל
 וַיִּשְׁוֹרוּן :

לאגל דאך נחנא מלתזמין
 לנשפר לך ולנסבךך
 ולנפכרך ולנעליך ולנעמי
 תפכיד תסכיה ושפראן
 לאסמך אל כביר
 ומלתזמין נחנא

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי
 בְּרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֵרְהִים
 אוֹהֲבֶיךָ • שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ
 בְּהַר הַמְרִיָּה זֶרַע יִצְחָק
 עֲקִידְךָ שְׁנַעֲקֵד עַל
 גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת
 יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ
 שְׂמֵאֵהֲבֶתְךָ שְׂאֵהֲבַת
 אֹתוֹ וּמִשְׂמַחְתְּךָ
 שְׂשִׂמְחַת בּוֹ קִרְאֵת
 שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן :
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תְּיָבִים
 לְהוֹדוֹת לָךְ • וְלִשְׁבַּחְךָ
 וְלִפְאָרְךָ וְלִרְוֹמְךָ •
 וְלִתֵּן שִׁיר שִׁבְחָה וְהוֹדָאָה
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל •
 וְחֵיבִים אֲנַחְנוּ

לקוטי פרחים

בְּכוֹרְךָ • עִשׂ אֶת בְּכוֹרְתִי לְקַח שְׂאֵהֲבַת עִשׂ
 וְאוֹהֵב אֶת יַעֲקֹב • שְׁמוֹ יִשׁ גּוֹרְסִים קִרְאֵת אוֹתוֹ וַיִּשׁ
 גּוֹרְסִים קִרְאֵת שְׁמוֹ וַאֲנִי נִהְגַּתִּי לְגִרוּס קִרְאֵת שְׁמוֹ •
 יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹן שְׂרָרָה וּרְבִנּוֹת :

לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה
 בְּכֹל יוֹם תָּמִיד ·
 אֲשֶׁרֵנוּ מֵה שׁוֹב חֲלָקְנוּ
 מֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה
 יָפָה מְאֹד יְרוּשָׁתֵנוּ ·
 אֲשֶׁרֵנוּ בְּשֵׁי־אֲנָחְנוּ
 מִשְׁכִּימִים וּמְעַרְבִים
 בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת · וּבְבֵתִי
 מִדְּרָשׁוֹת וּמִיַּחֲדִים
 שְׁמַךְ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד
 וְאוֹמְרִים פְּעָמִים
 בְּאַהֲבָה :

לנקול קדמך תפלידה
 בגמיע נהאר דאיימן ·
 נייאלנא איש מליח
 הצתנא איש חלו
 קרעתנא ואיש מחסנא
 גרא ורתנא · נייאלנא
 אלדי נחנא מזבשין
 ומגרבין בכיות אל
 פנאים · ובכיות אל
 מדארס ומווחדין אסמך
 בגמיע נהאר דאיימן
 וייקולון פרתין במחבה:
 אסמע ישראל אלאהנא ·
 ואחד: מבארך אססואגב
 צלטנתו לל דהר ואבד:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

לקוסי פרחים

ירושתינו התורה כשאנחנו כצ"ל · כתוב בסד"ה יש
 אומרים כשאנו וטועים הם משכימים
 במי"ם כצ"ל ולא בנו"ן ומעריבים במי"ם כצ"ל ולא
 בנו"ן · פעמים · שחרית וערבית שמע לשון זה כולל
 שמיעה והבנה וקבלה לומר באזניו ישמע ולבבו יבין

אתה הוא אֶחָד קוֹדֵם
 שְׁבָרָאת הָעוֹלָם ·
 וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר
 שְׁבָרָאת הָעוֹלָם · אַתָּה
 הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה ·
 וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם
 הַבָּא · וְאַתָּה הוּא
 וּשְׁנוֹחִיךָ לֹא יִתְמוּ ·
 קִדְשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ
 עַל עַם מְקֻדְשֵׁי שְׁמֶךָ ·
 לַפּוֹק · וְתִסְאֶעֱרַנָּה
 תְּרוֹם וְתִגְבִּיֶה קִרְנֵנוּ לְמַעְלָה · וְתוֹשִׁיעֵנוּ

אנתא הוא ואחד קבל ידי
 כלקת א דנייא ·
 ואנתא הוא ואחד לעקב
 ידי כלקת א דנייא אנתא
 הוא סאייק בל דנייא
 האדא · ואנתא הוא סאייק
 בדנייא א גאייא · ואנתא
 הוא וסנייך לם יכלצון ·
 קדם אסמך בדנייתך עלא
 קום מקדסין אסמך
 ובמכאערתך צלטאננא
 תעלא ותעלי שאננא
 לפוק · ותסאערנא

לקוסי פרחים

קבלת עול מלכות שמים שלושה פעמים בכל יום שחרית
 מנחה ערבית והוא שרי מלך עליון והוא שומע מביט
 עד והוא שאו מרום עיניכם וראו כי הוא העד הנרמוז
 בשמע ואחד ישראל כשבקש יעקב לגלות הקץ לבניו
 ונסתלקה ממנו שכינה אמר להם שמייה יש בכם פיסול חס
 ושלוש אמרו לו שמע ישראל אבינו כשם וכ"ו כך אין בלבנו
 אלא יא"א וכששמע בן אמר בשכמל"ו (פסחים דף נו)
 ולפי שלא אמרו משה ויעקב אמרו תקנו לאמרו בלחש
 לכבודו ה' אחד לעולם הבא תרום ה' חסל"א פי' דח"ל
 תרום השכינה שהיא עמנו בגלות למעלה כצ"ל

שרח א צלא כל ערבי

בקרוב למען שמך ברוך המקדש שמו ברבים :
בקרוב לכאמר אסמך
מבארך אל מקדס אסמו
בל פתירין :

אנתא הוא א א אה כל
סמא מן פוק ועלא א
ארץ מן תחת בסמאואת
א סמא אל עליין ואל
תחתאניין . אנתא הוא
אוולאני ואנתא הוא א
תלאני ומן גירך לים
אלאה . גמע תשתת
מסתרניך מן ארבע
סראפאת א ארץ . יפיקון
ויערפון גמיע גאלסין א
דנייא . אד אנתא הוא א
אאה והרך לגמיע צלסנת
אל ארץ . אנתא

אתה הוא יהוה
האלהים ויכוז אהיה
בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת בשמי
השמים העליונים
והתחתונים . אתה
הוא ראשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדך אין
אלהים . קבץ נפוצות
קוץ מארבע כנפות
הארץ . יכירו וידעו
כל באי עולם . כי אתה הוא (א) האלהים
לבדך (ב) לכל ממלכות הארץ . אתה

לקומי פרחים
המקדש שמו כצ'ל וכ'ה גי' האר'י ז'ל וכל האחרונים

לקומי שושנים
(א) האלהים כצ'ל כן הוא בפסוק (ב) אין צריך לומר עליון
שאינה בפסוק . אלא כצ'ל לבדך לכל וכו'

שרח א צלא כל ערבי

שחרית תפלין מג

עשית את השמים
ואת הארץ . את הים
ואת כל אשר בם .
ומי בכל מעשה ידיך
בעליונים ובתחתונים
שיאמר לך מה תעשה
ומה תפעל : אבינו
שבשמים חי וקים
עשה עמנו (א)
חסד בעבור כבוד
שמך הגדול (ב)
שנקרא עלינו . וקיים
לנו יהוה אלהינו
את הדבר שהכמתנו
על ידי צפניה הוזהר כאמור . בערת ההיא
אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן

לקומי שושנים

(א) אין צריך לומר צדיקה וחסד אלא כצ'ל עשה עמנו
חסד וכו'
(ב) אין צריך לומר הגבור והנורא אלא כצ'ל הגדול שנקרא
וכו'

אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי
את שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה :

אל פום לאסם
ולתמדיחה כלמיע
אקוואם א ארץ בתרגעי
לא סבייפום לחצראתפום
קאל :

יהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם
עלינו ותמחול לנו
את כל חטאתינו :

יפון רצא מן קדאמך א
אלאהנא ואלאה
אבהאתנא אלדי תרחם
עלינא ותמחל לנא אלא
גמיע כטאייאתנא ותגפר
לנא אלא גמיע דנובנא
ותמחל

ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול

לקוטי פרחים

כשובי יונתן תרגם אטיב ומצ'צ פי בשובי ענין השקט
ומרגוע ופי הראשון נראה לי עיקר בשובי
גם אני עם שבותיכם שבותיכם מלשון שבי הגולה
שתמחול וכו' מחילה בחטא וכפרה בעון וסליחה
בפשע ומ'ש ותמחול ותסלח בפשעים לפי שהם מרדים
והמחילה תעשנו עון והסליחה תעשנו שגג ושתבנה
בית המקדש כצ'ל כי בית אחרון מעשה ידי ווצר
(כן כתוב בסדור חסל'א בשם הר' ברכ'י) שיכפר על
מה שחטאנו בזמן הגלות כי לעת'ל הקב"ה שוחט יצה"ר
וישים מד למתוק

ותגפר לגמיע אצוואגנא
ותבני בית אל מקדם
בעגלה באייאמנא ונקרב
קדאמך קרבאן א דאיימן
אלדי יגפר בעננא כמא
אלדי כתבת עלינא
בשריעהך עלא ידיו
מוסא עבדך כלמקייול :
ותפלס אמוסא קאייולן
וצי א בנין יסראיל
ותקול איהום א קרבאני

ותסלח לכל פשעינו
ושתבנה בית המקדש
במהרה בימינו
ונקריב לפניך קרבן
התמיד שיכפר בעדנו
כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה
עבדך כאמור :

ינדבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני
ישראל ואמרת אלהם את-קרבני

לקוטי פרחים

לאמר לאחרים צו לשון זירוז (ספרי) קרבני זה
הדם לחמי אלו אמודין לאשי או קומצין
ולבונה ריח ניהחי אלו בזני לחם הפנים תשמרו
שלא יביא אלא מן השמור תשמרו שלא יביא אלא
מתרומת הלשכה תשמרו שיהיו כהנים ולוים וישראל עומדין
על גביו תשמרו נאמר כאן שמירה ונאמר להלן שמירה מה
להלן מבקרו ארבעה ימים קודם שחיטתו אף כאן מבקרו
ארבעה ימים קודם שחיטתו (עכ"ל) וע"ד הפשט קרבני
אנקלוס תרגם קורבני :

לחמי לאשי ריח ניהוהי
תשמרו להקריב לי
במועדו: ואמרת להם
זה האשה אשר
תקריבו לי הוה
כבשים בני-שנה
תמימם שנים ליום
עלה תמיד: את

הכבש אחר תעשה בכקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים: ועשירית

לקוטי פרחים

לחמי אנקלוס תרגם לחם סדור ורשי פי לחמי אלו
אמורין וכן הוא אומר (ויקרא ג' י"א) והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה ופירש שם לחם אשה לה לחמו של אש לשם
גבוה לחם לשון מאכל וכן עבד לחם רב (דניאל ה) וכן
ראב"ע פי לחם שהוא מאכל וימצא על הפרי ועל הבשר
לאשי אנקלוס תרגם לקורבני ניהוהי לשון נחת רוח
שאמרתי ונעשה רצוני במועדו רשי פי בכל יום הוא
מועד התמידין וראב"ע פי במועדו שלא יקדמו קודם הבוקר
ושלא יאחר אחר הערב והר' חסל"א פי במועדו אפילו בשבת
ואפילו בטומאת לה לשם ה' שנה ולא יותר אחר
מיוחד שבעדר הערבים כשהשמש נוטה לצד מערב

א פילה מקטוף להדיא
מעמופה בדהן מסחוק
רבע א רטל צעידת א
דאיימן אל מצנועה
בנבל סיני לרצא מרצי
קרבאן לא ומסגו רבע
א רטל לכבש א ואחד כל
קדם מסג מסג ערק לא
ואא לכבש א תאני תצנע
בין אל גרובין פהדיית
א צבח וכמסגו תצנע
קרבאן רצא מרצי לא:

האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתית
רביעית ההין: עלת
תמיד העשיה בהר
סיני לריח ניהוה אשה
ליהוה: ונסכו רביעת
ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר
ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין

הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה
ריח ניהוה ליהוה:

לקוטי פרחים

סולת היא מנחת נסכים כתית כתוש העשיה בהר
סיני כאותן שנעשו בימי המלואים ד"א העשיה בהר
סיני הקיש עולת תמיד לעולת הר סיני אותה שנקרבה
לפני מתן תורה שכתוב בה (שמות כ"ד) וישם באגנות
מלמד שטעונה כלי ונסכו יין לנסך בקדש במזבח
ובכלי שרת הסך נסך בשאר ימות השנה ניסוך היין
ובהג מים שכר פרט ליין מנתו שאינו משכר השני
הנז"ל כמנחת לומר שטעון מנחה ונסוך

אתה הוא יהוה אלהינו
 שהקטירו אבותינו
 לפניך את קמרת
 הסמים בזמן שבית
 המקדש קיים כאשר
 צוית אותם על יד משה
 נביאך ככתוב בתורתך:
 ויאמר יהוה אל-משה
 קח-לך סמים נטף
 ושחלת וחלבנה סמים
 ולבנה זפה בד בכד
 יהיה: ועשית אתה
 קמרת רקה מעשה רוקח ממלח מהור קדש:
 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת

לקוטי פרחים

הסמים בשמים נטף באלסמו והוא הצרי ושחלת
 הוא הצפורן שורש בושם חלק ומצהיר כצפורן וחלבנה
 שרף עץ שריחו רע ולבנה הוא ג'כ שרף אילן שריחו
 הטוב נודף בד בכד כל אחד מהן לבדו יהיה משקלו
 כמשקל אחד רקה דבר המתערב בתבירו רוקח
 אומן ממרח מעורב יפה

באהל מועד אשר
 אועד לה שמה קדש
 קדשים תהיה לכם:
 ונאמר והקטיר עליו
 אהרן קמרת סמים
 בבקר בבקר בהיטיבו
 את הנרות יקטירנה:
 ובהעלות אהרן את-
 הנרת בין הערבים
 יקטירנה קמרת תמיד
 לפני יהוה לדורתכם:
 תנו רבנן פטום הקמרת
 כיצד שלש מאות וששים ושמונה מנים היו
 בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין

לקוטי פרחים

באהל מועד ששם ההכל אועד לדבר עמך
 עליו על מזבח הנזי בבקר בבקר חלקהו לשני
 בקרים לא הקטיר שחרית יקטיר בן הערבים הנרות
 שתי נרות ובהעלות לשון הדלקה עד שחאה שלהבת
 עולה פטום לשון כתישה ותקון

ימות החמה מנה
 בכל יום • מחציתו
 בבקר ומחציתו
 בערב • ושלשה מנים
 יתרים שמהם מכנים
 כהן גדול ונומל
 מהם מרא חפניו
 ביום הכפורים
 ומחזירן למכתשת
 בערב יום הכפורים כרי
 לקיים מצות דקה מן הדקה • ואחד עשר
 סמנים היו בה • ואלו הן • טוב וישר למנות
 הסמים האלו באצבע • כתר (א) הצרי • יסוד (ב)
 והצפורן • מלכות (ג) והחלבנה • אור מקיף (ד)

לקוטי פרחים

ימות החמה בכל יום היו מקטירין מנה אחד חצי
 בשחר וחצי בין הערבים ושלשה מנים יתרים אעפ"י
 ששחקן עם שאר סמנים מחזירן למכשת בע"כ ושוחקן
 יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה להכניס לפני ולפנים
 שצריכה שתהא דקה יותר משל כל השנה •

והלכונה משקל שבעים
 שבעים מנה • חסר (ה)
 מור • גבורה (ו) וקציעה •
 ת"ת (ז) ושכולת נרד
 נצח (ח) וכרכום משקל
 ששה עשר ששה עשר
 מנה • חכמה (ט) הקשט
 שנים עשר • כינה (י"ד)
 קלופה שלשה • הוד (י"א)
 קנמון תשעה • בחול יכוין
 להעלות י"א סמנים מכל נגה
 ראבי"ע • בורית כרשינא
 תשעה קבין • יין
 קפריסין סאין תלת וקבין תלתא • ואם לא
 מצא יין קפריסין מביא חמר היור עתיק •
 מלח סדומית רובע • מעלה עשן כל שהו •
 רבי נתן הבבלי אומר אף (א) כפת הירדן כל

לקוטי פרחים

הקשט שורש לבן רטוב כך שמו בלשון ערבי קנמון
 הנקרא בערבי עוד אל טיב כ"ב הרד"א (א) כפת כצ"ל

שרח א צלא כל ערבי

(א) שהיא אס נתן
בה דבש פסלה
ואם חסר אחרת
מכל סממניה חייב
מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו
אלא שרף הנוסף
מעצי הקטף בזרית
כרשינא למא היא
באה כדי ליפות בה
את הצפורן כדי
שתהא נאה יין
קפריסין למא הוא בא
את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי

אלדי היא אנפאן עטא
ביהא עסל פדרהאואנפאן
נקץ ואחרת מן גמיע
אנזאהא מלתום מות :
רבן שמעון אבן גמליאל
יקול אל בלסאן
ליסו אלא צמג אל ינקט
מן סגר אל בלסאן
שנאן כרשנה לאיש היא
גאייא כאטר לייחסן
ביהא אא א צפירה כאטר
תציר לאיקרא שראב
קפריסין לאיש הוא גאיי
כאטר לינקעון ביה אלא
אל צפירה כאטר תציר
קווייא ויהודא מאי

לקושי פרוזים

(א) שהיא כצל רבש והיא לכל מיני מתיקה ולדבותא
נקט דבש אף על גב דמעלי מיתה אס
היה ביום הכפורים לא כן בשאר ימים שנכנס להיכל הוא
כאזורה אלא שרף לאפוקי תריאקא הנקרא אפיון

שרח א צלא כל ערבי

רגלים יפין לה אלא
שאין מכניסין מי
רגלים במקדש מפני
הכבוד :

תניא רבי נתן אומר
כשהוא שוחק
אומר הדק היטב
היטב הדק מפני
שהקול יפה לבשמים
פטמה לחצאין כשרה
לשליש ולרביע לא
שמענו אומר רבי

רגלים לאייקין להא אא
אדי לים מדכלין מאי
רגלים כל מקדס מן
סרף אל ואגב :
פסרת א ברייתא רבי נתן
יקול למן אדי הוא יצחן
יקול נעם מליח מליח
נעם מן סבת אדי א צוט
לאייק לל בכור סחקהא
לנצוץ לאייקא לתלת
ולרבעלם סמענאקא רבי
יהודא האלא א קאנון א
פאן פקדרהא לאייקא
לנצוץ ואן פאן נקץ
ואחרת מן גמיע אנזאהא
מלתום מות :

יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין
ואם חסר אחרת מכל סממניה חייב מיתה :

לקושי פרוזים

הדק היטב ו"א הממונה אומר לשוחק היטב הדק
וי"א שהשוחק עצמו אומר היטב הדק פטמה
לחצאין שלא עשה ממנה אלא משקאל קפ"ד מנים
בכת אחת כשרה לשליש ולרביע אס עשאה
לא שמענו אס היא כשרה

תני בר קפרא אהת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים להצאין ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרמוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולימה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: יהוה צבאות עמנו משונב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם במח בך: יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

קאל אבן קפרה ואחדא לסתין יא לסבעין סנה פאנת תני מאל א פצאה לנצוץ ובעד קא אבן קפרה לו כאן יעמי ביהא קיראט מאל עסל לים אדמי יקדר יוקף מן סכברוואייהא ולישלם יכלסון ביהא עסל מן סבת א שריעה קאלת אד גמיע כמיר וגמיע עסל לם תכלרון מנו קרבאן לא: א רב אל עסאפר מענא קווא לנא אאה יעקוב לל אבד: א רב א עסאפר נייאל א אדמי מנתפל ביד: א סאעדא צלסאן יאווכנא ביום ציתתנא: ותחלה לא הדיית יהודא ודאר אל סלאם כאייאם א אוול ולסנין א קדימאת:

אביי כאן מצף צפת אל צפה מן אסם א גמרה ועלא פכר אבא שאול צפת א כבירה קבל לצפת א תאנייא מא א בכור וצפת א תאנייא מא א בכור קבל לחצפט שקלתין אל כשב ותצפט שקלתין אל כשב קבל לתנצף מדבחה אל גוואני ותנצף מדבחה אל גוואני קבל תלייק למס סראג ותנצף למס סראג קבל לדם א דאימן ודם א דאימן קבל תלייק תנין אסראג ותלייק תנין א סראג קבל לל בכור ולבכור לל מפאצל ולמפאצל לל הדייא זלהדייא להדיית א סאג והדיית א סאג לל תמסג ואל תמסג

התמיד קודם להשבת שתי נרות והשבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטרת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזירי עצים וסדור שני גזירי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להשבת חמש נרות והשבת חמש נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להשבת שתי נרות והשבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטרת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין

למוספין ומוספין
 לבזיכין ובזיכין
 קודמין לתמיד של
 בין הערבים שנאמר
 וערך עליה העלה
 והקטיר עליה חלבי
 השלמים עליה השלם
 כל הקרבנות כלם
 אָנָּה בָּכָה גְדַלְת
 יְמִינָךְ תִּתִּיר
 צְרוּדָה

לל זאידין ואל זאידין
 לל בסתג ואל בסתג
 לקרבאן דאיימן מאל בין
 אל גרובין כמא אנקאל
 ויצף עליהא אל צעידה
 ויבכר עליהא אשחאם א
 סלאיים עליהא כמל
 גמיעא קראבין גמיעהום
 בטלבא בקוות ככרות
 ימינד תחל עקרהא
 אקבל צלאת קומך קוינא
 נצפנא מליף
 בטלבא נבאר טאלבין
 תוחרך כביבת אל עין
 אחפצהום

קבל רנת עמך שגבנו
 טהרנו נורא

בארפהום נצפהום רחמאת
 חסנאתך דאיימן גאזיהום
 נא גבור דורשי חורך
 כבבת שמרם
 ברכם טהרם רחמי צדקתך
 תמיד גמלם

לקוטי פרחים

לבזיכין יש שני כלים נקראים בזיכין לשני מערכות
 השלחן ובכל בזך קומץ לבונה זכה דכתיב
 ביום השבת יערכנו אנא בכח צל כל שתי תיבות ביחד
 כבבת כשחרות העין

קווי מקדם כפתרת לורך
 סייד למאעתך
 ויחיד משתמכר לקומך
 אתווגה דאברין תקדיסקך
 צלאתנא אקבל וסמע
 ציחתנא עארף
 א מלפאייאת

קסין קדוש ברוכ
 מוכך נהל עדתך
 יחיד נאה לעמך פנה
 זוכרי קדושתך
 שועתנו קבל ושמע
 צעקתנו יודע
 תעלומות

מבארך אסם ואגב
 צלטנתו לל דהר ולל אבר
 אסתאד אל דנייאת אנתא
 ועיתנא לנקרב
 קרבאן דאיימן בווקתו
 ולייפונון אל איומא
 כלדמתהום ולוואנין
 בקצרהום ויסראיל
 בווקפתרהום ואסאעה
 בדנוכנא לרב בית אל
 מקדם ובטל קרבאן אל
 דאיימן וליס לנא לם

(ואומר בלחש)
 ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד

(יהוה) רבון העולמים
 אתה צויתנו
 להקריב קרבן התמיד
 במועדו ול היות
 כהנים בעבודתם
 ולוים בדוכנם וישראל
 במעמדם ועתה בעונותינו הרב בית
 המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא

לקוטי פרחים

חסין אדיר

כהן בעבודתו ולא
 לוי בדוכנו ולא
 ישראל במעמדו
 ואתה אמת ונשלמה
 פרים שפתינו
 לכן יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שיהא
 שיח שפירתינו זה
 חשוב ומקבל ומרוצה
 לפניך כאלו הקרבנו
 קרבן התמיד במועדו
 ועמדנו על מעמדו
 ונאמר ושחט אתו על-
 ירך המזבח צפנה

אמאם כלדמתו ולם
 לוי בקצרו ולם ישראל
 בווקפתו ואנתא קלת
 ונופי אתוואר שפאפנא
 לאפן יפון רצא מן
 קראמך א אלהנא
 ואלאה אבהאתנא אלדי
 יפון חפי שפאפנה האלא
 מליח ומקבול ומרצי
 קראמך פלאונו קרבנא
 קרבאן אל דאיים בווקתו
 ווקפנא עלאוקפתו:ואנקא
 וידבחהו עלא ורך אל
 מדבח שמאל קדאם א
 ויירשון בנין אהרון אל
 איומא אלא דמו עלא א
 מדבח דוד מדאר ואנקא
 האדי אל שריעה

לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-
 דמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה

לקוטי פרחים

ונשלמה דאמר הקיבה לאברהם כשקורין ישראל
 בקרבנות מעלה אני עליהם כאלו הקריבום תענית

לל צעידה לל הדייא ולל
 דכווא ולל קרבאן ולל
 חפמל ולדבח א סלאיים:
 איידו מוצעהום לל
 לבאיית קדם
 אקדאם לביחתהום כל
 שמאל תור וצכל מאל
 יום א נפראן לביחתהום
 כל שמאל ואסתקבאל
 דמהום כמוואעין לדמא
 כל שמא ודמהום מלזום
 רש עלא בין א מדאדאת
 ועלא אל גמווא ועלא
 מדבח אל להב עטאיא
 ואחדא מנהום תעווק
 פצאלת אל דם תעווק
 פאן יספך עלא אסאם
 אל גרבי מאל מדבח אל
 בראני ופאן לם עזא

לעלה למנחה
 ולחטאת ולאשם
 ולמלוואים ולזבח
 השלמים:

איזהו מקומן של
 זבחים קדשי
 קדשים שחיטתן
 בצפון פר ושעיר של
 יום הכפורים שחיטתן
 בצפון וקבול דמן
 בכלי שרת בצפון
 ודמן מעון הזיה על
 בין הבדים ועל
 הפרכת ועל מזבח
 הזהב מתנה אחרת
 מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על
 יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן

לקוטי פרחים

איזהו מקום הראוי לישחט שם קדשי קדשים
 עולות חטאות ושלמי צבור בצפון דכתיב צפונה

לא עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחימתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הנה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחרת מהן מעכבת שיירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עכב אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: הטאת הצבור והיחיד אלו הן הטאת הצבור שעירי ראשי הדשים ושל מועדות שחימתן בצפון וקבול דמן

לקוטי פרחים

הדשן חוץ לירושלים דכתיב א שפך הדשן ישרף ששם מוצאין דישון המזבח הטאת צ"ל מיר חולם

במאעין כדמא בשמאל ודמהום מלזום ארבע עמאייאת עלא ארבע קראני אשלון צעד כל סלם ותוונה לל תדוור וגא לו לקרניית קבלה שרקי שרקי שמאל גרבי גרבי קבלה פצאת אל דם כאן יספך עלא אסאם א קבלה ויינאכלון לגוואמן א סקאקא לדפורת א איזמה בגמיע אפל לנהאר וליל אא נצף א ליל א צעידא קדם אקראם לביחתהא בשמאל וסתקבא דמהא במאעין א כדמה בשמאל

בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד עלה בכבש ופנה לסוכב ובא לא לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שיירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונא כלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה

עד הצות: העלה קדש קדשים שחימתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון

לקוטי פרחים

בכבש שין ימנית והוא סולם חלק ולא תעלה במעלות אשר לא תגלה ערותו לזכרי צ"ל הזיין בחירק מאכד צלי או מבושל עד הצות להרחיק אדם מן העבירה

וְדָמָה שְׁעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע וּשְׁעוֹנָה
 הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיִל
 לְאֲשִׁים: זְבַחֵי שְׁלָמֵי
 צְבוּר וְאַשְׁמוֹת אֱלֹהֵי הַן
 אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם נְזִלוֹת
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם
 שְׁפַחַת חֲרוּפָה אֲשֶׁם
 נְזִיר אֲשֶׁם מְצוֹרַע
 אֲשֶׁם תְּלוּי שְׁחִימָתָן
 בְּצַפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּכִלְיִ
 שְׂרַת בְּצַפּוֹן וְדָמָן שְׁעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
 בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם
 וְלִילָה עַד הַצּוֹת:
 הַתּוֹדָה וְאֵל נְזִיר

ודמה מלזום תנתין
 עמאיאת אלדי הום
 ארבעה ומלזומה צלך
 ותשקל וגמיעהא לל
 נאר דבאיית סלאיים א
 גמאעה וקראכין האוולי
 הום קראכין קרבאן
 נהאיב קרבאן גדראן
 קרבאן וציפא מקרסא
 קרבאן מפרוק קרבאן
 מגדרם קרבאן מעלק
 דביחתהום כל שמאל
 וסתקבא דמהום במאעין
 א כדמה כל שמא ודמהום
 מלזום תנתין עמאיאת
 אלדי הום ארבעה
 ויינאפלון לגווא מן אל
 סקאקא לזפורת אל
 איומה בגמיע מאפול
 לנהאר וליל אא נצף א
 ליל א אל שכראן וקוץ
 מפרוק

לקוטי פרחים

וכליל שכולה בשריפה שלמי צבור כבשי עצרת

אקראס לפאף דביחתהום
 בגמיע מוצע כל הצרא
 ודמהום מלזום תנתין
 עמאיאת אלדי הום ארבעה
 ויינאפלון בגמיע בלד
 לגמיע אדמי בגמיע אפל
 לנהאר וליל אא נצף א
 ליל א מרפוע מנהום
 מתלהום אללא אלדי א
 מרפוע ינאפל לל איומה
 לנסוואנהום ולבנינהום
 ולעבידהום סלאיים
 אקראס לפאף דביחתהום
 בגמיע מוצע כל הצרא
 ודמהום מלזום תנתין
 עמאיאת אלדי הום ארבעה
 ויינאפלון בגמיע א בלד
 לגמיע אדמי בגמיע אפל
 לתנין אייאם וליל

קדשים קלים שחימתן
 בכל מקום בעזרה
 ודמן שְׁעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר
 לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל
 לַיּוֹם וְלִילָה עַד הַצּוֹת:
 הַמּוֹרָס מֵהֶם כִּיּוֹצֵא
 בָּהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרָס
 נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם
 לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
 וְלַעֲבָדֵיהֶם: שְׁלָמִים
 קדשים קלים שחימתן
 בכל מקום בעזרה ודמן
 שְׁעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
 אַרְבַּע וְנִאֲכָלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לַשָּׁנָיִם יָמִים וְלִילָה

לקוטי פרחים

התודה שמודה על איזה נס שנעשה לו קלים שהנהנה מהם לא מעל להתחייב אשם מעילות

אחד: המורם מהם
כיוצא בהם אלא
שהמורם נאכל
לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם:
הבכור והמעשר
והפסח קדשים קלים
שחיתתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון
מתנה אחרת ובלבד
שיתן כנגד היסוד
שנה באכילתן הבכור
נאכל לכהנים והמעשר
לכל אדם ונאכלין
בכל העיר בכל מאכל
אחד: הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו

לקומי פרחים

המורם חזרה ושוק הבכור דבהמה טהורה
 והמעשר: דבהמה והפסח קרבן ערב פסח שנה
 שום שנוי

נאכל אלא עד הצות
ואינו נאכל אלא
למנויו ואינו נאכל
אלא צלי:
רבי ישמעאל אומר
בשלוש עשרה
מדות התורה נדרשת
א מקל וחומר ב מנזרה
שורה ג מבנין אב
וכתוב אחד מבנין
אב ושני כתובים ד
מכלל ופרט ה מפרט
וכלל וכלל ופרט וכלל
אי אתה דן אלא כעין
הפרט ז מכלל שהוא
צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל ח
וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל

לקומי פרחים

רבי ישמעאל תקנו לומר מדרש זה שהוא תחלת
 תורת כהנים ראש לכל הקרבנות

לְלַמֵּד • לֹא לְלַמֵּד עַל
 עֲצָמוֹ יֵצֵא • אֵלֶּה לְלַמֵּד
 עַל הַכֹּל כֹּל יֵצֵא • ס
 וְכֹל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל •
 וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחֵר
 שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ • יֵצֵא
 לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחְמִיר •
 וְכֹל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל
 וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחֵר
 שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֵל
 וְלְהַחְמִיר • יֵצֵא וְכֹל דְּבַר
 שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל • וַיֵּצֵא
 לְדוֹן בְּדָבָר חֲרָשׁ • אִי
 אַתָּה יְכוּל לְהַחְזִיר
 לְכֹלֵל • עַד שֶׁיַּחְזִירְנוּ
 הַכְּתוּב לְכֹלֵל בְּפִירוּשׁ
 יֵב וְדָבָר הַלְּמַד מֵעֵנִינוּ •
 וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפוֹ • יג

לייעלם לם לייעלם
 עלא עצמוותו טלע אלא
 לייעלם עלא א גמע כלו
 טלע (ט) וגמיע שיי אדי
 כאן בגמע וטלע ליילום
 לזום אכר אלדי הוא
 פשבהו טלע לייכפף ולם
 לייחקל (יוד) וגמיע שיי
 אלדי כאן בגמע וטלע
 לילום לזום גיר אד לם
 פשבהו טלע לייכפף
 ולייחקל (יא) וגמיע שיי
 אדי כאן בגמע וטלע
 לינשרע בפלאם גריר לים
 אנתא תטיק לתרגעו
 לגמעו אלא אדי ירגעו א
 פסוק לגמעו בתפציות (יב)
 ופלאם אל מתעלם מן
 שבהו ופלאם א מתעלם
 מן תאיהו (יג) והון תנין
 פוואסיק א מנפדין האדא
 אא האדא

ופן שני כתובים המכחישים זה את זה

עַד שִׁיבָא הַכֹּתוּב
 הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְע
 בֵּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֵּין תִּימָנָה
 אֹמֵר הוּי עֵז כְּנָמֵר
 וְקַל כְּנֶשֶׁר וְרֵץ כְּצָבִי
 וְגִבּוֹר כְּאַרְיֵל לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים •
 הוּא הָיָה אֹמֵר עֵז
 פָּנִים לְגַהֲנָם • וּבֹשֶׁת
 פָּנִים לְגַן עֵדֵן :

אא אלדי יגי א פסוק
 א האלת ויהנה בינהום:
 יהודה אבן תימא יקול בון
 קווי פנמר וכפוף פנסר
 וראפין כל צבי וגבאר כל
 סבע לתצנע רצאת אבוך
 אדי כל סמא הוא פאן
 יקול קווי וגרה לגהנם
 ומסתחיו וגה לגנינת עדן:
 יכון רצא מן קדאמד א
 אאהנא ואאה
 אבהאתנא אדי תבני ביתא
 מקדם בעגלה באייאמנא
 וגעל חצתנא בשריעתך
 לנצנע רסום רצאתך
 ולנעבך בקלב פאמל:

אֲבוֹתֵינוּ • שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ • לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלֵב שָׁלֵם :

לקוטי פרחים

וכן כצ"ל שתבנה כצ"ל ואומרים זה אחר הקרבנות
 לפי שצריכין להקריב שם ועתה שחרב בהמ"ק תן חלקינו
 בתורתך כי עקימת שפתים בחזרה הוי מעשה במקום קרבן
 לעשות חקי כצ"ל ולעבדך כצ"ל

יתגדל ויתקדש שמייה
 רבא (א) בעלמא
 די ברא כרעותיה
 ומליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב
 משיחיה (ב) בחייכון
 וביומיכון ובחיי דכל
 בית ישראל בעגלא
 ובזמן קריב ואמרו
 אמן: ג יהא שמייה רבא
 מברך לעלם לעלמי
 עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר
 ויתרום ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקודשא
 בריך הוא (ד) לעילא מכל ברכתא
 שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן: ה

יתכבר ויתקדם אסמו אל
 כביר כל דנייא
 אדי כלק פרצאתו ויצלטן
 צלטנתו וינבת פפאפו
 ויקרבמדהונו בחייאתפוס
 ובאייאמפוס ובחייאת
 גמיע בית ישראל בעגלה
 ובווקת קריב וק' זמין
 יפון אסמו א כביר מבארך
 לל אבר ולאבדארה
 אבדאת יתבארך ויתסבה
 ויתפלר ויתעלא ויתכבר
 ויתבהג ויתצעד ויתמרח
 אסמו א מקדם תבארך
 הוא לפוק מן גמיע ברפה
 תפליר תסבית ותסלי אדי
 אנקאובדנייא וקולו אמין:

לקומי שושנים

(א) יענה אמן ויכוין אידהנויה גמטריא אמן

(ב) אמן כנ"ז (ג) אמן כנ"ז (ד) אמן כנ"ז (ה) אמן כנ"ז

על ישראל ועל רבנן
 ועל תלמידיהון
 ועל כל תלמידי
 תלמידיהון דעסקין
 באוריתא קדשתא די
 באתרא הדין ודי בכל
 אתר ואתר יהא לנא
 ולהון ולכון הנא והסדא
 ורחמי מן קדם מאריה
 שמיא ואמרו אמן:
 יהא שלמא רבא מן
 שמיא חיים ושבע
 וישועה ונחמה ושיזבא
 ורפואה ונאילה וסליחה
 וכפרה וריוח והצללה
 לנו ולכל עמו ישראל
 ואמרו אמן:

עלא ישראל ועל
 א חכמים ועל
 תלאמורהם ועל גמיע
 תלאמיד תלאמורהם
 אלדי משתגלין בשריעה
 א מקדסא אדי בחל מפאן
 ואדי בגמיע מפאן ומפאן
 יפון א יא ולהום ולפוס
 חץ ופצל ורחמה מן קדאם
 טיד א סמא וקולו אמין:
 יפון סלאם כביר מן א סמא
 חייא ושבע ומסאעדא
 ותסלי ותסייב ועאפייא
 ופכאך וסתנפאר וגפרה
 ונפה ותכליץ אנא וגמיע
 קומו ישראל וקולו אמין:
 צאן סלאם בסמוואתו
 הוא ברחמאתו יצנע
 סלאם עלינא ועל גמיע
 קומו ישראל וקולו אמין:

עושה שלום במרומיו
 הוא ברחמי
 יעשה שלום עלינו
 ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן:

לקוטי שושנים

(א) אין אומרים קדיש או קדושה או ברכו בפחות מעשרת זכרים בני חורין גדולים שהביאו שתי שערות (ש"ע סי' כ"ח): (ב) אם התחילו לומר קדיש או קדושה בעשרה ויצאו מקצתן גומר אותו הקדיש או הקדושה שהתחיל והוא שנשתיירו דוכן (ש"ע ש"ס) (ג) אם לא הביא שתי שערות אפילו הוא גדול בשנים דינו בקטן עד שיצאו רוב שנותיו שהם ל"ו שנה שאז נתברר שהוא סרים ויצטרף אז ואם נראו סימני סרים קודם לכן דינו כגדול (ש"ע ש"ס) (ד) קטן בן י"ג שלמים כיון שהתחיל מיום שנולד מיקרי גדול ואין מדרקדין לברוק אם הביא שתי שערות (שו"ת שבות יעקב בר"כ סי' כ"ה) (ה) האב נאמן על בנו לומר שהגיע לכלל י"ג ושהביא שתי שערות לענין צרוף למנין עשרה (הגאון רש"ל בס' יש"ש פי"ב דיבמות ו) אין לסמוך על הנער עצמו לצרפו או לשאול אותו אם הגיע לכלל י"ג ולצרפו למנין עשרה על פי עדות עצמו ודלא כמו שנהגו לשאול את פיו ולצרפו על פי עדות עצמו (עיי' בית עובד אות ט) (ז) אם אחר מהעשרה התחיל להתפלל לברו או שלובש תפלין ואינו יכול לענות אפילו הכי מצטרף ואומרים קדיש וקדושה וברכו (ש"ע ש"ס) (ח) אם לא יש מנין לומר הקדיש קודם הודו אין להפסיק ולהמתין עד שיהיה מנין ויאמרו הקדיש קודם הודו לאדם חשוב או גדול לא יאמרו הודו עד ברוך שאמר וימתינו שם עד שיבא האדם החשוב או הגדול שרוצים להמתין לו :

אשפרו לא נארו באסמו
 ערפו כל אקוואם
 עמאילו פכרו לו מגדלו
 אהפזו בגמיע עגאייבו
 אתמדתו באסם קדסו
 יפרח קלב מפתשין א
 פתשו א וקוותו פתשו
 וגהו דאיימן : אדכרו
 עגאייבו אדי צנע
 אברהינו ושדאיע תמהו
 נסל ישראל עברו יבנין
 יעקוב מסתלידינו : הוא
 א אהנא בגמיע ארץ
 שראיעו : אדכרו ללאבד
 אהדו פלאם וצאלאף גיל
 : אדי קמע מע אברהים
 וחלפאנו ליצחק : ווקפהא
 ליעקוב לרסם לישראל
 אהדאבד

הודו ליהוה קדמו
 בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו : שירו לו
 זמרו לו שיהו בכל
 נפלאותיו : התהללו
 בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יהוה : דרשו
 יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד : זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו
 ומשפטי פיהו : זרע ישראל
 עברו בני יעקב בחיריו :
 הוא יהוה אלהינו בכל
 הארץ משפטיו : זכרו
 לעולם בריתו דבר
 צנה לאלף דור : אשר
 כרת את אברהם ושבועתו ליצחק :
 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :

לקוטי פרחים

עלילותיו מעשיו שיהו ענין דבור התמיד

לאמר לך אתן ארץ
 כנען • חבל נחלתכם :
 בהיותכם מתי מספר •
 כמעט וגרים בה :
 ויתהלכו מגוי אל גוי •
 וממלכה אל עם
 אחר : לא הניח לאיש
 לעשקם ויוכח עליהם
 מלכים : אל תנעו
 במשיחי • ובנביאי אל
 תרעו : שירו ליהוה
 כל הארץ • בשרו מיום

קאילו לך אעמי ארץ
 כנען • הצת ורתתפוס :
 כפונפוס ארגאל ערד •
 פקליל וסאפנין כיהא :
 ואתמשו מן שעב אלא
 שעב ומן צלטנא אא קום
 אכר : למ כללא לרגלא
 לייצלמהום • וובך עליהום
 צלאטין : לא תנדקין
 באפבאדייתי ובאנבייאתי
 לא תאסון : פכרו לא גמיע
 א ארץ • בשרו מן יום אא
 יום מסאעדתו : אחפו כל
 שעוב אא ואנבו • כגמיע

אל יום ישועתו : ספרו בגוים את כבודו • בכל

לקוטי פרחים

חבל צריך להתיז החיית שלא יראה ככופר חי' ופירושה
 ענין חלק שכן דרך מחלקי נחלה בחבל המדה
 מתי אנשי לעשקם מלשון עושק וגזל ויוכח ענין
 חשלומין גמול הרעה מלכים פרעה ואבימלך
 במשיחי גדולי ונסיכי בשרו ענין ספור חדש כי צריך
 להפריד בפסוק אלילים יפסיק מעט קודם שיאמר וה'

אל אקוואם ענאיבו :
 אד פביר א ומדות
 גדא • ומכיף הוא
 עלא גמיע מעאביד :
 אד גמיע מעאביד
 א אקוואם היג • ויא סמא
 צנע : שכראן ובהג קדאמו
 קווא וכיף במוצעו :
 אעמו לא עשאיר
 אקוואם • אעמו לא
 ואגב וקווא • אעמו לא
 ואגב אסמו אתמלוהדייא
 ותעאו קדאמו • אסגרו
 לא בכהגת קדם : ארגפו
 מן קדאמו גמיע א ארץ •
 חתא תתרתב דנייא מן
 גירתמיל : יפרחון א סמא
 ותסתר א ארץ • ויקולון
 כל שעוב א אתצלטון :

העמים נפלאותיו : כי
 גדול יהוה ומהולל
 מאד • ונזרא הוא על כל
 אלהים : כי כל אלהי
 העמים אלילים • ויהוה
 שמים עשה : הוד והדר
 לפניו • עז וחדוה
 במקומו : הבו ליהוה
 משפחות עמים • הבו
 ליהוה כבוד ועז : הבו
 ליהוה כבוד שמו שאו
 מנחה ובאו לפניו •
 השתחוו ליהוה בהדרת
 קדש : חילו מלפניו כל
 הארץ • אף תכון תבל
 בל תמוט : ישמחו

השמים ותגל הארץ • ויאמרו בגוים יהוה מלך :

לקוטי פרחים

וחדוה ענין שמחה הבו תנו שאו הרימו חילו מלשון
 חלחלה ורעד תמוט מלשון נטירה ותגל ענין שמחה

ירעם היס ומלאו יעלין
 השדה וכל אשר בו : אז
 ירננו עצי היער מלפני
 יהוה כי בא לשפט
 את הארץ : הודו ליהוה
 כי טוב כי לעולם חסדו :
 (ב"פ) ואמרו הושיענו יהי
 ישענו וקבצנו והצילנו
 מן הגוים להודות לשם
 קדשך להשתבח
 בתהלתך : ברוך יהוה
 אלהי ישראל מן העולם
 ועד העולם ויאמרו כל
 העם אמן והלל ליהוה :
 רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להדום רגליו
 קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר

לקושי פרחים

ירעם מלשון רעם ורעש יעלוץ ענין שמחה דליתני
 רוממתני שאול ובור פרוש נהנם

קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו : והוי רחום
 יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו :
 אתה יהוה לא תכלא
 רחמך ממני חסדך
 ואמתך תמיד יצרוני :
 זכור רחמך יהוה
 וחסדיך כי מעולם
 חמה : תנו עוז לאלהים
 על ישראל נאותו ועזו
 בשחקים : נזרא אלהים
 ממקדשיך אל ישראל
 הוא נתן עז ותעצמות
 לעם ברוך אלהים :
 אל נקמות יהוה אל
 נקמות הופיע : הנשא
 שפט הארץ השכנמול
 על נאים : ליהוה הישועה על עמך

קדשו אל מקדשא אהנא :
 והוא רחום יכפר לנב ולם
 יהלך ויפתר ליירגע
 גצבו ולם ינבה גמיע
 חמייתו : אנתא לסתכלין
 רחמאתך מני פצלך
 וחקך דאיימין חפצוני :
 אדכר רחמאתך א
 ואפצלך אד מן קדים
 הומא : אעסו קזה לל
 אאה עלא ישראל
 אשתמכארו וקוותו כל
 סמאוזאת : מכוף א מן
 מקאדסך טאייק ישראל
 הויג עאטי קורה
 ותעצימאת לל קום
 מבארך א :
 טאייק אסתנקמאת א
 טאייק אסתנקמאת צווי :
 אתעלא שארע א ארץ
 דגע גזא עלא משתמכרין :
 לא א מסאעדא עלא קומך

ברכתך סלה: יהוה
 צבאות עמנו משוכב לנו
 אלהי יעקב סלה:
 יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בך: יהוה
 הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו: הושיעה
 את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשאים
 עד העולם: נפשנו
 חפתה ליהוה עזרנו
 ומגננו הוא: כי בו
 ישמח לבנו כי בשם
 קדשו במחנו: יהי
 חסדך יהוה עלינו
 כאשר יחלנו לך:
 הראנו יהוה חסדך
 וישעך תתן לנו: קומה
 עזרתה לנו ופרנו למען חסדך: אלהי יהוה

לקוטי פרחים

חכתה צריך לדקדק להוציא החיות כמתכונתה שלא יראה ככופר חי קומה מלרע

אלהיך המעלה מארץ
 מצרים הרחב פיך
 ואמלאהו: אשרי העם
 שככה לו: אשרי העם
 שיהוה אלהיו: ואני
 בחסדך במחת יגל לבי
 בישועתך אשריה
 ליהוה כי גמל עלי:
 א) ארוממך ייבדליתני
 ולא שמחת אויבי לי:
 יהוה אלהי שועתי אליך
 ותרפאני: יהוה העלית
 מן שאול נפשי חייאתני
 מירדי בור: זמרו ליהוה
 חסידיו והודו לזכר
 קדשו: כי רנע באפו
 חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה:

לקוטי שושנים

א) כפי הרב תק"ל פסוק (מוזמור שיר חנוכת הבית לדוד) אין לאמרו בימי חנוכה רק יתחיל ארוממך וכן אני נהגתי:

וְאֵנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלְוִי בַּל
 אֲמוֹשׁ לְעוֹלָם : יְהוָה
 בְּרִצּוֹנֶךָ הֶעֱמַדְתָּה
 לְהַרְרֵי עֵזוֹ הַסְתַּרְתָּ
 פְּנֵיךָ הַיִּירָתִי נִבְהַל :
 אֲלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל
 יְהוָה אֶתְחַנֵּן : מַה בָּצַע
 בְּדַמִּי בְּדַרְתִּי אֵל שַׁחַת
 הַיּוֹדֵךָ עֶפְרַיִם הַיְגִיד
 אֶמְתִּיךָ : שָׁמַע יְהוָה
 וַחֲנֻנִי יְהוָה הִיָּה עֲזוֹר
 לִי : הִפְכַת מִסְפְּדֵי
 לְמַחֹל לִי פִתְחַת שָׁקִי
 וְתֹאזְרֵנִי שִׁמְחָה : לִמְעַן יִמְדַּךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ :

לקוטי פרחים

דליתני רוממתני מירדי קרי והיוד דגושה ופוי כמו
 מירודתי שלא ארד לגהנם מה בצע מה תועלת וחמדה
 למחול מלשון מחולות ורקוד פתחת ענין התרת
 הקשר כבוד היא הנשמה שהיא כבוד הגוף

(א) יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעַד : (ב'פ)
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד
 וְשִׁמוֹ אֶחָד : הוֹשִׁיעֵנו
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלִיתֶךָ : בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 אֶמְדָּחוּ א :

(א) הוא א אלאה א הוא
 אל אלאה)
 א צלמאן א תצלמן א
 יתצלמן לאבד ואבד :
 ויכון א לצלמאן עלאנמיע
 א ארץ באלך א יום
 יפון א ואחד ואסמו ואחד
 : סאעדנא א אלאהנא
 ולמענא מן אל שעוב
 לנשכר לאסם קדוך
 לנסבכ בתמדיחתך :
 מכאך א אלאה יסראיל
 מן אל אבד ואלא
 אל אבד ויקול גמיע
 אל קום אמין אמדחו
 א : גמיע אלנסמא תמדה
 א אמדחו א :

העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
 הללויה: (ב) כל הנשמה תהלל יה הללויה:

לקוטי שושנים

(א) מנהגנו לומר ה' הוא האהים ב' פעמים בשני ימים
 טובים של ראש השנה ובעשרת ימי תשובה וביום הכפורים
 וביום הושענא רבא :

(ב) ראיתי מקומות שכופלין בכאן פסוק כהתי"ה אין צריך

שרח א צלא כל ערבי

למנצה בנגינות מזמור
 שיר : אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו
 סלה : לדעת בארץ
 דרכך בכל גוים
 ישועתך : יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים
 כלם : ישמחו וירננו
 לאמים כי תשפוט
 עמים משור ולאמים
 בארץ תנחם סלה :
 יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם :
 ארץ נתנה יכולה
 יברכנו אלהים אלהינו :
 וייראו אותו כל אפסי ארץ :

לקוטי שושנים

כל האומר למנצה בצורת המנורה לא יקרה לו מקרה
 דע ויצלח במעשיו :
 תקנו לומר ברוך שאמר קודם המזמורים שהוא ברכת
 ההלל לפי שפסוקי זמורה הם מתהלה לדוד ער

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור פא

שויתי יהוה לנגדי

ברכות תמיד קרישים

יאהלונה יאהלונה

אנלה פאי חתך

מהש הקם

יא	למנ	אתב נגי	נו	תמו מור	שיר	אלי
אבג	יכנו	יודוך עמים אלהים יודוך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	להעל בארץ	אלהים	יתץ
קדע	אלהים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ עמים אלהים יודוך עמים	הננו יברכנו	שמן
נגד	ייראו אותו	אלהינו :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	יכש
במד	כל	ארץ :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	צתג
חקב	אפסי	ארץ :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	סנע
יגל	אפסי	ארץ :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	פזק
שקו	אפסי	ארץ :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	צית
בש"ב	אפסי	ארץ :	ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ	הרץ בכל	היום	מל"ו

ס"ת צום גימטריא קול
 ס"ת הכם גימטריא אדני

תנחם (יה) סלה

ברוך שאמר והיה
 העולם ברוך הוא
 ברוך אומר ועושה
 ברוך גוזר ומקיים
 ברוך עשה בראשית
 ברוך מרחם על
 הארץ ברוך מרחם
 על הבריות ברוך
 משלם שכר טוב
 ליראייו ברוך חי לעד
 וקים לנצח ברוך
 פודה ומציל ברוך
 שמו ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם
 האל אב הרחמן
 המהלל בפח עמו
 משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי

לקוסי שושנים

כה' רינה ותקנו ברכה לפניו ב'ש ולאחריו ישתבח ותקנוהו על פתקא שנפל מן השמים שכתוב בו פ'ז תיבות

דוד עבדך נמרהך א
 אלהנא כל תסביה וכל
 תמאגיד ונפברך ונסבתך
 ונפכרך ונצלמנד ונדפר
 אסמך צלמאננא
 אלהנא וחיזי חי' אל
 דנייאת צלמאן מסבה
 ומפכר אלא אל אבד
 אסמו אל כביר מבארך
 אנתא א צלמאן ממדות
 בתסאביה :
 תמגיד לשכרין גלבו
 קדאם א גמיע אל
 ארץ: אעברו אא א בפרח
 תאלו קדאמו בסרור:
 אערפו אז א הוא אאת
 הוא צנענא ולנו נחנא
 קומו ונגם מרעאתו:
 אדכלו

דוד עבדך נהללך
 יהוה אלהינו בשבחות
 ובזמירות ונגדלך
 ונשבחך ונפארך
 ונמליכך ונזכיר שמך
 מלכנו אלהינו יחיד
 חי העולמים מלך
 משבח ומפואר עדי
 עד שמו הגדול ברוך
 אתה יהוה מלך מהלל
 בתשבחות :

(א) מזמור לתודה הריעו
 ליהוה כל הארץ:
 עבדו את יהוה בשמחה
 באו לפניו ברננה: דעו
 כי יהוה הוא אלהים
 הוא עשנו ולא אנהנו עמו וצאן מרעיתו: באו

לקוסי שושנים

(א) מנהגינו לומר מזמור לתודה בחול המועד סכות ופסח ובערב יום הכפורים ובערב פסח ואן לשנות

שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה תִּצְרְתֵּי
 בְּתַהֲלֵה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכּוֹ
 שְׁמוֹ : כִּי מוֹב יְהוָה
 לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד דֹּר
 וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ :

בכל פסוק יכוין אורח אחד
 מששה צרופי שדי

שִׁי הִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם
 יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו :

דִּי הִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

יִמְזַרְח שֶׁמֶשׁ עַד
 מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם

יְהוָה : שֶׁרֶם עַל כָּל גּוֹיִם
 יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם

כְבוֹדוֹ : יְהוָה שֶׁמֶךְ
 לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ

אבוואכו בשפראן חוואשו
 בתמדיח אשפרו לו
 בארפו אסמו: אד גייד
 א לל אבר פאלו ואלא
 גיל וגיל אמאנתו :

יפון ואגב א לל אבר
 יפרח א בצנאייעו: יפון
 אסם א מבארך: מן אל

סעה ואלא אל אבר: מן
 משרק שמס אלא מגיבו
 ממדות אסם א: עאי עלא

גמיע א שעוב א: עלא
 א סמא ואגבו: א אסמך
 לל אבר א דפרך לגיל

וגיל: א כל סמא רתב
 פרסיהו: וצלמנתו כל כל
 חפמת: יפרחון אל סמא

ותסתר אל ארץ: וייקולון
 כל שעוב א אתצלטן: א
 צלטאן

צלטאן

לדר ודר: ד יְהוָה בְּשָׁמַיִם הַכִּיָּן כְּסָאוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה: ד יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגְלֵל

הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יְהוָה מֶלֶךְ

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד

יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד
 אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ :

ד יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
 הַנִּיָּא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים :

ש רְבוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלִב
 אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא

תְּקוּם : י עֲצַת יְהוָה
 לְעוֹלָם תִּעֲמַד

מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר
 וָדֹר : י כִּי הוּא אָמַר

וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד
 שְׂכִי בַּחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן

אֹהֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ : ד כִּי
 יַעֲקֹב בַּחַר לוֹ יְהוָה

יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : י כִּי
 לֹא יִשֵּׁשׁ יְהוָה עַמּוֹ

וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב
 ד וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה

לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : ש יְהוָה

א אתצלטן
 יתצלטן לל אבר ואבר: א
 צלטאן אבר ואבר: אנהפו
 שעוב מן ארצו: א פצך

משאוורת שעוב: מנע
 מחסבאת אקוואם:

פתיראת מחסבאת בקלב
 א דגאל ומשאוורת א הי
 תחבת: משאוורת א לל

אבר תוקף: מחסבאת
 קלבו לגיל וגיל: אד הוא
 קאל וצאד: הוא וצא ווקף:

אד אסתלייד א בציון
 אשתהא לגלוס לו: אד
 יעקוב אסתלייד לו א:

יסראל לכזנתו: אד לס
 יסייב א קומו: וורתתו לס
 יתרך: והוא רחום יגפר

דגב ולס יהלך: ויכתר
 לירגע גצבו ולס יגבה
 גמיע חמיירתו: א

לא ישש יְהוָה עַמּוֹ
 וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב

ד וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : ש יְהוָה

לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : ש יְהוָה

הושיעה • המלך • יַעֲנֵנו
 ביום קראנו :
 אשרי יושבי ביתך • עוד
 יהללוך סלה : אשרי
 העם שככה לו • אשרי
 העם שיהוה כתר אלהיו :
 תהלה לדוד ארוממך
 אלוהי המלך • ואברכה
 שמך לעולם ועד : בכל
 יום אברכך ואהללה
 שמך לעולם ועד :
 גדול יהוה חכמה ומהלל
 מאד • ולגדלתו אין חקר :
 דור לדור ישבח מעשיך •
 וגבורתך יגידו : הדר
 כבוד הודך • ודברי
 נפלאותך אשיחה : ועוז
 גוד אורתיך יאמרו •
 וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו •
 וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה • כינה ארך

כלק וכביר פצל :
 מליח א לל גמיע •
 ורחמאתו עלא גמיע
 צנאייעו : ישכרוך א גמיע
 צנאייעך • ופאצלינג
 יבארכוך : ואלב צלסנתך
 יקולון • וגברותך
 יתבלמון : ליערף לבנין א
 אדמי גברוואתו • וואלב
 בהג צלסנתו : צלסנתך
 צלסנאת גמיע א דנייאת •
 וחכמך בגמיע גיל וגיל :
 סאנד א לגמיע אל
 ואקעין • וצאחב לגמיע
 אל מחניין : עיוון
 גמיע אליך יסתרגון •
 ואנתא עאמי להום
 אלא אפלהום בווקתו :
 פאתח אלא ידיך ומשבע
 כל אליך ישברו • ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו : פותח את ידך • (ינוין מאד
 בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גמ'
 יאהדונהי גמ' סאל ס"ת חתך) ומשביע (גמ')

חתך (לְכַל חַי רִצּוֹן :
 צַדִּיק יוֹהוּוֹהוּ יִסּוּד
 בְּכָל דְרָכָיו וְחֶסֶד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
 יְהוָה מַלְכוּת לְכָל קְרָאִיו
 לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם
 יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר
 יְהוָה נֶצַח אֵת כָּל
 אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תְּהַלֵּל יְהוָה הוֹר יִדְבַר
 פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׁר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ :

לגמיע חי רצא :
 צאלח א בגמיע
 דרובו ופאלל בגמיע
 צנאיעו : קריב א לגמיע
 מנאדינו . לגמיע אלדי
 ינאדוהו בצדק : רצאת
 לאיפינו יצנע . ואלא
 ציחרתהום יסמע
 ויסאעדוהום : האפץ א
 לא גמיע מחבינו . ואלא
 גמיע אל צאלמין יהפי :
 תמדיחת א יתכלם תמי .
 ויבארך גמיע בשר אסם
 קדסו לל אבד ואבד :
 ונחנא נבארך א מן הל
 סאע ואא א אבד אמדוהו
 א :
 אמדוהו א אמדחי נפסי
 אלא א : אמדח א
 בחיאתי אמגד לאלאתי
 בזגרי : לא

הַלְלוּיָהּ . הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה : אֶהְלֵלָהּ
 יְהוָה בְּחַיֵּי אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי אֵל

תנתכלון כל אצליא
 באבן אל אדמי
 אלדי לים לו
 מסאעדא : תמלע רוהו
 ידנע לארציותו . כל יום
 הלאך אנהפו מחסבנאתו :
 גיאל אלדי סאייק
 יעקב במסאעדוהו
 רגוותו עלא א אלאהו :
 צאנע סמא וארץ אלא
 אל בחר ואלא גמיע אדי
 ביהום . אל האפץ חק
 לל אבד : צאנע שרע לל
 מצלומין עאטי לבז לל
 גוואעא . א מחלחל
 מדבוטין : א מפתח עמיין
 א צאחב מחניין . א מחב
 צאלחין : א האפץ אא א
 גרבא יתים ואדמלא
 יקווי . ודרב צאלמין
 יעוול : יתצלמן א

תבטחו בנדיבים . בכן
 אדם שאין לו תשועה :
 תצא רוהו ישוב
 לאדמתו . ביום ההוא
 אבדו עשתלתיו : אשרי
 שאל יעקב בעזרו .
 שברו על יהוה אלהיו :
 עשה שמים וארץ את
 הים ואת כל אשר בם .
 השמר אמת לעולם :
 עושה משפט לעשוקים
 נתן לחם לרעבים . יהוה
 מתיר אסורים : יהוה
 פקח עורים יהוה זקף
 כפופים . יהוה אהב
 צדיקים : יהוה שמר
 את גרים יתום ואלמנה
 יעורר ודרך רשעים יעורר : ימלך יהוה

לקוטי פרחים

עשתנתו מחשבותיו שברו תקותו יעורר לשון חזק

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן •
 לְדֶר וְדֶר הַלְלוּיָהּ •
 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמִרָה
 אֱלֹהֵינוּ • כִּי גַעִים
 נֶאֱוָה תִּהְיֶה • בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה • נִרְחִי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנֶס • הַרְוֵפֵא
 לְשִׁבּוּרֵי לֵב • וּמַחְבֵּשׁ
 לְעֵצְבוֹתֶם • מוֹנֵה מִסְפֵּר
 לְכוֹכְבִים • לְכֻלָּם
 שְׁמוֹת יִקְרָא • גְּדוֹל
 אֲדֹנָינוּ וְרַב־כַּח •
 לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפֵּר •
 מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה •
 מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־י אֶרֶץ •
 עֲנּוּ לִיהוָה
 בְּתוֹרָה זְמִירוֹ לֹאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר • הַמְכֶסֶה שָׁמַיִם

לקוטי פרחים

נאוה מלשון נאה ויפה כמו לישרים נאוה תהלה
 והא'לף נחה יכנס מלשון הכנסה ואסיפה ומחבש
 ענין קשירת המטלת על המכה מונה מלשון מנין
 מעורר ענין חוזק

בְּעֵבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ
 מִטֵּר • הַמְצַמִּיחַ הַרִים
 חֲצִיר • נוֹתֵן לְבִהְמָה
 לְחֶמֶה • לְבִנְי עֵרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ • לֹא
 בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּם יִחְפֹּץ •
 לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה •
 רוּצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו •
 אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ •
 שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת
 יְהוָה • הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ
 צִיּוֹן • כִּי חוֹק בְּרִיחֵי
 שְׁעָרֶיךָ • בִּרְךְ בְּנִיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ • הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ
 שְׁלוֹם • חֵלֶב חַטִּיִּם
 יִשְׁבִּיעֶךָ • הַשְׁלִיחַ
 אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ • עַד מֵהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ •

לקוטי פרחים

בעבים בעננים חציר דשא ועשב בשוקי שוק הרגל
 המיחלים המקוים חלב מיטב ירוץ מהירות ההליכה

הנותן שלג כצמר • א עאמי תלג כל צוף •
 כפור כאפר יפזר : גליד כל רמאד ישתת :
 משליך קרחו כפתים • ראמי ברפו כל פתאת
 לפני קרתו מי יעמד : קדאם ברדו מני יוקף :
 ישלח דברו וימסם • יבעת פלאמו וידוובחום :
 ישב רוחו יזלו מים • יהב הוואהו יכרוץ מאי :
 מגיד דבריו ליעקב • מכבר פלאמו ליעקב •
 חקיו ומשפסיו רסומו ושראייעו
 לישראל : לא עשה כן לישראל :
 לכל גוי • ומשפטים בל לישראל :
 ידעום הללויה : אמדחו א :
 הללויה הללו את יהוה • א מן אל סמא •
 מן השמים • הללויה • מדחווהו כל סמאואאת •
 במרומים : הללויה • מדחווהו גמיע מלאיפתו •
 כל מלאכיו • הללויה • מדחווהו גמיע עסאפרו :
 כל צבאיו : הללויה • מדחווהו שמש וקמר •
 שמש וירח • הללויה כל בוכבי אור : מדחווהו גמיע נגום צווא

לקומי פרחים

כפור כמו שלג הנופל בשחר בימי הקור קרתו הוא הגליד הנקפה והנקרש כפתים חתיכות קרתו ל קור וצנה

מדחווהו סמאואאת אל • א עאמי תלג כל צוף •
 סמא • וא מאי אלו מן פוק א סמא : ימדחו אא
 אסס א • אל הוא וצא וכתלקו : ווקפהום לאבר
 ואבר • רסס עמא ולס יעבר : מדחו אא א מן א
 ארץ חוות וגמיע גמור • נאר וחלוב תלג ודכאן •
 חווא גאטרא צאנעה פלאמו : א גבל וגמיע
 גבלאת • סגר תמר וגמיע ארוז : א וחשה וגמיע
 בחימה רביב ועצפור מלגח צלאטין א ארץ
 וגמיע אומס דיאסוגמיע שארעין ארץ : שבאב
 רמש וצפור כנף : מלכי ארץ וכל
 לאמים • שרים וכל שופטי ארץ : בחורים

לקומי פרחים

שמי השמים הם השמים העליונים אשר מעל השמים מעל השמים מעל השמים התחתונים לעד לעולם כפל המלה בשמות נרדפים חק ל גזרה תנינים מין דגים גדולים וקיסור איד העולה מן הארץ

וְגַם בְּתוֹלַת יְקִנִּים
 עִם נְעָרִים יְהַלְלוּ
 אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי
 נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
 וַיֵּרַם קָרְן לְעַמּוֹ
 תְּהַלֵּה לְכֹל חֲסִידוֹ
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ
 הַלְלוּהָ
 הַלְלוּהָ שִׁירוּ לִיהוָה
 שִׁיר הַדָּשׁ תְּהַלְתֶּן
 בְּקֵהַל חֲסִידִים יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי
 צִיּוֹן יְגִילוּ בְּמַלְכָם
 יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל
 בְּתַף וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ
 כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ
 יִפְאַר עַנְוִים בִּישׁוּעָה

לקוטי פרחים

יגילו ישמחו במחול בתף וכנור שמות כלי זיון
 כי רוצה עתה נראה לכל כי רוצה ה' בעמו ואת
 הענוים יפאר בישועה יפאר מלשון פאר ויופי

יִפְיִפוּן פֶּאֶצְלִין בּוֹאֲגָב
 יִסְתְּרוֹן עֵלָא פֶּרָאֲשָׁהוּם
 תְּפִלִּירָאֲת טַאִיק
 בְּתַלְקָהוּם וְסִיף תְּמוּם
 בִּידִיהוּם לִיצְנַע אֶסְתַּנְקֵמָא
 בַּל שְׁעוּב תּוּבִיכָאֲת
 בַּל אֹמָם לִירְבַּם
 צֵלָאֲסִינָהוּם בַּל זְנַאֲגִיל
 וּמִפְרִמִּינָהוּם בְּעִתִּילָאֲת
 חֲרִיד לִיצְנַע בִּיהוּם
 שְׂרַע מִכְתוּב כַּהֲג הוּא
 לְגַמִּיעַ פֶּאֶצְלִינוּ אֲמִדְהוּ א
 אֲמִדְהוּ א אֲמִדְהוּ טַאִיק
 בְּקִדְסוֹ מִדְּהוּהוּ
 כַּמְפְּרוֹשׁ קוֹתוֹ מִדְּהוּהוּ
 בְּלִבְרוּאָתוֹ מִדְּהוּהוּ
 כַּכְתֵּרַת כְּבִרוֹתוֹ מִדְּהוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפֵר מִדְּהוּהוּ
 בְּסַנְבּוּרָה
 בְּגִבּוֹרֵתוֹ הַלְלוּהוּ כָּרַב גְּדִלוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע
 שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
 יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
 תּוֹכַחַת בְּלֹאֲמִים
 לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים
 וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי
 בְּרָזָל לַעֲשׂוֹת בְּהֶם
 מִשְׁפָּט כָּתוּב הַדָּר
 הוּא לְכֹל חֲסִידוֹ
 הַלְלוּהָ
 הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל
 בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
 בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֵתוֹ הַלְלוּהוּ כָּרַב גְּדִלוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע
 שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל

לקוטי שושנים

יעלו חסידים בכבוד
 ירננו על משכבותם
 נקראפה תוכחות ענין משפט יסורים לאסור ענין קשירת

וְכַנּוּזֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמְחוּלֹ: הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
 וְעִנְבֹ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי
 שְׁמַעֹ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי
 תְּרוּעָה: כָּל הַנְּשֻׁמָּה
 תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

כהתי"ה

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה
 מְצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם
 הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה
 לְעֵינֵי כָּל הַתְּקָהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה

לקוטי פרחים

המאסר במנים וענב שמות כלי נגון וענב חסיד וא"ו
 אחר עין והנימל רפויה בצלצלי תרועה הבי"ת בנע"א

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:
 לְךָ יְהוָה הַגְּדִלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצִיחָה וְהַהוֹד כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה
 הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ כַּח
 וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִדְלָה
 וּלְחִזְקָה לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרֶתְךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמְךָ עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתַהֲלָה: אַתָּה

א אלאה ישראל אבונא
 מן אבד ואלא אבד:
 לך א אל כבודו
 ואל גברווא ואל תפכרה
 ואל תגליב ואל בהג אד
 גמיע כל סמא ובל ארץ
 לך א א צלטנא וא מתעלי
 לגמיע לדאס: ואל
 גנא ואל ואגב מן קדאמך
 ואנתא האנס כל כל
 וביידך קווא וגברווא
 וביידך לתכבר ולתקווי
 לל כל: ואסעא אלאהנא
 שאפרין אחנא לך
 וממדתין לאסם תפכרתך:
 ויבארפון אסם ואגבך
 ומעלא עלא כל ברפא
 ותמדיחא אנתא הוא א
 לוותרך אנתא צנעת אא
 אל סמא סמאוואת

הוא יהוה לברך אתה עשית את השמים שמי

לקוטי שושנים

משיתחיל ויברך דוד צריך לעמוד עד אתה הוא ה' האלהים

השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה
 הימים וכל אשר בהם
 ואתה מחיה את כלם
 וצבא השמים לך
 משתחוים: אתה הוא
 יהוה האלהים (ר"ת אחיה
 וע"כ מעומד) אשר בחרת
 באברהם והוצאתו מאור
 כשדים ושמת שמו
 אברהם: ומצאת את
 לבבו נאמן לפניך
 וכרות עמו הברית
 לתת את ארץ הכנעני
 החתי האמרי והפרזי
 והיבוסי והגרנשי לתת
 לזרעו ותקם את דבריך
 כי צדיק אתה: ותרא
 את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם
 שמעת על ים סוף: ותתן אתה ומפתים

א סמא וגמיע עספרהום
 א ארץ וגמיע אדי עליהא
 אל בחורא וגמיע אלדי
 ביהום ואנתא מעייש
 אלא פלהום ועספר א
 סמא לך סאגדין: אנתא
 הוא א אל אלאה אלדי
 אסתליירת באברם
 וסלעתו מן צו פשדים
 וכלית אסמו אברהם:
 ווגדת אלא קלבו אמין
 קדאמך וקסעת מעו
 אל אהד לתעטי אלא
 ארץ אל כנעני אל חתי
 אל אמרי ולפרזי וליבוסי
 ולגרנשי לתעטי לנסלו
 ותבת אלא פלאמך
 אל צאלת אנתא: ושפת
 אלא פקר אברהאתנא
 במצר ואלא ציחתהום
 סמעת עלא בחר א קלזום:
 ועטית נייאשין ואברהין

בפרעון ובגמיע עבירו
 ובגמיע קום ארצו אל
 ערפת אל תקצרו עליהום
 וצנעת לך אסם כאל יום
 האדא: ואל בחר שקית
 קדאמהום ועברו בווצט
 אל בחר כל יבם ואלא
 לאחקינהום רמית כל
 גמוק מתל הגארא במאי
 קוויין:
 וסאעד א כל יום הדאך
 אלא ישראל מן יד
 מצר ושאף ישראל אלא
 מצר מיירת עלא האפת
 אל בחר: ושאף ישראל
 אלא יד אל כבירה אלדי
 צנע א במצר וכאפו אל
 קום מן א ואמנו בא
 ובמוסא רסולו:
 ישראל אתהיך הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו:

בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו כי
 ידעת כי הזידו עליהם
 ותעש לך שם כהיום
 הנה: ותים בקעת
 לפניהם ויעברו בתוך
 הים ביבשה ואת
 רודפיהם השלכת
 במצולת כמו אבן
 במים עזים:
 וישע יהוה ביום ההוא
 את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על
 שפת הים: וירא
 ישראל אתהיך הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו:

לקומי פרחים

ביום ההוא שהוא תכלית ההצלה שפת שפלטן הים

שרח א צלא כל ערבי

אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה
 כִּי־נִגְּאָה נָאָה סוּם
 וּרְכַבּוּ דָמָה בַיָּם: עֵזִי
 וּזְמֶרְתִּי יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי
 וְאֵנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאֶרְמַמְנְהוּ: יְהוָה אִישׁ
 מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְכַבַּת פָּרְעֹה וְחֵילוֹ
 יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֵשׁוֹ
 מִבְּעוֹ בַיָּם־סוּף: תְּהַמֵּת יְבַסִּימוּ יַרְדֵּי
 בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבִיבָן:

לקוטי פרחים

עזי שם דבר כמו היושבי בשמים שוכני בחגוי סלע
 וזמרת ת"א ותושבתתי ורש"י פי' ל' כריתה ופי' ת"א
 נראה לי עיקר זה אלי שכולם ראו כבוד ה' ואנוהו
 א"ת לשון נוה ורש"י פי' ל' נוי ופי' רש"י נראה לי עיקר

שרח א צלא כל ערבי

זמירות קא

אִימְנָךְ א גְּלִיל בַל קוֹא
 אִימְנָךְ א תַּכְסֵּר אֵל עֲדוּ:
 וּבַכְתָּרֹת אֲשַׁתְּמַכְרֵךְ
 תַּהֲרֵם קִאִי־מִינְךָ תִּבְעַת
 שְׂדֵי־אֲנִיךְ יִתְרַקְחוּם כָּל־קֶשׁ:
 וּבַהוֹאֵא אֲנַפֵּךְ אֲתַכּוֹמוּ א
 מֵאֵי אֲנַתְּצִבוּ מִתַּל א סוּר
 לַאֲרָרִין גְּמֵדוֹ גְּמֹר בּוֹוֹצֵט
 אֵל בַּחַר: קֵאל אֵל עֲדוּ
 אֲכַלֵּב אֲחַק אֲקַסֵּם כֶּסֶב
 תַּנְטֵרֵם מִנְהוּם נַפְסֵי־אֲסֵלֵת
 סִיפֵי תִקְרָצְהוּם יָדֵי:
 הַבֵּית בַּהוּוֹאֵךְ גְּטֵאָהוּם
 אֵל בַּחַר גְּטָצוּ מִתַּל אֵל
 רִצְאֵן בְּמֵאֵי אֵל קוֹוִיִּין:
 מְנֵי מִתְלַךְ בַּל קוֹוִיִּין א
 מְנֵי מִתְלַךְ גְּלִיל בַל קֶדֶם
 מִכִּיף תִּמְאֵדִית צֹאנַע
 עֲגִיב:
 נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵא:
 לְקוֹטֵי פְרָחִים

לקוטי פרחים

וברוח אפך היוצא משני נחיריך נערמו כערמת
 חטים נד חומה קפאו נקדשו אריק אשלוף

נמית ימינך תכל עמו
 ארץ : נחית כחסדך
 עם זוגאלתנהלת בעזך
 אל נוח קדשך : שמעו
 עמים ירנזון חיל אחו
 ישבי פלשת : אז נבהלו
 אלופי אדום אלי מואב
 יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען : תפל
 עליהם אימתה ופחד
 בנדל זרועך ידמו כאבן
 עד יעבר עמך יהוה
 עד יעבר עם זון קנית :
 תבאמו ותפעמו בהר
 נחלתך מכון לשבתך
 פעלת יהוה מקדש
 אדני כוננו ידיך :
 יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה ימלך לעלם ועד :

לקוטי פרחים

נחית בעמוד ענן לנחותם הדרך נוה הר סיני חיל לתלה

א צלטנתו ואקפא לאבד
 ואבד א אבדאת : אד
 גא ליל פרעה ברכאבו
 ובפרסאנו כל בתרורגע
 עליהום אלא מאיי א בחר
 ובנין ישראל משו כל
 יבם בווצט אל בחר :
 אד לא א צלטנא ותאכם
 כל שעוב : ויצעדון
 מסאעדון בגבל ציון
 לישרעון אלא גבל עשו
 ותציר לא א צלטנא : ויציר
 א לצלטאן עלא גמיע
 א ארץ כל יום הדאך
 יפון א ואחד ואסמו ואחד :
 יתסבא אסמך לל אבד
 צלטאנא א טאייק א
 צלטאן א כביד וא מקדם
 כל סמא וכל ארץ אד לך
 לאייק א אאהנא ואאה
 אבהאתנא ללדהר ואבד
 תפליר ותסביח תמדיח
 יהוה מלכותיה קאים
 לעלם ולעלמי עלמיא :
 כי בא סוס פרעה ברכבו
 ובפרשו בים וישב
 יהוה עליהם אתמי
 הים ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים :
 כי ליהוה המלוכה
 ומושל בנזים : ועלו
 מושיעים בהר ציון
 לשפט את הר עשו
 והיתה ליהוה המלוכה :
 והיה יהוה למלך על כל
 הארץ ביזם ההוא יהיה
 יהוה אחד ושמו אחד :
 ישתבח שמך לעד מלכנו
 האל המלך הגדול
 ותקדוש בשמים
 ובארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד שיר ושכחה הלל

וּזְמַרָה עֹזוּ וּמִמְשָׁלָה
 נִצַּח גְּדֻלָּה וּנְבוּרָה
 תְּהִלָּה וְתַפְאֵרֶת קְדוּשָׁה
 וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 וּמַעֲוֹלִים וְעַד עוֹלָם
 אֶתְּהָ אֵל בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
 בְּתַשְׁבְּחוֹת : אֵל
 הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא
 כָּל־הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן
 כָּל־הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר
 בְּשִׁירֵי זְמַרָה מֶלֶךְ
 אֵל חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן :

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה
 אֲדָנִי שָׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזֻנֶיךָ

לקוטי שושנים

(א) בעשרת ימי תשובה צ"ל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים

מִצְטַנְמָאָת לְצוּם תַּחְנוּנֵי
 אֵל פֶּאן דְנוּב תַּחֲפִץ
 אֵל מְנֵי יוֹקֵף :
 אֵל מַעֲדָ אֵל גְּפֻדָה
 לְכֹאֲמֵר תַּנְכַּאֲף :
 אֲסַתְרַגִּיתוּ אֲ אֲסַתְרַגַּת
 נַפְסֵי וּלְפִלְאֵמוּ
 אֲסַתְרַגִּיתוּ : נַפְסֵי לֹא מִן
 חַאֲפְצִין לֵל צַבַח חַאֲפְצִין
 לֵל צַבַח : יִסְתַּרְגִּי יִסְרָאֵל
 אֵל אֵל אֵל מַעֲ אֵל
 פְּצֵל וּכְתִיר מַעוּ פְּכֹאֲךָ
 וְהוּא יַפְךָ אֵל יִסְרָאֵל
 מִן גְּמִיעַ דְנוּבוּ :
 יִתְכַבֵּר וְיִתְקַדֵּם אֲסַמוּ אֵל
 כְּבוֹד בַּל דְנִיֵּא
 אֵלֵדֵי כִלְק כְּרַצְאֵרְנוּ
 וְיִצְלַטְן צִלְמַנְתּוּ וְיִנְכַת
 פְּכֹאֲכוּ וְיִקְרַב מִדְּחֹנוּ
 בְּחִיַּאתָפוּם וּבְחִיַּאתָמְפוּם
 וּבְחִיַּאת גְּמִיעַ בֵּית
 יִסְרָאֵל בַּעֲגָלָה
 מְשִׁיחִיָּה בְּחִיַּיְכוֹן וּבְחִיַּיְכוֹן וּבְחִיַּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָה

מא

וּבְזִמְזֵן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעֵלְמָא לְעֵלְמִי
 עֵלְמִיָּה יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה
 דְּקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
 וּנְחַמְתָּא דְאִמְרֵן
 בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:
 בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא הַשֶּׁךְ עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל הַמְאִיר לְאֶרֶץ
 וּלְדָרִים עֲלֶיהָ

ובווקת קריב וקולו אמין:
 יפון אסמו אל כביר מבארך
 לל אכד לא באראת אל
 אבדאת ית בארך ויתסבח
 ויתפלר ויתעלא ויתפכר
 ויתבהג ויתצעד ויתמדה
 אסמו אל מקדם תבארך
 הוא לפוק מן גמיע ברפא
 תפליר תסביח ותסלי
 אלוי אנקאלו בדנייא
 וקולו אמין:
 בארפו אא אל מבארך:
 מבארך אל מתכירך
 לל דהר ואכד:
 מבארך אנתא אל אאתנא
 צלסאן אל דנייא כאלק
 צווא וכלק עתמיה
 צאנע סלאם וכלאלק אל
 אל גמיע אל מצווי
 לל ארץ ולסאפנין עליהא

ברחמאת וכלירו מגדד
 כלמיע יום דאיימן
 צנעת אל ליקה אישכתרו
 צנאייעך אל גמיעהום
 בשסארא צנעת אנמלח
 אל ארץ אסתמלאכך אל
 צלסאן אל מתעלי לווחדו
 מן חניד אל מסכת ואל
 מפכר ואל מתעלי מן קדים
 אל דנייא אלאה אל דנייא
 ברחמאתך אכתידין ארהם
 עלינא סיד קוותנה קווי
 קוותנה דרקת סעדנה
 קווח בעגנה סאייק
 מבארך כביר אל
 מערפא רחב ופעל
 שראראת אל שמס מליח
 כלק ואגב לאסמו
 צוואיאת עסא דור מדאד
 קוותו מלאייכא עסאכד
 מקרסין מעלין אל כאפי
 דאיימן יחכון ואגב אל
 סאייק ותקדיסו

בְּרַחֲמִים וּכְטוּבוֹ מְחַדָּשׁ
 בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית מַה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ כָּלֵם בְּחִכְמָה
 עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ
 קִנִּינִיךָ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
 לְבַדּוֹ מֵאֵן הַמְשַׁבַּח
 וְהַמְפֹאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיְמוֹת עוֹלָם אֵלֵי עוֹלָם
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
 עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
 מְשׁוֹבְבֵנוּ מִן יִשְׁעָנוּ
 מְשׁוֹבֵב בְּעַדְנוּ אֵל בְּרוּךְ
 גְּדוֹל הַעֵז הַכֵּין וּפְעַל
 זְהָרֵי חֶמֶה טוֹב יֵצֵר
 כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאוֹרוֹת
 נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ
 פְּנוּת צְבָאוֹת קְדוּשִׁים
 רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד

מספרים כבוד אל וקדושתו

שרה א צלא כל ערבי

תתברך יהוה אלהינו
 בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת על
 כל שבה מעשי יריך
 ועל מאורי אור שיצרת
 המה יפארוך סלה :

תתברך לנצח צורנו
 מלכנו ונואלנו
 בורא קדושים ישתבח
 שמך לעד מלכנו יוצר
 משרתים ויאשר
 משרתיו כלם עומדים
 ברום עולם ומשמיעים
 ביראה יחד בקול דברי
 אלהים חיים ומלך
 עולם כלם אהובים
 כלם ברוכים כלם
 גבורים (ר"ת שם אב"ג)
 כלם קדושים כלם עושים באימה (ר"ת ע"ב
 וביראה רצון קוגיהם וכלם פותחים את

תתברך א אלהי
 כל סמא מן פוק ועלא א
 ארץ מן תחת עלא גמיש
 תסבית צנעת יריך ועלא
 צוואיאת צווא אדוי כלקת
 הומא יפלוך דאימן :

תתברך לל אבד כלקנא
 צלטאננא ופאכפנא כאלק
 מקדסין יתסבת אסמך
 לל אבד צלטאננא כאלק
 כדאדים ואדוי כדאדימו
 גמיעהום ואקפין בעלו
 א דנייא ומסמיעין כלופא
 סווא בצום פלאם אאה חי
 וצלסאן א דנייא גמיעהום
 מתבובין גמיעהום
 צאפיין גמיעהום
 גבארין גמיעהום
 מקדסין גמיעהום צאנעין
 בהיבה ובכלופה רצאת
 כאלקהום וגמיעהום
 פאתהון אא

פאתהון אא

שרה א צלא כל ערבי

תמהום בתקדיסא
 ובנצאפא בתפלד
 ובתמגיד מבארביך
 מסבחין מפלדין
 ומקדסין ומקווין
 ומצלסנון אא אסם א
 סאיין א צלטאן א כביר
 א גבאר ואל מליף מקדס
 הוא וגמיעהום קאבלין
 עליהום ניר צלטנת אל
 סמא האדא מן האדא
 ועאטיין תכס האדא
 להאדא לייקדסון
 לכאלקהום בראחת אל
 לאטר בשפא צאפיין
 ובתלייק תקדיסא
 גמיעהום סווא מגאוובין
 בהיבה וקאילין כלופא
 מקדסין מקדסין מקדסין א
 רב אל עסאכר תארס
 גמיע אל ארץ ואגבו
 זא גרוך ווחוש א קדס
 וברגפה כבירה מתעלין
 והאופנים וחיית הקדש ברעש גדול מתנשאים

פיהם בקדשה
 ובמהרה בשירה
 ובזמרה מברכין
 משבחין מפאריין
 ומקדישין ומעריצין
 וממליכין את שם האל
 המלך הגדול הגבור
 והנורא קדוש הוא
 וכלם מקבלים עליהם
 עול מלכות שמים זה
 מזה ונותנים רשות זה
 לזה להקדיש ליוצרים
 בנחת רוח בשפה
 ברורה ובנעימה
 קדשה כלם כאחד
 עונים באימה ואומרים
 ביראה קדוש קדוש
 קדוש יהוה צבאות מלא
 כל הארץ כבודו
 והאופנים וחיית הקדש ברעש גדול מתנשאים

לְעַמַּת הַשְּׂרָפִים לְעַמַּתֶּם
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
מִמְקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ :

וְחַשְׁבֹּחוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ כִּי
הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ
פוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֵׂה

חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת
זוֹרֵעַ צִדְקוֹת מְצַמֵּחַ
יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת

נוֹרֵא תְהַלּוֹת אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדָּשׁ
כְּמוֹכּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד

מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

לְקַבֵּל אֵל מְלֹאֵיכָא
לְקַבֵּל הוֹם מִסְבָּחִין
וְקַאֲיִלִין מְבַאֲרֵךְ וְאֵלֵב
אֵ מִן מוֹצְעוֹ לְסַאֲיִק

מְבַאֲרֵךְ לִיִּיאַקַּאת יַעֲמוֹן
לְצִלְטָאן סַאֲיִיק חַי
וְקִיּוּם תְּמַאֲגִיד יְקוּלוֹן
וְחַסְאֲבִיחַ יִסְמַעוֹן אֵד

הוּא וְחֵרוֹ עֲאֵלִי וּמְקַדֵּם
פֹּאֵעַל גְּבֻרוֹאוֹת צֹאנַע
גְּדִידָאֵת צֹאנַח חֲרוּבָאֵת

זֹאֲרַע חַסְנָאֵת מְנַבְרַת
מִסְאֲעֻדָּאֵת לְאֵלֵק
עֲאֲפִיִיאֵת מְלִיךָ
תְּמִדִּיחָאֵת סִיד אֵל

עֲגִיבָאֵת אֵל מְגֻדֵר
בְּכִירוֹ כְּנֻמִיעַ יוֹם דְּאִיִּמִין
צִנְעַת אֵל אוּוֹל כְּמַא
מְקִיּוּל לְצֹאנַע צְוֹאֲיִיאֵת

כְּבִירוֹת אֵד לֵל זְהַר
פִּצְלוֹ
מְבַאֲרֵךְ אַנְתָּא אֵ כְּאֵלֵק
אֵ צְוֹאֲיִיאֵת :

מַחֲבַת אֵל אֲבֵד חֲבִיתָנָא
אֵ אֲהֵנָא שְׂפָקָא
כְּבִירָא וְזִיִּידָא שְׂפָקַת
עֲלִינָא אֲבוּנָא צִלְטָאֲנָא

בְּסַבֵּב אֲסַמְךָ אֵ כְּבִיר
וּבְסַבֵּב אֲבַהֲתָנָא אֵלֵדִי
אֲנַחְפְלוֹ בִיד וְעִלְמַתְהוּם
דְּסוּם אֵל חִיִּיאַ

לִיצַנְעוֹן רִצְאָתְךָ בְּקֵלֵב
כְּאֵמֵל הַאֲכֻלָּא רַחֵן
עֲלִינָא אֲבוּנָא אֵב אֵל
רַחִים אֵל רֵאֲתַם אֲרַחֵם

אֵל אֵן עֲלִינָא וְאֲעִטִי
בְּקֵלְבִנָא פֹּהֵם לְנַפְתְּהֵם
לְנַתְּשֵׁר לְנַסְמַע לְנַתְּעֵלֵם
וּלְנַעֲלֵם לְנַחֲפִין וּלְנַצְנַעַ

וּלְנַתְּבַת אֵלֵא גְּמִיעַ כְּלֵאֵם
תְּעֵלוּם תּוֹרַתְךָ בְּמַהֲבָה
וְצֹוִי עֵיּוֹנָא בְּתוֹרַתְךָ
וּלְזֵק קֵלְבִנָא בְּפִרְאִיִּיצָךְ

וּוְחַד קֵלְבִנָא לִיִּיחַב
וְלִיִּיכַאף מִן
בְּתוֹרַתְךָ וְדִבְק לְבַנּוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיַחַד לְבַבְנוֹ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֵת

אֲהַבְרַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ
רַת נִי ע"ב יְהוָה
אֵלֵהִינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה
וְיִתְרָה חֲמֵלַת עֲלֵינוּ

אֲבִינוּ מְלַכְנוּ בְּעֵבוֹר
שְׂמֵךְ הַגְּדוּל וּבְעֵבוֹר
אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַמְחוּ בְךָ
וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים

לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבְךָ
שְׁלֵם בֵּן תְּחַנְּנוּ אֲבִינוּ
אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם
רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן

בְּלַבְנוֹ בִּינָה לְהַבִּין
לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ לְלַמּוֹד
וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֵת כָּל

דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ וְדִבְק לְבַנּוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיַחַד לְבַבְנוֹ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֵת

שָׁמַךְ וְלֹא נָבוֹשׁ וְלֹא
 נִבְלָם וְלֹא נִבְשַׁל לְעוֹלָם
 וְעַד כִּי בָשָׂם קִדְשֶׁךָ
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 בְּמַחְנוּיֶיךָ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה
 בִּישׁוּעָתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ
 הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנו נַצַּח
 סֵלָה וְעַד מִהַר וְהִבֵּא
 עֲלֵינוּ בְרָכָה וְשָׁלוֹם
 מִהַרָּה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
 כָּל הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹד
 עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל
 צִוְּאָרֵנוּ וְהוֹדִיכֵנו
 מִהַרָּה קַמְמִיזֵת
 לְאַדְּנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יְשׁוּעוֹת אֶתְּהָ וּבָנוּ
 בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן
 וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְחִדּוֹת לֶךְ וְלִיְחֻדֶךָ וְלִירְאָה

אִסְמַךְ וְלֹם נִסְחָה
 וְלֹם נִלְחָה וְלֹם
 נִעְתָּה לְאַבְדֵי וְאַבְדֵי
 אֵל בְּאִסְם קִדְשֶׁךָ אֵל
 פְּבִיד אֵל גִּבּוֹר וְלִמְלִיךָ
 אֲנִתְּכֵלְנָא נִסְתָּר וְנִפְרָח
 בְּמִסְאֵדוֹתֶיךָ וְרַחֲמֵיךָ
 אֵל אֱלֹהֵינָא וְפִאֲלֶיךָ אֵל
 פְּתִירִין לֹא יִתְרַכּוּנָא
 לִלְדָהָר וְאִימָן יִבְדֵי
 אִסְתַּעֲלָל וְגִיב עֲלֵנָא
 בְּרַכָּא וְסִלְאִים עֲלֵנָא מִן
 אֲרִבַּע טְרַאָאָתָה אֵל אֲרִין
 וְכִסְרֵי נִיר אֵל שְׁעוֹב מִן
 עֲלֵנָא וְקִבְתָּנָא וְמִשְׁנֵנָא
 עֲלֵנָא עֲלֵנָא לְאַרְצֵנָא
 אֵד סַאִיק פִּאֲעֵל
 מִסְאֵדוֹתָה אֲנִתָּה וּבִינָא
 אִסְתְּלִיירָת מִן גְּמִיעַ קוֹם
 וְלִסְאֵן וְקִרְבָּתֵנָא לְסִאֲנָנָא
 לְאִסְמַךְ אֵל פְּבִיד בְּמַחְבָּה
 לְנִשְׁכַּד לֶךְ וְלִנְוֹהֲרֶךְ
 וְלִנְכֵאָף

ולנחב אלא אסמך :
 מכארך אנתא א אל
 מסתלייר בקומו ישראל
 במחבא :
 אסמע ישראל א אלאהנא
 א ואחר : מכארך אסם
 ואגב צלסתו לאבד
 ואבד :
 ותחב אלא א אלאהך
 בגמיע קלבך ובגמיע
 נפסך ובגמיע מאלך :
 וייפונון אל כלאם
 האוולי אלדי אנא
 מווציך א יום עלא קלבך
 ותשזרחום לבניך
 ותתפלם ביהום בגלוסך
 בביתך ובמשווחך כל
 דרב ובנומתך ובקומתך
 ותעקדחום לנישאן עלא
 ירך וייפונון לתפליון בין
 עיונד ותפתכחום עלא
 דנלאת ביתך ואבוואבך :
 וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין
 עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ולאהבה את שמך :
 ברוך אתה יהוה
 הבוחר בעמו ישראל
 באהבה :
 שמע ישראל יהוה
 אלהינו יהוה אחד :
 ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד :
 ואהבת את יהוה אלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאריך : והיו
 הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על-
 לבבך : ושניתם לבניך
 ודברתם בם בשבתך
 בביתך ובכלכתך בדרךך
 ובשכבך ובקומך :
 וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין
 עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ וְ
 מִצִּוְתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-
 נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִמֶּר-
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
 וּמִלְקוֹשׁ וּמִסִּפְתַּי דִּגְנֶךָ
 וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לִבְהֵמַתְךָ
 וְאָכְלָתוּ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְּׁמֵרוּ
 לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לִבְבְּכֶם
 וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם : וְחָרָה אַף-יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-
 יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהַרָּה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵיחַ
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :

ויפון אין כאן סמעה
 המסעון אלא פראייזי
 אדי אנא מווציפום א יום
 לתחבון א א אהפום
 ותעבדוהו בגמיעקלבפום
 ובגמיע נפספום : ואעמי
 מסר ארצפום בווקתו
 מסבק ומעווק ותגמע
 דגנך ושראבך ודהנך :
 ואעמי לצאר ברייתך
 לבהימתך ותאפל
 ותשבוע : אתחפצו לפום
 לילא יתסאלס קלבפום
 ותזולין ותעבדון מעאביד
 אכרין ותסגרון להום :
 וישתד גצב א ביפום
 וימנע אלא אל סמאולס
 יציר מסר ואל ארציה
 לס תעמי אלא לירחא
 ותנהפון עללה מן עלא
 אל ארץ אל מליחה אלדי
 א עאסי לפום :

וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרִּי
 אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-
 נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֶתֶם
 לְאוֹת עַל-יְדְּכֶם וְהָיוּ
 לְמוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
 וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל-
 מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתְּיָיִךְ לָתֵת לָהֶם
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
 הָאָרֶץ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ

והגעלון אלא
 פלאמי האולוי עלא
 קלבכום ועלא נפספום
 ותעקדוהום לנישאן עלא
 ידפום ויפונון לתפלין
 בין עייונפום : ותעלמוהום
 אלא בנינפום ליתפלמון
 ביהום בגלוסך בביתך
 ובמשוורתך כל דרב
 ובגומרתך ובקומרתך :
 ותפתבהום עלא דנגאת
 ביתך ובאבוואבך :
 לכאמר יפתרון אייאמפום
 ואייאם בנינפום עלא אל
 ארציה אלדי חלף א
 לאבדאתפום : ויעמי
 להום פאייאמל סמא
 עלא אל ארץ :
 וקאל א אלא מוסא
 קאילאן : פלס אלא
 בגני יסראיל ותקול איהום
 ויצנעון

להם ציצת על-כנפי
 בגדיהם לדרתם ונתנו
 על-ציצת הכנף פתיל
 תכלת : והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו
 וזכרתם את-כל-מעשית
 יהוה ועשיתם אתם
 ולא-תחורו אחר
 לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר-אתם זנים
 אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את-כל-
 מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם : אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם :

להום כיום על
 דיאל תוואסחום
 לאניאלהום ויעטון
 על כיום אל
 דיל כים מאוני : ויפון
 לפום לכיום ותשופתו
 ותכרון אלא נמיע
 פראיין ותצנעוהום ולם
 תנסון ורא קלבפום וורא
 עיונפום אלדי אנתום
 מאילין וראהום : ללאמר
 תזכרון ותצנעון אלא
 נמיע פראיני ותצירון
 מקדסין לאלאהפום : אנא
 אלהיפום אלדי
 סלסט נמן ארין מצר
 לאציר אלא לאלאה אנא
 אלאהפום :

תן וצדק ומדייר ותאבת
 וטדלואמין ומחבוב ועיוז
 וחודר ש"ץ יי אהיכם

אמת ויציב • ונכון • וקיים • וישר •
 ונאמן • ואהוב • וחביב •

ומפתכד ולאיין ומכיו
 וקווי זמרתב ומקבול
 וגייר ולאיין אל
 פלאם האלא עלינאלאבר
 ואבר : צדק אלאה אל
 דנייא צלסאננא קווי
 יעקב דרקת מסאעדחנא
 לגיל תגיל הוגא תאבת
 ואסמו תאבת ופרסיהו
 מרתב וצלסנתו ואמאנתו
 לל אבר תאבתא ופלאמו
 עישיין ותאבתין ואמינין
 ומפתכרין לאבר ואבראת
 אל אבר עלא אבהאתנא
 עלינא ועלא בניננא
 ועלא אניאלנא ועלא
 נמיע גיאל נסל
 יסראיל עבירך עלא אל
 אוולאניין ועלא נמיע
 גיאל נסל יסראיל עבירך
 עלא אל אוולאניין ועלא
 אל אכדאניין פלאם גייר
 ותאבת כצדק וכאמאנא
 רסם ולם יעבר : צדק

ונחמד ונעים • ונורא •
 ואדיר ומתקן • ומקבל •
 ומוב • ויפה • הדבר •
 הזה עלינו לעולם ועד •
 אמת אלהי עולם
 מלפנו • צור יעקב מן
 ישענו לדור ודור • הוא
 קיים • ושמו קיים • וכסאו
 נכון ומלכותו ואמונתו
 לעד קיימת : ודבריו
 חיים וקיימים ונאמנים
 ונחמדים • לעד ולעולם
 עולמים • על אבותינו •
 עלינו • ועל בנינו • ועל
 דורותינו • ועל כל הדורות
 ודע ישראל עבדיך •
 על הראשונים • ועל
 האחרונים • דבר מוב
 וקיים באמת ובאמונה
 חזק ולא יעבור : אמת

שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
 נִאֲלָנוּ גֵּאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתָנוּ
 שׁוֹדְנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שֹׁמֵר וְאֵין לָנוּ עוֹד
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֵלָה
 עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּךָ
 הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן
 וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךָ וּמְשַׁפְּטִיךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפְסֵי
 אֲרֶץ אֶמֶת אֲשֶׁרֵי אִישׁ
 שִׁישְׁמַע לְמִצּוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים
 עַל לְבוֹ: אֶמֶת אֶתְּךָ
 הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ

אלדי אנתא הוא א'
 אלהנא ואלאה
 אבהאתנא צלסאן
 אבהאתנא פאככנא
 פאכך אבהאתנא כאקנא
 כאלק מסאעדנתנא
 פאככנא ומכלצנא מן אל
 אבר הוא אסמך ולים
 לנא בעד אלאה גירך לל
 אבר
 מסאערת אבהאתנא
 אנתא הוא מן
 קדים דקא ומסאעדא
 להום ולבנינהום וראהום
 בגמיע גיל וגיל בעלו
 אל דנייא גלוסך
 ושדאיעך וחסנתך אלא
 האלי אל ארץ: צדק
 נייאל לל דגאל אלדי
 יסמע לפראייצך
 ושדאיעך ופלאמך יכלי
 עלא קלבו: צדק אנתא
 הוא סיד לקומך וצלסאן

גבאר לתקאתל קתילהום
 לאכהאת וכנין: צדק
 אנתא הוא אוולאני
 ואנתא הוא תלאני ומן
 גירך לים לנא צלסאן
 פאכך ומסאעד: צדק מן
 מצר פפיתנא א' אאהנא
 מן בית עבודייה פפיתנא
 גמיע בכורהום קתלת
 ובכרך יסראיל פפית
 ובחר אל קלזום להום
 שקית: ואל מתקצרון
 גרקת: ואל עזיון עברו
 אל בחר: וגטו אל מאי
 לא מצאייקינהום ואחד
 מנהום לס אתבקא: עלא
 האדי סבחו אל מחבובין
 ופכרו לל מאייקי ועמו א'
 מהם לא נורתר: על זאת שבחו אהובים
 ורוממו לאל ונתנו

לקוטי פרחים
 יוצרנו יוצר כצל אמת אתה הוא אדון כצל גדול
 ונורא כצל גאולים גימל דגושה כצל

יְדִידִים זְמִירוֹת • עוֹזִיז תְּמַאֲגִיד • תְּפַאֲלִיד
 שִׁירוֹת • וְתִשְׁבְּחוּת • וְתִסְאֲבִיחַ בְּרַכָּאֵת וּשְׁפִרְאֵן
 בְּרַכּוֹת • וְהוֹדְאוֹת • לְצִלְטָאֵן טַאֲיִיק חֵי וְקִיּוּם
 לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִים עֵאֵלִי וּמִתְעַלִּי כְּבִיר
 רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וּמְכִיף • מְנַצִּי אֵל
 וְנוֹרָא • מְשַׁפִּיל גְּאִים מִשְׁתַּמְכְּרִין אֵלֵא אֵל אֶרֶץ •
 עַדִּי אֶרֶץ • מְנַבִּיחַ מַעְלִי אֵל נִאֲצִיין אֵלֵא
 שְׁפִלִים עַד מְרוֹם • אֵל סְמַא • מְסַלַּע אֵל
 מוֹצִיא אֲסִירִים • פּוֹדֵה מַחְבוּסִין • פֶּאֶכֶף אֵל
 עֲנוּיִם • עוֹזֵר דְּלִים • וְאִסְיִין מַעֲיִן אֵל מְדוּלִילִין •
 הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֵל מְנַאוּב לְקוּמו
 בַּעַת שׁוֹעֵם אֵלָיו • יִסְרָאֵל בּוּקֵת צִיחַתְהוּם
 תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיזִין • רַמְדִּיחַאֵת לְטַאֲיִיק עֵאֵלִי פֶּאֶכֶפְהוּם
 גְּאֵלִם בְּרוּךְ הוּא • מְבַאֲרֵךְ הוּא וּמְבִירֵךְ •
 וּמְבוּרֵךְ • מֹשֶׁה וּבְנֵי מוּסַא וּבְנֵינִי יִסְרָאֵל לֵךְ
 יִשְׂרָאֵל לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה גֵאוּבוּ תִסְבִּיחַא בְּפִרְחַה
 בְּשִׁמְחַה רַבָּה וְאָמְרוּ כְּבִירָא וְקֵאלוּ גְמִיעַהוּם
 כָּלִם : מִי כְּמִכָּה מְנִי מִתְלַךְ בַּל קוּוִין אֵל
 בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְּמִכָּה נִאֲאָדֵר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא
 תְּהַלּוֹת עִשָּׂה פְּלֵא : שִׁירָה הַדְּשָׁה שְׁבִיחַו

מְפִכּוּפִין לְאִסְמֵךְ אֵל כְּבִיר • וְתִסְאֲבִיחַ בְּרַכָּאֵת אֵל כְּהַר סוּוּה
 עֵלֵא חֵאפֵת אֵל כְּהַר סוּוּה גְמִיעַהִים שְׁכֵרוּ וְצִלְטָנוּ
 וְקֵאלוּ אֵל יִתְצִלְטָן לֵל אֲבִירָאֲבִיר • וְנִקְאֵ פֶּאֶכֶפְנֵא
 אֵל רַבֵּי אֵל עִסְאֲפִיר אִסְמוּ מְקִרְם יִסְרָאֵל • מְבַאֲרֵךְ
 אֵל שְׁפִאֲפִי רַתְפַּתַּת וְתַמִּי יִכְבֵּר חִמְדִּיחַתֵּךְ :
 מְבַאֲרֵךְ אֵתְאֵ אֵלֵא חֵאנֵא וְאֵלֵא חֵאנֵא
 אֵלֵא חֵאנֵא אֵלֵא חֵאנֵא אֵלֵא חֵאנֵא אֵלֵא חֵאנֵא
 יִצְחָק וְאֵלֵא חֵאנֵא יִעֲקוֹב • אֵל טַאֲיִיק אֵל כְּבִיר אֵל
 גְּבִאֵר וְאֵל מְכִיף • טַאֲיִיק עֵאֵלִי מְגֵאוּזִי אִפְצֵאֵל
 מְלִיחִין מִסְתַּמְלַךְ אֵל גְּמִיעַ וְדֵאֲפִיר אִפְצֵאֵל
 אֲבִיחַאֵת • וּמְגֵיב פֶּאֶכֶף לְבַנִּין
 גְּאֵלִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 עַל שְׁפַת תִּים יְחַד כָּלִם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
 וְאָמְרוּ יְהוָה יְמִלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : וְנִאֲמַר
 גְּאֵלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֵל יִשְׂרָאֵל :
 אֲרוֹן הַכֵּל יֵאֱהָרֹנְהִי הִיחַ הוּה וִיחִיחַ
 אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֵּךְ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יא) אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֵלֵהִי אֲבִרְהֵם • אֵלֵהִי יִצְחָק • וְאֵלֵהִי יִעֲקֹב •
 הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיזִין גְּוִמֵל חֲסִדִים מוֹכִים קוֹנֵה
 הַכֵּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת • וּמְבִיא גְּוֵאֵל לְבְנֵי

בניהם למען שמו
באהבה :

בימי תשובה אומרים
זכרנו לתיים מלך קפיץ
בתיים כתבנו בספר תיים
למעןך אלהים תיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה (הד)
מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני
מחיה מתים אתה רב
להושיע (בקיו מוריד
הפל) (ובחורף משיב
הרוח ומוריד הגשם)
מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים
ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקים אמונתו

בניהום לכאטר אסמו
בל מחבה :

(אדפונא לל חייא
צלטאן ראצי בל חייא
אפתבנא בדפתר חייא
לכאטרך אלאה חיי)
צלטאן מעין ומסאעד
ודרקה מבארך אנתא א
דרקת אברהים :

אנתא גבאר לל אבד
א מעייש א מואתא
אנתא פביר לתסאעד
(מנזל אל סל) מחב
אל הווא ומנזל אל מסר)
מעייש אל חייא בל פצל
מעייש מויאתא ברחמאת
כתירין סאנד ואקעין
ומעאפי וגאעא ומחל
מרבוסין ומתבת אמאנתו
לנייאמא בל טראב מני
מתלך צאחב גברוואת
ומני ישבה

לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה

לך צלטאן ממיית ומעייש
ומנבת אל מסאעדא :
(מני מתלך אב אל רחים
דאפר כלאייקו ברחמאת
לל חייא)

ואמין אנתא לתעייש א
מייאתא מבארך אנתא
א מעייש אל מויאתא :

נקדסך ונקווך בלסף
חפי גמעת מלאיפת
אל קדם אל מתלתין
לך תקדיסה והאפולא
מכחוב עלא יד גביך
ונאדא האדא אלא
האדא וייקול מקדם
מקדם מקדם א רב
אל עסאנד תרס גמיע
אל ארץ ואגבו
לקבאלהום מסבחין
וקאילין מבארך ואגב
א מן מוצעו ובכלאם
קדסך מכתוב ליינקאל
יתצלטן א לל אבד אהך
ציון לגיל וגיל אמרתו א :

לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

בימי תשובה אומרים
מי כמוך אב תרחמן זוכר
יצוריו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות
מתים ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

נקדישך ונעריצך פנועם שית
סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדשה וכן
פתוב על יד גביך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ פבורו : לעמתם
משבתים ואומרים ברוך
פבור יהוה ממקומו : ויבדברי
קדשך פתוב לאמר ימלך
יהוה לעולם אלהיך ציון
לדוד ודר תללניה :

אתה קדוש ושמך קדוש
וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך
אתה יהוה האל
הקדוש:

בימי תשובה אומרים

המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת
ומלמד לאנוש בינה
והננו מאתך חכמה
ובינה ודעת ברוך
אתה יהוה חונן הדעת
השיבנו אבינו לתורתך
וקרבנו מלכנו

לעבודתך והחזירנו

בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יהוה

הרוצה בתשובה:

לקוטי פרהים

חכמה ובינה ודעת כצ"ל

12

אגפי לנג אכונג אד
לסינא אמחל לנג
צלסאנגא אד עצינא אד
סאייק מליח וגפאר
אנתא מבארך אנתא
חנין אל מכתור ליגפר:
אנצור אל אין בעדאכנג
וקאתל קתילנג
וסתעגל לתפנגא פכאך
כאמל לכאסר אסמך אד
סאייק פאכך קווי אנתא
מבארך אנתא א פאכך
ישראל:

עאפינגא ונתעאפא

סעעדנג ונתסאער אד

תמדיהתנג אנתא וצעד

משאפא ועפינא לגמיע

אמראנגא ולגמיע

אוונאנגא ולגמיע

אדבאתנג אד סאייק

מעאפי רחים ואמין

אנתא מבארך אנתא

א מעאפי

סלח לנו אבינו כי
הטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו כי
אל טוב וסלה אתה
ברוך אתה יהוה חנון
המרבח לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה
ריבנו ומהר לגאלנו
גאלה שלמה למען
שמך כי אל גואל
חזק אתה: ברוך אתה
יהוה גואל ישראל:

רפאנו יהוה ונרפא
הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה והעלה
ארוכה ומרפא לכל
תחלואינו ולכל
מכאובינו ולכל
מכותינו כי אל רופא
רחמן ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא

חולי עמו ישראל :
 בקיץ ברכנו יהוה
 אלהינו בכל
 מעשה ידינו וברך
 שנתנו בטללי רצון
 ברכה ונדבה ותהי
 אחריתה חיים ושבע
 ושלוש כשנים השוכות
 לברכה כי אל מושב
 ומטיב אתה ומברך
 השנים ברוך אתה
 יהוה מברך השנים :
 בחורף ברך עלינו יהוה
 אלהינו את
 השנה הזאת ואת
 כל מיני תבואתה
 למוכה ותן מל וממר
 לברכה על כל פני האדמה ורוה פני תכל
 ושבע את העולם כלו משובך ומלא ידנו
 מברכותיך ומעשר

אמראין קומו ישראל :
 בארפנא א אאהנא
 בגמיע צנעת ידנא
 ובארך סנתנא בטלאל
 א רצא ברפא וצלווא
 ותציר אכריתתא חייא
 ושבע וסלאס פסנין א
 מליחאת לל ברפא אד
 טאייק מליח ומלייק
 אנתא ומבארך א סנין
 מבארך אנתא א אאהנא
 מבארך א סנין :
 בארך עלינא א אאהנא
 אא א סנה האדי ואלא
 גמיע אננאס גלטהא
 למליחה ועטי סל ומטר
 לברפא עלא גמיע וגה
 א ארציה ורווי וגה א
 דנייא ושבע אא א דנייא
 גמיעהא מן כירך ומלי
 ידינא מן ברפאתך ומן גנא
 לברכה על כל פני האדמה ורוה פני תכל
 ושבע את העולם כלו משובך ומלא ידנו
 מברכותיך ומעשר

שונאיך מהרה יכרתו
 ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר
 ותכלם ותכניעם
 ותשמדם במהרה
 כימינו ברוך אתה יהוה
 שובר אויבים ומכניע
 מינים :
 על הצדיקים ועל
 החסידים ועל שארית
 עמך בית ישראל ועל
 פליטת בית סופריהם
 ועל גרי הצדק ועלינו
 יחמו רחמיך יהוה
 אלהינו ותן שכר מושב
 לכל הבוֹטחים בשמך באמת וטוים
 חלקנו עמם ולעולם לא

באנציןך סריע ינקצון
 וצלמנאת א צאמה סריע
 תשלע ותפסד ותכלצהום
 ותנציהום ותהפיהום
 בסרעה באייאמנא
 מבארך אנתא א פאסר א
 ערוואן ומנצי א מגנסין :
 עלא א צאהין ועלא א
 פאצלין ועלא באקי
 קומך בית ישראל ועלא
 שרידת בית פאתבינהום
 ועלא גרבא אל עדל
 ועלינא יהאגון רחמאתך
 א אאהנא ועטי אגר
 מליח לגמיע א מנתכלין
 באסמך כל צדק וגעל
 חצתנא מעהום ולל אכר
 למ

לקוטי פרחים

ומכניע מינים כצ"ל יחמו רחמיך כצ"ל וכן הוא
 בספר חפלת כל פה

חולי עמו ישראל :
 בקיץ ברכנו יהוה
 אלהינו בכל
 מעשה ידינו וברך
 שנתנו במללי רצון
 ברכה ונדכה ותהי
 אחריתה חיים ושבע
 ושלוש כשנים הטובות
 לברכה כי אל טוב
 ומטיב אתה ומברך
 השנים ברוך אתה
 יהוה מברך השנים :
 בחורף ברך עלינו יהוה
 אלהינו את
 השנה הזאת ואת
 כל מיני תבואתה
 לטובה ותן של ומטר
 לברכה על כל פני האדמה ורוח פני תבל
 ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידנו
 מברכותיך ומעשר

אמראין קומו ישראל :
 בארפנא א אאהנא
 בגמיע צנעת ידינא
 ובארך סנתנא במלא
 א רצא ברפא וצלווא
 ותציר אכריתתהא חייא
 ושבע וסלאם פסנין א
 מליחאח לל ברפא אד
 סאייק מליח ומלייק
 אנתא ומבארך א סנין
 מבארך אנתא א אאהנ
 מבארך א סנין :
 בארך עלינא א אאהנ
 אא א סנה האדי ואא
 גמיע אננאם גלטהא
 למליחה ועמי סל ומטר
 לברפא עלא גמיע וגה
 א ארציייה ורווי וגה א
 דנייא ושבע אא א דנייא
 גמיעהא מן כירך ומלי
 ידינאמן ברפאתך ומן גנא
 לברכה על כל פני האדמה ורוח פני תבל
 ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידנו
 מברכותיך ומעשר

שונאיך מהרה יברתו
 ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר
 ותכלם ותכניעם
 ותשמדם במהרה
 כימינו ברוך אתה יהוה
 שובר אויבים ומכניע
 מינים :
 על הצדיקים ועל
 החסידים ועל שארית
 עמך בית ישראל ועל
 פליטת בית סופריהם
 ועל גרי הצדק ועלינו
 יהמו רחמיך יהוה
 אלהינו ותן שכר טוב
 לכל הבורחים בשמך באמת ושום
 חלקנו עמהם ולעולם לא

לקוטי פרחים

ומכניע מינים כצ"ל יהמו רחמיך כצ"ל וכן הוא בספר חפלת כל פה

יְחַד מֵאַרְבַּע בְּנֵי־פִת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה (יְחֵהבוּהָ)
מִקְבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ
כְּבָרֵאשׁוּנָה • וַיִּזְעֲצֵנוּ
כְּבַתְחֻלָּה • וְחָסֵד
מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וַיֶּאֱנַחָה •
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה
אַתָּה יְהוָה לְבָרֶךְ
בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט :

(בימי תשובה אומרים
הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)

לְמִינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֵל
הַיָּדִים כְּרָגַע יֵאָבְדוּ • וְכָל
אֲוִיבֵיךָ וְכָל

לקוטי פרחים

מהרה יחד כצ"ל לברך בחסד וברחמים כצ"ל

סוּוֹא מִן אַרְבַּע מֵרֵאשִׁית
אֵל אֶרֶץ לְאֲרָצֵנָא • מִבְּאֵר
אַנְתָּא • מִגְּמַע תְּאִיִּיהִן
קוּמוּ יִסְרָאֵל :

דַּנֵּעַ שְׂאֲרַעֲיִנָא כֹּל אֵל
אוּלְאֵיִיִּא

וּמִשְׂאֲוֹרֵיִנָא כֹּל אֵל
אוּלְאֵ • וְזוּל מִנָּנָא חֲצִירָא

וְקַהְרָא • וְתַצְלִמֵן עֲלֵינָא
עֲגֵלָה אַנְתָּא • וְחֻדְךָ

בְּפֻצָּל וּבְרַחֲמַת בַּעַדִּל
וּבִשְׂרַע • מִבְּאֵר אַנְתָּא •

צִלְמָן מִחֵב חֲסֵנָא וּשְׂרַע:
(אֵל צִלְמָן אֵל שְׂרַע)

לֵל מִגְּנִסִין וְלֵל
מִשְׂאֲלֵגִיִּיא לֹא תִצִיר

דְּגוּוֹא וְגַמִּיעַ אֵל מִתְקַצְרִין
מִתֵּל אֵל רַמְשֵׁה יִנְהַפּוּן •

וְגַמִּיעַ עֲדוּיִינְךָ וְגַמִּיעַ
וְכָל תְּהִי תְקוּהָ • וְכָל

וְכָל אֲוִיבֵיךָ וְכָל

אֵבֶן דוּד עֲבָדְךָ וְדַפֵּר
גַּמִּיעַ קוּמְךָ בֵּית יִסְרָאֵל

קִדְאֵמְךָ לְשִׂרְיָא לְמַלְיָה
לְחֵץ וּלְפֻצָּל וּלְרַחֲמַת

לְחַיִּית מְלִיחִין וּלְסֻלָּאִים
בְּיוֹם דָּאִס אֵל שְׂהַר

הָאֵלִיא לִירַחַם בֵּיה
עֲלֵינָא וְלִיִּסְאֲעֲרָנָא •

אַדְפִּרְנָא • אֵלֵאֲתָנָא בֵּיה
לְמַלְיָה • וּפְטָנָא בֵּיה

לְבִרְכָא • וּסְאֲעֲרָנָא בֵּיה
לְחַיִּית מְלִיחִין • כִּפְלָאִים

מִסְאֲעֲרָא וּרַחֲמַת־אֲשַׁפֵּק
וְחֵץ עֲלֵינָא וּשְׁפֵק וְרַחַם

עֲלֵינָא • וּסְאֲעֲרָנָא אֵד
אַלִּיךָ עֵינָנָא אֵל טְאִיִּיק

צִלְמָן חֲנִין וְרַחֲמִים אַנְתָּא:
וְאַנְתָּא בְּרַחֲמַתְךָ אֵל

כְּתִירִין תְּרַצָּא בֵּינָא
וְתִרְצָאֵנָא • וְתִשׁוּף עֵינָנָא

בְּרִגְוֵךְ לְצִיּוֹן בְּלְרַחֲמַת:
מִבְּאֵר אַנְתָּא • אֵל מְרַגַע

בּוֹרוֹ לְצִיּוֹן:
שְׂאֲבִרִין נַחֲנָא לְךָ • אֵלֵיִי
אַנְתָּא הוּא •

בִּין דְּוֹד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה

לְמוֹצֵי לַחַן וְלְחָסֵד וְלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם

בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה •
לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ •

זְכָרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְמוֹצֵי • וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה •

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים •
בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חוּס

וְחַנּוּן וְחִמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ •
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּי אֱלֹהֵי עֵינָינוּ בִּי

אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ •
וְתַחֲזִינָה עֵינָינוּ בְּשׁוֹבֶךָ

לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר

שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ •

שְׂאֲתָה הוּא יְהוָה (וג)

ומרחם בכל עת צרה וצנקה: והשליח צבור בין גואל לדופא חותם ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בשעת צרה:

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

רצה יהוה אלינו בעמך ישראל ולתפלתם

שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם

(מהרה) באהבה תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח

ומרחם כלמיע וקרת ציקה ושדא: (מבארך אנתא א אל מגאווב לקומו ישראל בווקת אל ציקה:)

אד אנתא סאמע צלאת גמיע תם:

מבארך אנתא א סאמע אל צלא:

ארצא א אלאהנא בקומך ישראל ולצלאתהום

אקבל ורגע אל עבאדא לקצר ביתך וקראבין

ישראל וצלאתהום (עגלה) במחנה תקבל ברצא

ותציר לרצא דאיימן עבאדת ישראל קומך:

אאהנא ולא אבהאתנא יצעד ויגי וצל

ינשאף וינרצי ינסמע ינפטן וינלפר דפרנא

ולפר אבהאתנא דפר דאד אל סלאם בלדך ודפר מדהון

אבן דוד עבדך ולפר גמיע קומך בית ישראל קדאמך לשרידא למליחה לחץ ולפצל ולרחמאת לחייאת מליחין ולסלאם ביום ראס אל שהר האוצ לירחם ביה עלינא ולייסאעדנא

אלפרנא א אלאהנא ביה למליחה ופטנא ביה לברכא וסאעדנא ביה

לחייאת מליחין בפלאם מסאעדא ורחמאת אשפק

וחן עלינא ושפק ורחם עלינא וסאעדנא אד

אליך עיוננא אד טאייק צלסאן חנין ורחים אנתא:

ואנתא ברחמאתך אל פתירין תרצא בינא

ותרצאנא ותשוף עיוננא ברגועך לציון בלרחמאת:

מבארך אנתא א א מרגע נורו לציון:

שאכרין נחנא לך אלהי אנתא הוא א

בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לתן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום ראש החדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו

לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים

בדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ותמול ורחם עלינו

והושיענו פי אליך עינינו פי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר

שכינתו לציון מודים אנחנו לך

שאתה הוא יהוה (וג)

ומרהם בקל עת צרה וצנקה: והשליח צבור בין גואל לרופא חותם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה:

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם

שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם

(מהרה) באהבה תקבל ברכון ותהי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש אומרים אלהינו ואלהי אבותינו ועלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח

ומרהם בגמיע וקת ציקה ושדא:

(מבארך אנתא א אל מגאוב לקומו ישראל בווקת אל ציקה:)

אל אנתא סאמע צלאת גמיע תם:

מבארך אנתא א סאמע אל צלא:

ארצא א אלאהנא בקומך ישראל ולצלאתהום

אקבל ורגע אל עבאדא לקצר ביתך וקראבין

ישראל וצלאתהום(עגלה) במחבה תקבל ברצא

ותציר לדצא דאיימן עבאדת ישראל קומך:

לאהנא ואלאה אבהאתנא יצער ויגוי יוצל

ינשאף וינרצי ינסמע ינפסון וינדפר דפרנא

ולכר אבהאתנא דכר דאר אל סלאם בלדך ולכר מדהון

לאסמך א כביר וא מקדם עלא אלדי עיישתנא ותבתנא האפל תעיישנא ותחננא ותגמע תהוגלנא לאהוואש קדסך לנחפין רסומך ולנצנע רצאתך ולנעבדך בקלב פאמל עלא אלדי נחנא שאפריין לך מבארך טאייק אל תשפיראית:

עלא א עגיבאת ועלא א פכאך ועלא אל גברווארת ועלא אל מסאעדארת ועלא אל ברהאנא ועלא א חסלאת אלדי צנעת לאבהאתנא בולאלך אל איאם כל וקת האלא:

באייאם מתתיה אבן יוחנן אמאם א כביר חשמונאי ובנינו למן אלדי וקפת צלטנת יוואן אל צאלמא עלא קומך

ישראל ליינסוהום שריעתך ולייעברוהום עלא רסום

לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בין תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו להצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בללב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

בחנוכה ובפורים אומרים על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם חקי ישראל ליינסוהום שריעתך ולייעברוהום עלא רסום

רצונך ואתה בבתמיך הרבים
 עמדת להם בעת צרתם רבת
 את ריבם ונתת את דינם
 נקמות את נקמתם מסרת
 גבורים ביד תלשים ורבים
 ביד מעטים ורשעים
 ביד צדיקים וטמאים ביד
 טהורים וזדים ביד עוסקי
 תורתך לך עשית שם
 גדול וקדוש בעולמך ולעמך
 ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן כהיום הנה ואתה
 כך באו בניך לדביר ביתך
 ופנו את היכלך וטהרו
 את מקדשך והדליקו גדות
 בתצרות קדשך וקבעו
 שמונת ימי תנופה אלו בתלל
 ובהודאה ועשית עמם
 נסים ונפלאות ונודה לשמך
 הגדול סלה :

רצאתך ואתה ברחמאתך
 אל כתירין וקפת להם
 בווקת ציקתהום קאתלת
 אלא קתילהום שרעת
 אא שרעהום אסתנקמת
 אלא אסתנקאמהום
 סלמת גבאברא ביד
 רכיפין ופתירין ביד
 קלילין וצאלמין ביד
 צאלחין ונגסין ביד
 נציפין ומתקצדין ביד
 משתגלין בשריעתך
 לך צנעת אסם כביר
 ומקדם בדניתך ולקומך
 ישראל צנעת מסאעדא
 כבירה ופכאך פהל
 יום האדא ועקב
 דאלך נו בנינך לקצר
 ביתך ועזלו אלא קצרך
 ונצפו אא מקדסך ושעלו
 מסרגאת באחווואש קדסך
 ורסמו תמאנייר איאם
 דשן האוולי כל תמדית
 ובל שכראן וצנעת מעהום ענאיב ואברהינאת ונשפר
 לאסמך א כביר דאיימן :

כל פורים

לפורים

באיאם מרדכי ואסתר
 בששחר א קלעא למן
 איד וקף עליהום המן א
 צאלם טלב ליהפי ליקתל
 וליתלף אלא גמיע אל
 יהוד מן צביואלא שאייב
 טפאל ונסוואן ביום
 ואחד בתלמעשר לשחר
 תנעשר הוא שחר אדר
 ופסכהום לנהיבא ואנתא
 ברחמאתך אל כתירין
 פצלת אלא משאוורתו
 וצקרת אל מחסבנאתו
 ורגעתלו גזאתו בראסו
 וצלבוהווא בנינועלא
 א לשבא וצנעת מעהום
 ענאיב ואברהינאת
 ונשפר לאסמך א כביר
 דאיימן :

בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבירה בשעמר עליהם
 המן הרשע בקש
 להשמיר להרוג ולאבד
 את כל היהודים מנער
 ועד זקן מן ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר
 להדש שנים עשר הוא
 הדש אדר ושללם לבו
 ואתה בתמיך הרבים
 הפרת את עצתו וקלקלת
 את מחשבתו והשבות לו
 גמולו בראשו ותלו אותו
 ואת בניו על העץ ועשית
 עמם נסים ונפלאות ונודה
 לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך
 ויתרום ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו
 לעולם ועד וכל החיים

ועלא גמיעהום יתבארך
 ויתעלא ויתכבר
 דאיימן אסמך צלטאנגא
 לאבדואברו גימעא חיאי

יודוך סלה :

בימי תשובה אומרים
ונכתוב לחיים טובים כל
בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את
שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב ברוך אתה
יהוה (הי) הטוב שמך ולך
נאה להודות :

בחזרה השליח צבור אומר
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו
בברכה המשלשת
בתורה הפתובה על ידי משה
עברך האמונה מפי אהרן
ובניו כתנים עם קדושיך
כאמור : וברכה יהוה
וישמך : יאר יהוה
פניו אליך ויחנך : ישא
יהוה פניו אליך וישם לך

ימדחוך דאיימן :
ופתב להייה מליחין
גמיע בנין אחדך :
וימדחון ויבארפון אא
אסמך א כביר
בחק לל אבד אד מליח .
אל טאייק מסאעדתנא
וקוותנא דאיימן א
טאייק א מליח . מבארך
אנתא א א מליח אסמך
ואך לאייק לנשפר :
אאתנא ואלה אבהאתנא
בארפנא בבכפא
אל מתלתא בשרועא א
מכתובא עלא ידן מוסא
עברך א מקיולה מן תם
אהרן ובנינו א אימא
קום מקדסינד כמאאנקא :
יבארךך א ויחפצך . יצווי
א וגהו איך ויחן עליך .
יחאבי א וגהו איך
ויגעל לך

סלאם : ויגעלון
אלא אסמי עלא בנין
יסראיל ואנא אבארפנא :
אגעל סלאם מליחה
ובכפא הייא חין ופעל
ורחמאת עלינא ועלא
גמיע יסראיל קומך .
ובארפנא אבונא גמיענא
פנוואחד בצווא וגהך .
אד בצווא וגהך עמית לנא
א אלאהנא שריעא
וחייא . מתבא ופעל .
חסנה ורחמאת . ברפא
וסלאם ומליח בחצראתך
לחבארפנא ולחבארך
אא גמיע קומך יסראיל
בכרת קווא וסלאם :
ובכפתר חייא ברפא
וסלאם ועישא מליחה
ומסאעדא

שלום : ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם :
שים שלום מוכה
וברכה חיים חן וחסד
(צדקה) ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך .
וברכנו אבינו כלנו
באור פניך . פי
באור פניך נתת לנו
יהוה אלהינו תורה
וחיים . אהבה וחסד .
צדקה ורחמים . ברכה
ושלום . וטוב בעיניך
לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב
עוז ושלום

בימי תשובה אומרים
ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

לקוטי פרחים

וחסד ורחמים כצ"ל וכן הוא בספר תפלת כל פה

וְנִקְמָה וְנִזְדוּת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וְנִפְתַּח לְפָנַי אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשֵׁלוֹם אָמֵן : יְהוּ
לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
וְנוֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי
מִרְעַע וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה •
פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ •
וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף
נַפְשֵׁי • וְכָל תְּקִמִים
עָלִי לְרַעָה • מִהֲרָה הַפֵּר
מִחֲשַׁבְתָּם : יְהוּ כַּמֵּץ לְפָנַי רוּחַ וּמְלֶאכֶת

א דעפע: אצנע לכאמר
אסמך • אצנע לכאמר
אימנד • אצנע לכאמר
שריעתך • אצנע לכאמר
קדסתך • לכאמר יתנגון
מחבובינד סאעד אימנד
זנאוובני • יפונון לרצא
אקווא תמי ותחסב קלבי
קדאמך • כאלקי ופאכני:
צאנע סלאם בסמוואתו
הוא ברחמאתו יצנע
סלאם עלינא ועלא גמיע
קומו ישראל וקולו אמין:
סיד א דנייא אנא מאך
וחלאמאתי מאך
חלם חלמתו וליס אנא
אעארף איש הוא בין אדי
חלמתו אנא לרוחי ובין
אדי חלמו לי א גיר (ובין
אדי אנא חלמתו עלא א
גיר) א פאן מליחין
הום קוויחום ותבתהום
בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו לי אחרים (ובין
שאני חלמתי על אחרים) אם טובים הם תזקם ואמצם

יְהוָה רִוְחָה • עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵךְ • עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמִּינְךָ • עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרַתְךָ • עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ : לְמַעַן
יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יְהוּ לְרִצּוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנוֹאֲלִי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו • עֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן :
הַרְוֵאָה חִלוֹם וּנְפִשׁוּ עֲגוּמַת
יֵאמֵר כַּעַת נְשִׂאוֹת כַּפַּיִם
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְךָ
וְחִלּוּמוֹתַי שֶׁלְךָ חִלוֹם
חִלְמַתִּי וְאִינִי יוֹדַע מַה הוּא
בֵּין שֶׁחִלְמַתִּי אֲנִי לְעַצְמִי וּבֵין שֶׁחִלְמוּ לִי אֲחֵרִים (וּבֵין
שֶׁאֲנִי חִלְמַתִּי עַל אֲחֵרִים) אִם טוֹבִים הֵם תִּזְקַם וְאִמְצֵם

בתלומותיו של יוסף הצדיק
 ואם צדיקים רפואה רפאם כמי
 מדה על ידי משה רבינו עליו
 השלום וכמי יריחו על ידי
 אלישע וכנעמן מצרעתו
 וכחזקיהו מחליו . וכשם
 שהפכת קללת בלעם בן
 בעור מרעה לטובה . כן
 תהפוך לי כל תלומותי
 לטובה ולברכה . ותצני
 ברחמיך הרבים . יהיו
 לציון אמרי פי והגיון לבי
 לפניה יהיה צווי וגואלי :

בחלמאת מא יוסף א צאה
 וא פאן מלזומין עאפייא
 עאפיהום כמאי מדה
 עלא ידין מוסא אסתאדנא
 עליה א סלאם וכמאי
 יריחו עלא ידין אישע
 וכנעמן מן גרדאמו .
 וכחזקיהו מן וגעו . ומתל
 אדי קלבת שתמת בלעם
 אבן בעור מן לאשה
 למליחה . האפדא תקלב
 לי גמיעה למאתי למליחה
 ולברכא . ותוצאני
 ברחמאתך א כתירין
 יפונון לדא אקווא תמי
 ותחסב קלבי קדאמך א
 כלקי ופאכפי :

בעי"ת אחר העמידה אומרים
 אבינו מלפנו חטאנו לפניך
 רחם עלינו
 אבינו מלפנו אין לנו מלך
 אלא אתה
 אבינו מלפנו עשה עמנו
 למען שמך :

אבונא צלטאננא לטינא
 קדמך ארחם עלינא :
 אבונא צלטאננא לים לנא
 צלטאן אלא אנתא :
 אבונא צלטאננא אצנע
 מענא לכאטר אסמך :

אבונא צלטאננא גדר
 עלינא סנה מליחה :
 אבונא צלטאננא בטל מן
 עלינא גמיע בלוואת
 צעיבאת ולאשאת :
 אבונא צלטאננא בטל
 מחסבנאת באצנינא :
 אבונא צלטאננא אפצך
 משאוורת עדוויננא :
 אבונא צלטאננא אהפי
 גמיע דשמאן ומשיטן
 מן עלינא :
 אבונא צלטאננא אהפי
 ובא וסיף ולאשה
 וגוע וסבי ונהיבה
 ומהלך וצדמה מן
 בנין אהדך :
 אבונא צלטאננא אדסל
 עאפייה פאמלה
 לוונאעי קומך :
 אבונא צלטאננא אמנע
 צדמה מן ורתך :
 אבונא צלטאננא מדפור אל טראב נחנה
 אבונא צלטאננא סאמח וגפר לגמיע דנובנא

אבינו מלפנו חרש עלינו
 שנה טובה :
 אבינו מלפנו בטל מעלינו
 כל גזרות קשות ורעות :
 אבינו מלפנו בטל מחשבות
 שונאינו :
 אבינו מלפנו הפר עצת
 אויבינו :
 אבינו מלפנו פלה כל צר
 ומשטין מעלינו :
 אבינו מלפנו פלה דבר וחרב
 ורעה ורעב ושבי ובזה
 ומשחית ומגפה מבני
 בריהך :
 אבינו מלפנו שלח רפואה
 שלמה לחולי עמך :
 אבינו מלפנו מנע מגפה
 מנחלתך :
 אבינו מלפנו זכור כי עפר
 אנחנו :
 אבינו מלפנו מחול וסלח
 לכל עונותינו :
 אבונא צלטאננא מדפור אל טראב נחנה
 אבונא צלטאננא סאמח וגפר לגמיע דנובנא

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר
 דִּינָנוּ (יְכוּיִן בְּשֵׁם קָרַע שְׁמוֹ):
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ מְחֹזֵק בְּדַתְמִיךְ
 הַרְבִּים כָּל שְׁמֵרֵי הַיְבוּתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ מְחַה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 צְדִיקִים וְחַסִּידִים :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 יְשָׁרִים וְתַמִּימִים :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 מְזוֹנוֹת וּפְרִנָּה טוֹבָה :
 יְחִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּת לֵנוּ וּלְבָנֵינוּ בֵּיתוֹ
 וְלִכְל הַסּוֹמְכִים עַל שׁוֹלְחָנוּ הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם
 בְּכַבוֹד בּוֹכּוֹת שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ
 דִּיקְרוּסָא הַמְמוּנָה עַל הַפְּרִנָּסָה :

אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 קְצִיָאן שְׂרַענָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אִמְהֵי
 בְּרַחֲמַתְךָ א' פְּתִידִין
 גְּמִיעַ סַנְדְרָא
 אֱלֹהֵי אִמְנָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אִמְהֵי
 וּפְווֹת אֲצוּאָנָא מִן
 קַבָּל חֲצִרָתְךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר חֵיִיא מְלִיחִין :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר צִלְחִין
 וּפְאֲצִלִין :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר עֲאֲדִלִין
 וּפְאֲמִלִין :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר מְסַאֲמַחָא
 וְגַפְר וְתַלְפֵּר :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר קוֹת וְעֵישָׂא
 מְלִיחָה :

אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶפְתַּבְנָא
 בְּדַפְתֵּר פְּכַאךְ
 וּמְסַאֲעֵרָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶלְפֵרנָא
 בְּדַפְרָאן מְלִיחַ מִן
 קְדַאמְךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא נִבְת
 לְנָא מְסַאֲעֵרָא בְּקִרְיָב :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא עֲלֵי
 שְׂאן יִסְרָאֵל קוּמְךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא וְעֲלֵי
 שְׂאן מְדַהוּנְךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא רֵדְנָא
 בְּרַזוּבָה פְּאֲמִלָּה
 קְדַאמְךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אִסְמַע
 צוּטְנָא אֲשַׁפֵּק וְרַחַם
 עֲלֵינוּ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֲצַנַע
 לְכַאֲטֵרְךָ פֶּאן לִם
 לְכַאֲטֵרנָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶקְבַּל בְּרַחֲמַת וּבְרָצָא א' א' צִלְאֲתָנָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא לִם חֲרֻגְעָנָא פְּאֲרָגִין מִן קְדַאמְךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ פְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 גְּאֵלָה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן
 טוֹב מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הֲצַמַח לָנוּ
 יְשׁוּעָה בְּקִרְיָב :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל
 עֲמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ וְהָרַם קֶרֶן
 מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הִתְזוּרְנוּ
 בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ
 חוּם וְרַחַם עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
 אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ קַבַּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ אֵל הַתְּשׁוּבָה
 הִיקֵם מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא אֶקְבַּל בְּרַחֲמַת וּבְרָצָא א' א' צִלְאֲתָנָא :
 אָבוּנָא צִלְטָאנָא לִם חֲרֻגְעָנָא פְּאֲרָגִין מִן קְדַאמְךָ :

אלו הימים שאין נופלים ע"פ בר"ה ובחנוכה ובפורים וכל חדש ניסן
ולא ב"ד באייר ולא בל"ג לעומר ולא מר"ח סיון עד י"ב ימים (ולא
ב"א באב) ולא ב"ט באב ולא בער"ה ולא בעי"ב ולא ממוצאי כפור
עד סוף תשרי (ולא ב"ו סבת) ולא ב"ט בשבט ולא ב"ד ו"ט באדר א' :

יהי שם יהוה מבורך
מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד
מבואו . מהלל שם
יהוה : רם על כל
גוים יהוה על השמים
כבודו : יהוה אדונינו
מה אדיר שמך בכל
הארץ : ואח"כ אומר קדיש לעילא
אנא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו תבא
לפניך תפלתנו . ואל
תתעלם מתהנתנו שאין
אנחנו עזי פנים וקשי
עורף לומר לפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
הטאנו . אבל הטאנו .

יפון אסם א מבורך מן
אל סעה ואלא אל
אבר . מן משרק אל
שמים ואלא מניבו ממדות
אסם א . עאלי עלא
גמיע א שעוב א עלא
אל סמא ואלנו . א
סידנא איש קווי אסמך
בגמיע אל ארץ :
בטלבא א אלהנא ואלה
אבהאתנא תגי קדאמך
צלאתנא . ולא תתלפא מן
תחנינא תנא אלהי לים
נחנא קוויין ונה וצעב
רקבה . לנקול קדאמך א
אלהנא ואלה אבהאתנא
צאחינ נחנא ולם לטינא .
לאנן לטינא .

עווננא אתצווננא עצינא
נחנא ואבהאתנא ואהל
בירנא : רצווננא
גדרנא . נתשנא . תפלמנא
רזאלה ולסאן א לאש .
עווננא . ורתווננא .
תקצנא זנינא . צלמנא .
לפקנא פדב וחילא
שאורנא שוראתרדינא .
פדננא . תקשמדנא .
קשמדנא . עצינא .
לאפנא בלאמך . פרהנא .
זנינא . הלפנה לל בטל
ולל פדב . מלנא . עווננא .
עצינא . דשמננה . צעבנא
רקבה . צלמנא . הלפנא .
פרהנא . תהנא . ותיהנא .
וולנא מן פראייפך
ומן שראייעך א מליחינ
ולם ארוסאווא לנא .
ואנתא צאה עלא גמיע
אל גאי עלינא

עוינו פשענו מרדנו
אנחנו ואבותינו ואנשי
ביתינו : אשמנו .
בגדנו . גזלנו . דברנו
דופי ולשון הרע .
העוינו והרשענו וזרנו
זנינו . חמסנו . טפלנו
שקר ומרמה . יעצנו
עצות רעות . כזבנו .
לצנו . לוצצנו . מרדנו .
מדינו דבריך . נאצנו .
נאפנו . נשבנו לשוא
ולשקר . סדרנו . עוינו .
פשענו . צדרנו . קשינו
עורף . רשענו . שחתנו .
תעבנו . תעינו ותעתענו .
וסרנו ממצורתך
וממשפטיך רחובים
ולא שוה לנו . ואתה צדיק על כל הבא עלינו

כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו :
 ויעבר יהוה על פניו
 ויקרא יהוה
 יהוה אל ב רחום
 ורחום ד ארך ה אפים ו
 ורב חסד ו ואמת : ח
 נצר חסד ס לזולפים י
 נשא עון י ופשע יב
 וחטאה יג ונקה :
 רחום ורחום חטאנו
 לפניך רחם
 עלינו והושיענו :
 לדוד אליך יהוה נפשי
 אשה : אלהי בך
 במחתי אל אבושה אל
 יעלצו אויבי לי : גם כל
 קויה לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך
 יהוה הודיעני אורחותיך למדני :
 הדרבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי

אד חק צנערת ונחנא
 אתומנא :
 ועבר א קדאמו
 ונאדרה א א
 טאייק רחים וחנין טויל
 א כלק ופתור א פצל
 וחק : האפין פצל לל אוק
 גאפר דגב וצוג ולמא
 ויברי :
 רחים וחנין למינא
 קדאמך ארחם
 עלינא וסאעדנא :
 לדוד איה נפסי אבכלשש :
 אאהי ביד אנתפלתו
 למ אסתהי למ יפייפון
 ערוויני לי : איצא גמיע
 מסתר גינד למ יסתחון
 יסתחון א גאדרין פארג :
 דרובך א ערפני טראייקך
 עלמני : דרבני בחקך
 ועלמני אד אנתא אאה

מסאעדתי אך אסתרגיתו
 כל אל נהאר : אדכר
 דחמאתך א ואפצאך אד
 מן קדים הום : למאייאת
 גהלי ואצוואגני לא תדכר
 בפצלך אדכר לי אנתא
 לכאטר כירך א : מליח
 ועדל א עלא האפולא
 יעלם א למאייין בדרב :
 ידב ואמייין בל שרע
 זיעלם ואמייין דרב : גמיע
 טראייק א פצל וחק
 לחאפצין אהדו ושהאידו :
 לכאטר אסמך א ותגפר
 לדבני אד פביר הוא :
 מני האלא ארגא לאייך א
 יעלמו בדרב יסתלייר :
 נפסו בל כיר חכארת
 ונסלו יוורת ארץ : סר
 א לכאייפינו ואהדו
 ליערפהום : עייוני דאיימן
 אא א אד הוא
 ארץ : סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם : עיני
 תמיד אל יהוה כי הוא

ישעי אותך קויתי כל
 היום : זכר רחמיך יהוה
 וחסדיך כי מעולם חמה :
 חטאת נעורי ופשעי אל
 תזכור כחסדך זכר לי
 אתה למען טובך
 יהוה : טוב וישר יהוה
 על כן יורה חטאים
 בדרך : ירך ענוים
 במשפט וילמד ענוים
 דרכו : כל ארחות יהוה
 חסד ואמת לנצרי
 בריתו ייודתיו : למען
 שמך יהוה וסלחת
 לעוני כי רב הוא : מי
 זה האיש ירא יהוה
 ירנו בדרך יבחר : נפשו
 בטוב תלין וירעו יירש
 ארץ : סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם : עיני
 תמיד אל יהוה כי הוא

יוציה מרשת רנלי : פנה אלי וחנוני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאתני : ראה עניי ועמלי ושלא לכל חטאתי : ראה אויבי כי רבו ושנאת חמם שונאני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי כך : תם וישר יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו : יהוה אלהי ישראל שוב

יטלע מן א שבכא גדולי : תווגה אלוי והן עליי אל וחיד ופקיר אנא : ציקאת קלובי אתווסעו מן ציקאתי טלעני : שוף פקרי ותעביו ואפר לגמיע לטאייאתי : אנצור עדוואני אל פתרו ובנצת צלם בנצוני : אחפץ נפסי וכלצני לם אסתחי אל אנתפלתו בוך : תפמיל ועדל יתפצוני אל אסתרגיתוך : פך אאה לא ישראל מן גמיע ציקאתו : והו יפך לא ישראל מן גמיע לנובו : א אאה ישראל ארנע מן שדיאן לצבך ואתנדום עלא א לאשה לקומך : אבונא זלמאננא אבונא אנהא אבונא

מחרון אפך : והנחם על הרעה לעמך : אבנינו מלכנו אבנינו אתה : אבנינו

זלמאננא : לים לנא זלמאן אלא אנהא אבונא זלמאננא ארחם עלינא אבונא זלמאננא הן עלינא ונאווננא אל לים בינא זנאייע : אצנע מענא חסנה ופאל לכאטר אסמך א כביר וסאעדנא : ונחנא לם נערף איש נצנע אל עליך עיווננא : אדכר רחמאתך א ואפצאלך אל מן קדים הום : יפון פאלך א עלינא כמא אדי אסתרגינא לך : לא תדכר לנא לנוב אוולאניין סריע יסבקונא רחמאתך אל דלינה כתיר : מסאעדנתנא כאסם א צאנע סמא וארץ : הן עלינא א הן עלינא אל כתיר שבענא תבהדל : בל זעל רחם תלפר :

שמים וארץ : חננו ביו : רחם תזכור :

מלכנו אין לנו מלך זלל אתה : אבנינו מלכנו רחם עלינו : אבנינו מלכנו חננו ונעננו כי אין בנו מעשים : עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו : זכר רחמך יהוה וחסדיך כי מעולם הקמה : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד : עזרנו בשם יהוה עשה יהוה חננו כי רב שבענו רחם תזכור :

ברנזו אהבה תזכור •
 ברנזו עקידה תזכור •
 ברנזו תמימות תזכור •
 יהוה הושיעה המלך •
 יעננו ביום קראנו: כי
 הוה ידע יצרנו זכור
 כי עפר אנחנו: עזרנו
 אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך והצילנו
 וכפר על חטאתינו

למען שמך:

ואח"ך אומר קדוש לעילא

בשני ובחמישי יאמר

אל מלך יושב על כסא
 רחמים ומתנהג

בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
 ראשון • מרבה מחילה לחמאים • וסליחה

לקומי שושנים

גם בשני ובחמישי יש לומר תכף אחר תורת העמידה ודוי
 ונפילת אפים • הא"די זלה"ה: וכן המנהג בעי"הק

לל עאציין • צאנע חסנאת
 מע גמיע בשר ורוח • לס
 פלאשתהום לחום מגאוי
 סאייק עלמתנה לנקול
 קואנין תלמעשר • אדפר
 לנא אל יום אהד
 תלמעשר כמא אלדי
 ערפת לל ואסי מן
 קדים • והפדא מעתוב
 בשדיעתך ונול א כל
 גמאם ואנתצב מעו תם
 ונאדא באסם א ותם
 אנקא:

ועבר א קדאמו
 ונאדרה א א

סאייק רחים וחנין טויל
 א כלק ובתור א פצל
 והק: האפץ פצל לל אוף

לפושעים • עושה
 צדקות עם כל בשר
 ורוח • לא כדעתם
 להם גומל • א הורחנו
 לומר מדות שלש
 עשרה • זכור לנו היום
 ברית שלש עשרה כמו
 שהודעת לענו מקדם •
 וכן כתוב בתורחך וירד
 יהוה בענן ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה •
 ושם נאמר:

ויעבר יהוה י על פניו
 ויקרא • יהוה י
 יהוה • א אל ב רחום
 ג וחנון ד ארך ה אפים י ורכי חסד ז ואמרת:
 ח נצר חסד ט לאלפים י

לקומי שושנים

ירושלים ת"ו ובבל ואגפיה לומר ודוי ונפילת אפים תכף
 אחר החזרה • וכתב בקשר גודל סימן י"ט אות ט"ו שאם

נשא עֵזְן יֵא וְפִשֶׁע יב
 וְחִטָּאָה יֵג וְנִקְהָ :
 אַנְשֵׁי אַמוֹנָה אֶבְדוּ :
 בָּאִים בְּכַח
 מַעֲשֵׂיהֶם : גְּבוּרִים
 לְעַמּוּד בְּפִרְץ דְּרוֹחִים
 אֶת הַגְּזֵרוֹת : הֵיוּ לָנוּ
 לְחֹמֶה וּלְמַחֲסֵה בְּיוֹם
 זַעַם וְזַעֲכִים אֶף
 בְּלַחֶשֶׁם חֶמֶה עֲצָרוּ
 בְּשׁוֹעֵם טָרִם קְרֹאוּךְ
 עֲנִיתֶם יוֹדְעִים לַעֲתוֹר
 וּלְרִצּוֹת : כָּאֵב רַחֲמֵת
 לְמַעַנֶם לֹא הִשִּׁיבוֹת
 פְּנֵיהֶם רִיקִם : מְרוֹב
 עוֹנֵינוּ אֶבְדָנוּם נֶאֱסָפוּ מִנוּ בְּחִטָּאֵינוּ : סָעוּ
 הֶמָּה לְמִנּוּחוֹת עֲזוּבוּ

לקוטי שושנים

הצבור אומרים תחנונים קודם נפילת אפים והוא נוהג כהנ"ז ואינו יכול לישב כי הקהל עומדים אומר נפילת

לל קהראת כלצו סאדרין
 סדא אנקטעו מדגעיין
 חמייא ואקפין כל
 תלמה לים לאייקין
 ליודצוך כלצו דרנה
 בארבע זויאת עאפייא
 לס שפנא דגענה איך
 בסחוות וגהנא לנפתשך
 טאייק בווקת ציקאתנא :
 תחירנא מן א לאשאתרך
 קוונתנא מן א ציקאת :
 תנצינא אא א פתיר
 תוסינא אא א טראב :
 דהים היך הייאטביעתנא
 צעיבין רקבה ומלאלפין
 נחנא צחנא בתמנא
 לטינה אעווג ומעווג
 קלבנא עאי רחמאתך
 מן קדים גפר
 ועקש לבנו : עליון רחמיך מעולם סליחה

לקוטי שושנים

אפים על ידי סמיכה עיין שם גם נוהגים שלא להוסיף יותר מארבע פעמים י"ג מדות ואפילו בתענית צבור :

עמך היא : נחם על
 הרעה : משה כלפי
 חסד : לא תתעלם
 בעתות כאל : כי בצרה
 גדולה אנחנו : יודע
 לעיני הכל : טובך
 וחסדך עמנו : חתום פי
 שמן ואל ישמין עלינו
 ועום בו וידום : ויעמוד
 מליץ טוב לצדקנו
 הוא יגיד ישרנו : דרכיך
 רחום ורחון : גלית
 לנאמן בית : בבקשו
 או מלפניך : אמונתך
 הודעת לו : אל מלך
 אהינו ואלהי אבותינו
 אל תעש עמנו

מעך היא : מתנדם
 עלא א לאשה : חמיל
 לזהת אל פצל : למ
 תכתפי באווקאת כהאולי
 או בציקה פכירה נחנא :
 ינערך לחצראת א גמיע
 מליחך ופצלך מענא : סר
 הם א שיטאן ולא יתשימן
 עלינא אצלמס ביה וייסבת
 ויוקף תרגמאן גייר
 ליצלחנא : הווא ילבר
 תעדילנא : דרובך רחים
 וחנין בשפת לאמין א בית
 במלבו חניד מן קראמך
 אמאנתך ערפת לו :
 אאהנא ואלאה אבהאתנא
 לא תצנע מענא
 פנא תמסך ירך בשרע :
 במגי תוובילא קבאך
 אסמנא מן דפתרך לא
 תמחי : בתקדמך לתפוח

כלה : תאחו ירך במשפט : בכוא תוכחה
 נגדך : שמנו מספרך אל תמה : גשתך לחקור

האדיב : וחמאתך
 יקדמון זעלך : צעף
 צנאיע באפרתאך
 קרב אחסאן מן ענדך :
 אבונא בועקנא לך : וצי
 מסעדתנא כל מצלי :
 ותרנע סבו אכויאם (א)
 כאמל : אבואבו אנצר או
 אסתווחשו : אדכר קלתי
 שריעא למ הנסי מן חם
 נסלו : כתם שריעא תחל
 סרך כלי כל מתעלמין
 מנך : צרה דווארת
 א קמו : במלכא לא
 ינקץ א מסג : א אערף
 אלא אלדי יערפוך
 גרב אלא אל שעב
 אלדי למ יערפוך
 או תרנע לל מהצן
 מצוידין דאכסין אל
 רגווא :

אש נקול קראמך קאעד
 עלי ואש נחבי

מוסר : רחמיק יקדמו
 רנך : דלות מעשים
 בשורך : קרב צדק
 מאליך : הורנו בועקנו
 לך צו ישועתנו במפניע
 ותשיב שכורת אהלי
 תם : פתחיו ראה כי
 שממו : זכור נאמת
 עדות לא תשכח מפי
 זרעו : חותם העודה
 תתיר : סודך שים
 בלמודיך : טבור אנן
 הפהר : נא אל יחסר
 המונג : יה דע את אשר
 ידעוך : מגר את הנזי
 אשר לא ידעוך : כי
 תשיב לבצרון : לכודים
 אסירי התקוה :

מה נאמר לפניך יושב
 מרום ומה נספר

לפניך שוכן שחקים
הלא הנסתרות
והנגלות אתה יודע
אתה יודע רזי עולם
ותעלומות סתרי כל
חי אתה חופש כל
חדרי כמן הויה
בליות ולב אין כל
כבר נעלם ממך ואין
נסתר מנגד עיניך
יהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם
עלינו ותמחול לנו
את כל חטאתינו
ותכפר לנו את כל
עונותינו ותמחול
ותסלח לכל פשעינו
וסלחת לעוננו ולחטאתנו
וסלחת לנו אבינו כי חטאנו
מחול לנו מלפנינו

קראמך סאפן סמאזואת
הודא א מלפייאת ואל
מכשופאת אנתא עארף
אנתא עארף אסראד א
דנייא ומלפייאת תלפי
גמיע חי אנתא מפתש
גמיע קבב א במן נאצר
כלו וקלב לים גמיע
כלאם מלפי מנד ולים
מלחפי מן קבא עייונך
יפון רצא מן קראמך א
אהנא ואלא אבהאתנא
אלדי תרחם עלינא
ותסאמח לנו אא
גמיע למאייאתנא ותגפר
לנא אא גמיע דנוכנא
ותסאמח ותגפר לגמיע
אצוואנא ותגפר לדנוכנא
ולמסאייאתנא ותוורתנא
סאמח לנו אכונא אד
למינא סאמח לנו
צלמאנא

אד עצינא : אד אנתא
א גייד וגאפר ופתיר
פצל לגמיע מנאדינד
לכאטר אסמך א ותגפר
לדנכנא אד כביר הוא
לכאטר אסמך א
תעיישנא בכסנתך תטלע
מן א ציקא נפסנא : א
רב א עסאפר מענא
קויה לנא אאה יעקב
לל אבד : א רב א עסאפר
נייא א אדמי מנתפל
ביד : א סאעד א
צלטאן יגאווכנא ביום
ציתתנא : רגענא א איך
ונרגע גדר אייאמנא מתל
א אוול
והו רחים יגפר דנב ולם
יהלך וייפתד לייירגע
גצבו ולם ינכה גמיע
חמייתו :

כי פשענו : כי אתה
יהוה טוב וסלה ורב
חסד לכל קוראיך :
למען שמך יהוה
וסלחת לעוננו כי
רב הוא : למען שמך
יהוה תחיינו בצדקתך
תוציא מצרה נפשנו :
יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יהוה צבאות
אשרי אדם במח בך :
יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו :
השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו
בקדם :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו :

אתה יהוה לא תכלא
 רחמיך ממני חסדיך
 ואמתך תמיד יצרוני
 הושיענו יהוה אלהינו
 וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך
 אם עונות תשמר-יה
 אדני מי יעמוד : כי
 עמך הסליחה למען
 תנורא : לא כחטאינו
 עשה לנו ולא כעונותינו
 גמל עלינו : אם עונינו
 ענו בנו יהוה עשה
 למען שמך : זכור
 רחמיך יהוה וחסדיך
 כי מעולם המה : יענך
 יהוה ביום צרה ישגבך
 שם אלהי יעקב : יהוה הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו : אבינו מלכנו חננו ועננו כי

אנתא א לם תמנע
 רחמאתך מני פצלך
 וחקך ואיימן יחפצוני :
 סאעדנא א אאהנא
 וגמענא מן א שעוב
 לנשפר לאסם קדסך
 לנתסבך בתמדיחתך :
 פאן דנוב תחפץ א א
 מני יוקף : אר מעך א
 גפראן לכאטר תנלאף : לם
 ככטאייאתנא צנע לנא
 ולם כדנובנא גאזא
 עלינא : פאן דנובנא שהרו
 בינא א אצנע לכאטר
 אסמך : אדכר רחמאתך
 א ואפצאך אר מן קדים
 הום : יגאובך א ביום
 ציקא יקוויך אסם אאה
 יעקב : א סאעד א צלסאן
 יגאובנא ביום ציתתנא :
 אבונא צלסאננא הן עלינא
 וגאובנא אר

ליס בינא צנאייע (גיידין)
 אצנע מענא חסנה
 כפתורת רחמאתך
 וסאעדנא לכאטר אסמך :
 וסעה א אאהנא אדי
 כדגת אא קומך מן ארץ
 מצר ביד א שדידא וצנעת
 לך אסם כל יום האדה
 כטינא תווזמנא : א כגמיע
 חסנאתך ירגע א אן
 גצבך וחמייתך מן בלדך
 דאר אל סלאם גבל
 קדסך : אר ככטאייאתנא
 ובדנוב אבהאתנא דאר
 א סלאם וקומך לכזווא
 לגמיע דור מדארנא :
 ולסאעא אסמע אאהנא
 אא צלאת עברך ואלא
 תחנינו וצווי וגהך
 עלא מקדסך א מסתווחש
 לכאטרך א : מייל אאהי
 אדנך וסמע אפתח
 עיוונך ונצר

אין בנו מעשים (טובים)
 עשה עמנו צדקה כרוב
 רחמיך והושיענו למען
 שמך : ועתה אדני
 אל הינו אשר הוצאת
 את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה ותעש לך
 שם כיום הזה חטאינו
 רשענו : אדני ככל
 צדקותיך ישכנא אפך
 וחמתך מעירך ירושלים
 הר קדשך : כי בחטאינו
 ובעונות אבותינו
 ירושלים ועמך לחרפה
 לכל סביבתינו : ועתה
 שמע אלהינו אל תפלת
 עבדך ואל תחנוני
 והאר פניך על מקדשך
 השמים למען אדני :
 המה אלהי אונך ושמע פקה עיניך וראיה

שוממותינו והעיר אשר
 נקרא שמך עליה כי
 לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיה הרבים:
 אדני שמעה אדני
 סלחה אדני הקשיבה
 ועשה אל תאחר
 למענך אלהי כי
 שמך נקרא על עירך
 ועל עמך: אבינו אב
 הרחמן הראנו אות
 לטובה וקבץ נפשותינו
 מארבע כנפות הארץ
 יפירו וידעו כל הגוים
 כי אתה יהוה אבינו
 אתה אנחנו החמר
 א עלה קומך ולא
 ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו: אבינו מלכנו
 צורנו וגואלנו חוסה יהוה על עמך ואל

תתן נחלתך לחרפה
 למשל-בם גוים למה
 יאמרו בעמים איה
 אלהיהם: ידענו יהוה
 כי חטאנו ואין מי
 יעמד בעדנו אלא
 שמך הגדול יעמד לנו
 בעת צרה וכרחם אב
 על בנים רחם עלינו
 חמול על עמך ורחם
 על נחלתך חוסה נא
 כרוב רחמיה חננו
 מלכנו ועננו לך יהוה
 הצדקה עשה נפלאות
 בכל עת ועת הבט
 נא והושיעה נא צאן
 מרעיתך אל ימשול
 בנו קצף לך יהוה הישועה בך תוחלתנו
 אלוה סליחות אמי

סֵלַח נָא כִּי אֵל מוֹכֵחַ
 וְסֵלַח אֶתְּהָ :
 אֲנִי מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן .
 זְכוּר וְהַבֵּט לְבְרִית
 בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה
 לְפָנַי עֵקֶדֶת יְהוּד .
 וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ אֵל
 תַּעֲזֹבֵינוּ אֲבִינוּ וְאֵל
 תִּשְׁשֵׁנוּ מִלְכֵנוּ וְאֵל
 תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ . וְאֵל
 תַּעַשׂ עִמָּנוּ בְּלֶה
 בְּגִלוּתֵנוּ . כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה :
 אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם
 אֱלֹהֵינוּ . אֵין כְּמוֹךָ
 אֵ אֶדְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת . הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 מִרַעַשׂ וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ :
 זְכוּר לְעִבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב . אֵל
 תִּפֶן אֵל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה .

אנפר הל אין אד טאייק
 מליח וגאפר אנתא :
 בטלבא צלטאן רחים
 וחנין אדפר ופתפר
 לאהר בין אל צטור
 ותתבאייין קדאמך תפתיפת
 א וחיד . ולכאמר יסראיל
 אבונא לא תתרכנא
 אבונא ולא תסייבנא
 צלטאנא . ולא תנסאנא
 כלקנה . ולא תצנע מענא
 פנא בגלוותנא . אד טאייק
 צלטאן חנין ורחים אנתא :
 לים מתלך חנין ורחים
 אאהנא . לים מתלך
 טאייק טויל א כלקופתיר
 א פצל והק . סאעדנא
 וארחמנא מן א רגומן א
 זעל כלצנה : אדפר
 לעבידך לאברהים ליצחק
 וליעקוב לא תתווגה א
 צעב א קום האדא
 זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקוב . אל
 תפן אל קשי העם הזה .

ואא תווימו ואלא לטאיתו :
 ארגע מן שדייגין
 גצבך ואתנדם עלא א
 לאשה לקומך : ושיל
 מננא צרבת א מות אד
 רחים אנתא . אד האפלא
 דרבך לתצנע פצל בלאש
 בגמיע גיל וגיל : בטלבא
 א סאער א אין בטלבא
 א עדל א אין בטלבא א
 גאובנא ביום ציחרנא :
 לך א אסתרגינא .
 לך א אצטברנא . לך
 א נסתרגי לא תסתעגל
 ותערבנא . אד קאו א
 שעוב אנהפת רגוותהום
 גמיע רפכה לך תפרע
 וגמיע קאמה לך תסגד :
 אל פאתח יד כל תובה
 לתקבל עאציין
 וכאטיין . אנטרקת נפסנא
 מן פתרת גבננא . לא
 הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים .
 נכהלה נפשנו מרוב עצבוננו . אל

ואל רשעו ואל חטאתו :
 שוב מחרון אפך והנחם
 על הרעה לעמך : והסר
 ממנו מכת המות כי
 רחום אתה . כי כן
 דרכך לעשות חסד
 חנם בכל דור ודור :
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא .
 אָנָּה יְהוָה הַצִּילֵהָ נָא :
 אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ כִּיּוֹם
 קִרְאֵנוּ : לְךָ יְהוָה קוֹיֵנוּ .
 לְךָ יְהוָה חֲבִינּוּ . לְךָ
 יְהוָה נִיחַל אֵל תַּחֲשֶׁה
 וּתְעַנֵּנוּ . כִּי נָאֵמוּ גוֹיִם
 אֲבָדָה תִּקְוָתָם כֹּל בְּרַךְ
 לְךָ תִּכְרַע וְכֹל קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה :
 הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים .
 נכהלה נפשנו מרוב עצבוננו . אל

תשכחנו נצח • קומרה
 והושיענו • אל תשפוך
 חרוֹנֶךָ עלינו • פי עמך
 אֲנַחֲנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ • אל
 הַבִּיטָה דֵל כְּבוֹדֵנוּ
 בַּגּוֹיִם וְשִׁקְצוּנוּ כְּמִמַּאת
 הַנְּדָה • (עד מתי עזך
 בְּשִׁבִי וְתִפְאַדְתֶּךָ בְּיַד
 צָר • חֲמָה יֵרָאוּ וַיִּבְשׁוּ
 וַיַּחֲתוּ מִגְּבוּרָתְךָ) •
 עוֹדְדָה גְבוּרָתְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ •
 אֵל יַמְעִטוּ לְפָנֶיךָ
 תְּלֹאוֹתֵינוּ • מִהֵרָה
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת
 צָרוֹתֵינוּ • לֹא לְמַעַנְנוּ
 אֲלֵי לְמַעַנְךָ פְּעוּל • וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זְכַר
 שְׂאֵרֵינוּ • כִּי לֶךָ מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה • וְזָכַר לָנוּ עֲדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם

תנסאנא לל אכד • קום
 וסאעדנא • לא תספך
 גצבך עלינא • אל קומך
 נחנא בנין אהרך • טאייק
 אפתכר • לל ואגבנא כל
 שעוב ופרהונא פנגאסת
 א חיצה • נבה גברוותך
 וסאעדנא לכאטר אסמך •
 למ יסתקלון קדאמך
 מצאייבנא • עללה
 יסבקונא רחמאתך
 בווקת ציקאתנא • למ
 לכאטרנא אלא לכאטרך
 אפעל • ולא תחלך אלא
 דפר פצאלתנא • אל לך
 מסתרגאייאת עייוננא •
 אל טאייק צלטאן חנין
 ורחים אנתא • ולפר לנא
 שהאדתנא כלמיע נהאר

דאיימן קאילין מרתין
 כל מחבה • אסמע
 ישראל • אלאהנא •
 יהוה אלהינו יהוה
 ואחר :

יְתַגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא • בְּעֵלְמָא דִּי
 בְּרֵא כְרַעוּתִיהַ • וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ •
 וַיִּצְמַח פּוֹרְקַנְיָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהַ • בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ • לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ •
 וַיִּשְׁתַּבַּח • וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר •
 וַיִּתְעַלֶּה • וַיִּתְהַלַּל • שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא •
 לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא • שִׁירְתָּא • תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנִחַמְתָּא דְּאִמְרֵין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

טאייק טוויל כלק ופתיר
 פצל וחק: לא
 בגצבך תוובכני • אשפק
 א עלא ישראל קומך •
 וסאעדנא מן גמיע לאש •
 בשני ובהמישי קודם הוצאת
 ספר תורה אומר
 אל ארך אפים ורב
 חסד ואמת • אל
 באפקך תוכיחנו • חוסה
 יהוה על ישראל עמך • והושיענו מכל רע •

שרח א צלא כל ערבי

חֲטֵאנוּ לָךְ אֲדוֹן סֶלַח
 נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :
 אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא
 רַחֲמִים . אֵל תִּסְתַּר
 פְּנֶיךָ מִמֶּנּוּ . חוֹסֶה יְהוָה
 עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ .
 וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע .
 חֲטֵאנוּ לָךְ אֲדוֹן סֶלַח
 נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :
 בַּיָּמִים שֶׁאֵין בָּהֶם תְּחִינָה אוֹמֵר
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ
 כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם
 אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל
 יִשְׁשֵׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת
 עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת גְּהַלְתֶּךָ
 וְרַעַם וּנְשִׂאֵם עַד
 הָעוֹלָם : בְּעִבּוֹר דְּוִד
 עֲבַדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי
 מְשִׁיחֶךָ :
 כִּי מִצִּוּן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם :

שרח א צלא כל ערבי

מִבְּאֵרְךָ אֵל כְּאֵלֶּךָ אֱלֹהֵי
 עַמֵּא שְׂרִיעָה לְקוּמוּ
 יִסְרָאֵל מִבְּאֵרְךָ הוּא :
 נִיּוּאֵל אֵל קוּם אֱדִי
 הַאֲפִדָא לֹוּ נִיּוּאֵל
 קוּם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ .
 כְּבָרוּ לָא מַעֵי וְנַעֲלֵי
 אַסְמוּ סוּוּא :
 פְּלִדוּ אֱלֹהֵנָא וְאַסְגְּרוּ
 לְמוּוֹטָן רַגְלֵיהָ
 מִקְדָּם הוּא . פְּלִדוּ אֱ
 אֱלֹהֵנָא וְאַסְגְּרוּ לְגַבְל
 קְדָסוֹ אֲדִמְקָדָם אֱ אֱהֵנָא :
 לִים מִקְדָּם כַּאֲד לִים
 מִן גִּירְךָ וְלִים קוּוִי
 כַּאֲהֵנָא : אֲדִמְנִי אֱהָה מִן
 גִּיר אֱ וּמְנִי קוּוִי מִן גִּיר
 אֱהֵנָא : שְׂרִיעָה וְצֵא לְנָא
 מוּסָא וּרְתָא גּוֹקֵת
 יַעֲקוֹב : סְגֻרַת חַיִּיא
 חַיִּיא לֵל מַאֲסַפִּין בִּיהָ
 וּסְאֲנִדְיָהָ
 מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ

מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי
נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ
מְשׁוֹל: יְהוָה עֲזוּ לְעַמּוֹ
יְתֵן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִשְׁמַח
הַר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ:
עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ
יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא • בְּעוֹלָמוֹת
שְׁבָרָא הַעוֹלָם הַזֶּה וְהַעוֹלָם הַבָּא כְּרַצוֹנוֹ
וְכַרְצוֹן יִרְאִי וְכַרְצוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית

מוֹנֵף • דְּרוֹכָהּ דְּרוֹב
לְאִיקָא וְגַמִּיעַ סַפְּאָהּ
סְלָאם: סְלָאם כְּתִיד
לְחַאֲבִין שְׂרִיעַתְךָ וְלִים
לְהוּם מַעְתָּרָא: אַ קוֹוָא
לְקוֹמוּ יַעֲטִי אַ יְבָאָרְךָ
אַלָּא קוֹמוּ בְּסְלָאם:
יִפְרַחוּן אַ סַמָּא וְתַסְתַּר
אַל אַרְץ וַיְקוֹלוּן
כָּל שְׁעוֹב אַ אַתְצִלְטוּן:
יִפְרַח גְּבַל צִיּוֹן יִסְתַּרוּן
צִיָּאֵעַ יְהוּדָה לְכַאֲסֵר
שְׂרַאֲיֵעַךְ:
עַלָּא אַ גְּמִיעַ יִתְכַּבֵּר
וַיִּתְקַדַּם וַיִּתְבַּאָרְךָ
וַיִּתְעַלָּא וַיִּתְכַּבֵּר אַסְמוֹ אַ
צִלְטָאן מַצִּלְטוּן אַ צִלְאֲטִין
אַ מַקְדַּם תְּבַאָרְךָ הוּא • כָּל
דְּנִיָּאֵת אֲדִי כִלְקַ אַ דְּנִיָּא
הַאֲדִי וְדְנִיָּית אַ גְּאִיָּא
כְּרַצָּאֵתוּ וְכְרַצָּאֵת כְּלִיאִיִּפִינוּ
וְכְרַצָּאֵת גְּמִיעַ קוֹמוּ בֵּית
וְכַרְצוֹן יִרְאִי וְכַרְצוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית

יִסְרָאֵל: תִּנְפֶשֶׁף וְתִנְבְּאֵן
צִלְטַנְתּוֹ עֲלֵינָא בְּעִלְלָה •
וַיְהִין וַיִּשְׁפֹּק וַיִּרְחַם עַלָּא
שְׂרִידַתְנָא • וְעַלָּא שְׂרִידַת
קוֹמוּ בֵּית יִסְרָאֵל • כַּחַץ
בְּפִצָּל בְּרַחֲמַאֵת וְכַרְצָּא
וְקוֹלוּ אַמִּין: אַ רַחִים הוּא
יִרְדֵּי סְבִינָא וְסְבִיִּית
קוֹמוּ בֵּית יִסְרָאֵל בְּעִלְלָה
בְּאִיאַמְנָא וַיִּסְלַעְנָא מִן
גְּמִיעַ צִיקַּאֲתָנָא לֵל נְפֵה •
וּמִן אַ חֲנֵדִס לֵל צוּוּא •
בְּקִרִיב זְמַאן וְקוֹל אַמִּין:
אַד אַסְס אַ אַנְאֲדִי אַעֲטוּ
כְּבִרוּוָא לְאַלְאֵהֲנָא:
אַל גְּמִיעַ אַעֲטוּ קוֹוָא
לֵל אַאֵה וְאַעֲטוּ וְאַגְבֵּ לֵל
שְׂרִיעָה:
וְהַאֲדִי אַל שְׂרִיעָה
אַלְדִּי גְּעַל מוֹסַא
קְדָאם בְּנִין יִסְרָאֵל:
שְׂרִיעָה וְצָא לְנָא מוֹסַא
וְרַחֲמָא גּוֹקַת יַעֲקוֹב:
תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

יִסְרָאֵל: תִּגְלַה וְתִרְאָה
מִלְכוּתוֹ עֲלֵינוּ בְּמַהֲרָה •
וַיְחוֹן וַיְיָחוּס וַיִּרְחַם עַל
פְּלִיטָתֵינוּ • וְעַל פְּלִיטַת
עַמּוֹ בֵּית יִסְרָאֵל בְּחַן
בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וְכַרְצוֹן
וַיֹּאמְרוּ אַמִּין: הַרְחֵמֵן
הוּוָא יַחֲזִיר שְׁבִיתָנוּ
וְשְׁבִית עַמּוֹ בֵּית יִסְרָאֵל
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וַיִּזְצִיאֲנוּ
מִכָּל צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָה •
וּמִבְּאַפְלָה לְאַוְרָה
בְּקִרֹב זְמַן וַיֹּאמְרוּ אַמִּין:
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הַבּוֹ
גְּדֹל לְאַלְהֵינוּ:
הַכֹּל תָּנוּ עֲזוֹ לְאַלְהִים
וְתָנוּ כְּבוֹד לְתוֹרָה:
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם
מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

האל תמים דרכו אמרת
יהוה צדופה מגן
הוא לכל החוסים בו:
בית אהרן ברכו את
יהוה המבורך כהן
קרב וכהן:

וקורא כהן ולוי וישראל בפ' השבוע
והעולה לס' ת יאמר

יהוה עמכם:

והחזן עונה בברכה יהוה:
ואומר העולה ברכו את
יהוה המבורך ועונה החזן
ברוך יהוה המבורך
לעולם ועד: והעולה
חוזר ואומר ברוך יהוה
המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יהוה אלהינו

אל טאייק פאמל דרכו
אקווא א מצפאייח
דוקא הוא לגמיע א
מנתפלין ביה: בית
אהרון בארפו אלא
א אל מברוך אימאם
אתקרב וכדם:

א מעפום: יבארפך א
בארפו אלא א אל
מברוך מברוך א אל
מברוך לל אבד ואבד
מברך אנתא א אלאהנא
צלטאן אל דנייא אלדי
אסתלייר בינא מן גמיע
אל אקוואם ועמא לנא
אלא שריעתו מברוך
אנתא א עאמי אל
שריעה:

מברוך אנתא א אאהנא
צלטאן א דנייא אלדי

מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן
לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר

עמא לנא שריעת
חק וחייא אל דנייא
גרם בווצמנא מברוך
אנתא א עאמי אל
שריעה:

נתן לנו (תורתו) תורת
אמת וחיי עולם גמיע
בתוכנו ברוך אתה
יהוה נותן התורה:

ואומר קדיש לעילא

יהוה הושיעה המלך וענגנו ביום קד אנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי
העם שככה לו אשרי העם שיהוה נתי אלהיו:
תהלה לדוד ארוממד אלוהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה
ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה חכמה
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד
ישבה מעשיך ונבורתיך יגידו: הדר כבוד
הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך
יאמרו ונגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה בינה
אך אפים ונגדל חסד: טוב יהוה חסד לכל
ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה גבורה
כל מעשיך וחסידיך בברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו ונבורתיך ידברו: להודיע לבני האדם

נְבוֹרָתִיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלֶתְךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר:
 סוּמְךָ יְהוָה תְּפֹאֶרֶת לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל
 הַכְּפוּפִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ (יְכוּיז
 מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימ'
 יאהרונה גימ' סאל ס"ת חתך) וּמְשַׁבֵּיעַ (גימ'
 חתך) לְכָל חַי רְצוֹן: צְדִיק יוֹהוּוֹהוּ יִסּוּר בְּכָל
 דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה מַלְכוּת
 לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן
 יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה נֶצַח אֶת כָּל אֲהַבָיו וְאֵת כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה הוֹד יִדְבַר פִּי
 וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ביום שאין בו תחנה אין אומרים
 מזמור זה
 לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: גַּעֲנֶךָ
 יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁבְּכֶךָ
 שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ
 מִקֶּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ: יִזְכֶּר
 לל דק תמגיד לדויד:
 יגאוובך א ביום ציקה:
 יקוויד אסם אה יעקוב:
 ירסל סערך מן אל
 קדם ומן צייון יסנרך:
 יזכר

גְּמִיעַ הַדִּיּוּאָתְךָ וְצַעֲדֶיךָ
 יִרְמַד אֲבֹר: יַעֲמִי לְךָ
 כְּקַלְבֶּךָ וְגִמְיעַ מִשְׁאוֹרֶיךָ
 יִתְרַם: נִסְתַּר בְּמִסְאֵעֶיךָ
 וּבְאִסָּם אֲהַנֵּא נַעֲלִי
 בִירֶק יִתְרַם א גְּמִיעַ
 מְלִבִּיּוֹתֶיךָ אִסְעָה עֲרַפְתּוֹ
 אֲד סָאֵר א מְדַהוֹנוּ
 יִגְאוּוֹבְחוּ מִן סְמֵאוֹת
 קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת סְעַד
 אִימְנוּ: הַדּוּלָא בַל רַפָּאב
 וְהַדּוּלָא כָּל כִּיל וְנַחְנָא
 בְּאִסָּם א אֲלֵאֲהַנָּא נִדְפֵר:
 הוּמָא פִרְעוּ וּוְקַעוּ וְנַחְנָא
 קִמְנָא וְתַעֲלִינָא א סָאֵר
 א צַלְטָאן יִגְאוּוֹבְנָא בְּיוֹם
 צִיחַתְנָא:

וייני לציון פאבך
 ולראגעיין א צוג
 ביעקוב יקול א : ואנא
 האדי אהדי מעהום קא
 א נבוותי אלדי עליך
 ופלאמי אלדי געלתו
 בתמדך לם יזולזן מן תמדך
 ומן תם נסלך ומן תם

כָּל מְנַחֲתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יִדְשְׁנָה
 סָלָה: יִתֵּן לְךָ כָּל כְּבֹדְךָ וְכָל
 עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ
 וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא
 יְהוָה כָּל מִשְׁאֵלוֹתֶיךָ: עֲתָה
 יִבְעֵתִי פִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
 מִשִּׁיחוּ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ
 בְּגִבּוֹרֹת וְשֵׁעַ יִמְיֵנוּ: אֱלֹהֵי
 בְּרַכְּבֵךְ וְאֱלֹהֵי כְּפוּסִים וַאֲנַחְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
 הִמָּה פִרְעוּ וְנִפְלֹג וַאֲנַחְנוּ
 קִמְנֵנוּ וְנִתְעוֹדֵר: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

בבית האבל מדלגין עד מעתה
 ועד עולם

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי
 פִּשְׁעֵי בְּיַעֲקֹב נָאֵם
 יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ
 מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי

זרע זרעך אמר יהוה
מענתה ועד עולם: ואתה
קדוש יושב תהלות
ישראל: וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש
קדוש: יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו:
בלחש ומקבלין דין מן
דין ואמרין קדיש בשמי
מרומא עלאה בית
שכינתיה קדיש על
ארעא עובר גבורתיה
קדיש לעלם ולעלמי
עלמיא: יהוה צבאות
מליא כל ארעא ניו
יקריה: בקול ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו: בלחש
ונשלחני רוחא ושמעית בתראי קל זיע שגיא

אזי מפלדין וקאילין
מבארך אווקאר א מן
מוצע בית נורו: א יתצלמן
לל דהר ולל אבר: א
צלמנתו תאבתא לאבר
ולאבראת אבראת: א
אלאה אברהים יצחק
ויסדאיל אבהאתנא אחפץ
האזי לל אבר
לכאטר מחסבאת קלוב
קומך ודתב קלבהום
אליך: והוא רחים ינפר
לנב ולם יתלך וייפתר
ליירנע נצבו ולם ינבה
למיע חמייתו: אל אנתא
א מליח ונאפר ופתיר
פצל לנמיע מנאדינד:
חסנתך עדל לל אבר
ושדיעתך חק תעמי חק
ליעקוב פצל לאברהים
אזי חלפת לאבהאתנא
מן אייאם א קדים:
ותורתך אמרת: תתן אמרת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דיהוה מאתר
בית שכינתיה: יהוה
ימלך לעולם ועד: יהוה
מלכותיה קאים לעלם
ולעלמי עלמיא: יהוה
אליהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה
זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך
והכן לבכם אליך:
והוא רחום ינפר עון
ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו: כי אתה
יהוה טוב וסלה ורכ
חסד לכל קראיך:
צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמרת: תתן אמרת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

ברוך אדני יום יום
 יעמם לנו ה' ישועתנו
 סלה: יהוה צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב
 סלה: יהוה צבאות
 אשרי אדם במח בך:
 יהוה הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו:
 יכוין למסור נפשו על קדושת
 שמו יתברך כשאומר זה
 ברוך אלהינו שבראנו
 לכבודו והבדילנו
 מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת וחי עולם
 נמע בתוכנו הוא יפתח
 לבנו בתורתו וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם ולא ניגע לריוק ולא נלד
 לבהלה: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו

מבארך א נהאר נהאר
 יחמל לנא אל מאייק
 מסאערטנא לל אבד: א
 רב א עסאפר מענא קווא
 לנא אאה יעקב לל אבד:
 א רב אל עסאפר נייאל
 א אדמי א מנתפל ביד:
 א סאער אל צלמאן
 יגאוונא ביום ציחתנא:
 מבארך אלאהנא אלדי
 ללקנא לוואגבו
 ואעולנה מן א תאיהין
 ועמא לנא שריערת חק
 וחייאת אל אבד גרם
 בווצמנא הוא יפתח
 קלבנא בשריעתו ויגעל
 בקלבנא מחבתו וכופתו
 לנצנע רצאתו ולגעברו
 בקלב פאמל ולם נתעב
 לל עבת ולם נוולד לל
 ערם: יפון רצא מן
 קראמך א אלאהנה
 לא נגע לריוק ולא נלד
 לבהלה: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו

ואלאה אבהאתנא אלדי
 נחפץ דסומך ופראייצך
 בהאדי א דנייא ונתוופק
 ונעיש ונוורת מליחה
 זברנה לחייאת דאלך
 א דנייא: לאגל ימגרך
 ואגבולם יספת א אהוי
 לל אבד אשפרך: א
 ראצי לאגל חסנתו יפבר
 שריעה ויקווי: וינתכלון
 ביד עארפין אסמך או
 לם תרפת טאלבינדך א:
 א סידנא אש קווי אסמך
 בגמיע א ארץ: אתקוו
 ויקווה קלבכום גמיע
 א מסתרגין לא:
 מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמן
 לבבכם כל המיחלים ליהוה: ואומר החזן
 יתגדל ויתקדש שמיא רבא בעלמא די ברא
 כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיא
 רבא מברך לעולם לעלמי עלמא יתברך וישתבח

ואלהי אבותינו
 שנשמור חקיך ומצותיך
 בעולם הזה ונזכה
 ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחיי העולם
 הבא: למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יהוה
 אלהי לעולם אודך:
 יהוה חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר:
 ויבטחו בך יודעי שמך
 כי לא עזבת דורשיך
 יהוה: יהוה אדנינו
 מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמן
 לבבכם כל המיחלים ליהוה: ואומר החזן
 יתגדל ויתקדש שמיא רבא בעלמא די ברא
 כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיא
 רבא מברך לעולם לעלמי עלמא יתברך וישתבח

ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שידתא
תשבחתא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תתקבל צלותנא ובעותנא הנקבל צלאטנא
עם צלותהון ובעותהון וטלבאיתנא מע
דכל בית ישראל קדם אלדי נמיע בית ישראל
אבונא דבשמיא ואמרו אמן : בל סמא וקולו אמין :

יהא שלמא רבא מן שמיא תיים ושבע וישועה
ונחמה ושיזבא ורפואה ונאילה וסליחה ונפדה וריות
והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :

עושה שלום במרומו הוא דבתמיו ועשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ומחורין ספר תורה למקומו ואומר השליח צבור

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הורו על ארץ
ושמים : וגם קרו לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
ישראל עם קרובו הללויה : יהוה הוא האלהים יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
ימדחון אלא אסם א אוי אסמו וחדו בהגו עלא אל ארץ ואל סמא : ועלא שאן לקומו תמדיחה לגמיע פאצלניו לבניו ישראל קום קריבינו אמרו א : א הוא א אלאה א הוא א אלאה א בסמא מן פוק ועלא א ארץ מן תחת לים בער :

ליס מתלך כל מעאביד א זליס כזנאייעך :

וכאף וקא אש מכיף א מוצע האדא לים

האדא אל כס בית א והאדא כאב א סמא :

צלא לדוד מיל א אונך גאובני או פקיר

ומסבין אנא : אהפין נפסי או פאצל אנא סאעד

עברך אנתא אהי א מנתפל איך : חן עליי

א או איך אנאדי נמיע אל נהאר : פרח נפס

עברך או אליך א נפסי אעלי : או אנתא א מליח

וגפאר ופתיר פצל לגמיע מנאדינד :

עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : כי אתה

יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך :

לקוטי פרחים

כי טוב לטובים וסלה לחטאים ורב חסד לכל קוראיך כנגד כי אליך אקרא כל היום

אין פמוך באלהים אדני ואין פמעשיך :

ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית

אלהים וזה שער השמים :

אין אומרים תפלה לדוד בזמן שמחה מפני שבקריאתו יכנע לב האדם והוא נשבר ונרכה דכתיב ביום צרתי אקראך כי תענני :

תפלה לדוד הטה יהוה אונך ענני כי

עני ואביון אני : שמרה נפשי כי חסיד אני

הישע עבדך אתה אלהי הבושת אליך : חנני

יהוה כי אליך אקרא כל היום : שמח נפש

הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלְתִי
וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹלִי
תַּחֲנוּנוֹתַי : כִּיּוֹם צָרָתִי
אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי :
אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים
אֲדַנִּי וְאֵין כְּמִעֲשֶׂיךָ :
כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
אֲדַנִּי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ :
כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה
נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
לְבַדְּךָ : הוֹרַנִי יְהוָה
בְּדַרְכְּךָ אֶחְלָךְ בְּאַמְתָּךְ
יַחַד לְבָבִי לִירְאָה
שְׁמֶךָ : אֹדְדֶךָ אֲדַנִּי אֱלֹהֵי
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם : כִּי חֲסִדְךָ גָדוֹל עָלַי
וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל

לקוטי פרחים

האזינה הטה אוזן לשמוע והקשיבה ענין שמיעה
הורני ענין למוד יחד מל' חד' ואחד תחתיה ענין
עומק ושפלות

א אסאפל : א מתקצדין
קאמו עליי וגמאערת
קוויין סלכו נפסי ולם
געלודך לקבאהום: ואנתא
א טאייק רחים והנין
טויל כלק ובתיר פצל
וחק: אתווגה אליי וחו
עליי אעמי קווחך לעבדך
וסאער לאבן גאריויךך :
אצנע מעי נישאן
למליחהווישופון באגציני
ויסתחון אד אנתא
א סאערדני וסליתני :
בית יעקוב אמשו ונמשי
בצווא א: אד גמיע
א אקוואם ימשון רגל
באסם מעבודו ונחנא
נמשי באסם א אהנא
כִּי יְהוָה : כִּי
בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחֲנוּ
נִלְךָ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

תַּחֲתִיָּה : אֱלֹהִים
זְרִים קָמוּ עָלַי וְעַד
עָרִיצִים בִּקְשׂוּ נַפְשִׁי
וְלֹא שָׁמוּךְ לְנַגְדָם :
וְאַתָּה אֲדַנִּי אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב
חֶסֶד וְאָמַרְתָּ : פְּנֵה
אֵלַי וְחַנְּנִי תִּגְהַעֲזֶךָ
לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבָן
אַמְתְּךָ : עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
לְמוֹצָה וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵי
וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְהוָה
עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי : ע"כ
בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה
כָּל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ
בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחֲנוּ
נִלְךָ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לקוטי פרחים

קמו מלעיל עריצים חזקים ולא שמוך לא שמו יראת
אהים נגר פניהם לבן אמתך ר"ל אני מוכנע כבן אמה
יליד בית אות סימן ומופת ויבושן בראותם כי אתה עמדי

לעולם ועד: יהי יהוה
 אלהינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו אל
 יעזבנו ואל יששנו:
 להטות לבבנו אליו
 ללכת בכל דרכיו
 ולשמור מצותיו וחקיו
 ומשפטיו אשר צוה את
 אבותינו: ויהיו דברי
 אלה אשר התחננתי
 לפני יהוה קרובים אל
 יהוה אלהינו יומם
 ולילה לעשות משפט
 עבדו ומשפט עמו
 ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
 הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

לקוטי פרחים

ללכת בכל דרכיו ר"ל שאין אנתנו מסתפקים
 בהטיה כל דהו לא אנתנו רוצים להיות דבקים בה באהבה
 נמורה וללכת בכל דרכיו לגמרי ולשמור מצותיו וכ"ו

תפכיר אל דרגאת לדוד
 לולא א' אלדי כאן
 לנא יקול א' און יסראיל:
 לולא א' אלדי כאן לנא
 בקום עלינא אדמי: חניד
 חייא בלעונה בשדיהת
 גצבהום בינא: חניד אל
 מאי שמפונא ואדי עבר
 עלא נפסנא חניד עבר
 עלא נפסנא א מאי אל
 מתקדיון: מבארך א' אדי
 למ עטאנא פריסא
 לסנאנהום: נפסנא כל
 עצפור אנשרדת מן
 מצידת א' מעתראת אל
 מצידה אנפסר ונחנא
 אנשרדנא: מסאעדתנא
 באסם א' צאנע סמא
 וארץ:

שיר המעלות לדוד
 לולי יהוה שהיה
 לנו יאמר נא ישראל:
 לולי יהוה שהיה לנו
 בקום עלינו אדם: אזי
 חיים בלעוננו בחרות
 אפם בנו: אזי המים
 שמפוננו נחלה עבר
 על נפשנו: אזי עבר
 על נפשנו המים
 הזידונים: ברוך יהוה
 שלא נתננו מרף
 לשניהם: נפשנו כצפור
 נמלטה מפח יוקשים
 הפח נשבר ואנחנו
 נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

לקוטי פרחים

יאמר נא וכו' סרס המקרא יאמר נא ישראל לולי ה'
 בקום בעת אשר קאם עלינו אדם להרוג ולאכד אזי אם
 לא היה ה' עמנו היו בולעים אותנו חיים והוא ענין מליצה

שיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום ראשון בשבת קודש
 לְדוֹד מְזֻמֹּר לִיהוָה
 הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ
 תָּבֵל וַיִּוְשְׁבֵי בָהּ: כִּי
 הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּה
 וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה:
 מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה
 וּמִי יִקֹּם בְּמָקוֹם
 קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר
 לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא
 לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
 לְמַרְמָה: יֵשָׂא כְרָכָה
 מֵאֵת יְהוָה וַצְדָקָה
 מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו מִבְּקִשֵׁי פְנֵיךָ
 יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ

לקוטי פרחים

לה' של ה' תבל הוא המקום המיושב לא נשא לא
 נשבע כמו לא תשא נפשי שם ה' כמו נשבע אדני
 בנפשו (עמוס ו') ואמר דבריו במקום ה'

א ואגב א קווי וגבאר א גבאר גנך: עלו אבואב
 ראסכום ועלו אבואב א אבד ויגוי צלטאן אל
 ואגב: מני הוא האדא צלטאן אל ואגב א רב
 א עסאבר הוא צלטאן א ואגב לל אבד:
 תפכיר תמגיד לבנין קרח: כביר א
 וממדוח פתיר בכלד אאהנא גבל קדסו:
 לאייק חרוד בפייית גמיע א ארץ גבל ציון ורוך
 שמא ולאית צלטאן כביר: א בקצורהא אנערף לל קווא: אל הודא
 כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ
 רַב: אֵלֵהִם בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁנֵב: כִּי הִנֵּה

לקוטי פרחים

ישא יקח כמו וישאו להם נשים (רות א') עזוז עוז
 והוזק שאן וכז כפל הדבר בדרך המשוררים ויתכן
 שהאחד אמור על בית ראשון זה והאחד על בית העתיד
 כי בבית השני לא שרתה השכינה (מצ"ד)

הַמִּדְבָּרִים נוֹעְדוּ עִבְרֵי
 יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כִּן
 תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ:
 רַעְדָה אַחֲזָתָם שֵׁם הֵיל
 פִּיּוֹלְדָה: בְּרוּחַ קָדִים
 תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרִשִׁישׁ:
 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן רֵאִינוּ
 בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֶלָה:
 דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ
 בְּקִרְבֵּי הַיְכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ
 אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל
 קִצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מְדָאָה
 יְמִינֶךָ: יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן
 תִּגְדֹּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה
 דְּמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ

לקוטי פרחים

נועדו ענין הזמנה נחפזו מלשון חפזון ובהלה רעדה
 פחד חיל חלחלה אניות ספינות דמינו ענין תוחלת

קְצוּרָהּ: אֲנֵעֵלוּ קִלְבֵּנוֹם
 לִכְנֻדָּקָהּ עֲלוּ קְצוּרָהּ
 לִכְאֶסֶר תַּחֲבוֹן לְגִיל
 אֲ תִלְאֲנִי: אֵל הָאֱלֹהִים אֲ
 אֲתֵנָּה אֲבִד וְאֲבִד הוּא
 יִסְיִרְנָה אֵל אֲ אֲבִד:
 תִּמְנִיד לֶאֱסֹף אֲ אֲנִתְצֵב
 בְּנִמְאָעַת אֲ טִאִיק בּוֹצֵט
 אֲ שִׁאֲרֵי עֵין יִשְׂרָעֵל: אֵל
 אִימְתָא תִשְׂרַעוֹן עוֹלָוּוֹגָה
 אֲלִמִּין תַּחֲאֲבוֹן דִּאִימִין:
 אֲשִׁרְעוּ מִדְּלוּל וִיתִים
 פִּקִּיר וּפִקִּיר בְּרוּ שִׁרְדוּ
 מִדְּלוּל וּמִסְפִּין מִן יַד
 אֲלִמִּין כִּלְצִוּ: לִם עֲרַפּוּ
 וְלִם יִפְתַּחְמוֹן בִּל עֲתִמִּיה
 יִתְמִשּׁוֹן יִמִּילוֹן גְּמִיעַ
 אֲסִאֲסִאת אֶרֶץ: אֲנִא קִלְתוּ
 עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקִין:
 פִּלְטוּ דָּל וְאֲבִיוֹן מִיַּד
 רִשְׁעִים הַצִּילוּ: לֹא
 יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ בְּחֶשְׁכָּה
 יִתְהַלְכוּ יְמוֹטוֹ כֹּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי

לקוטי פרחים

בעדת אל בתוך הדיינים השופטים לראות אם עושים
 משפט אמת תשאו ענין חנופה פלמו ענין הצלה

אלהים אתם ובני עליזן
 כלכם: אכן באדם
 תמותון וכאחד השרים
 תפלו: קומה אלהים
 שפטה הארץ כי אתה
 תנחל בכל הגוים: הו'
 שיר שהיו הלויים אומרים על
 הדוכן ביום רביעי כשבת קודש
 אל נקמות יהוה אל
 נקמות הופיע: הנשא
 שופט הארץ השב נמול
 על גאים: עד מתי
 רשעים יהוה עד מתי
 רשעים יעלזו: יביעו
 ידברו עתק ותאמרו כל
 פעלי און: עמך יהוה
 ידבאו ונחלתך יענו:

לקוטי פרחים

אלהים אתם מלאכים כשנתתי לכם את התורה נתתיה לכם על מנת שאין מלאך המות שולט עוד בכם (רשי)

ארמלא וגריב יקתלון
 ול ייתמא יקתלון: וקאלו
 לס ישוף א ולס יפתהם
 אלאה יעקוב: אפתהמו
 אל מגנונין כל קום
 ולמנהולין אימתיא
 תחשטרו: אל גאדם
 און הל לס יסמע א כאן
 כאלק עין הל לס יפתכר:
 אל מארב שעוב הל לס
 יוובך אל מעלם אדמי
 מערפא: א עארף
 מחסכנארת אדמי אל
 הומא עבת: יא נייאל
 אל דגאל אלדי תארבו
 א ומן שריעתך תעלמו:
 ליריח לו מן אייאם
 לאש אא ינחפר לל גאם
 גפרה: אד לס יסייב א
 קומו וורתתו לס יתרך:
 אד אא עדל ידנע שרע
 ותאליהו גמיע עאדילין
 קלב: מני יקום לי

אלמנה וגר יחרנו
 ויתומים ירצחו: ויאמרו
 לא יראה יה ולא יבין
 אלהי יעקב: בינו
 בערים בעם וכסילים
 מתי תשכילו: הנטע
 און הלא ישמע אם יוצר
 עין הלא יביט: היסר
 גוים הלא יזכיה המלמד
 אדם דעת: יהוה ידע
 מחשבות אדם כי המה
 חבל: אשרי הנכר אשר
 תיסרנו יה ומתורתך
 תלמדנו: להשקיט לו
 מימי רע עד יפרה
 לרשע שחת: כי לא
 יש יהוה עמו ונחלתו
 לא יעזוב: כי עד צדק
 ישוב משפט ואחריו כל
 ישרי לב: מי יקום לי

עם מרעים מי יתצב לי
 עם פעלי און: לולי
 יהוה עזרתה לי כמעט
 שכנה דומה נפשי: אם
 אמרתי מטה רגלי
 חסדך יהוה יסעדני:
 ברכ שרעפי בקרבי
 תנחומיך ישעשעו
 נפשי: היחברך כסא
 הוות יצר עמל עלי חק:
 יגודו על נפש צדיק
 ודם נקי ירשיעו: ויהי
 יהוה לי למשגב ואלהי
 לצור מחסי: וישב
 עליהם את אונם
 וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה להינו: הו
 שיר שהיו הלויס אומרים על הדובין ביום חמישי בשבת קודש
 למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים
 עזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו

מע מאסין מני ינתצב לי
 מע פאעלין עונג: לולא א
 מסאעדא לי כקליל סכנת
 ספות נפסי: אל כאן
 קלתו מאלת רגלי
 פצלך א: יסנדי בכחרת
 מחסבנארי בווצטי
 תסלאתך יבייפו נפסי:
 הל ילפקך כרסי כסראת
 כאלק עבת עלא רסס:
 יתעסכרון עלא נפס צלח
 ודם זכי יצלמון: ויכון
 א לי לקווא ואלאהי
 לקווא מנתפאלי: ורגע
 עליהום אלא קוותהום
 ובלאשתהום יקטעהום
 יקטעהום א אלאהנא:
 לל דק עלא אל גתית
 לאסף: פלרו לל אאה
 קוותנא גלבו לאלה
 יעקוב: עלו

תמגיד ועטו דף גוגר
 חלו מע טנבורה:
 אתקעו כל שהר שופר
 כל מנמא ליום עידנא:
 אז רסס ליסראיל הוא
 שרע לאלאה יעקוב:
 זואקא ביוסף געלו
 כפרונו עלא ארץ מצר
 לסאן לם ערפרו
 אסמע: שלחו מן המל
 פתפו כפופו מן אל דסת
 תפות: כל ציקא נדית
 ואכלצך אנא וובך
 כלביאן צלא אנרבך עלא
 מאי א קתיל דאיימן:
 אסמע קומי ואשהד בך
 יסראיל א כאן תסמע
 לי: לם יציר בך מעבוד
 גריב ולם תסגד למעבוד
 אננבי: אנא א אהך א
 מצעדך מן ארץ מצר
 ערץ תמד ואתרסחו:
 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
 הרחב פיך ואמלאהו:

זמרה ותנו תף כנור
 נעים עם נבל: תקעו
 בחדש שופר בכסה
 ליום חגנו: כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי
 יעקב: עדות ביהוסף
 שמו בצאתו על ארץ
 מצרים שפת לא ידעתי
 אשמע: הסירותי מסכל
 שכמו כפיו מדוד
 תעברנה: בצרה קראת
 ואחלצך אענך בסתר
 רעם אכהנך על מי
 מריבה סלה: שמע עמי
 ואעידה בך ישראל אם
 תשמע לי: לא יהיה
 בך אל זר ולא
 תשתחוה לאל נכר:
 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
 הרחב פיך ואמלאהו:

ולא שמע עמי לקולי
 וישראל לא אבה לי :
 ואשלחהו בשריהות
 לבם ילכו במועצותיהם :
 לו עמי שומע לי ישראל
 בדרכי יהלכו : כמעט
 אויביהם אכניע ועל
 צריהם אשיב ידי :
 משנאי יהוה יכחשו לו
 ויהי עתם לעולם :
 ויאכילהו מחלב חמה
 ומצור דבש אשביעך : הו'
 בכל יום אחר המזמור אומרים
 הושיענו יהוה אלהינו
 וקבצנו מן הנזים
 להורות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך :
 ברוך יהוה אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
 הללויה : ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים

ולם סמע קומי
 לצוטי וישראל לם
 קבל לי : וארסלתהו
 בשוף קלבהום ימשון
 בשורהום : לו קומי סאמע
 לי ישראל בדרכי
 ימשון : כקליל עדווניהום
 אכסר ועלא מצאייקנהום
 ארגע ידי : מבצין א
 ינפרון לו ויציר וקתהום
 לל אכר : ומעמהו מן
 ליר חנטה ומן צלרת
 עסל שבעך :
 סאעדנא א אלאהנא
 וגמענא מן א שעוב
 לנשכר לאסם קדשך
 לנתסבת בתמדיחתך :
 מבארך א אלה ישראל
 מן א אכר ואא א אכר
 ויקוא גמיע א קום אמין
 אמדחו א : מבארך א מן
 ציון סאפן דאר א סלאם
 מן העולם ואמר כל העם אמן
 הללויה : ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים

אמדחו א : מבארך א
 אל אלה אלה
 ישראל צאנע עגיבאת
 וחדו : ומבארך אסם
 ואנבו לל אכר וינתרם
 ואנבו אא גמיע א ארץ
 אמין ואמין :

א אתצלטן אשתמלאד
 לבס לבס א קווא
 אתחום . תתא תתרתב
 דנייא מן גיר תמיל :
 מרתב כרסך מן חניד .
 מן קדים אנתא : עלו
 נהורא א עלו נהורא
 צוטהום . יעלון נהורא
 רוגהום : מן אצוואט
 מאי פתירין קוויין רוגאת
 בחר . גליל בל סמא א :
 שהיארך תאמנו פתיד
 לביתך מווסן קדם . א
 לטול אייאם :

יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
 קדש יהוה לארץ ימים :

הללויה : ברוך יהוה
 אלהים אלהי ישראל
 עושה נפלאות לבדו :
 וברוך שם כבודו לעולם
 ומלא כבודו את כל
 הארץ אמן ואמן :

שיר שהיו הלויים אומרים על
 הדוכן ביום ששי בשבת קודש
 יהוה מלך גאות לבש
 לבש יהוה עז
 התאזר אף תכון תבל
 כל תמוט : נכון כסאך
 מאז מעולם אתה : נשאו
 נהרות יהוה נשאו
 נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים : מקלות
 מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום
 יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
 קדש יהוה לארץ ימים :

יְתַדְרֹל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא
 כְּרַעוּתִיָּהּ . וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּהּ . וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיָּהּ
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּהּ . בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּהּ
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח .
 וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמִיָּהּ דְקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא
 תְּשַׁבְּחָתָא . וְנִחְמָתָא וְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא . חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָא וְדַפּוּאָה וְגִאָלָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה וְרִיחַ
 וְהַצְלָה . לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַבְתְּמִיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

ביום שמחת כהן אומרים מומור זה דק לבנין קורח תמגיד :
 למנצח לבני קרח מן מור : רצית א ארצך רגעת
 רצית יהנה ארצך סבי יעקוב : גפרת דנב
 שבת שבות יעקב : נשאת עון קומך גטירת גמיע
 עמך בסית כל חטאתם סלה : למטאיתיהום לל אבר :
 אספת כל עברתך השיבות גמעת גמיע חמיתך
 מתרון אפק : שובנו אלהי רגעת מן שדייאת גצבך :
 ישענו והפר בעסק עמנו : רגענא אלאה מסאעדנא
 הלעולם תאנה בנו תמשך ואפעך זעלך מענא : הל
 אפק לדר נדר : הלא אתה לל אבר תתנצב בינא
 תשוב תחינו ועמך שמהו חגר גצבך לגיל גיל :
 חודא אנתא רזרגע תעיישנא וקומך יפרחו

בין : ארוינא א פאלך ומסאעדתך תעטי לנא :
 אסמע איש יתכלם א מאייק א אד יתכלם
 סלאם אא קומו ואא פאצלינו ולא ירגעון לל
 גהלא : בסקריב לכאייפינו מסאעדתו לייספן ואנב
 בארצנא : פאל והק אתצארפו עדל וסלאם
 אתעאנקו . חק מן ארץ תנבר ועדל מן סמא
 אפתכר : איצה א יעטי א מלוח וארצנא תעטי
 לירהא : עדל קדאמו יתמשא ויגעל למריק
 קדמאתו : דק עלא ורדת זוואקא מן
 דהב לרוד לייעלם : בלצומו מע ארם נהריים
 ומע ארם צובא ורגע יואב וצרב לא ארם בנצוות
 מלה תנעשר אף : אאה ברהתנא תלמתנא אתגצבת
 תרית לנא : רגפה ארץ פשקתא עאפי

ביום פורים שושן אומרים מומור זה
 למנצח על שושן ערות
 מכתם לדור ללמר :
 בהצותו את ארם נהריים ואת
 ארם צובה וישב יואב ונך
 את ארם בגיא מלח שנים
 עשר אלף : אלהים זנחתנו
 פריצתנו אנפת תשובב לנו :
 הרעשת ארץ פצמתה רפה
 מלה ברהתנא תלמתנא אתגצבת
 תרית לנא : רגפה ארץ פשקתא עאפי

שְׁבַרְיָהּ כִּי מָמָה : הִרְאִיתָ עִמָּךְ
 קָשָׁה הַשְּׁקִיתֵנוּ בְּיַד תַּרְעֵלָה :
 נִתְתָּה לִירְאִיךָ נִסִּים לְהַתְנוּסִים
 מִפָּנָי קֶשֶׁט סָלָה : לְמַעַן
 יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
 וְעַנְנֵי : אֱלֹהִים דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ
 אֶעֱלֶזָה אֶחְלַקְהָ שְׁכֵם וְעַמֶּךָ
 סִכּוֹת אֶמְדַּד : לִי גִלְעָד וְלִי
 מִנְשָׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֵאשִׁי
 יְהוּדָה מִחֻקֶּיךָ מוֹאָב סִיד
 רַחֲצֵנִי עַל אֲדוּם אֶשְׁלִיךְ נְעֻלֵי
 עַלִי פִלְשֶׁת הַתְּרוּעָעִי : מִי
 יוֹכִילֵנִי עֵיד מְצוֹר מִי נָחֵנִי עַד
 אֲדוּם : הֲלֹא אֵתָה אֱלֹהִים
 זָנַחְתָּנוּ וְלֹא--תִצָּא אֱלֹהִים
 בְּצַבָּאוֹתֵינוּ : הִבָּה לָנוּ עֲזָרָת
 מְצָר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם :
 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא
 יְבוֹס צְרִינוּ :

קוּה אֵל יְהוָה חֲזַק
 וַיִּצְמַח לְבָבְךָ וְקוּה

פסורהא אד מאת : ארוית
 קומך צעיבא אסקיתנא
 שראב מעלקמא :
 עטית לכאיפינך בירק
 ליתעלון מן סבאת צדק
 לל אבד : כאטר יתנגון
 מהבובינד סאעד אמיןך
 וגאוובני : א תפלם
 בקדסו אסתו אקסם שכם
 ועמק סכות אקדר : לי
 גלעד ולי מנשה ואפרים
 קוואת ראסי יהודה
 מרסמי : מואב דסת גסלי
 עלא אדום ארמי גלקי
 עליי פלסתאניין גלבי :
 מני יודיני ולאיה מהצן
 מני סיירני אא אדום :
 הודא אנתא אאה פרהתנא
 ולם תטלע אלאה
 בעסאפרנא : אעמי לנא
 מסאעדא מן א עדוובטל
 מסאעדת א אדמי : בא
 נצנע קווא והוא ידום מצאייקיננא :

אסתרגי אלא א אתקווא וייקווי קלבך ואסתרגי

אלא א : לים מקדם
 פא אד לים מן גירך
 ולים קווי פאלהנא :
 אד מני אאה מן גיר א
 ומני קווי גיר אאהנא :
 לים פאלאהנא . לים
 פסידנא . לים
 פצלטאננא . לים
 פמסאערנא . מני
 פאלאהנא . מני פסידנא
 מני פצלטאננא . מני
 פמסאערנא . נשפר
 לאלאהנא נשפר לסידנא
 נשפר לצלטאננא . נשפר
 למסאערנא . מבארך
 אלאהנא . מבארך
 סידנא . מבארך
 צלטאננא . מבארך
 מסאערנא . אנתא הוא
 אלאהנא אנתא הוא
 סידנא . אנתא הוא
 צלטאננא . אנתא הוא
 מסאערנא .

אֵל יְהוָה : אֵין קְדוֹשׁ
 בְּיְהוָה כִּי אֵין בְּלִתְךָ
 וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי
 מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה
 וּמִי צוּר זוֹרְתֵי אֱלֹהֵינוּ :
 אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ . אֵין
 כְּאֲדוֹנֵנוּ . אֵין
 כְּמַלְכֵנוּ . אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מִי בְּאֱלֹהֵינוּ . מִי
 כְּאֲדוֹנֵנוּ . מִי כְּמַלְכֵנוּ .
 מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה
 לְאֱלֹהֵינוּ . נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ
 נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ . נוֹדָה
 לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ .
 בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ . בְּרוּךְ
 מוֹשִׁיעֵנוּ : אֵתָה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ . אֵתָה הוּא
 אֲדוֹנֵנוּ . אֵתָה הוּא מַלְכֵנוּ
 אֵתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ :

אתה תושיענו • אתה
 תקום תרחם ציון אל גא
 וקת לתחן עליה אל
 להננה כי בא מועד :
 גא א ועד :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו
 לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית
 המקדש קים • כאשר צוית אותם על יד
 משה נביאך כפתוב בתורתך :

ויאמר יהוה אל-משה קה-לך סמים נטף
 ושהלת והלבנה סמים ולבנה זכה בר
 בכר יהיה : ועשית אתה קטרת רקח מעשה
 רוקח ממלח מהור קדש : ושחקת ממנה
 הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם :
 ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר
 בפקר בהיטיבו את-הנרות יקטירנה :
 ובהעלות אהרן את-הנרת בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :
 תנו רבנן פטום הקטרת כיצד • שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה • שלש

מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה
 מנה בכל יום • מחציתו בבקר ומחציתו בערבי
 ושלושה מנים יתרים שמהם מכנים כהן
 גדול ונוטל מהם מרא הפניו ביום הכפורים
 ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי
 לקיים מצות דקה מן הדקה • ואחר עשר
 סמנים היו בה • ואלו הן • טוב וישר למנות
 הסמים האלו באצבע • כתר א הצרי • יסוד ב
 והצפורן • מלכות ג והחלבנה • אור מקף ד
 והלבנה משקל שבעים שבעים מנה • חסד
 ה מור • גבורה ו וקציעה • ת"ז ושכולת גרד
 נצה ח וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר
 מנה • חכמה ט הקשט שנים עשר • בינה יו"ד
 קלופה שלשה • הור י"א קנמון תשעה • בחול
 יכוין להעלות י"א סמנים מכל נגה ראבי"ע • בורית
 כרשינא תשעה קבין • יין קפריסין ס"א
 תלת וקבין תלתא • ואם לא מצא יין
 קפריסין מביא חמר היור עתיק • מלח
 סדומית רובע • מעלה עשן כל שהו"א •
 רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן

כל שהיא ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף בורית כרשינא למא היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה יין הפריסין למא הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק מפני שהקול יפה לבשרים פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו אומר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרשוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה :

ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו יהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בושח בד : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות :

אקרינא אבית אליהו . תנא רבי אליהו . כל גמיע א יקרא השונה הלכות סיראת בגמיע יום מתפול לו אלדי הוא אבן דניית אל גאיא . פמא אנקאל תמשייאת א דנייא לוי לא תקרא תמשייאת אלא סיראת . קא רבי אלעזר קאל רבי חנינא תלאמיד א עולמא מפתרין סלאם בל דנייא פמא אנקאל וגמיע בנינד מתעלמין א ופתיר סלאם בנינד לא תקרא בנינד . שנהאמר וכל בניד למודי יהוה ורב שלום בניד . אל תקרי בניד

אלה בוניך : יהי
 שלום בחילך שלוח
 בארמנותיך : למען אחי
 ורעי אדברה נא שלום
 בך : למען בית יהוה
 אלהינו אבקשה טוב
 לך : וראה בנים לבניך
 שלום על ישראל :
 שלום רב לאהבי
 תורתך ואין למו
 מכשול : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
 עמו בשלום :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
 ברא ברעותיה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
 ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
 מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום ויתגשא ויתתדר

ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא
 לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
 על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון
 ועל כל תלמידי תלמידיהון דעסקין
 באורייתא קדשתא די באתרא הדין ודי
 בכל אתר ואתר : יהא לנא ולהון ולכון
 חנא וחסדא ורחמי מן קדם מאריה שמיא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע
 וישועה ונחמה ושינבא ורפואה ונגלה
 וסליחה וכפרה וריח והצלחה לנו ולכל
 עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום
 במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ברכו את יהוה המבורך :

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינא לנסבח לסיר אל עלינו לשבח לאדון
 כל לנעמי הכל לתת

גדולה ליצור בראשית
 שלא עשנו כנויי
 הארצות ולא שמנו
 כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם
 וגורלנו ככל המונם
 שהם משתחיים להכל
 וריק ומתפללים אל
 אל לא יושיע ואנחנו
 משתחיים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויורד
 ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממעל ושכינת
 עזו בגבהי מרומים
 הוא אלהינו ואין עוד
 אחר אמת מלבנו
 ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים

כל סמא מן פוק ועלא
 א ארץ מן תחת לים
 בעד
 עלא האפלא נסחרגי לך
 א אלאהנא לנשוף
 עגלה בתפלות קוונך
 לתעבר צנמאת מן א
 ארץ וא מעאביר קטעא
 ינקטעון לתרתב דנייא
 בצלסנאת אל באפי
 וגמיע בנין בשר ינארו
 באסמך ליתווגהון איך
 גמיע צאלמין א ארץ
 יפתהמון ויערפון גמיע
 גאלסין דנייא אד לך
 תכרע גמיע רפבא תחלף
 גמיע לסאן קדאמך א
 אאהנא ירפעון ויווקעון
 ולואגב אסמך אווקאר
 יעטון ויקבלון גמיעהום
 אא ניר צלסנתך ותתצלמן
 עליהום סרעה לאבד
 ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך
 עליהם מהרה לעולם

בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת אין עוד
 על כן נקוה לך יהוה
 אלהינו לראות
 מהרה בתפארת עזך
 (ס"ח כה"ת) להעביר
 גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות
 יכרתון לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני
 בשר יקראו בשמך
 להפנות אליך כל רשעי
 ארץ יכירו וידעו כל
 יושבי תבל כי לך
 תכרע כל ברך תשבע
 כל לשון לפניך יהוה
 אלהינו יכרעו ויפלו
 ולכבוד שמך יקר יתנו
 ותמלוך עליהם מהרה לעולם

ועד כי המלכות שלך
היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד בכחוב
בתורתך יהוה ימלוך
לעולם ועד והיה יהוה
למלך על כל הארץ

ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:
יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
ברא כרעותיה וימליך מלכותיה
ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמייה רתברך
וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא
ברוך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא
ואמרו אמן:

(א) סגרת חייא היא לל
מאספין ביהא
וסאנדינהא מווצף (ב)
דרובהא דרוב לאייקא
וגמיע ספאפתא סלאם:
(ג) קצר קווי אסם א ביה
ידבץ א צלא ויתקווא:
(ד) אד ביי יפתרון
אייאמד ויזידון לך סגין
חייא:

לדוד צוואתי ומסאעדתי
מן מני אנאף א
קורת חייאתי מן מני
ארתעד: בתקרב עליי
רדיין ליאפלון אא לחמי
מצאייקי וערוואני לי
הומה עתרו ווקעו: א
כאן תנול עליי עספר לס
יכאף קלבי א כאן תקום
עליי חרובה כהאלי אנא
מנתפל: ואחרה טלבתו מן ענד א אלהא אלחמס
גלוסי בבית א גמיע

לקוטי פרחים
מעוז חוזק

ימי חגי לחזות פנועם יהנה
 ולבקר בהיכלו: פי יצפנני
 בסכה ביום רעה יסתירני
 בסתר אהלו בצור ירוממני:
 ועפה ירום ראשי על אויבי
 סביבותי ואזבחה באהלו
 זבחי תרועה אשירה ואזמרה
 ליהנה: שמע יהנה קולי
 אקרא ורחמי יענני: לך אמר
 לבי בקשו פני את פניך יהנה
 אבקש: אל תסתר פניך ממני
 אל תט באף עבדך עזרתי
 היות אל תששני ואל תעזבני
 אלהי ישעי: פי אבי ואמי
 עזבוני ויהנה יאספני: הורני
 יהנה דרכך ונחני בארץ
 מישור למען שורתי: אל
 תתנני בנפש צרי פי קמו
 סייבוני וא יגמעני: עלמני א דרכך
 וסיריני במדק עדל
 כאטר מפתכירני: לא תעמיני
 במראם מצאייקיני אד קאמו

לקוטי פרחים

ולבקר ולדרוש תרועם רל בקול תרועת שמחה
 תששני כמו תעזבני וכפל הדבר במלות שונות הורני
 למרני שוררי ענין הבטה בנפש ברצון

ביי שהוד פלב והאפיין
 צלם: לולא מא אמנתו
 לאשוף בכיר א בארץ
 הייא: אסתרני א א
 אתקווא וייקווי קלבך
 אסתרני א א:

הודא אנא מאמן כאמאנא
 כאמלא בתלמעשר
 אצול מאל א שריעה א
 מקדסה (א) אדי א מקדס
 תבארך הוא מווגוד
 ומפתפר (ב) והוא ואחר
 (ג) וליס לו גסר וליס
 לו שבה א גסר (ד)
 ואדי הוא אוול לגמיע
 אולאניין (ה) וליס עבארא
 למן גירו (ו) ועארף
 מחסכאת בנין א ארמי (ז)
 ונבוואת מוסא אסתאדנא עליה א סלאס חק (ח) ואדי הוא
 סיר לגמיע א אנבייא (ט) ואלדי א שריעה אנעטת מן

לקוטי פרחים

ויפה ענין דבור הבאה בהפחת רוח הפה לולא אם
 לא בארץ חיים זה העולם נקרא ארץ חיים ויאמן
 ענין כח וחזק

הרי אני מאמין באמונה
 שלימה בשלש עשרה
 עקרין של התורה הקדושה
 (א) שהקדוש ברוך הוא מצוי
 ומשגיח (ב) והוא אהר (ג)
 ואין לו גוף ואין לו דמות
 הגוף (ד) ושהוא קדמון לכל
 קדומים (ה) ואין עבודה
 לזולתו (ו) ויודע מחשבות
 בני אדם (ז) ונבואת משה
 רבינו עליו השלום אמת (ח)
 ושהוא ארוך לכל הנביאים
 ושהתורה נתונה מן
 ונבואת מוסא אסתאדנא עליה א סלאס חק (ח) ואדי הוא
 סיר לגמיע א אנבייא (ט) ואלדי א שריעה אנעטת מן

השמים (י) ושל לא תשתנה
בשום זמן חס ושלום (יא)
ושהקדוש ברוך הוא מעניש
לרשעים ומשלם שכר טוב
לצדיקים (יב) ושיבוא מלך
המשיח (יג) ושהמתים
עתידים להתחיות יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתכופ יצגנו
לעבודתך כל ימי חיינו
תמיד אמן כן יהי רצון :

תפלה להתפלל בכל יום בכוונה
והיא כלולה מ' וכירות
לשם יחוד קודשא בריך הוא
ושכינתה ברחילו
ורחימו בשם כל ישראל הרי
אני מוכן ומזומן לקיים מצות
בוראי של עשרה זכירות
ואלו הם : וציאת מצרים
והשבת והמן ומעשה
עמלק ומעמד הר סיני
ומה שהקציפו אבותינו לרוג מצר
וא סבת
ואל מן וצנעת עמלק ווקוף גבל סיני ומה
אלדי גצבו אבהאתנא

לא מקדם תבארך הוא כל
בר ובכצוצן כל על
ומה אדי אתשאוורו
בלק ובלעם ליצנעון
לאכהאתנא לכאטר
מערפאת חסנאת א
וצנעת מרים א נבייה
ופריצת ותלכד אד הוא
א עאטי לך קווא לתצנע
מאל ודפראן דאר א
סלאם תנכני ותתרתב
בסרעה באייאמנא אמין :

א סיירני בחסנרף
לכאטר מפתפריני
עדל קדאמי דרובך
ויעקוב משא לדרבו
וצאדפו ביה מלאייפאת

להקדוש ברוך הוא במדבר
ובפרט בעגל ומה שיעצו
בלק ובלעם לעשות
לאבותינו למען דעת צדקות
יהוה ומעשה מרים הנביאה
ומצות וזכרת פי הוא הנוחן
לך פח לעשות חיל
וזכירת ירושלים תבנה ותכונן
במהרה בימינו אמן :

קודם יציאתו מבית הכנסת ויאמר
יהוה נחני בצדקתך למען
שורדי הישר לפני
ברוך : ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים
ויאמר יעקב באשר ראם
מתנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מתנים :

אל אלאה : וקאל יעקוב כמא אלדי שאף עספר
אל אלאה האלא וסמא אסם א מוצע הדאך עספרין :

(גמיע שיי אדי אנשרח בשחרית לס רגענא שרחנאהו)

תפלת מנחה

קודם כל תפלה יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכניע כל המקטרגים וכל הקליפות החיצונים המשוטטים בעולם ומעכבים תפילתי לעלות לפניך כי אתה יודע שרצוני לעשות רצונך אך שאור שבעיסה מעכב אותי לכן געור בהם שאל יוקוני ואל יעכבו את תפילתי ואל ישלטו בי לא בנופי ולא בנשמתי ושתהא תפילתי רצויה ומקובלת לפניך כן יהי רצון **למנצח על הגתית לבני** לל דק עלא אל גתית לבנין קורח תמגיד: **קרח מזמור: מה** איש אעזאז מסאפנד א רב אל עסאכר: **ידידות משכנותיך** אשתאקת ואיצה אשתהת נפסי לאחואש א קלבי **יהוה צבאות:** ולחמי יפלרון אלא **נכספה וגם כלתה** מאייק הי: איצה עצפור וגדת בית ולכלתייה **נפשי לחצרות יהוה** ברג להא אלדי געלת **לבי ובשרי ירננו אל** אפראלהא אא מואכחך **אל חי: גם צפור** א רב א עסאכר צלטאני **מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה** אפרהיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי

לקוטי פרחים

ידידות אהובות נכספה תאוה כלתה גם הוא ל תאוה וחשק ודרור שם עוף מה קן מדור העוף שתה שמה אפרהיה בניהא הקטנים

ואלאהי: נייאל גאלסין ביתך בער ימרחוך לל אכר: נייא ארמי קווא לו ביד ספך בקלבהום: עאברין בעמק א בפא מנבע יגעלוהו איצה ברפאת ינלף א פאתי: ימשון מן עספר אלא עספר ינבאן אא א אאה בציון: א אל אלאה רב אל עסאכר אסמע צלאתי אצטנמ אלאה יעקוב לל אכר: דרקתנא אנצר א ואפתבר וגה מדהונך: אל מליח יום באחואשך: מן אלף אסתכייירתו אתעתב כבית אהי מן אספן כאכיים א צלם **ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:** **אשרי אדם עוז לו כך מסלות בלבכם:** **עובדי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע:**

לקוטי פרחים

מסלות מל מסלה ושביל יעמה ל עטיפה ולבישה מורה מל הוראה ולמוד הסתופף מל סף ומזוזה מדור מל דירה

כי שמש ומגן יהוה אד שמס ודוקה א א
 אלהים חן וכבוד יתן אאה חץ וואגב יעטי א
 יהוה לא ימנע טוב לם ימנע מליח למאשיין
 להולכים בתמים א רב א עסאבר
 יהוה צבאות אשרי אדם במח בך :
 נייא אדמי מנתפל ביד :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 ישראל ואמרת אלהם את קרבני
 לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
 במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם
 שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד
 תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה
 בלולה בשמן כתירת רביעית ההין : עלת
 תמיד העשה בחר סיני לריח ניחח אשה
 ליהוה : ונסכו רביעת ההין לכבש האחד
 בקדש הסוד נסוד שכר ליהוה : ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקמירו אבותינו
 לפניך את קטרת הפמים בזמן שבית
 המקדש קיים : כאשר צוית אותם על יד משה
 נביאך ככתוב בתורתך :
 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נמף
 ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זפה בד
 בכר יהיה : ועשית אתה קטרת לקח מעשה
 רוקח ממלח מהור קדש : ושחקת ממנה
 הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם :
 ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים
 בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה :
 ובהעלות אהרן את הנרת בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :
 תנו רבנן פטום הקטרת כיצד : שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה : שלש
 מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה
 מנה בכל יום : מחציתו בבקר ומחציתו
 בערב : ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים

כהן גדול ונוטל מהם מרא חפניו ביום הכפורים
 ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי
 לקיים מצות דקה מן הדקה וואחד עשר
 סמנים היו בה ואלו הן טוב וישר למנות
 הסמים האלו באצבע כתר (א) הצרי יסוד (ב)
 והצפורן מלכות (ג) והחלבנה אור מקיף (ד)
 והלבונה משקל שבעים שבעים מנה חסד (ה)
 מור גבורה (ו) וקציעה ת"ת (ז) ושבולת נרד
 נצח (ח) וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר
 מנה חכמה (ט) הקשט שנים עשר בינה (י"ד)
 קלופה שלשה הוד (י"א) קנמון תשעה בחול
 יכוין להעלות י"א סמנים מכל גנה דאבי"ע בורית
 פרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין
 תלת וקבין תלתא ואם לא מצא יין
 קפריסין מביא חמר חזיר עתיק מלח
 סדומית רובע מעלה עשן כל שהויה
 רבי נתן הבבלי אומר אף נפת תירדן כל
 שהיא אם נתן בה דבש פסלה ואם
 חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
 שרף הנוטף מעצי הקטף בורית
 פרשינא למה היא באה כדי ליפות בה
 את הצפורן כדי שתהא נאה יין
 קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו
 את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי
 רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר
 הדק היטב היטב הדק מפני שהקול
 יפה לבשרים פטמה לחצאין כשרה לשליש
 ולרביע לא שמענו אומר רבי יהודה זה
 הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין ואם
 חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:
 תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים
 שנה היתה באה של שירים לחצאין
 ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרמוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה

אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשה ליהוה: יהוה צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בך: יהוה הושיעה המלך יעגנו
 ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה
 וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 אשרי יושבי ביתך • עוד יהללך סלה:
 אשרי העם שככה לו • אשרי העם
 שיהוה כתר אלהיו: תהלה לדוד ארוממך
 אלהי המלך • ואברכה שמך לעולם ועד:
 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
 גדול יהוה חכמה ומהלל מאד • ולגדלתו
 אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך •
 וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך • ודברי
 נפלאתיך אשיחה: ושונו נוראותיך יאמרו •
 וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו •
 וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה • כינה ארך
 אפים וגדל-חסד: טוב יהוה חסד לכל •
 ורחמי על כל מעשיו: יודוך יהוה גבורה

כל מעשיך • וחסדיך יברכוכה: כבוד
 מלכותך יאמרו • וגבורתך ידברו: להודיע
 לבני האדם גבורתי • וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל-עולמים • וממשלתך
 בכל דור ודר: סומך יהוה תפארת לכל
 הנפלים • וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
 אליך ישברו • ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו: פותח את-ידך • (יכוין מאד בפסוק זה
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גמ' יאהדונהי גמ'
 סאל ס"ת • חתך) ומשביע (גמ' חתך) • לכל
 חי רצון: צדיק יתוודהו יסוד בכל דרכיו •
 וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל
 קראיו • לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 יראיו יעשה • ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יהוה נצח את כל אהביו • ואת כל
 הרשעים ישמיד: תהלת יהוה הוד ידבר
 פי • ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה • מעתה ועד עולם
 הללויה:

תכון תפלת קטורת
 לפניה משאת כפי
 מנחת ערב: הקשיבה
 לקול שועי מלכי ואלהי
 כי אליך אתפלל:
 תחרת צלאתי בכור
 קראמך חמלאת
 כפופי הדיית מגרב:
 אצטנט לצום ציחתי
 צלסאני ואלהי אז איד
 אצרי:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא
 ברא כרעותיה ומליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
 בענגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמייה רבא מברך
 לעלם לעלמי עלמייה יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום
 ויתנשא ויתדר ויתעלה
 ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא
 לעילא מכל ברכתא שירתא
 תשבחתא ונחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן:

אדון הכל יאהדונהי היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל חסדים טובים
 קונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בימי תשובה אומרים

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים
 בתבנו בספר חיים למענך
 אלהים נעים:

מלך עוזר ומושיע ומגן
 ברוך אתה יהוה (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
 רב להושיע (בקיצ מוריד השל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם)
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
 ברחמים רבים סומך נופלים
 ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
 לישני עפר מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך
 מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בימי תשובה אומרים

מי כמוד אב ברחמן זוכר וצורו ברחמים לחיים
 ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה
 מחיה המתים:

בְּקִדְשׁוֹ וּבְעִרְיָצוֹ כְּנוּעַם שֵׁיחַ סוּד שׁוֹרְפֵי קֹדֶשׁ הַמִּשְׁלָשִׁים
 לָךְ קֹדֶשֶׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיּוֹתָיִךְ וְקָרָא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לְאָמֹר יְמַלֵּךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּלַלְגִּיָּהּ :

אֲתָהּ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקֹדֶשִׁים בְּכָל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל
 הַקָּדוֹשׁ : בִּימֵי תְשׁוּבָה אוֹמְרִים הַמְּלִיךְ הַקָּדוֹשׁ :
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה
 וְחַנּוּן מֵאַתָּה חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנו מִלְכָנו
 לְעִבּוּדְתְךָ וְהַחְזִירֵנו בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתְשׁוּבָה :
 סְלַח לָנו אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחוּל לָנו
 מִלְכָנו כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסְלַח אַתָּה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹחַ :
 רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֵבָה רִיבֵנו וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ
 גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל

חֲזַק אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :
 רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי
 תַּחֲלֹתְנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא
 לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל
 מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אַתָּה
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּקִיז בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּמַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה
 וּנְרַבָּה וּתְהִי אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים :

בַּחוּרֵי בְרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵנוּ אֵת הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִיַּי תְּבוֹאֲתָה לְטוֹבָה
 וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה
 וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל וְשִׁבַע אֵת הָעוֹלָם כְּלוּ
 מִטּוֹבֶיךָ וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂר
 מִתְּנוּת יְדֶיךָ שְׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דְּבַר רָע וּמִכָּל מִיַּי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיַּי

פּוֹרְעָנוֹת · וְעָשָׂה לָּהּ תְּקוּהַ מוֹבָה וְאַחֲרִית
שְׁלוֹם · חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאַתָּהּ
וּפְרוֹתֶיהָ · וּבְרַכָּהּ בְּנִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרַכָּהּ
וּנְדָבָה · וַתְּהִי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעָה וְשְׁלוֹם
כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּהּ · כִּי אֵל מוֹב
וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים · בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִהֵרָה יְחַד מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ · בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
(יְהִיבוֹוה) מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה · וַיִּזְעִצֵנוּ
כְּבַתְחַלָּה · וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה ·
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֵרָה אַתָּה יְהוָה לְבָרֵךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט · בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : כִּימֵי תְּשׁוּבָה
אוֹמְרִים הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

לְמִינִים וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תְּקוּהָ · וְכָל
הַזָּדִים בְּרַנַּע יֵאָבְדוּ · וְכָל אוֹיְבֵיךָ
וְכָל שׁוֹנְאֵיךָ מִהֵרָה יִכְרְתוּ · וּמַלְכוּת

הַרְשָׁעָה מִהֵרָה תִּעַקֵּר וּתִשְׁבֵּר וּתְכַלֵּם
וּתְכַנְיֵעַם וּתְשַׁמְדֵם בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ · בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיֵעַ מְנִים :

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵית
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · וְעַל פְּלִיטַת בֵּית
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצַּדִּיק וְעַל יְהוּמוֹ רַחֲמֵיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַן שְׂכָר מוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת · וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם
לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כָךְ בְּטַחְנוּ · וְעַל חֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל
בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ · בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן
וּמְכַמֵּחַ לְצַדִּיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ ·
וּכְפֹא דוֹד עֲבָדְךָ מִהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֵן
וּבְנֵי אוֹתָהּ בְּנֵי עוֹלָם בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ ·
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

אַתָּה צִמַּח דוֹד עֲבָדְךָ מִהֵרָה תְּצַמִּיחַ · וְקִרְנוּ
תָּרוּם בִּישׁוּעָתְךָ · כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל
הַיּוֹם · בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה :
שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחֵמֵן רַחֵם

עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו
חנו ועננו ושמע תפלתנו

כתענית אומר כאן עננו ואם לא אמרו אין מחזירין אותו ויאמר אותו
קודם שיעקור רגליו :

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנתנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם
מלפנו מבקשתנו היה נא קרוב לשועתנו טרם נקרא
אליו אתה תענה נדבר ואתה תשמע בדבר שנאמר
והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע כי אתה יהיה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל
עת צרה וצוקה :

והשליח צבור בין נוהל לרופא חותם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה
יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשבה עבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל ותפלתם (מתרה) באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה
ישמע ופקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו :

זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לסובה
לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום
ראש החדש הזה לבחם בו עלינו ולהושיענו
זכרנו יהוה אלהינו בו לסובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים
חום וחנו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים :
ברוך אתה יהוה המחזיר שכנתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה

מודים רבנו

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי
כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול
ותקדוש על שהחיותנו
וקימתנו בן תחינו

הוא יהוה (וג)
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חינו ומגן ישענו אתה
הוא לדר ודר נודה
לך ונספר תהלתך על

והתחננו ורחמנו
 על יוהינו לחצרות
 קדשך לשמור חקיך
 ולעשות רצונך ולעבדך
 בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך ברוך אל
 ההודאות:

השוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי
 לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
 ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
 בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה בימי לפורים

מתתיה בן יוחנן כהן גדול	מרדכי ואסתר בשושן
חשמונאי ובניו כשעמדה	הבירה כשעמד
מלכות יון הרשעה על עמך	עליהם המן הרשע בקש
ישראל לשפחם תורתך	להשמיד להרוג ולאבד
ולהעבירם חקי רצונך ואתה	את כל היהודים מנער
ברחמיך הרבים עמדת להם	ועד זקן טף ונשים ביום
בעת צרתם רבת את ריבם	אחר בשלשה עשר
דינת את דינם נקמת את	לחדש שנים עשר הוא
נקמתם מסרת גבורים ביד	חדש אדר ושללם לבוז

ואתה ברחמיך הרבים תלשים ורבים ביד מעמים
 הפרת את עצתו וקלקלת ירשעים ביד צדיקים וטמאים
 את מחשבתו והשבות ביד טהורים וזדים ביד
 לו נמולו בראשו ותלו עוסקי תורתך לך עשית
 אותו ואת בניו על העץ שם גדול וקרוש בעולמך
 ועשית עמהם נסים ולעמך ישראל עשית תשועה
 ונפלאות ונודה לשמך גדולה ופודקן פהיום הזה
 הגדול סלה: ואחר כך באו בניה לדביר

ביתך ופנו את היכלך וסחרו את מקדשך והדליקו
 גרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
 בחלל ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה
 לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
 שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
 יודוך סלה:

בימי תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
 לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
 סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה (הי)
 הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום מוכה וברכה חיים חן וחסד
 (צדקה) ורחמים עלינו ועל כל ישראל

עמך • וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ •
 כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים • אֶהְבֶּה וְחָסֵד • צְדָקָה וְרַחֲמִים • בְּרָכָה
 וְשָׁלוֹם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם :

בימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה
 וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהַנִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ • וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
 מַרְמָה • וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם • וְנַפְשִׁי
 כְּעֹפֵר לְכָל תַּהֲיִה • פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרֶתֶךָ •
 וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי • וְכָל הַקָּמִים
 עָלַי לְרַעָה • מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ
 מַחְשְׁבוֹתָם • יְהִיו כְּמִץ לְפָנֵי רוּחַ וּמִלְאָךְ
 יְהוָה דוֹחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרֶתֶךָ • עֲשֵׂה

לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ : לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
 יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַנִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בעשרת ימי תשובה אחר העמידה אומרים

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלֶּא אַתָּה :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי בְּטַל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי הֲפֹר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי כָּל דָּבָר וְחָרָב וְרַעָה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבָזָה
 וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי מִנַּע מִגְּפָה מִנַּחֲלֶתֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוּר כִּי עָפֵר אֲנַחְנוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחּוּל וּסְלַח לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ (כִּיּוֹן בְּשֵׁם קָרַע שְׁמוֹן) :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחּוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁמַרְי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחָה וְהַעֲבֵר פֶּשְׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַיּוֹם טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׁרָיִם וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה
 יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּת לֵנוּ וּלְבָנֵינוּ בֵּיתֵנוּ וְלִכְל
 הַסּוּמְכִים עַל שׁוֹלַחְנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתֵינוּ וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם
 בְּכַבּוֹד בּוֹכוֹת שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ דִּיקְרָנוּסָא הַמְמוּנָה עַל הַפְּרָנְסָה:
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ וְזִכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַצְּמִיחַ לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרֶם קִרְוֹ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ וְהָרֶם קִרְוֹ מִשִּׁיחָךְ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַחַזִּירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ דִיקָם מִלְפָּנֶיךָ

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵר
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחַנְתָּנוּ
 שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשֵׁי עוֹרְףֵךְ לֹא מֵר
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל חֲטָאנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ

מְרַדְנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵּיתֵינוּ
 צְרִיךְ לֵהֲכוֹת בְּאַגְרוּף עַל הַחֹזֶה וְהַמְשַׁכֵּל יִבִּין אֲשַׁמְנוּ
 בְּנִדְנוּ בְּזוֹלְנוּ דְבַרְנוּ דוּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע
 הָעוֹיְנוּ וְהַרְשַׁעְנוּ זָדְנוּ זָנִינוּ חֲמַסְנוּ
 מְפַלְנוּ שִׁקָּר וּמְרַמָּה יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת
 כּוֹזְבֵנוּ לָצֵנוּ לֹאֲצָנוּ מְרַדְנוּ מְרִינוּ דְבַרְיָךְ
 נֹאֲצָנוּ נֹאֲפָנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לִשְׂוֹא וְלִשְׁקָר
 סָרְדְנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קִשְׁיֵנוּ עוֹרְףֵךְ
 רָשַׁעְנוּ שַׁחַתְנוּ תַעֲבָנוּ תַעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ
 וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
 שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ
 כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הַרְשַׁעְנוּ

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה
 אֵל בְּרַחֲמֵי וְחַנּוּן דְּאֵרְךָ הַ אֲפִים
 וְרַב-חֶסֶד וְאֵמֶת: הַ נִּצֵּר חֶסֶד לְאֵלִים
 נִשְׂא עֵז וְכֹפֵשׁ יִב וְחַטָּאָה יִב וְנִקְהָה:

לייק ברצאתך אא ציון היטיבה ברצונך את
 תבני אסוואר דאר
 א סלאם: חניד תרצא
 ירושלם אז תחפץ

זכחי צדק עולה וכליל
 אז יעלו על מזבחך
 וגמע חניד יצעדון עלא
 מדכחך אתוואר :
 פרים :

יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
 יהוה : רם על כל גוים יהוה על השמים
 כבודו : יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
 כרעוניה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
 רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא
 תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
 תתקבל צלותנא ובועותנא עם צלותהון ובועותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
 ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיזבא ורפואה ונאילה וסליחה וכפרה
 ורינוח והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :

עושה שלום במרומו הוא ברכתיו יעשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחנונו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת
 בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך
 עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו
 וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
 בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו
 אלהים אלהינו : יברכנו אלהים ויראו אותו
 כל אפסי ארץ :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
 ברא כרעוניה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיכון
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
 ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
 מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא
 בריך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא
 ואמרו אמן :

תִּשְׁבַּחְתָּהּ • וְנַחֲמָתָא • דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא
וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא • חַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וַיְשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסִלְיָחָה
וּכְפָרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה • לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ • וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶרְוֹן הַכֹּל • לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית • שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרֻצוֹת •
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה • שְׁלֵא שָׁם
חִלְקֵנוּ כְּהֵם • וְנִגְדַלְנוּ כְּכָל הַמוֹנִים • שְׁהֵם
מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק • וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל
לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ • וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל • וְשׁוֹכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים •
הוּא אֱלֹהֵינוּ • וְאִין עוֹד אַחַר • אֱמֵת מַלְכֵנוּ •

וְאִפְסֵי זִוְלָתוֹ • כְּכַתוּב בְּתוֹרָה • וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבַכְךָ • כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֲרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד •
עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֻךְ ^(ס"ח כה"ה) לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאֲרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
יְכַרְתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי
בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי
אֶרֶץ • יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל • כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ • תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן • לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ • וּלְכַבּוֹד שִׁמְךָ
יִקְרֵי יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ •
וְחַמְלֻךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוֹךְ
בְּכַבּוֹד • כְּכַתוּב בְּתוֹרָתֶךָ • יְהוָה יִמְרוֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד • וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֲרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :

ליל ראש חדש אומרים

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי נְדֻלַּת
 מְאֹד הוֹד וְהִדְר לְבָשֶׁת׃
 עוֹמֵה אֹר כְּשִׁלְמָה
 נוֹמֵה שָׁמַיִם כִּירִיעָה׃
 הַמְקַרְה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו
 הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ
 הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּח׃
 עֲשֵׂה מְלֶאכֶיו רוּחוֹת
 מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לְהֵם׃ יְסֹד
 אֶרֶץ עַל מְכוּנִיָּה בְּלֹ
 תִמּוֹשׁ עוֹלָם וְעַד׃ תְּהוֹם
 כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל הָרִים
 יַעֲמְדוּ מַיִם׃ מִן גְּעֻרְתְּךָ
 יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעֲמְךָ יַחְפוּזוּן׃ יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ

לקוטי פרחים

עומה ענין עטיפה כשלמה כמלבוש כיריעה
 כוילון המקרה ענין כסוי עליותיו מלשון עליה והוא
 חדר ממעל לחדר עבים עננים לוחש שורף תהום
 הוא הים על הרים מי אוקינוס גבוה מכל העולם
 עומד על ההרים יחפוזון מלשון חפוזון ומהירות

צַפְצַצְתִּי אֶת אֵל מוֹצֵעַ
 הַאֲדָא אֶסְסַת לְהוֹם׃
 חֵד גַּעַלְתָּ מִן גִּיר יַעֲבֹרוּן׃
 מִן גִּיר יִרְגְעוּן לִיגְמוּן אֶ
 אֶרֶץ׃ אֶ רֵאסֵל עֵייוֹן בֵּל
 וְדִיאָן בֵּין אֶגְבִּיל יִתְמָשׁוּן׃
 יִסְקוּן גְּמוֹעַ וְחוֹשׁ אֶל
 בְּרִיאָא יִכְסְרוּן אֶ וְחוֹשׁ
 עַמְשָׁהוּם׃ עֲלִיהוּם טִיר
 אֶל סְמָא יִסְפֵן מִן בֵּין
 וְרֵאק יַעֲטוּן צוּם׃ סֵאקִי
 גְּבֵא מִן קִבְבוֹ מִן תְּמַרְת
 צְנֵא יַעֲיַעַךְ תִּשְׁבַּע אֶ אֶרֶץ׃
 מְנַבֵּת חֲשִׁישׁ לֵל כְּהִימָה
 וְעֵשֶׁב לְכֹרְמַת אֶל אֶרְמִי
 לִיִּסְלַע סַעֲאָם מִן אֶל
 אֶרֶץ׃ וְשֵׁרֵאב יִפְדַּח
 קֶלֶב אֶנְסֵאן לִיִּצְוֵי וְגוֹה

בְּקַעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה
 יִסְדַּת לְחֵם׃ גְּבוּל שְׁמַת
 בֵּל יַעֲבֹרוּן בֵּל יִשְׁבוּן
 לְכִסּוֹת הָאֶרֶץ׃ הַמְשַׁלַּח
 מֵעֵינַיִם בְּנַחֲלִים בֵּין
 הָרִים יִהְלִכוּן׃ יִשְׁקוּ כֹל
 חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים
 צְמָאָם׃ עֲלִיהֶם עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁכוּן מִבֵּין
 עֵפְאִים יִתְנוּ קוֹל׃
 מְשַׁקָּה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו
 מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע
 הָאֶרֶץ׃ מְצַמִּיחַ חֲצִיר
 לְבִהְמָה וְעֵשֶׁב לְעֹבֹדֵת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לְחֵם מִן
 הָאֶרֶץ׃ וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב אֲנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים

לקוטי פרחים

גבול החול אשר סביב שפתו עליהם על המעינות
 עפאים אף נחה ופוי ל' עלים ומבן עלי האילנות המצויים
 אצל הנחלים משם יתנו קול שיר להצהיל ענין הארה

משמן ולחם לכב אנוש
 יסעד: ישבעו עצי יהוה
 ארזי לכנון אשר גמע:
 אשר שם צפרים יקננו
 חסידה ברושים ביתה:
 הרים הנבתיים ליעלים
 סלעים מחסה לשפנים:
 עשה ירח למועדים
 שמש ידע מבואו: תשת
 חשך ויהי לילה בו
 תרמש כל חיתו יער:
 הכפירים שאנים למרר
 ולבקש מאל אכלם:
 תזרח השמש אספון
 ואל מעונתם ירבצון:
 יצא אדם לפעלו

יצא אדם לפעלו

לקוטי פרחים

יסעד ישען צפרים הוא שם כולל לכל העופות יקננו קן
 ומדור חסידה שם עוף ברושים מין אילן סירק ליעלים
 מין חיה יעל לשפנים שם חיה שפן תרמש הזזה ואל
 מעונתם כמו ובמעונתם ירבצון היא השכיביה לנח

ולכרמתו אא מגרב: איש
 כברו צנאיעך גמיעהום
 בעלם צנעת אנתרסת א
 ארץ אסתמלאפך: האדא
 אכחר כבירוערין מואצע
 חם דכיב וליס ערד וחוש
 זגאר מע כבאר: חם א
 מדאפכ ימצון לויתן
 האדא כלקת לייפוף ביה:
 גמיעהום אליך יסתרגון
 לתעמי אפלהום בווקתו:
 תעמי להום ילקטון תפתח
 ידיך ישבעון כיר: תכפי
 וגהך ינטרקון תגמע
 ארוואחהום יתוופון ואא
 טראבהום ירגעון: תרסל
 הוואך יכתלקון ותגדד
 וגה ארציייה: יפון ואגב א
 ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני
 אדמה: יהי כבוד יהוה

ולעבדתו עדי ערב: מה
 רבו מעשיך יהוה כלם
 בחכמה עשית מלאה
 הארץ קניניך: זה הים
 גדול ורחב ידים שם
 רמש ואין מספר חיות
 קטנות עם גדלות: שם
 אניות הלכון לויתן זה
 יצרת לשחק בו: כלם
 אליך ישברון לתת
 אכלם בעתו: תתן להם
 ילקטון תפתח ידך
 ישבעון טוב: תסתיר
 פניך יבהלון תספ רוחם
 ינועון ואל עפרם
 ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני
 אדמה: יהי כבוד יהוה

לקוטי פרחים

ידים ר"ל מקום ישברון ענין תקוה תוסף כמו תאסף הוא
 ענין מיתה והכנסת רוח א מקום גניזתו ינועון ענין מיתה

לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאֶרֶץ
 וְתִרְעַד יַגַּע בַּהָרִים
 וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיהוָה
 בְּחַי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי
 אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה:
 יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
 וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי

לל אכד יפרח א
 בצנאיעו: אל מפתר
 לל ארץ ותרגף ינדק
 כל גבל ויידלגון: אסכה
 לא בחיאתי אמגד לאאהי
 בזגרי: יחלא עליה חפיי
 אנא אפרח בא: יכלצון א
 באסיין מן אל ארץ
 ולאאלמין בעד ליסהום
 בארפי נפסי אלג א
 אמדחו א:

נפשי את יהוה הללויה:

ערבית

כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח
 אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא

אז טאייק רחים א
 אלאהך לס ידליך
 ולם יהלכך ולם ינסא
 אא אהד אבהאתך אלדי
 חלף להום: והוא

לקוטי פרחים
 יערב ענין מתיקות שיחי דבורי

רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אָפוּ וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמְתּוֹ: יְהוָה צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ מִשֹּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם
 בְּמַח בְּיָד: יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קִרְאָנוּ: וַיְבָרְכוּ

רחים יגפר דנב ולם יהלך
 ויכתר לירגע גצבו ולם
 ינבה גמיע חמייתו: א רב
 אל עסאפר מענא קווא
 לנא אאה יעקוב דאיימן:
 א רב אל עסאפר גיאל
 אדמי מנתפל ביד: א
 סאעד א צלמאן יגאוובנא
 ביום ציחתנא: ויבארפון
 אסם ואנכך ומעלא
 עלא גמיע ברכה
 ותמדיחא:

שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
 יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא
 בְּרַעוּתִיָּה . וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה . וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיָּה
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה . בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה
 רַבָּא מְכַבֵּד לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֵלְמָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח .
 וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרַמֵּם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מְפַל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא . וְנִתְחַמְתָּא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:
 בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם אשר
 בדברו מעריב ערבים
 בהכמה פותח שערים
 בתבונה משנה עתים
 ומחליף את הזמנים
 ומסדר את הכוכבים
 במשמרותיהם ברקיע
 כרצונו בורא יומם
 ולילה גולל אור מפני
 השך והשך מפני אור
 המעביר יום ומביא
 לילה ומבדיל בין יום
 ובין לילה יהוה
 צבאות שמו ברוך אתה יהוה המעריב
 ערבים

מבארך אנתא א אלהנא
 צלטאן א דנייא
 אדו בכלאמו מגרב א
 גרוב בשטארה פאתה
 אבוואב בפהם מגייד
 וקות ומבדל לא א
 זמאנאת ומצף לא אנזום
 באנטארהום כל סמא
 פרצאתו כאלק איאם
 וליל לאפף צוואמן קראם
 עתמיה ועתמיה מן
 קראם צווא אל מפותת
 נהאר ומגיב ליל ועאזל
 בין נהאר ובין ליל א
 רב א עסאפר אסמו
 מבארך אנתא א מגרב
 גרוב

לקוטי פרחים

מעריב ערבים ל רבים ופי הראב"ע שיש ב' ערבים
 הא' ביאת השמש מתחת לארץ והב' ביאת אורו
 הנראה בעבים שיש בניהם שעה ושליש בקירוב עתים
 שלשה פעמים היום משתנה ערב ובקר וצהרים ומחליף

מחבת אכד בית ישראל
 קומך חבית שריעה
 ופראייץ רסום ושראייע
 עלמתנא עלא האפלא
 א אלאהנא בנומנא
 ובקומנא נחפי ברסומך
 ונפרת ונפייה בכלאם
 תעלום שריערך
 ובפראייץ ורסומך לל
 אכד ולדהר אל הום
 חייאתנא וסול עמרנא
 וביהום נחסב נהאראת
 וליל ומחבתך (ושפקתך)
 לסתזול מננא לאבראת
 מבארך אנתא א מחב לא
 קומו ישראל :

תסור ממנו לעולמים ברוך אתה יהוה אוהב
 את עמו ישראל :

לקוטי פרחים

מאוד לחושך ומחשך לאור אהבת עולם שאינה
 תלויה בדבר נשיח למוד בעלמא שאין רשות להרהר
 ובמצותך כצל לעולמים בזה ובכא

לקוטי שושנים

חייב אדם לקבל עליו מצות יהוד ה' ב"ה באהבה שלימה

זמי שאינו יודע לכוין לפחות יזהר לקראות פסוק שמע ישראל בכוונה להמליך הא ב"ה עליו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת (ורמוז במלת אחד א שהוא אחד ח בו רקיעים ובארץ ד בארבע רוחות העולם) ועיין לעיל בשחרית דף מ' מה שפירשתי בלקוטי פרחים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל-

נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים

האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :

ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בכיתך

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם

לקוטי פרחים

שמע עי"ן גדולה אחד דל"ת גדולה והוא עד ה' אלהינו ה' אחד ה' שהוא אלהינו עתה ולא אהי האומות ע"א הוא עתיד להיות ה' אחד שנאמר כי או אהפוך א העמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' (צפניה ג') ונאמר ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה י"ד) **בכל לבבך** בשני יצריך ד"א בכל לבבך שלא יהא לבך חלוק על ה' (ספרי) **ובכל נפשך** אפילו הוא גופל את נפשך **ובכל מאדך** בכל ממונך יש לך אדם שממונו חביב עליו יותר מגופו לכך נאמר בכל מאדך (ברכות נ"ד) **ושננתם** לשון הדור הוא שיהיו מחודדים בפיו שאם ישאלך אדם דבר לא תהא צריך לגמגם אלא אמור לו מיד לבניך אלו התלמידים מצינו בכל מקום שהתלמידים קרוים בנים שנאמר בני אדם לח' אלהיכם (דברים י"ד) ואומר בני הנביאים אשר בבית א' (מלכים ב' ב') וכן בחזקיהו שלמד תורה לכל ישראל וקראם בנים שנאמר ועתה בני א' תשאלו (ד"ה ב' נ"ט)

לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך :

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר

אנכי מצוה אתכם היום לאהבה

את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם

ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו

יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך :

לקוטי פרחים

על ירך או תפלין שבזרוע בין עיניך או תפלין שבראש

מזוזות מזוזות כתוב שאין צריך אא אחת ובשעריך

לרבות שערי הצרות ושערי מדינות ושערי עיירות (יומא י"א) **ולעבדו** ככל לבבכם עבודה שהיא בלב וזו היא

תפלה שהתפלה קרויה עבודה שנאמר אהך די אנת פאה

ליה בתדירא (דניא ו') וכי יש פולחן בכל אא על שהיה

מתפלל שנאמר וכיון פתיהן ליה ופ' (שם) וכן בדוד הוא

אומר תפילתי קטורת (תהלים קמ"א) **בעתו** כלילות

שלא יטריחו אתכם ד"א בעתו כלילי שבתות שהכל מצוין

בבתיים (ספרי) **יורה** היא רביעה הנופלת לאהר הזריעה

שמרוה את הארץ ואת הזרעים (תענית) **ומלקוש** רביעה

היורדת סמוך לקציר למלאת התבואה בקשיא (שם) ולשוין

מלקוש דבר המאוחר כדמתרגמנן והיו העטופים ללבן

לקשיא ד"א לכך נקראת מלקוש שיורדת על המלילות

אויביך

ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסרתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם :
 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
 ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
 יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על-
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
 על ידכם והיו לטומפת בין עיניכם : ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בכיתך
 ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
 וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה

לקוטי פרחים

ואכלת ושבעת הרי זו ברכה אחרת שתהא ברכה מצויה
 בפת בתוך המעים ואכלת ושבעת וסרתם לפרוש מן
 התורה ומתוך כך ועבדתם אלהים אחרים אלהים אחרים
 שהם אחרים לעובדיהם צועק איו ואינו עוניהו (ספרי) לדבר
 כם משעה שהבן יודע לדבר למדהו תורה צוה לנו משה
 שיהא זה למוד דבורו מכאן אמרו כשהתנוק מתחיל לדבר
 אביו משיח עמו בלשון הקודש ומלמדו תורה וכזו (ספרי)

לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :
 ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
 ציצית על פנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-
 ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם :
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה אלהיכם :

[יהוה אלהיכם אמת:]

לקוטי שושנים

פסוק שמע ישראל ופסוק ברוך שם הם י"ב תיבות .
 מואהכת עד ובשעריך מ"ב תיבות מוהיה עד ושמתם
 ע"ב תיבות . מאת דברי אלה עד על הארץ ו תיבות
 מוויאמר עד אלהיכם ע"ב תיבות . הסר ג' . נמצא שיש
 בקריאת שמע רמ"ח תיבות הסר ג' וחזור שליה צבור
 יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ח תיבות כמנין
 איבריו של אדם משועבדים כלם לעבודת הכורא יתברך
 שמו . וישמע מפי השליח צבור וישתוק :

אמת ואמונה כל זאת
 וקיים עלינו: כי
 הוא יהוה אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל
 עמו: הפודנו מיד
 מלכים הנאלנו מלכנו
 מכף כל ערצים: האל
 הנפרע לנו מצרינו
 המשלם נמול לכל
 אויבי נפשנו: השם
 נפשנו בחיים ולא
 נתן למוט רגלנו:
 המדריכנו על במות
 אויבינו נירם קרננו
 על כל שונאינו: האל
 העושה לנו נקמה
 בפרעה: אותות ומופתים באדמת בני

חק ואמאנה גמיע האדי
 ותאבת עלניא: אד
 הוא א אאהנא וליס מן
 גירו: ונחנא ישראל
 קומו: א פאפננא מן יד
 צלאסין: אל פאפננא
 צלטאננא מן כף גמיע
 קויין: אל סאייק אל
 מסתנקס לנא מן
 מצאקיננא: אל ואפי
 גזא לגמיע עדויין
 נפסנא: א גאעל נפסנא
 בל חייא: ולס עטא
 לחמייל רגלינא: אל
 מדווסנא עלא דכיף
 עדויננא: ועלא שאננא
 עלא גמיע באגציננא:
 א סאייק א צאנע לנא
 אסתנקאמא כפרעוןאייאת
 ואברהין בארצייאת בנין

לקוסי שושנים

צ'ל אותות ומופתים ולא יאמר באזהות ובמופתים
 וכן הוא בהגהות הרב כמוהירר אליהו סלימאן מני נר'ו

חס: א צארב בחמייתו
 גמיע כפור מצד וכדג
 אא קומו ישראל מן
 וצטתוים לסלאק אכר:
 אל מעבר בנינו בין
 שקאק בחר א קלזום:
 ולא לאחקינהום ולא
 באגצינהום כל גמוראת
 טמץ: נצרו בנין אלא
 גברוורתו סבתו ושפרו
 לאסמו: וצלמנתו ברצא
 קבלו עליהום: מוסא
 ובנין ישראל לך גאוובו
 תסביחא בפרחה פכירה:
 זקאו גמיעהום מן מתלך
 בל קויין א מן מתלך גליל
 בל קדם מכיף תמדיחאת
 צאנע עגיבה: צלטנתך א
 אהנא נצרו בנינד עלא
 א בחר סווא גמיעהום
 שפרו וצלטנו וקאו א

חס: המכה בעברתו
 כל בכורי מצרים
 ויוציא את עמו
 ישראל מתוכם לחרות
 עולם: המעביר בניו
 בין גזרי ים סוף: ואת
 רודפיהם ואת שונאייהם
 בתהומות מבע: ראו
 בנים את גבורתו שבחו
 והודו לשמו: ומלכותו
 בדרצון קבלו עליהם:
 משה ובני ישראל לך
 ענו שירה בשמחה
 רבה: ואמרו כלם מי
 כמכה באלים יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש
 נורא תהלת עשה
 פלא: מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך על
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה

שרח א צלא כל ערבי

ימלך לעולם ועד : יתצלמן לל אבר ולל
 ונאמר כי פדה יהוה את יעקב ונאלו מיד
 חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל :
 השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו
 לחיים טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת
 שלומך ותקננו מלפנו בעצה טובה מלפניך
 והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו
 והסר מעלינו מכת אויב דבר חרב
 חלי צרה רעה רעב ויגון ומשחית
 ומגפה שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו
 ובצל כנפיד תסתירנו

דהר ונקאל או פך א לא יעקוב ופכו מן יד
 אקווא מנו מבארך אנתא א פאך יסראיל :
 ניימנא אכונא לסלאם ווקפנא צלטאננא לחייאת
 מליחין ולסלאם ופרש עלינא צלאל סלאמך
 ורתבנא במשאורא מליחה מן קראמך
 וסאעדנא סרעה לכאמר אסמך
 וצלל עננא וזוול מן עלינא צרבת עדו
 ובא סיף וגע ציקה לאשה גוע
 וחצרה ומהלך וצדמה אפסר
 וזוול שיטאן מן קראמנא ומן וראנא
 ובצל דיאלך תלפינא

שרח א צלא כל ערבי

רנה ערבית

ושמור צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום
 מעתה ועד עולם כי אל שומרנו ומצילנו
 אתה מכל דבר רע ומפחד לילה
 ברוך אתה יהוה שומר את עמו ישראל לעד אמן :
 ותקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
 ברעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משיתיה בתיכון וביומיכון ובתני דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה
 רבא מבךד לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מפל ברכתא שידתא
 תשבתתא ונהמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :
 אדון הכל יאהרונהי היה הוה ויהיה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה (יא) אהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

וחפץ מלוענא ודכולנא לחייא מליחין ולסלאם
 מן א סאע ואל א אבר או טאייק האפצנא
 ומכלצנא אנתא מן גמיע פלאם לאש ומן כופת ליל
 מבארך אנתא א חאפץ לא קומו יסראיל לל אבר אמין :

האל הגדול הגבור והנורא · אל עליון גומל
חסדים טובים קונה הכל · וזוכר חסדי אבות ·
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בימי תשובה אומרים

זכרנו לתיים מלך תפץ בתיים בתבנו בספר תיים
למענך אלהים תיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן · ברוך אתה יהוה
(הר) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
רב להושיע (בקיץ מוריד הטל)
(ובהורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים ·
סומך נופלים ורופא חולים · ומתיר אסורים ·
ומקיים אמונתו לישני עפר · מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

בימי תשובה אומרים

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתיים ·
ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה
יהוה מחיה המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה · ברוך אתה יהוה האל
הקדוש : בימי תשובה אומרים המלך הקדוש ·
אתה חונן לאדם דעת · ומלמד לאנוש בינה ·
והננו מאתך חכמה ובינה ודעת · ברוך
אתה יהוה חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה
לפניך · ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה ·
סלח לנו אבינו כי חטאנו · מחול לנו
מלכנו כי פשענו כי אל טוב וסלח אתה ·
ברוך אתה יהוה חונן המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לנא לנו
גאלה שלמה למען שמך · כי אל גואל
חזק אתה : ברוך אתה יהוה גואל ישראל ·
רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה · והעלה ארוכה ומרפא
לכל תחלואינו · ולכל מכאובינו · ולכל
מכותינו · כי אל רופא רחמן ונאמן אתה ·

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּקִיץ בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 וּבְרֹךְ שְׁנֵרְתָנוּ בְּמַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה
 וּנְדָבָה וְתַהִי אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים :

כחורף בְּרֹךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵנוּ אֵת הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה .
 וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה .
 וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל . וְשָׁבַע אֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
 מִטּוֹבָךְ . וּמֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמִמַּעֲשֵׂי
 מִתְּנוּת יְדֶיךָ . שְׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דָּבָר רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי
 פּוֹרְעָנוֹת . וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרֵית
 שָׁלוֹם . חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאַתָּה
 וּפְדוֹתֶיהָ . וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרַכָּה
 וּנְדָבָה . וְתַהִי אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל טוֹב

וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחַרוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצָנוּ מִהֲרָה יְחַד מֵאַרְבַּע
 כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 (יַחֲהַבּוּה) מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה . וְיִזְעַצְינוּ
 כְּבַתְחִלָּה . וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה .
 וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבְרַךְ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : בִּימֵי תְשׁוּבָה
 אומרים הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

לְמִינִים וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תְּקוּהַ . וְכֹל
 הַגִּזְרִים כְּרֹנַע יֵאָבְדוּ . וְכֹל אוֹיְבֶיךָ
 וְכֹל שׁוֹנְאֵיךָ מִהֲרָה יִכְרְתוּ . וּמְלַכּוֹת
 הָרָשָׁעָה מִהֲרָה תִּעֲקַר וְתִשְׁבַּר וְתִכְלַם
 וְתִכְנִיעַם וְתִשְׁמַדֵּם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע מְנִים :

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְעַל פְּלִיטַת בֵּית

סופריהם ועל גירי הצדק ועלינו יהמו רחמיך
 יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
 בשמך באמת ושים חלקנו עמם ולעולם
 לא נבוש כי כך בטחנו ועל חסדך הגדול
 באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען
 ומבטח לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר דברת
 וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין
 ובני אותה בנין עולם במהרה בימינו
 ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
 תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל
 היום ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה
 שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן רחם
 עלינו וקבל ברחמים ובכרצון את
 תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
 אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו
 חננו ועננו ושמע תפלתנו :

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה

יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

כלאש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה
 ישמע ופקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו
 וזרון ירושלים עירך וזרון משית בן דוד עבדך
 וזרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למזכה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום
 ראש החדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו
 זכרנו יהוה אלהינו בו למזכה ופקדנו בו לכרעה
 והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים
 חום וחנו וחסד ורחם עלינו והושיענו כי אליך
 עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים
 ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (וג) אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור
 חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה

לך ונספר תהלתך · על חיינו המסורים בידך ·
ועל נשמותינו הפקודות לך · ועל נפיק שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך · שבכל עת ·
ערב ובקר וצהרים · הטוב כי לא כלו
רחמיך המרחם · כי לא תמו חסדיך כי
מעולם קוינו לך :

בחנוכה ובפורים אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה :

לחנוכה בימי לפורים

מתתיה בן יוחנן כהן גדול	מרדכי ואסתר בשושן
חשמונאי ובניו פשעמדה	הבירה פשעמד
מלכות יון הרשעה על עמך	עליהם המן הרשע בקש
ישראל לשפחם תורתך ·	להשמיד להרוג ולאבד
ולהעבירם חקי רצונך · ואתה	את כל היהודים מנער
ברחמיך הרבים עמדת להם	ועד זקן טף ונשים ביום
בעת צרתם רבת את ריבם ·	אחר בשלשה עשר
דנת את דינם · נקמת את	לחדש שנים עשר הוא
נקמתם · מסרת גבורים ביד	חדש אדר ושללם לבוז ·
חלשים · ורבים ביד מעטים ·	ואתה ברחמיך הרבים
ורשעים ביד צדיקים וטמאים	הפרת את עצתו וקלקלת
ביד טהורים · וזדים ביד	את מחשבתו והשכות

לו נמולו בראשו ותלו עוסקי תורתך לך עשית
אותו ואת בניו על העץ שם גדול וקדוש בעולמך
ועשית עמהם נסים ולעמך ישראל עשית תשועה
ונפלאות ונודה לשמך גדולה ופורקן ביהיום הזה ·
הגדול סלה :
ואחר כך באו בניך לדביר
ביתך · ופנו את היכלך ומהרו את מקדשך · והדליקו
נרות בתצודת קדשך · וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו
בהלל ובהודאה · ועשית עמהם נסים ונפלאות · ונודה
לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד · וכל החיים
יודוך סלה :

בימי תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
סלה האל הטוב · ברוך אתה יהוה (הי)
הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד
(צדקה) ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך · וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך ·
כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה

וְחַיִּים אֶהְבֶּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם :

בימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה
וּנְחֻמָּה וּגְזֻרֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תְדוּסִים וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפַר לְכֹל תַּהֲיֶה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ .
וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַקָּמִים
עָלַי לְרָעָה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ
מַחֲשַׁבוֹתָם יְהִיו כְּמִץ לְפָנֵי רוּחַ וּמִלֵּאָד
יְהוָה דּוּחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךְ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ : לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי

לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
מִמּוֹרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מִהַלָּל שֵׁם
יְהוָה : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ : יְהוָה אֲדַנִּינוּ מֵה אֲדִיר שְׂמֶךְ בְּכָל
הָאָרֶץ :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ בְּבָא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא
בְּרַעוּתֵיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמִיחַ פּוֹרְקָנֵיהּ
וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵיהּ
בְּבָא מְבָרַךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמָא יִתְבָּרַךְ וַיְשַׁתְּבַח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמֵיהּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְעֵילָא מְפַל בְּרַחֲמָא שִׁדְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּידָן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְרַעוּתָנָא עִם צְלוֹתֵהוֹן וּבְרַעוּתֵהוֹן
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּנָא דְבִשְׁמֵיהּ
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא בְּבָא מִן שְׁמֵיהּ חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה
וּנְחֻמָּה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְגֹאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עושה שלום במרומי הוא ברכתיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין

יבא עזרי : עזרי מעם

יהוה עשה שמים וארץ

אל יתן למוט רגליך

אל ינום שמך : הנה

לא ינום ולא יישן שומר

ישראל : יהוה שומרך

יהוה צלך על יד ימיך :

יוםם השמש לא יכבה

וירח בלילה : יהוה

ישמרך מכל רע ישמר

את נפשך : יהוה

תפכיר לדראגאת אעלי עיוני לא א גביל

מן וין יגי סעדי :

סעדי מן ענד א צאנע

סמא וארץ לא יעטי

לתמייל רגליך לא ינעם

חאפצך : הודא לם ינעם

ולם ינאם חאפץ ישראל :

א חאפצך א צלך עלא

יד אימנד כל נהאר א

שמס לם יצרבך ול

קמר בליל : א יחפצך

מן גמיע לאש יחפץ אא

נפסך : א יחפץ טלועך

ומגייך מן א סעה ולא

אל אבד :

ישמר צאתך וכוונתך מעתה ועד עולם :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די

ברא ברעותיה וימליך מלכותיה :

ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון

וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא

ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך :

וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא :

ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא

ברוך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא :

תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא

ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חייפושבע וישועה

ונחמה ושינבא ורפואה ונאילה וסליחה

וכפרה וריוח והצלה לנו ולכל עמו ישראל

ואמרו אמן :

עושה שלום במרומי הוא ברכתיו

יעשה שלום עלינו ועל כל עמו

ישראל ואמרו אמן :

ברכו את יהוה המבורך :

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר

בראשית שלא עשנו כגויי הארצות :

ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם

חֲלַקְנוּ כְּהֵם • וְגוֹדְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים • שֶׁהֵם
 מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק • וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל
 לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהוּא
 נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ • וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל • וְשׁוֹכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים •
 הוּא אֱלֹהֵינוּ • וְאֵין עוֹד אַחֵר • אֲמַת מַלְכֵנוּ •
 וְאַפֶּס זוּלָתוֹ • כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה • וַיִּדְעַת הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבוֹת אֵל לִבְכָךְ • כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד •
 עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת
 מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ (ס"ח כה"ה) לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
 יִבְרַחוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכֹל בְּנֵי
 בְּשׂוֹר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְּנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי
 אֶרֶץ • יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל • כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ • תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן • לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ • וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
 יִקְר יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ •

וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
 הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ
 בְּכָבוֹד • כִּכְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ • יְהוָה יִמְדוּךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד • וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד •

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא
 לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ • וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַתֵּנוּ
 שְׂאִין אֲנַחְנוּ עִזֵּי פָנִים וְקָשֵׁי עוֹרָף • לֹא־מֵר
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ • אֲבָל חַטָּאנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ
 מְרִדְנוּ • אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ •
 צְרִיךְ לַהֲכוֹת בְּאֲגְרוּף עַל הַחֲזָה וְהַמִּשְׁכִּיל יִבִּין • אֲשַׁמְנוּ
 בְּנִדְנוּ • גְּזַלְנוּ • דִּבְרַנוּ דוֹפֵי וְלִשׁוֹן הָרַע •
 הָעוֹיְנוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדְנוּ • זְנִינוּ חֲמַסְנוּ •
 מְפַלְנוּ שִׁקָּר וּמְרַמָּה • יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת •
 כִּזְבְּנוּ • לָצָנוּ • לוֹצְצָנוּ • מְרִדְנוּ • מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ •
 נֶאֱצָנוּ • נֶאֱפָנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקָר •
 סָרְדְנוּ • עוֹיְנוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְדְנוּ • קָשִׁינוּ עוֹרָף •
 רָשָׁעֵנוּ • שַׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ •

וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא
 שׁוּה לָנוּ . וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ
 כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב
 יְהוָה אֶת שִׁיבַת
 צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים : אָז
 יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ
 וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי :
 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הָיִינוּ שׁוֹמְחִים :
 שׁוֹבֵה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ
 בְּאִפְיָקִים בְּנִגְבִי הַזְּרָעִים

בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבִכְה נִשְׂא

לקוטי פרחים

בשוב מלשון השבה שיבת מלשון שבי שובה מלשון
 השבה שביתנו מלשון שבי כאפיקים ענינו מיהנהגרים
 בחוזק בנגב ענין יובש משך מלשון משיכה והולכה

גְּרִיּוֹן א זֶרַע מִזֵּי יָדִי
 בְּסִדּוֹר הָאֵמֶל חֲזַמְתוּ :

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שָׁמַיָּה רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 כְּרַעוּתִיָּה . וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה . וְנִצְמַח פְּוִדְקִנְיָה
 וְיִקְרַב מְשִׁיחִיָּה . בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שָׁמַיָּה
 רַבָּא מְבַרַךְ לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֲלְמָא יִתְבָּרַךְ . וְיִשְׁתַּבַּח .
 וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרַמֵּם . וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל
 שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא . לְעֵילָא מְבַל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא . וְנִחְמַתָּא דְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

נוהר להנות בתורה בכל לילה . לקיים לא ימוש ספר התורה הוה מפיק
 והגות בו יומם ולילה וגו' :

סדר קריאת שמע על המטה

מתוקן ומקובל מאיש האלהים נורא מאד האר"י ז"ל
 סיד א דנייא הודאני רבונו של עולם הריני
 מסאמח ונאפר לגמיע מוחל וסולח לכל
 מן אדי זעל והצם אי מי שהכעים והקניט
 יא אדי למא פקבאי בין אותי או שהטא כנגדי
 בגסדי . בין במאי . בין בואגבי . בין בגמיע
 אדי לי . בין בגצב . בין בכבודי . בין בכל
 אשר לי . בין באונם .

רעב קריאת שמע על המטה

שרח כל ערבי

בין ברצון • בין בשונג •
בין כמזיד • בין בדבור •
בין כמעשה • בין בגלגול
זה • בין בגלגול אחר •
לכל בר ישראל • ולא
יענש שום אדם בספתי •
יהי רצון מלפניך יהוה
אלהי ואלהי אבותי
שלא אחטא עוד • ומה
שחטאתי לפניך מחוק
ברחמיך הרבים אבל
לא על ידי יסורין
וחלאים רעים • יהיו
לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי
ונואלי •

השכיבנו אבינו לשלום

בין ברצא • בין כסהווא •
בין בתקצד • בין בתכלם
בין בצענה • בין בזמאן
האדא • בין בזמאן גיד •
לגמיע אבן ישראל •
ולם יתואכז קסם אדמי
בסכתי • יפון רצא מן
קדאמך • אאהי ואאה
אבהאתי אדי לם אכטא
בעד • ושי אדי כטיתו
קדאמך אמחי ברחמאתך
א כתירין לאפן לם עלא
יד תאדיב ואווגאע רדיין •
יפונן לרצא אקוואל
תמיותחסב קלבי קדאמך
א כאקי ופאכבי •

ניימנא אבונא לסלאם •
ווקפנא צלטאננא
לחייאת מליחין ולסלאם •
ופרש עלינא צלאל
סלאמך ורתבנא צלטאננא

והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
ופרוש עלינו ספרת שלומך ותקננו מלכנו

שרח כל ערבי

קריאת שמע על המטה רעב

במשאוורא מליחה מן
קדאמך • וסאעדנא סרעה
לכאטר אסמך • ועלל
עננא • וזוול מן עלינא
צרכת ערו • ובא • סף •
וגע • ציקה • לאשה •
גוע • וחצרה • ומהלך •
וצדמה • אפסר וזוול
שיטאן מן קדאמנא ומן
וראנא • ובצל דייאלך
תכפינא • וחפץ • טלוענא
ודכולנא לחייא מליחין
ולסלאם מן א סאע ואא
א אבד • אד טאייק
האפצנא ומכלצנא אנתא
מן גמיע פלאם לאש
ומן כופרת ליל • מבארך
האפץ אא קומו יסדאיל
לל אבד אמין •

מבארך א מווקע טלוקאת
א נומא עלא עיוני
ונעאס עלא גאפיני

ברוך המפיל חבלי

בעצה טובה מלפניך
והושיענו מהרה למען
שמך • והגן בעדנו
והסר מעלינו מפרת
אויב • דבר • חרב •
חולי • צרה • רעה •
רעב • ויגון • ומשחית •
ומנפה • שכור והסר
שן מלפנינו
ומאחרינו • ובצל כנפיק
תסתירנו • ושמור צאתנו
ובואנו לחיים טובים
ולשלום מעתה ועד
עולם • כי אל שומרנו
ומצילנו אתה מכל דבר
רע ומפחד לילה •
ברוך שומר את עמו
ישראל לעד אמן •
שינה על עיני ותנומה
על עפעפי

ומאיר לאישון בַּת עֵינַי: והי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עברה ואל תביאני לידי חטא ולא לידי עברה ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלום בי יצר הטוב ואל ישלום בי יצר הרע ותצילני מיצר הרע ומחללים רעים ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר עיני פן אישן המות ברוד המאיר

ומצווי לכיבת אֵינִי: יפון רצא מן קדאמך אֵי אהי ואלה אבהאתי אֵי תניימני לסלאם ווקפני לחייא מליחין ולסלאם ותעטי חצתי בשריעתך ותדאמני לפלאם פריצה ולא תדאמני לפלאם זלא ולא תגביני ליידין כטא ולא ליידין תגריבא ולא ליידין תבהרל ויחכם ביי כאטר א מליח ולא יחכם ביי כאטר א לאש ותכלצני מן כאטר א לאש ומן אווגאע לאשין ולא יטרקוני חלאמאת לאשין ומחסבנאת לאשין ותציר פרשתי כאמלא קדאמך וצווי עיוני לאא אנאם א מות מבאנד א מצווי

לדנייא גמיעו כואגבו: יפיון פאצלין כוואגב יסתרון עלא פראשהום: תפלידארט טאייק בתלקהום וסיף תמום בידיהום: הודה פרשתו א סלימאן סתין גבאברא דוד מדאר להא מן גבארין ישראל גמיעהום מאספין סיף מתעלמין גנג רגל סיפו על ורפו מן כופת כל לייאי: יבארבך א ויחפצך: יצווי א וגהו איך וייחן עליך: יתאבי א וגהו איך ויגעל לך סלאם: גלאם בכלפייאן עאי בצל א כאפי יבאת: אקול לא מנתפאלי וקלעתי:

לעולם כלו בכבודו: אל מלך נאמן: ויקרא קרית שמע כלו עד סופו בדף רמ"ה ואחר כך יאמר יעלוו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל: כלם אחוי חרב מלמדי מדחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ברכך יהוה וישמרך ג"פ יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ג"פ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ג"פ ישב בסתר עליזן בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי

רעו קריאת שמע על המטה

שרח כל ערבי

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בּוֹ: כִּי
הוּא יְצִילֶךָ מִפֶּה יְקוֹשׁ
מִדְבַר הַחוֹת: בְּאַבְרָתוֹ
יִסַּךְ לְךָ וְתַחַת כָּנָפָיו
תִּחְסֶה צְנִיה וְסִחַרְרָה
אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּה
לַיְלָה מִחַץ יַעֲוֹף יוֹמָם:
מִדְבַר בְּאִפְלֵ יַהֲלֶךְ
מִקְטָב יְשׁוּד צְהָרִים:
יִפֹּל מִצַּדָּךְ אֶלְךָ וּרְבַכָּה
מִימִינֶךָ אֶלֶיךָ לֹא יָנֹשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט
וְשָׁלַמְתָּ רַשְׁעִים תִּרְאֶה:

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בּוֹ: כִּי
הוּא יְצִילֶךָ מִן מִצִּידֵת
מִעַתְרָא מִן וּבָא כְסֵרֵת:
בְּגֵנָחֻו יִצְלָל לֶאֶד
וְתַחַת גֵּנָחוֹ תִּתְצַלֵּל:
דִּרְקָא וּדְרֵע חֲקוּ: לֹם
תְכַאֲף מִן כּוּפְתָ לִיל:
מִן נִשְׂאָבִיטִיד נַחֲאֵד: מִן
וּבָא בַל חַנְדָּס יִמְשִׁי מִן
קַצִּיִּיאַן יְנַהֵב בְּצַהֲרִיִּיא:
יּוּקַע מִן טֹרְפָךְ אֶלְךָ
וּרְבוּוה מִן אִימְנֹךְ אֵיךְ לֹם
יִתְקַדְּם: בַּסְּ בַעֲיּוֹנֶךָ
תַּפְתְּכֵר וּפְאָ צַאֲלֵמִין
תִּשׁוּף: אִד אֲנַתָּ אֵ
מִנְתְּכֵאֲלֵי:

כי אתה יהוה מחסי:

ואמר בכל לילה כל אנא בכח שהוא בדף נ"ו עד סופו ואחר כך כלילה
א' יחזור פסוק א' ג' פעמים וכלילה הב' יחזור פסוק הב' ג' פעמים
וכן כל השבוע כסדר זה והאחד יש נוהגים לומר מומר נ"א בבוא
אליו נתן הנביא וכו' עד מזבחך פרים ואומר שיר למעלות אשא עיני
בדף רס"ו ואח"כ נד וכו'

נְד נְדוּד יְנֹדֵנוּ וְהוֹיָ
יְנַד עֵקֵב: אַסְתְּשֵׁכָב
לֹא תִפְחֹד וְשָׁכַכְתָּ

נְד נְדוּד יְנֹדֵנוּ וְהוֹיָ
יְנַד עֵקֵב: אַסְתְּשֵׁכָב
לֹא תִפְחֹד וְשָׁכַכְתָּ

שרח כל ערבי

קריאת שמע על המטה רעו

וְתַחְלָא נּוֹמֵתְךָ: בְּלִמְלִיחַ
אַבֶּאת וְאַנְתְּבָה בְּרַחֲמָאֵת:
לְמַסָּא עֲרֵתְךָ אַסְתְּרַנִּיתוּ:
לְמַסָּא עֲרֵתְךָ אַסְתְּרַנִּיתוּ:
אַסְתְּרַנִּיתוּ אֵל לְמַסָּא עֲרֵתְךָ:
אַסְתְּרַנִּיתוּ לְמַסָּא עֲרֵתְךָ אֵ:
אֵ לְמַסָּא עֲרֵתְךָ אַסְתְּרַנִּיתוּ:
אַסְתְּרַנִּיתוּ לְמַסָּא עֲרֵתְךָ:
אַנְתָּא סִתְרָה לִי מִן אֵ
מִצִּיאַיק תַּחְפָּצְנֵי סֵרוּד
כְּלַאץ תַּחוּוְטֵנִי לָל אֲבַד:
לָל אֲבַד תַּחוּוְטֵנִי כְּלַאץ
סֵרוּד תַּחְפָּצְנֵי מִן אֵ
מִצִּיאַיק לִי סִתְרָה אֲנַתָּ:
תַּעֲרָפְנֵי דִרְבַּ חַיִּיא שְׁבַע
פְּרַחֲאֵת אֵא וְגֵרְךָ
לֵאֲיִיקָאֵת בְּאִימְנֹךְ אֲבַד:
אַנְתָּא תְּקוּם תְּרַחַם צִיּוֹן
אַד וּקְתָ לַתַּחַן עֲלִיהָ אִד
גֵּא אֵ וְעַד: בְּיַדְךָ אֲאָמֵן
רוּחִי פִּבִּית אֵי אֵ טַאֲיִיק
חֶק: שְׂרִיעָה וְצַה לֵנָה
מוּסָא וּרְתָא
אַל אָמְתָ: תּוֹרָה

וְעֵרְבָה שִׁנִּיתְךָ: בְּטוֹב
אֵלִין וְאַקִּיץ בְּרַחֲמִים:
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה:
לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה קִוִּיתִי:
קִוִּיתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ:
קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה:
יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:
יְהוָה קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ:
אַתְּהָ סִתָּר לִי מִצָּר
תַּצְרֵנִי רַנִּי פְּלִט תִּסּוּבְּכֵנִי
סְלָה: סְלָה תִּסּוּבְּכֵנִי
פְּלִט רַנִּי תַּצְרֵנִי מִצָּר
לִי סִתָּר אַתְּהָ: תּוֹדִיעֵנִי
אַרְחָ חַיִּים שְׁבַע שְׂמַחוּת
אַתְּ פְּנִיךָ נְעִימוּת בְּיַמִּינֶךָ
נְצַח: אַתְּהָ תְּקוּם תְּרַחַם
צִיּוֹן כִּי עֵת לַחְנֻנָה כִּי
בְּאֵ מוּעַד: בְּיַדְךָ אֶפְקִיד
רוּחִי פְּרִיתְהָ אוֹתֵי יְהוָה
צְנֵה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה

קהלת יעקב:

גוקת יעקב

וחוזר הפסוק עד שיישן מתוך דברי תורה:

המטבת הלום

החולם חולך לפני שלשה מאוהביו ויאמר

חלמא טבא חזאי • חלם מליח שפתו • חלם
 חלמא טבא • מליח שפתו • חלם
 חזאי • מליח שפתו: חלם מליח
 חלמא טבא • שפת • חלם מליח שפת •
 חזאי: והם עונין חלמא
 חלם מליח שפת • חלם
 טבא חזיתא • מאך מליח הוא ומליח
 טבא חזיתא • ליציר א רחים יגעלו
 טבא חזיתא • חלמא
 חלמא • למליח • סבע פראת
 חלמא • יקצון עליה מן א סמא
 דיך טבא הוא וטבא • אדי יציר מליח מליח
 להוי • רחמנא לשויה • הוא ומליח ליציר:
 לטב • קלבת תעדידי לטבל לי
 עליה מן שמיא די יהוי • חלית שאלי
 טבא טבא חזיתא • וחזמתני פרחח:
 להוי: וכך אומר שבעה פעמים

ואחר כך יאמר החולם שלש הפיכות פעם אחת לבד
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
 ותאזרני שמחה: ועונין

חניד תפדה בפרווא בטבל
 ולשבאב ולשייאב סווא
 ואקלב חזנהום לסרוד
 ואסליהום ואפרחהום
 מן חצרתהום: ולם
 קבל א אהך ליסמע
 אא בלעם וקלב א אהך
 לך אא א שתמא לל
 ברכה אד חבך א אהך:
 פך בסלאם נפסי מן גנג
 לי אד בל כתידין
 פאנו מעי: ומפוכין א
 ירגעון ויגון ציון בסרוד
 ופרחת אבר עלא רוסהום
 סרוד ופרחה ילחקון
 וינהזמון חצרא וקהרה:
 וקאל א קום אא שאול
 הל יונתן ימות אדי צנע א
 מסאעדא א פבירא האדי
 ביסראיל חאשה עז א פאן

אז תשמח בתולה
 במחול ובהורים וזקנים
 יהיו והפכתי אכלם
 לששון ונחמתים
 ושמחתים מינונם: ולא
 אבה יהוה אלהיך
 לשמוע אל בלעם
 ויהפוך יהוה אלהיך
 לך את הקללה לברכה
 כי אהבך יהוה אלהיך:
 שלשה פדויות פעם אחת
 פדה בשלום נפשי
 מקרב לי כי
 ברבים היו עמדי: ועונין
 ופרווי יהוה ישובון
 ובאו ציון בדרנה ושמחת
 עולם על ראשם ששון
 ושמחה ישגו ונסו יגון ואנחה: ויאמר העם
 אל שאול היונתן ימות אשר עשדה הישועה
 הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם

יפול משערת ראשו
ארצה כי עם אלהים
עשה היום הזה ויפרו
העם את יונתן ולא
מת :

שבעה שלומות פעם אחת

בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק
ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו : ועונין ורוח
לכשה את עמשי ראש
השלישים לך דויד
ועמך בן ישי שלום
שלום לך ושלום לעוזרך
כי עזרך אלהיך ויקבלם
דויד ויתנם בראשי
הגדוד : ואמרתם כה
לחי ואתה שלום וכיתך
שלום וכל אשר לך שלום :
ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו : יהוה עז

יוקע מן שערת ראשו
לל ארץ אד מע א צנע
אל יום האלא ופפו א
קום אא יונתן ולם
מאת :

כאלק לפץ שפאף סלאם
סלאם לל בעיד

ולל קריב קאל א
ואעפיהום : וראי לכסת
אא עמשי ראם א וכלא
לך דויד ומעך אבן ישי
סלאם סלאם לך וסלאם
למסאעדינך אד סאעךך
אלאהך וקבלהום דויד
וגעלהום ברום א עספר :
ותקולון האכדא לעייש
ואנתא סלאם וכיתך
סלאם וגמיע אדי לך
סלאם : מבארך א הגל
אדי ינתפל בא ויציר א
מנתפאו : א קווא

ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו : יהוה עז

לקומו יעמי א ובארך אא
קומו כל סלאם : א סמענו
סמעך כפתו : א פעלך
בווצט סנין עיישהו
בווצט סנין תערף כל
זעל רחם תדבר :

בקרב שנים הייהו בקרב שנים תודיע
ברגו רחם תזכור :

שיר למעלות אשא עיני אל הקרים מאין יבא עזרי :
עזרי מעם יהנה עשה שמים וארץ : ויענו אל ותן למוט
בגלך אל יגום שמךך : ואומר הנה לא יגום ולא יישן שומר
ישראל : ויענו יהנה שומרך יהנה צלך על יד ימינך : יומם
השמש לא יפכה ורחם בלילה : יהוה ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך : יהנה ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם : לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב
וינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך :

ליל ראש חדש

מתחילין ברכי נפשי חמצאינו במקומו דף ר"מ ואומרים ערבית כשאר
הימים ומזכירין בעבודה יעלה ויבא ואם לא הזכירו אין מהזכירין
אותו מה שאין כן ביום שאם לא סיים ונוכר הווד לעבודה ואם סיים
הווד לראש :

שחרית ראש חדש

מתפללים כשאר הימים עד גאל ישראל ומזכירין יעלה ויבא בעבודה
ואחר החוכה אומרים ההלל :

סדר ההלל

אלו הימים שגומרין בהם ההלל סימן בבמ"ה ב' הימים ראשונים של
פסח ב' של שבועות מ' של סוכות ח' של חנוכה כ"א יום סימן
אך צדיקים יודו לשמך :

ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו
 לגמור את ההלל:
 הללויה הללו עבדי
 יהוה הללו את
 שם יהוה: יהי שם יהוה
 מברך מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד
 מבוא מהלל שם יהוה:
 רם על כל גוים יהוה
 על השמים כבודו: מי
 כיהוה אלהינו המנביה
 לשבת: המשפילי
 לראות בשמים ובארץ:
 מקימי מעפר דל
 מאשפת ירים אביון:
 להושיבי עם נדיבים עם
 נדיבי עמו: מושיבי
 עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

מבארך אתה א אלהנא
 צלמאן א דנייא
 אלדי קדסנא בפראייצו
 ווצאנא לנתמם אא א
 תמדיה:
 אמדחו א אמדחו יא עביד
 א אמדחו אא אסם א:
 יפון אסם א מבארך מן א
 סאע ואל א אכד: מן
 משרק א שמס ואל
 מניבו ממדות אסם א:
 עאלי עלא גמיע א שעוב
 א עלא אל סמאוואת
 אווקארו: מני מתל א
 אלהנא א מתעלי ליגלם:
 א מתוומי ליינצר כל
 סמא ובל ארץ: מקים מן
 מראב א פקיד מן א
 מזאכל ירפע א מספין:
 ליגלסו מע אצלייא מע
 אצלייא קומו: מגלם
 עאקרת א בית אם א בנין
 פרהאנא אמדחו א:

עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים
 בית יעקב מעם
 לעז: היתה יהודה
 לקדשו ישראל
 ממשלותיו: הים ראה
 ויגם הירדן יסב לאחור:
 ההרים רקדו כאילים
 גבעות כבני צאן: מה
 לך הים כי תנוס הירדן
 תסב לאחור: ההרים
 תרקדו כאילים גבעות
 כבני צאן: מלפני ארון
 חולי ארץ מלפני אלה
 יעקב: ההפכי הצור
 אגם מים חלמיש
 למעינו מים:

בכרוג ישראל מן מצד
 בית יעקוב מן קום א
 קוי: צארת יהודה לתקדיסו
 ישראל מן תחת חכמו:
 א בחר נצר והרב א ירדין
 יסתדיר לי ורא: א גבא
 רקצו כל אפכאש אל
 גבלאת פסלייאן א גנס:
 איש לך יא בחר אד
 תחרב א ירדין תסתדיר
 לי ורא: אל גבאל
 תרקצין כל אפכאש א
 גבלאת פסלייאן א גנס:
 מן קראם סייד א דנייא
 אהתות א ארץ מן קראם
 גליל יעקוב: א קאב א
 צכרה ואדי מאי מן צכרה
 א קוייא לעייון מאי:
 לם לנא יא רב לם לנא
 אד לאסמך אגעל
 ואגב עלא פצלך ועלא
 אחסאנד: ליש יקולון א
 שעוב וין

על חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים איה

בימי הדלוג אין אימרים זה
 לא לנו יהוה לא לנו
 כי לשמך תן כבוד

נא אלהיהם: ואלהינו
 בשמים כל אשר חפץ
 עשה: עצביהם כסף
 וזהב מעשה ידי אדם:
 פה להם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו:
 אזנים להם ולא ישמעו
 אף להם ולא יריחו:
 ידיהם ולא ימשו
 רגליהם ולא יהלכו לא
 יחנו בגרונם: כמותם
 יהיו עשיהם כל אשר
 במח בהם: ישראל
 במח ביהוה עזרם
 ומגנם הוא: בית אהרן
 במחו ביהוה עזרם
 ומגנם הוא: יראי יהוה
 במחו ביהוה עזרם
 ומגנם הוא: ע"כ

אל אין אלאההום:
 ולאהנה כל סמא גמיע
 אלדי רצא צנע:
 צנמאתהום פצא ודהב
 צנעת ידין א אדמי: תם
 להום ולם יתפלמוז עיון
 להום ולם ינצרון: אדאן
 להום ולם יסמעון אנף
 להום ולם ישתמוז:
 ידיהום ולם יקייסון
 רגליהום ולם ימשון
 לם יתכוז פוי חלקהום:
 כמתלהום יפונזון
 צאנעינהום גמיע אדי
 מנתפל ביהום: יסדאיל
 אנתפל כא מסאעדהום
 ודרקהום הוא: בית אהרון
 אנתפלו כא מסאעדהום
 ודרקתהום הוא: כאייפון א
 אנתפלו כא מסאעדהום
 ודרקתהום הוא:
 א דפרנא יבארך יבארך
 אא בית ישראל

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל

יבארך אא בית אהרון:
 יבארך כאייפון א א זגאר
 מע א כבאר: יזיד א
 עליפום עליפום ועלא
 בנינפום: מבארפין אנתום
 לא צאנע סמא וארץ: א
 סמא סמא לא ולארץ עטה
 לבנין א אדמי: לם א
 מייאתה ימדהון א ולם
 גמיע נאזלין קבר: ונתנא
 נבארך א מן א סאע ואא
 א אבד אמדהו א:
 חבית אדי סמע א אא צופ
 תחניני: אד מייל אדנו
 לי ובסול עמרי אנאדי:
 אסתהאווסוני טלוקת א
 מורת ומצאייקין א קבר
 וגדוני ציקא וחצראאווגד:
 ובאסס א אנאדי בטלכא
 יא רב כליץ נפסי: חנין
 א וצאלח

יברך את בית אהרן:
 יברך יראי יהוה
 הקטנים עם הגדלים:
 יסף יהוה עליכם עליכם
 ועל בניכם: ברוכים
 אתם ליהוה עשה שמים
 וארץ: השמים שמים
 ליהוה והארץ נתן לבני
 אדם: לא המתים יהללו
 יה ולא כל יורדי דומה:
 ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה:
 בימי הדילוג אין אומרים זה
 אהבתי כי ישמע יהוה
 את קולי תחנוני:
 כי הטה אזנו לי ובימי
 אקרא אפפוני חבלי
 מות ומצרי שאול
 מצאוני צרה ויגון אמצא:
 ובשם יהוה אקרא
 אנא יהוה מלטה נפשי:
 חנון יהוה וצדיק

ואלהינו מרחם: שמר
 פתאים יהוה דלותי ולי
 יהושיע: שובי נפשי
 למנוחיכי כי יהוה גמל
 עליכי: כי חלצת נפשי
 ממוות את עיני מן
 דמעה את רגלי מדחי:
 אתהלך לפני יהוה
 בארצות החיים:
 האמנתי כי אדבר
 אני עניתי מאד: אני
 אמרתי בחפזי כל
 האדם לזב: ע"כ
 מה אשיב ליהוה כל
 תגמולוהי עלי:
 כוס ישועות אשא וכשם
 יהוה אקרא: נדרי
 ליהוה אשלם נגדה נא
 לכל עמו: יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו:
 אנא יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך

ואלהנא מרחם · האפיץ
 גשמא · מן פקרו ולי
 יסאער: ארגעי נפסי
 לרחתפי אד · נעם
 עליכי · אד כלצת נפסי
 מן א מות אא עיוני מן
 א דמעה אא רגלי מן
 א מעתרא: אתמשא
 קדאם א באראפי א חייא:
 אתאמנת אד אתפלם אנא
 גאווכת גרא · אנא קלתו
 בעגלתי גמיע א אדמי
 יכלב:
 איש ארד לא גמיע גאותו
 עליי: כאס א מסאעדא
 אעלי ובאסם א אנאדי:
 נדורי לא אוופי קבא א אן
 לגמיע קומו: גאלי
 בחצרת א א מות
 לאפאלו: בטלבה יארב
 אד אנא עבדך אנא עבדך
 אבן גארייתך

חלות לרבאמי: לך ארכה
 דבה א שפראן וכאסם א
 אנאדי: נדורי לא אוופי
 קבא א אן לגמיע קומו:
 באהוואש בית א בווצם
 דאר א סלאם אמדחו א:
 אמדחו אא א כל אל
 שעוב סבחוהו כל
 אל אומאם · אד גלב
 עלינא פאלו וחק א לל
 אבד אמדחו א:
 אשכרו לא אד גייד
 אד לל דהר פאלו:
 יקול אל אן ישראל
 אד לל דהר פאלו:
 יקולון א אן בית אהרון
 אד לל דהר פאלו:
 יקולון א אן כאיפיין א
 אד לל דהר פאלו:
 מן א ציקא נאדיתו א
 גאווכני כל נפה א:

פתחת למוסרי: לך
 אנבה זבה תודה ובשם
 יהוה אקרא: נדרי
 ליהוה אשלם נגדה נא
 לכל עמו: בחצרות
 בית יהוה בתוככי
 ירושלים הללויה:
 הללו את יהוה כל
 גוים שבחוהו כל
 האמים: כי גבר עלינו
 חסדו ואמת יהוה
 לעולם הללויה:
 חודו ליהוה כי טוב
 כי לעולם חסדו:
 יאמר גא ישראל
 כי לעולם חסדו:
 יאמרו נא בית אהרן
 כי לעולם חסדו:
 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו:
 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:

יהוה לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם: יהוה
 לי בעזרי ואני אראה
 בשנאי: מוב לחסות
 ביהוה מבטח באדם:
 מוב לחסות ביהוה
 מבטח בנדיבים: כל
 גוים סבכוני בשם יהוה
 כי אמילם: סכוני גם
 סכוני בשם יהוה כי
 אמילם: סכוני כדברים
 דעכו כאש קוצים בשם
 יהוה כי אמילם: דחה
 דחיתני לנפל ויהוה
 עזרני: עזי וזמרת יהוה
 ויהי לי לישועה: קול
 רנה וישועה באהלי
 צדיקים ימין יהוה עשה
 חיל: ימין יהוה רוממה
 ימין יהוה עשה חיל: לא אמורת כי אחיה

ואחפי צנאייע א: ארב
 ארבני א ולל מות לם
 געלני: אפתחו לי אבוואב
 א עדל אדלל ביהום
 אשכר א: האדא א באב
 לא צאהין ידכלון ביה:
 אשכר אד גאובתני וצרת
 לי למסאעדא: חגארא
 פרהו א בנאיין צארת
 לדאס א עלווא: מן ענד
 א צארת האדוי היא עניבא
 בתצראתנא האדא א יום
 צנע א נסתר ונפרח ביה:
 בטלבא יארב סאעדא אן:
 בטלבא יארב עדל א אן:
 מכארך א גאי באסס א
 בארפנאבום מן בית א
 סאייקא ויצווי לנא ארבטו
 א חג כל קנאניב עלא
 קראני א מדבח: סאייקי
 אנתא ואשכרך אלהי
 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה:
 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים
 עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי

אָרוֹמְמֶךָ : הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ : הוֹדוּ

בימי הדילוג ע"כ ואומר קדיש תתקבל
יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל
מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ
וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ
וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם
בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׂבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ אֶת שֵׁם
כְּבוֹדְךָ כִּי לְךָ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נַעִים
לְזַמֵּר וּמַעֲוָלָם וְעַד
עוֹלָם אֶתָּה אֵל :

ואעליך : אשפרו לא אד
 גייר אד לל דהר פאלו :
 ימדחוך א אאהנא גמיע
 צנאייעדך ופאזלינדך
 וצאהין צאנעין רצאחדך
 וקומך בירת יסראיל
 גמיעהום בסרור ישפרון
 ויבארפון וייסבחון וייפלרון
 אא אסם ואגבך אד
 לך מליה לנשפרי
 ולאכמדך לאייק לנמגד
 ומן א אבד ולא אבד
 אנתא טאייק :
 מבארך אנתא א צלמאן
 ממרח כל תסכיחאת
 אמין :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהַלְל בְּתִשְׁבְּחוֹת אָמֵן :

ואומר החון קדיש תתקבל ככתוב בדרך רס"ה

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר הנה עם אבותינו אל
 יעזבנו ואל ישננו : הושיעה את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשואם עד העולם : בעבור דוד עבדך אל
 תשב פני משיחך : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה
 מירושלים : ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל

בְּרוּךְ הוּא : אֲשֶׁר־יָעַם שְׂפָכָה לֹו אֲשֶׁר־יָעַם שִׁיהוּה
אֱלֹהֵיו :

בדלו ליהוה אתי וגדוממה שמו יחדו : רוממו יהוה
 אלהינו והשתחוו להם בגליו קדוש הוא : רוממו
 יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו : אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור
 כאלהינו : כי מי אלוה מבליעדי יהוה ומי צור זולתי
 אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 עין חיים היא למתווקים בה ותומכיה מאשר דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי
 תורתך ואין למו מכשול : יהוה עז לעמו ותן יהוה
 יברך את עמו בשלום :

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך :
 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך :
 על הכל יתגדל ויתקדש ויתברך ויתרום ויתנשא שמו
 של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא .
 בעולמות שברא העולם הנה והעולם הבא כרצונו
 וכרצון יראיו וכרצון כל עמו בית ישראל : תגלה
 ותראה מלכותו עלינו במהרה : ויחון וירחם וירחם על
 פליטתנו : ועל פליטת עמו בית ישראל בחן בחסד
 ברחמים ובכרצון ואמרו אמין : הרחמן הוא יחזיר שביתנו
 ושבית עמו בית ישראל במהרה בזמנו ויוציאנו מכל
 צרותינו לרחוקה ומאפלה לאורה בקרוב זמן ואמרו אמין :
 כי שם יהוה אקרא הכו גדל לאלהינו : הכל תנו עז

לאלהים ותנו כבוד לתורה :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה

צוה לנו משה מורשה יקחלת יעקב :

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו בית אהרן ברכו את יהוה המבורך פהן קרב וכהן :

וקורין ר' גברוי בפרשת פינחס כהן עד עלה תמיד לוי הוור פסוק ואמרת להם עד רביעית ההין שלישי עד ונסכה רביעי עד ונסכו :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני

ישראל ואמרת אליהם את-קרבני

לחמי לאשי ריח ניהח תשמרו להקריב לי

במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר

תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימם שנים

ליום עלה תמיד : את-הכבש אחד תעשה

בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :

ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן

פתית רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בהר

סיני לריח ניהח אשה ליהוה : ונסכו רביעת

ההין לכבש האחד בקדש הסף נסך שכר

ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

במנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניהח

ליהוה :

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים

ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן

ונסכו : עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד

ונסכה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים

בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה

שבעה תמימים : ושלושה עשרנים סלת מנחה

בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת

מנחה בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרון

עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש

האחד עלה ריח ניהח אשה ליהוה : ונסכיהם

חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל

ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת החדש

בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד

לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונסכו :

וגוללין ספר תורה ואומר קריש לעילא ואח"ך אומר החון אשרי ובא

לציון ברוך אלהינו בות יעקב מומור היום והושיענו ומחורין

ספר תורה למקומו יהללו את שם ה' ככתוב בדרך קע"ג ואח"ך שובה

ארגע למווטנד וסכן שובה למעונד ושכון בבית משתהאחך

אד גמיע חם וגמיע כל פה וכל לשון ותנו

לסאן יעטון

היוד והדרר למלכותך: בהג ובהג לצלטנתך
 ובגחה יאמר שובה ובספנו יקול אצטראת
 יהוה רבבות אלפי ברבוואת אוף יסראיל
 ישראל: השיבנו יהוה רגענא א אליך ונגע
 אליך ונשובה חדש גדר א ייאמנא פמתל א
 אוול:

ימינו פקדם:

ואומר קדוש לעילא ואח"ך חולצין התפלין ומתפלילין מוסף
 ארון הכל יאהדונהי היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
 חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה
 (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
 רב להושיע (בקין מוריד הטל)
 (ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל
 חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים:

סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל
 גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה
 יהוה מחיה המתים:

תאג יעסון לך א אהנא כהורה השליח צבור אומר
 מלאייפא גפקאת א פוק פתר יתנו לך יהוה אלהינו
 וקומך יסראיל מגמועין מלאכים המוני מעלה
 תחת סווא גמיעהום ועמך ישראל קבוצי מטה
 תקדיסא לך יתלתון יחד פלם קדשה לך ישלשו
 כפלאם אל מקייול עלא פדבר האמור על יד גביאך
 יד נבייך וקרא זה אל זה ואמר קדוש
 קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 לעמדתם מישבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו
 ובדברי קדשך פתוב לאמר ימלך יהוה לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר הללויה:

לקוטי שושנים

כ' הש"צ ד' רי"א ע"ב א' ב' וו"ל בקדושת כתר כתב בס' גן המלך סי'
 קל"ד בשבת וי"ט צ"ל עם עמך ישראל ובמוסף ר"ח צ"ל ועמד
 ישראל והטעם ע"ש ע"כ והטעם הביא המפ"י משם גן המלך דאיתא
 בתוספתא מכנף הארץ ומירות שמענו כתוב בתשובת הגאונים שאין
 בני ישראל אומרים קדשה לא בשבת דכתיב גבי החיות שש כנפים
 לאחת וכל כנף אומר שירה אחת ביום ששת ימי המעשה וכשיגיע
 שבת אומרים החיות לפני המקום רבש"ע אין עוד לנו כנף והקב"ה

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל

תקדוש :

ראשי חדשים לעמך רוס אשהר לקומך עמית
נתת זמן כפרה וקרת גפרה לגמיע
לכל תולדותם בהיותם תווא לרהום בפוננהום
מקרבין קדאמך לבאיית רצא צכול לפווא ליגפר
מקריבים לפניך זבחי ענהום לפראן לגמיעהום
רצון ושעיר חטאת פאן מסאערת נפסחום
לכפר בעהם זכרון מן יד א באגין מלכח
לכלם היה תשועת גדיד בציון תרתב וצעידת
נפשם מיר שונא מזבח דאס א שהר נצעד עליה
חדש בציון תכין ועולת ראש חדש נעלה עליו

לקוטי שושנים

משיב יש לי כנף אחד בארץ שאומרים שירה לפני שנאמר מכנף הארץ
זמירות שמענו וכתב שיצא לנו מזה טעם למנהגינו שאנו אומרים
כתר בכל יום שיש בו מוסף לפי שבחול שכל יום אומרים שירה בכנף
אחד משש כנפים המלאכים הם עוקר ולכן אומרים מלאכים המוני
מעלה ועמך ישראל שהמלאכים הם עוקר שמקדימים אותם ואח"ך
דעמך ישראל אבל בשבת שאין למלאכים כנף וישראל הם הכנף לכן
אומרים עם עמך ישראל שהמלאכים הם עוקר ע"ד קטן נתלה בגדול
ואח"ך הביא שהכל בו הסכים לזה ע"ש והקשה הר"ן בן המלך ו"ל
וא"ת תנחם בשבת רלויבא כנף אבל ביו"ט בשחל בחול מאו איכא
למימר ו"ל שכנפי החיות לא נתיחדו לומר שירה אלא בימי החול שהם
ימי המעשה אבל ביו"ט כיון שאינו חול הזוי בשבת וישראל הם עוקר ע"כ

ושעיר עזים נעשה וצלל מעו נצנע ברצא
ברצון ובעבודת בית א מקדם
המקדש נשמח כלנו ותפליראת
ושירי דוד עבדך נשמע דוד עבדך
בעירך האמורים לפני א מקיולין קדאס מלבהך
מזבחה אהבת עולם מחבת אבד תגיב להום
תביא להסוכרית אבות ואהר אבהארת לל בנין
לפנים תזכור :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו
בגבולנו ושם נעשה לפניך אה קרבנות
הזכותינו תמידים יום ראס א שהר (האלא)
בסדרם ומוספים כהלכתם את מוסף יום
ראש החדש (הזה)

לקוטי שושנים

ושעיר חטאת כצ"ל היה כצ"ל ושעיר עזים כצ"ל
תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם כצ"ל כלם במי"ם
(הזה) עיין בבני יששכר ז"ל שהעמיד הגרסה ואני נהגתי שלא
לאומרה וכן במוסף שבת את מוסף יום השבת נעשה וכו'

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ עֲלֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ
כְּאֲמֹר :

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם
תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שְׁמֵעָה תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵי הֵם
כְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵים
לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵים
לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין
כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר
וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

נַצַּנֵּעַ וְנִקְרַב קְדָמְךָ
בְּמֵהֵבָה כְּוֹצֵאֵיית
רְצוֹנְךָ כְּמֵא אֲדִי פִתְכֵת
עֲלֵינָא בְּשִׁרְיֵעֲתְךָ עֲלֵא
יִדִין מוֹסָא עֲבֹדְךָ מִן תָּם
וְאִגְבְּךָ פִּלְמִקְיוֹל :

וּבְרוּם שְׁהוֹרְכּוּם תִּקְרַבּוּן
צַעֲיֵדָא לֹא אֲתוּוֹאֵר
בְּנִין בָּקָר תְּנִין וְקוֹגְ וְאֲחַד
אִפְכָּאֵשׁ בְּנִין סְנָה סְכַעָה
כְּאֲמֵלִין . וְהַדִּיִּיתְהוּם
וּמִסְנָהוּם כְּמִקְיוֹל תֵּלֵת
עֶשׂוֹר לְתוֹר וְתִנִּין עֶשׂוֹר
לֵל קוֹגְ וְעֶשׂוֹר לֵל כְּבֶשׂ
וְשִׂרָאֵב כְּמִסְגּוֹ וְצִלְל
לִיגְפֵר וְתִנִּין דְּאִיִּמִּין
כְּסִירְדֵתְהוּם :

אֲאֵהֵנָא וְאֵאֵה אֲבָהָאֲתֵנָא
גְּדֵד עֲלֵינָא אֵאֵל
שְׁהַר הָאֵלֵא לְמִלִּיתָהּ
וְלִבְרַכָּה . לְסִרּוֹר וְלִפְרָח .
לְמִסְאֵעֵדָה

חֲדָשׁ עֲלֵינוּ אֵת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמוֹעֵד
וְלְבְרָכָה . לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה . לְיִשׁוּעָה

וּלְתַסְלִי . לֵל עֵישָׂא וּלְל
וּסַעָה . לְמִסְאֵמַתְתָּ לְמֵא
וּלְגִפְרָאֵן דְּנָב . וַיִּצִיר אֵל
שְׁהַר הָאֵלֵא תֵּאֲלִי וּוְעַד
לְגִמִּיעַ צִיִּקְאֲתֵנָא . בְּרוּוֹא
וְרֵאֵס לְפִכְאֵךְ נְפֹסְנָא .
אֵד בְּקוּמְךָ יִסְרָאֵל מִן
גְּמִיעַ אֵל אֲוִמְסֵאֲסַחְלִיִּירֵתִי
וְרִסּוּם רוּם אֲשֵׁהוֹרָא לְהוּם
רַסְמַת :

מְבִאֲרֵךְ אֲנֵתָא אֵל מְקֵדֵם
יִסְרָאֵל וְרוּם אֵל שְׁהוֹרָה :

וּלְנַחֲמָה . לְפִרְנָסָה
וְלְכִלְכֵּלָה . לְמַחִילָת
חֲטָאֵה וְלְסִלִּיחַת עֲוֹן .
וַיְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף
וְקִץ לְכָל צְרוּרֵינוּ
תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ . כִּי בְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל מְכָל הָאֲמוֹת
בְּחַרְתָּ וַחֲקִי רֵאשֵׁי
חֲדָשִׁים לְהֵם קִבְעַת .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים :
רְצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה . וְהִשְׁכַּחְתָּהּ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ . וְאֵשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן . וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ .
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

לקוטי שושנים
ויהיה כצ"ל

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לְךָ שְׂאֵתָהּ

הוֹיָה יְהוָה (וג)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

לְעוֹלָם וָעֶד צוֹרְנוּ צוֹר

חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ

הוּא לְדֶר וְדֶר נוֹדָה

לְךָ וְנִסְפֵר תִּהְלֶתְךָ עַל

חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לְךָ וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְכָל

יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

וּמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת

עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם

הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי

לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנו לְךָ

בחנוכה אומרים

מוֹדִים וְרַבֵּן

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לְךָ שְׂאֵתָהּ

הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי

כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר

בְּרֵאשִׁית בְּרַכּוֹת

וְהוֹרְאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהַקְדוֹשׁ עַל שְׁחַחְוִיתֵנוּ

וְקִימְתֵנוּ בֵּן תַּחֲנוּנוֹ

וְרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ

בְּלִי יוֹרְתֵנוּ לְתַצְרוֹת

קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ

וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ

בְּלֶבֶת שְׁלָם עַל שְׂאֵתֵנוּ

מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל

הַהוֹרְאוֹת

הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי

לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנו לְךָ

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת

וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ

בְּיָמֵינוּ הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה

בְּיָמֵינוּ מִתְתַּיֵּה בֵּן יוֹחֵן כִּהֵן גְּדוֹל תְּשׁוּמוֹנָי וּבְנֵינוּ כִּשְׁעֵמֶדָה

מִלְכּוֹת יָגוּן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁפְחָתָם תּוֹרַתְךָ

וְלַהֲעֲבִידֵם חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְאֵתָהּ בְּנִתְמִיךְ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם

בְּעֵת צָרָתָם רַכַּת אֶת רִיבָם וְדָנַת אֶת דִּינָם וְנִקְמַת אֶת

נִקְמָתָם מִסִּדְרֵת גְּבוּרִים בְּיַד תַּלְשִׁים וּרְבִים בְּיַד מַעֲטִים

וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזוּדִים בְּיַד

עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ לְךָ עָשִׂיתָ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ

יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְדוּתָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי

כִּדְ בָּאוּ בְּנִיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלֶךָ וְטַהֲרוּ

אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ

שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנוּפָה אֵלּוּ בַּהֲלֵל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם

נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדַּח לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד

שִׁמְךָ מִלְכְּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים

יִזְרוּךְ סְלָה

וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת

לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ וְעִזְרַתָנוּ

סְלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הי)

הַטוֹב שִׁמְךָ וְלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת

ובחורה השליח צבור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת

בְּתוֹרַת הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּנָה

מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנֵי כֹהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוּר: יְבָרְכֶךָ

יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשְׂא

יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשִׁמוֹ אֶת שְׁמִי עַל

בני ישראל ואני אברכם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
(צְדָקָה) וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ
כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים אֶהְיֶה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי
כְּעַפְרָה לְכֹל תַּהֲיֶה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַקָּמִים
עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵה
מַחְשְׁבוֹתָם יְהִיו כְּמֵץ לְפָנַי רוּחַ וּמִלְאָךְ
יְהוָה דוּחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ עֲשֵׂה

לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ : לְמַעַן יַחְלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואומר יהי שם וקדיש תתקבל וברכי נפשו תמצאינו בדרך ר"מ ובחננוכה
אומר מזמור שיר חנוכה הכית תמצאינו בדרך ע"ז וקדיש יהי
שלמה וקרה ואין כלהינו ופטום הקטורת ותנא רבי איהו וקדיש ברכו
ועלינו לשבח ועל כן נקרה לך וקדיש לעולה ככתוב בדרך קצ"ח :

ברכת הלבנה

קודם שיתחיל ברכת הלבנה יאמר תפלה זו

ליהרא שמא דקב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ליהודי שם י"ה בו"ה
ביהודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקדש את החדש
ירח אשר כוננת לתקן את שרשה במקום עליון להאיר פני סוכת דוד
אהובך ולהחזיר העטרה ליושנה ולגרום שפע בכל העולמות ולהכרית
עוצם כח הקליפות שמלופפות בהם ולהשליכם על ראש צרי ומשטיני
עדת בני ישראל תפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן :
ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו וינו ונו' :

ומנהגינו לומר מזמור י"ט השמים מספרים וכו' עד סופו ואח"ך
הללויה וכו' עד חק נתן ולא יעבור ואח"ך כי אראה וכו'
הללויה הללו את ה' מן השמים הללוהו במרומים : הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור :
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים : הללו את שם ה' כי
הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור : כי אראה
שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת : ה' אדונינו מה אדיר
שמך בכל הארץ

מבארך אנתא א' אאהנא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
צלטאן א' דנייא אדי צלסטאן א' דנייא אדי
מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

במאמרו ברא שחקים
 וברוח פיו כל צבאם
 חוק וימן נתן להם שלא
 ישנו את תפקידם
 ששים ושמחים לעשות
 רצון קונייהם פועל
 אמת שפעולתו אמת
 וללבנה אמר שתתחדש
 עטרת תפארת לעמוסי
 בטן שנים הם עתידים
 להתחדש כמורתה
 ולפאר ליוצרים על שם
 כבוד מלכותו ברוך
 אתה יהוה מחדש
 חדשים :

וכופל שלשה פעמים מכאן עד עליהם
 תפול

סימן טוב תהא לנו
 ולכל ישראל :

בקולו ללק סמאואת
 ובהווא תמו גמיע
 עספרהום רסם ווקת
 עטא להום אדילם יגירון
 אא ופאתהום מסתרון
 ופרחאנין ליצנעון רצאת
 כלקהום פאעל חק אדי
 פעלו חק ולל קמר קא
 אלדי תתגדר תאג
 תפכרא למחמולין בטן
 אדי חתה הום מתווכדין
 ליתגדרון מתלהא
 וליפכרון לכאלקהום
 עלאאסם ואגב צלטנתו
 מבארך אנתא מגדר
 שהורה :

נישאן מליח תציר לנא
 ולגמיע יסראיל :

נישאן מליח תציר לנא
 ולגמיע יסראיל : נישאן
 מליח תציר לנא ולגמיע
 יסראיל : מבארך צאנעך :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן
 טוב תהא לנו ולכל ישראל : ברוך עושך :

מבארך מצוורך מבארך
 כאלקך מבארך
 מסתמלכך

מתל אדי נחנא מדקצין
 בקבאלך וליס
 נחנא קאדרין לנגדק
 ביפי האפדא פאן
 ירקצון אכרין בקבאנא
 ליצרונא לם יקדרון
 לינדקון בינא ולם
 יחפמון בינא לל אבד
 תוקע עליהום היבא
 וכופא בפכרוות זנדך
 ינלמדון פלחגארא :
 פל חגארא ינלמדון זנדך
 בפכרווה וכופא היבא
 עליהום תוקע :

דוד צלטאן יסראיל עייש
 ותאבת : דוד צלטאן

יסראיל עייש ותאבת :
 דוד צלטאן יסראיל עייש

ותאבת : אמין אמין
 אמין : לל אבד

אמן אמן אמן : סלה

ברוך יוצריך ברוך
 בוראיד ברוך קוניך :

ומדקרים כנגד הלבנה ואומרים
 כשם שאנחנו מרקדים
 כנגדיך ואין אנחנו
 יכולים ליגע בך כד
 אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא
 ישלמו בנו לעד תפל
 עליהם אימתה ופחד
 בגדל זרועך ידמו
 כאבן : כאבן ידמו זרועך
 בגדל ופחד אימתה
 עליהם תפל :

דוד מלך ישראל חי
 וקים : דוד מלך

ישראל חי וקים : דוד
 מלך ישראל חי וקים :

אמן אמן אמן : סלה

סְלָה סְלָה : לֵב מְהוֹר
בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ

נִכּוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי :

וכופל פסוק לב מהור וכו' ז"פ
ואומר שיר למעלות אשא עיני וכו'
ככתוב בדרך רס"ו ואח"ך אומר
הללויה הללו א' בקדשו ככתוב בדרך
צ"ה ואח"ך תנא רבני רבי ישמעאל

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעֵל .

אֱלֹמֵא לֹא זָכוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹא

לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם

לל אבר לל אבר : קלב
נציף אכלק לי א ורוח
מרתב גדר בווצטי :

אקרינא אבית רבי
ישמעאל לולא לם

זכו בנין יסראיל אלא
לייקאבלון וגה אבותום

אדי כל סמא מדא ואחדא
בל שהר יכפאחום קא

אביי מן מרף האדי נקולה
מן וקפא

שְׁבַשְׁמִים פַּעַם אַחַת בְּחֲדָשׁ דַּיִם אָמַר אֲבִי

הַלֶּכֶךְ נִמְרִינְהוּ מֵעוֹמֵד :

ואומר קדיש דרבנן ואומרים זה לזם שלום עליכם
עליכם שלום ג"פ ומנהג לנער אחר כך שולי

בגדיהם להכרית החיצונים אשר נתהוו מקטרוג הלבנה

תקון חנוכה

לול כה בכסלו קודם ערבית מדליקין נר חנוכה בכה"כ כדי לפרסם
הנס ומתפללין תפלת ערבית כמו בחול . אא שאומר על
הנסים בעמידה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהִינּוּ

מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קדסנא כפראייצו ווצאנא
לנשעל סריג דשן :

מבארך אנתא א' אאהנא
צלטאן א דנייא אדי

צנע עגאייב לאבהאתנא
בל אייאם הרוך כל וקת

האדא :

מבארך אנתא א' אאהנא
צלטאן א דנייא

אדי עיישנא ותכתנא
ווצלנא לל וקת האדא :

אל סרג האוולי נחנא
שאעלין . עלא אל

עגיבאת ועלא אל
מסאעדאת ועלא אל

בדהאנאת אדי צנעת
לאבהאתנא . עלא ידין

איומאתך א מקדסין
וזמיע

קדשנו במצותיו וצוננו
להדליק נר חנוכה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהִינּוּ

מְלַךְ הָעוֹלָם

שְׁעֵשֶׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ

בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה :

בליל ראשון מברך שהחיינו
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהִינּוּ

מְלַךְ הָעוֹלָם

שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ

לְזִמְן הַזֶּה :

ומתחיל להדליק ויאמר

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ

מְדַלִּיקִין עַל

הַנְּסִים (ועל הפורקן .

ועל הנְּבוֹרוֹת) וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת

(ועל הנחמות) שְׁעֵשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם

בְּזִמְן הַזֶּה) עַל יְדֵי כְּהֻנְיָהּ הַקְּדוֹשִׁים וְכָל

תמאניית איאם דשן . אל סרג האוולי קדם . וליס לנא דסתוד לנסתכדם ביהום . אלא לנשופהום בם . כאטר לנשפר לאסמך . עלא עגיבאתך . ועלא ברהאנאתך . ועלא מסאעראתך :

^{יד} שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנֻכָּה . ^{טו} אֵל סֵרֵג הָאוּלִי . ^{טז} קִדְשׁ הַנְּרוֹת הַלְלוּ קִדְשׁ (הֵם) . ^{יז} וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת . ^{יח} לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֲלֵא . ^{יט} לְרֹאוֹתֵם בְּלִבְדִּי . ^כ לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ . ^{כא} עַל נְסִיךָ . ^{כב} וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ . ^{כג} וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ :

בראהאנאתך . ועלא מסאעראתך : נפלאותיך . על נסיך . ועל נפלאותיך . ועל ישועותיך :

ואומר מזמור שיר חנוכה הכית וכו' ככתוב בשחרית דף ע"ז : שחרית מתפללין כשאר הימים רק שבעמידה אומר על הנסים . וגומדין ההלל . וקדיש לעילא . וקודם שיוציא ספר תורה אומר יהי ה' אהינו עמנו וכו' וברוך המקום . וגדלו וכו' ככתוב לעיל דף קס"ח . וקודין בו ג' גברי בפרשת נשא כפי הסדר שתקנו חכמים ז"ל : וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אֶהרֹן ואל-בָּנָיו לאמר כה תברכו את-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם : ס בְּרַכְכֶּם יְהוָה וְיִשְׁמְרֶכֶם : ס יָאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ ויִחַנְךָ : ס יֵשֶׁא יְהוָה פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ ויִשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם : ס וְשִׁמּוֹ

אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם : ס ויהי ביום כלות משה להקים את-המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-המזבח ואת-כל-כליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על-הפקדים : ויביאו את-קרבתם לפני יהוה שש-עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן : ויאמר יהוה אל-משה לאמר : קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-הלויים איש כפי עבדתו : ויקח משה את-העגלות ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים : את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אֶהרֹן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם בפתף ישאו : ויקריבו הנשאים את חנוכה

הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים
 אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרְבוּ
 אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ : ס X וַיְהִי הַמִּקְרִיב
 בְּיוֹם הַרְאָשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינָדָב
 לְמִטֵּה יְהוּדָה : וְקָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אֶחָת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אֶחָת עֲשָׂרָה
 זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינָדָב :

ואומר חצי קדיש ואשרי ובא לציון וקדיש תתקבל ומחזירין ספר
 תורה למקומו ואומר יהללו ומזמור שיר הנוכח הבית ובית יעקב
 וגומרים התפלה כמו בשאר הימים :

יום שני של חנוכה מתפללים כמו אתמול וגומרים החלל ואומר קדיש
 לעולא ומוציאין ס'ת וקורין בו ג' גברי בפרשה זו כהן קורא מן
 ביום השני עד מלאה קטרת לוי קורא מן פר אחד עד סוף הקרבן ג'
 חוור וקורא מן ביום השני עד סוף הקרבן וכן על זה הסדר בשאר הימים :

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר : הקרב
 את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחת כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה : שיעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן נתנאל בן צוער :

קריאה ליום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שיעיר עזים
 אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
 חלן :

קריאה ליום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור :
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שיעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליצור בן שדיאור :

קריאה ליום חמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישרי :

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן שלמיאל בן צורישרי :

קריאה ליום ששי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל : קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אליסף בן דעואל :

קריאה ליום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד :
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אלישמע בן עמיהוד :

קריאה ליום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד

כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים
 אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
 פדהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בן גדעני : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גדעני :
 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישרי : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אחיעזר בן עמישרי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן :
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים

אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן פגיעאל בן עכרן :

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן
עינן :

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים
עשרה מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע מאות בשקל הקדש : כפות
זהב שתים עשרה מלאה קטרת עשרה
עשרה הקף בשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה : כל הבקר לעלה שנים עשר
פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
לחטאת : וכל בקר זבח השלמים עשרים

וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים
כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אתו : וכבא משה אל אהל
מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר
אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל-
מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות : ויעש
בן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה
כאשר צוה יהוה את משה : וזה מעשה
המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-
משה בן עשה את המנרה :

וגומר כל התפלה כסדר הכתוב ביום ראשון

ראש חדש טבת שחל בחול

מתפללים כשאר הימים ומזכירין ועלה ויבא בעבודה ועל הנסים
בהודאה וגומרים ההלל ואומר החון קדיש תתקבל ומוציאין
ב' ספרים בא' קורין ג' גברי בפ' ר"ח ולא יאמר קדיש ובספר שני קורא
הרביעי בחנוכה הנשיאים מענין היום וקדיש לעילא ואומרים אשרי ובא
לציון ברוך אלהינו בית יעקב מזמור היום והושיענו ומחזירין ספר
תורה למקומו יהללו את שם ה' ככתוב בדף קע"ג ואח"ך שובה
למעונך וקדיש לעילא ומתפללים מוסף של ר"ה ואומרים על הנסים
ואח"ך יהי שם ה' וקדיש תתקבל וברכו נפשי ומזמור שיר חנוכה הבית

וקדיש יהא שלמא וקוה ופטום הקמרת ותנא דבי אליהו וקדיש דרבנן
וברכו ועלינו לשבח וקדיש לעילא:

תקון פורים

ליל ויד באדר קורין למנצח על אילת השחר ואח"כ כי א רחום וערבית
כמו בחול ואומרים על הנסים בהוראה ואומרים יהי שם וקדיש לעילא
ומברכין על המגלה:

ליל פורים

למנצח על אילת השחר לל דק עלא קוות אל
מומור לרוד : פגר תמיד לדויד :
אלי אלי למה עזבתני טאייקי טאייקי ליש
רחוק מישועתי דברי תרפתני בעיד מן
שאנתי : אלהי אקרא מסאעדתי פלאם ציתתי :
יוםם ולא תענה ולילה אל אהי אנאדי נהאר
ולא דומיה לי : ואתה ולם תגאוב וליל
קדוש יושב תהלות ולם ספתה לי : ואנתא
ישראל : בך במחו מקדס גאלם תמדיחאת
אבותינו ב מחו ישראל : בך אנתפלו
ותפלמו : אליך ועקו אבהאתנא אנתפלו
ונמלטו בך במחו ושרדתהום : אליך צאתו
ולא בושו : ואלכוי ונשרדו בך אנתפלו
תולעת ולא איש חרפת ולם אסתחו : ואנא דורא
אדם וכזוי עם : כל ולם רגא כזוות ארמי
ומכהדל קום : גמיע

נאצריני יקשמרון לי נאצריני יקשמרון לי
יפתחון בשפה יהזון ראם : יפתחון בשפה יהזון ראם :
אנתפל אלא א ישראלהו אנתפל אלא א ישראלהו
יכלצוהו או ראצי ביה : יכלצוהו או ראצי ביה :
או אנתא גריתני מן או אנתא גריתני מן
בטן תאכלני עלא דייזם בטן תאכלני עלא דייזם
אמי : עליך אנרמיתו מן אמי : עליך אנרמיתו מן אמי :
בטן מן בטן אמי טאייקי בטן מן בטן אמי טאייקי
אנתא : לא תתבעד מני אנתא : לא תתבעד מני מני
או ציקה קריבה או לים או ציקה קריבה או לים
מסאעד : אסתחאווטוני מסאעד : אסתחאווטוני
אתוואר פתירין קוויין אתוואר פתירין קוויין
מרעה תוולוני : פתחו מרעה תוולוני : פתחו
עליי תמהום סבע פארם עליי תמהום סבע פארם
וייציה : כל מאי אנספפתו וייציה : כל מאי אנספפתו
ואפתרקו גמיע עצאמי ואפתרקו גמיע עצאמי
צאר קלבי פשמע דאייב צאר קלבי פשמע דאייב
בווצט מצאריני : יבס בווצט מצאריני : יבס
פל גזף קוותי ולסאני פל גזף קוותי ולסאני
אלתזק בסקף חלקי ול אלתזק בסקף חלקי ול
טראב א מות תצפני : טראב א מות תצפני :
או אסתחאווטוני פליב או אסתחאווטוני פליב
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני : ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני :
כי סכבוני כלבים כי סכבוני כלבים

עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוֹנִי
 כְּאַרְי יְדֵי וְרִנְלֵי :
 יִסְפֹּר כָּל-עֲצֻמוֹתַי
 הַמָּה יִבְיטוּ יִרְאוּ בִי :
 יִחַלְקוּ בְּגַדֵי לָהֶם וְעַל
 לְבוּשֵׁי יִפְּלוּ גּוֹרֵל :
 וְאַתָּה יְהוָה אֵל-תִּרְחַק
 אֵילוֹתַי לְעִזְרַתִּי חוֹשֶׁה :
 הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי
 מִיַּד כָּל־בְּיָדֵי יְחִידַתִּי :
 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
 וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתַנִּי :
 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי
 בְּתוֹךְ קְהַל אֱהֻלֶיךָ :
 יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ כָּל
 זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ
 וְגוֹרֵי מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע
 יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא בָזָה
 וְלֹא שִׁקַּץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ
 וּבְשׂוֹעוֹ אֲלֵיו שָׁמַע : מֵאַתָּה תִּהְלֹתִי בְּקָהֶל

כְּתִיר גְּדוּרֵי אוּפֵי קְבָאֵל
 כְּאִיפִּינוּ : יִאֲכֹלוּ אֵל
 וְאִטִּיּוֹן וַיִּשְׁבְּעוּן יִמְדַּחוּן
 אֲ טֹאבִיהוּ יַעֲשֶׂה קִלְכָּפוֹם
 לֵל אֲבָד : יִדְבְּרוּן וַיִּרְגְּעוּן
 אֲלֵא אֲ גְמִיעַ תְּאֵי אֵל
 אֲרִץ וַיִּסְגְּרוּן קְדָאמֶךָ
 גְּמִיעַ עֲשֵׂאִיד שְׁעוֹב : אֲד
 לֵא אֵל צִלְטָנָא וְחֵאפֵס
 בְּשְׁעוֹב : אֲכֹלוּ וַסְגְּרוּ
 גְּמִיעַ דְּסִימִין אֵל אֲרִץ
 קְדָאמוּ יִפְרַעוּן גְּמִיעַ
 נִאֲזִלִין אֲ טְרַאב וְנַפְסוּ לֵם
 עֵישׁ : נִסֵּל יַעֲבְדוּהוּ
 יִנְחִפֵי לֵא לְגִיל : יִגּוֹן
 וַיִּכְבְּרוּן חִכְנָתוֹ לְקוּם
 אֲנוּולֵד אֲד צַנַע :

לְדוֹר : יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלַד כִּי
 עָשָׂה : וּמִתְפַּלְלִין עֲרַבִּית וְכוּ

הקווא את המגילה מברך לפנייה שלש ברכות על
 מקרא מגילה ושעשה נסים ושהחיינו וביום
 אינו חוזר ומברך שהחיינו ולאחריה נוהגים לברך הרב
 את ריבנו וכו' ואם לא בירך לא לפינה ולא לאחריה יצא

ברוך כינה אתה חסד
יהוה ת"ת אלהינו
גבורה מלך העולם כינה
אשר יסוד קדשנו ת"ת
במצותיו נצח הוד וצוננו על
על ידי היסוד מקרא
מגילה: מלכות

ברוך כינה אתה חסד
יהוה ת"ת אלהינו
גבורה מלך העולם כינה
שעשה אל"ף למ"ד נסים
אל"ף למ"ד לאבותינו נצח

הוד ב"מים ההם גבורה אבא בזמן הזה:
המתנגלים במלכות הנקרא זמן:

יכוין בכרכר שהחיינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות:
ביום אין אומרים שהחיינו ופושטה כאגרת וקוראה:

ברוך כינה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה
מלך העולם כינה שהחיינו יסוד וקיימנו הוד
נצח והגיענו לזמן הזה: מלכות

ואחר קריאתה כורכה ומברך:

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אל מקאתל קתילנא ואל
שאדע אלא שרענא
ואל מסתנקס אלא
אסתנקאמנא ואל ואפי
מנאזא לגמיע עדווין
נפסנא ואל מסתוופי לנא
מן מצאייקיננא מבארך
אנתא א אל מסתנקס
לקומו יסדאיל מן גמיע
מאצייקינהום א טאייק א
מסאעד:

משתום המן • מבארך
מרדכי • משתומא זרש •
מבארנא אסתר •
משתומין גמיע אל
צאלמין

ברוך כינה אתה חסד
יהוה ת"ת אלהינו
גבורה מלך העולם כינה
הרב את ריבנו גבורות
אבא ם והדן את דיננו
גבורות אימא ן והנוקם
את נקמתנו גבורות ז"א
ן והמשלם נמול לכל
אויבי נפשנו גבורות לאה
ף • והנפרע לנו מצרינו
גבורות רחל ד • ברוך אתה
יהוה הנפרע לעמו
ישראל מכל צדיהם
האל המושיע:

ואח"ך יאמר ג"פ ארור
המן • (יכוין התלבשות

ס"מ) ברוך מרדכי • (יכוין התלבשות יסוד אבא
מירא דכיא) ארורה זרש • (יכוין התלבשות לילית)
ברוכה אסתר • (יכוין התלבשות יסוד דתבונה)
ארורים כל הרשעים • (יכוין התלבשות כל הקליפות

בהם) בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל מִבְּאֲרַפִּיז גְּמִיעַ יִסְרָאֵל־
 וְגַם חֲרִבּוֹנָה (מספרו ואצא חרבונא אנלפר
 פנחס והוא אליהו) זְכוּר
 לְמוֹכּ: (מספרו סנדלפון)

ואומר ואתה קדוש ככתוב בדף קע"ו ואח"ך קדיש התקבל ואח"ך שיר
 המעלות לדוד לולי ה' ככתוב בדף קפ"ה ושיר למעלות אשא
 עיני וקדושיהי שלמא וברכו ועלינו לשבח ועל כן נקוה לך וקדיש
 לעילא ככתוב בדף ר"ם:

כשהרית מסדרים התפלה כשאר הימים ואומרים על הנסים
 בהודאה ואומרים יהי שם וקדיש לעילא ויהי ה' אלהינו עמנו
 וכ"ץ ומוציאין ס"ת וקורים בו ג' גברי בפרשת בשלח וזו היא הקריאה:

וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה הוֹשִׁעַ בְּחַרְלָנוּ
 אֲנָשִׁים וַצָּא הַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק מֵאֲחֵר אֲנֹכִי נֹצֵב
 עַל־רֹאשׁ הַנִּבְעָה וּמִפִּיהָ הָאֱלֹהִים בִּידֵי:
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם
 בְּעֲמֶלֶק וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ
 הַנִּבְעָה: (וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ
 וַיִּגְבַּר יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וַיִּגְבַּר עֲמֶלֶק:
 וַיִּדִּי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׁמִימוּ
 תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וַאֲהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו
 מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד־

בְּאֵה שְׁמַשׁ: וַיַּחְלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֶלֶק וְאֶת־
 עֲמֹו לְפִי־חֶרֶב: (פ)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֹאת זְכוּרֹן
 כִּסְפָר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶמְחָה
 אֶת־זְכוּר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה
 מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־
 יָד עַל־כֶּסֶם יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעֲמֶלֶק מִדָּר
 דָּר: וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶם יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה
 בְּעֲמֶלֶק מִדָּר דָּר:

ואומר קדיש לעילא ואח"ך ה' הושיעה וכו' לציון עד מעתה ועד עולם
 וקורין המגילה ומברך לפניו בלי שהחיינו וואחר המגילה
 אומרים הרב את ריבינו ואתה קדושי וקדיש תקבל וואומרים יהללו
 ומחזירין ס"ת למקומו וואומרים למנצח על אילת השחר דף שט"ז
 ובית יעקב וכו' ומסיימין התפלה כשאר הימים:

במנחה מתפללין כשאר הימים אלא שמוסיפין על הנסים
 בהודאה ויבמקום למנצח בנגינות אומרים שיר
 המעלות לדוד לולי ה' וכו':

יום ט"ו באדר במקומות שאינם מוקפים חומה אין
 אומרים על הנסים ואין קורין המגילה ואין
 מוציאין ס"ת אם לא שהיום יום שני ואז קורין בפרשת
 השבוע ואין נופלים על פניהם ואין אומרים תחנה ואחר
 הושיענו אומרים למנצח על שושן וגו': זה הוא הסדר של
 מקום שאינו מוקף חומה אבל מקומות שהם מס' מוקפים

חומה מימות יהושע בן נון ע"ה קורין המגילה בלא
ברכה ואחר הקריאה אומרים הרב את ריבינו בלי
שם ומלכות ואתך ואתה קדוש וכו' כמו ביום י"ד
ואין אומרים על הנסים ומוציאין ס"ת וקורין בפרשת
ויבא עמלק ושיני ימים אלו אסורים בהספד ובתענית
ובמקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אין עושים והעושה
אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם :

תענית יחיד

הרוצה להתענות צדיק שיקבל התענית ביום שלפניו מבעוד יום בשעת
המנחה קודם שיעקור רגליו ויאמר :

רבוץ העולמים הריני לפניך על תנאי בתענית נרבה
למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית ואם לא
אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור לדוד ה' רועי אוכל
להפסיק ולא יהיה בי שום עון אבל יהי רצון מלפניך ה'
אלהי ואלהי אבותי שתתן בי כח וכריאות ואזכה
להתענות למחר ותקבלני באהבה וברצון ותזכני לשוב
בתשובה שלימה ותענה עתדתי ותשמע תפלתי כי אתה
שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה :

בתפלת ערבית קודם שיעקור רגליו יאמר

רבוץ העולמים כבר התענתי בתענית היום לפניך גלוי וידוע לפני כסא
כבודך שבזמן שבית המקדש קיים אדם חוטא ומביא לפניך
קרבן ואין מקריבין ממנו רק הלב ודמו ומתכפר ועכשיו בעונותינו
הרבים אין לנו לא מקדש ולא מזבח ולא כהן שיכפר בעדנו : יהי רצון
מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיהא מיעוש חלבי ודמי שנתמעט
היום לפניך בתענתי חשוב ומקבל לפני כסא כבודך כאלו הקרבתי
על גבי מזבחך ותרגני כרחמך הרבים : יהיו לרצון וכו'

ספר תולדות אדם

כולל כל הברכות והתפלות על שם קודותיו ותולדותיו

לכרית מילה

תפלה לאומרה קודם המילה

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ורחימו
ורחילו ליחרא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל . הנה אנכי בא למול תינוק זה לקיים מ"ע
כמ"ש זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך המול לכם כל זכר (ואכיו אומר למול את בני)
להכניסו בבריתו של אברהם אבינו ולהכניסו בחולקא
טבא דקב"ה דכתיב וצדיק יסוד עולם יהא רעוא דקב"ה
בהאי קרבנא יתדעי ביה ויזכה לעשר חפות רומין דעתיד
קב"ה למעבד לצדיקיא לעלמא דאתי כדכתיב אשרי
תבחר ותקרב ישכון הצריך נשבעה בטוב בתיך קדוש
היכלך ועתה בעונותינו הרבה עירנו ושמש בית מקדשנו
ואין לנו קרבנות ומי שיכפר בעדנו יהי רצון שיהא נתשב
דם ברית הזה כאילו בניתי מזבח והעליתי עליו עולות
וזבחים . יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי
וגואלי . ויהי נועם וגו' :

מזבח ארצייה תצנע לי
ותלכ עליה אא
צעאיידך ואא סלאיימך
מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את
עליתיך ואת שלמיך

אֶת-צִאֲנֵךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ
 בְּכָל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 אֲזַכִּיר אֶת-שְׁמִי אֲבֹא
 אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתֶיךָ : וְאִם-
 מִזְבַּח אֲבֹנִים תַּעֲשֶׂה-
 לִי לֹא-תִבְנֶה אֹתָהּ
 גֹּזֵית כִּי חֲרַבְךָ הַנֶּפֶת
 עָלֶיךָ וְתִהְלַלְהָ : וְלֹא-
 תַעֲלֶה בְּמַעֲלֹת עַל-
 מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגַּלֶּה
 עֲרוֹתֶיךָ עָלָיו :
 כִּי אָמַר יְהוָה אִם-לֹא
 בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְיַלְהָ
 חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא-
 שָׁמַתִּי : גַּם-זֶרַע יַעֲקֹב
 וְדוֹר עַבְדֵי אֲמָאִם
 מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל-זֶרַע אֲבָרָהֶם יִשְׁחַק
 וַיַּעֲקֹב כִּי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוֹתָם וְרַחֲמֵתִים :
 לְמַנְצַח עַל-הַשְּׁמַיִתִית מִזְמוֹר לְדָוִד :

סֹאעַד אֲ אֵל כִּלְיָן פֶּאֶצֶל
 אֵל כִּלְצוֹ אַמִּינִין מִן בְּנִין
 אַדְמִי : בְּטַל יִתְכַלְמוּן
 רַגְלֵי מַע צֹאחֵבו שְׁפִאף
 חִמְסִקֵל בְּקִלֵב וְקִלֵב
 יִתְכַלְמוּן : יִקְטַע אֲ גַמִּיע
 שְׁפִאף תִּמְסִקֵל לִסְאֵן
 מִתְכַלְמֵא כִּבְרוּוֹאֵת : אֲדִי
 קִאֵו לִלְסִאנָא נִגְלֵב
 שְׁפִאפְנֵא מַענֵא מְנִי סִיד
 לְנֵא : מִן נְהִיבַת פְּקֵרֵא
 מִן צִיחַת מִסִּאפִּין אִסְעָה
 אִקוּם יִקוּל אֲ אִנְעֵל בֵּל
 מִסִּאעֲדֵא יִנְפֹךְ לוֹ : אִקוּל
 אֲ אִקוּל נְצִיפֵאֵת פִּצֵּת אֲ
 מִצְפֵּאִיִּא כִּבְשֵׁף אֲ אִרְיָן
 מִצְפֵּא סִבַּע קוּם : אִנְתֵּא אֲ
 תִנְמֵרְהוּם תְּחַפֵּצְהוּ מִן אֲ
 גִיל הֵאֲדֵא לֵל אִבְד : דוֹר
 מִדֵּאֲרֵצֵא מִיִּזְתְּמִשׁוֹן מִתְלֵ
 רִים אֲ אִבְל לִבְנוֹן אַדְמִי :
 יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנֵנוּ מִן-הַדּוֹר זֶו לְעוֹלָם :
 סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כָּרֵם זֹלַת לִבְנֵי אָדָם :

ואח"ך יקרא בזהר לך לך מאמר דף צ"ה ע"א

פתח אידך ואמר מזבח אדמה תעשה לי וזכחת עליו וגו'
האנא כל מאן דקריב בדיה לקרבנא דא כאילו
אקריב כל קרבנין דעלמא לקמיה דקב"ה וכאילו בני
מדבחה שלימא קמיה בנין כך בעי לסודא מדבחה
במאנא חד מלייא אדעא למגזר עליה האי קרישא
ואתחשיב קמיה קב"ה כאילו אדבה עליה עלוון וקרבנין
עאנא ותורי וניחא ליה יתיר מכלהו כדכתיב וזכחת
עליו את עולותיך ואת שלמיך וגו' בכל המקום אשר
אזכיר את שמי דא אות מילה דכתיב בה סוד ה' ליראיו
זכריתו להודיעם האי מזבח אדמה ודאי כמה דאמינא
בתריה מה כתיב ואם מזבח אבנים תעשה לי רמז
לגיורא כד אתגייר דאיהו מעם קשי קדל וקשי לבא
האי אקרי מזבח אבנים לא תבנה אתהן גזית מאי
הוא דבעי לאעלא ליה בפולחנא דקב"ה ולא יגזר
יתיה עד דינשי פולחנא אחרא דעבד עד הכא ויעדי
מיניה ההוא קשיו דלכא ואי אתגזר ולא אעדי מיניה
ההוא קשיו דלכא למיעל בפולחנא דקודשא בריך
הוא הרי הוא כהאי פסולה דאבנא דגזרי ליה מהאי גיסא
ומהאי גיסא ואשתאר אבנא כבדקדמיתא בנין כך לא
תבנה אתהן גזית דאי אשתאר בקשיותיה כי הורבך הנפת
עליה ותחללה כלומר ההוא גזירו דאתגזר לא מהנייא
ליה בג"כ זכאה חולקיה דמאן דאקריב האי קרבנא
בהדווחא ברעוא קמי קודשא בריך הוא ובעי למחדי

כהאי חולקא כל התוא יומא דכתיב וישמהו כל חוסר
כך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו כך אוהבי שמך :

ואח"כ יאמר פתיחת אליהו וכו' כדכתיב לעיל דף ו"א :

ומננן המוהל פיוט זה

אלי הקשב לי ושמע לקולי חיים למולי ובנה הכלי :
לנכנס בברית רחם אל תשחית קבץ לשארית עמי
וקהלי : אלי

עוזר לו תהיה ולאביו יחיה גם ברוך יהיה מכל
עמים לי : אלי

זכהו סלה בזכות המילה וכשה עולה נא יחשב
לי : אלי

רחם על עמך הבוטחים בשמך ובנה אולמך
בחיי נמולי אלי

ואח"ך אומר הורו וכו' עד כי נכר עלינו הסדר
ואומר אבי הבן

נייא תסתלייר ותקרב אשרי תבחר ותקרב
יספן חושך נשבע
בכיר ביתך מקדם
היכלך : לייק ברצאתך
אא ציון תבני אסוואר
דאר א סלאם: הניד חרצא
לבאייח עדל צעידא
ולמע הניד יצערון עלא
מדבחה אתוואר :
וכליל אז יעלו
על מזבחה פרים :

ברשות מורי ורבותי ועונין ברשות השמים

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו להכניסו בבריתו
של אברהם אבינו :

ועונין

כשם שהכנסתו לברית
כך תכניסהו לתורה
ולמצות ולחפה
ולמעשים טובים וכן
יהי רצון ונאמר אמן :

ומברך המוהל ברכה זו

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו על המילה :

ומוונין כוס של יין ומברך המוהל

סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם בורא פרי הנפץ :

מבארך אתה א אהנא
צלסאן אל דנייא
לאלק לשב כלוראת :
מבארך אתה א אהנא
צלסאן א דנייא
אלי קדם מחבוב מן א
בטן ורסם בלחמו געל
וולאדו מהר בנישאן
אהר קרם עלא האפלא
בבריות האזא טאייק הי
הצתנא קוינא וצי לחללץ
מחבובך נסל קרם אהלנא
מן א גהנם לכאמר אהרו
אלדי געל בלחמנא .
מבארך אתה א קאטע
א אהר :
מבארך אתה א אהנא
צלסאן א דנייא
אלי עיישנא ותכרתנא
ווצלנא לל וקת האזא .

ואומר אבי הבן

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
בורא עצי בשמים :

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדש ידיו מבטן
וחוק בשארו שם
וצאצאיו חתם באות
ברית קדש על פן
בשכר זו אל חי חלקנו
צורנו צוה להציל
ידידות זרע קדש
שארנו משחת למען
בריתו אשר שם
בבשרנו ברוך אתה
יהוה כורת הברית :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 קָיָים אֶת הַיֶּלֶד (בְּנֵי)
 הַזֶּה לְאָבִיו (לֵי) וּלְאִמּוֹ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
 (פְּלוֹנִי) יִשְׁמַח הָאִישׁ
 וּכְשֶׁהָאֵב הוּא מוֹהֵל בַּמָּקוֹם
 יִשְׁמַח הָאִישׁ יֹאמֵר יְהִי רְצוֹן
 שֶׁאִשְׁמַח כִּיּוֹצֵא חֲלָצִי בְּיוֹצֵא
 חֲלָצִיו • וְחַגֵּל הָאִשָּׁה
 בְּפָרִי בְמִנְהָ כַּאֲמוֹר
 יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְחַגֵּל
 יוֹלְדֶתְךָ • וְנֹאמֵר וְאֶעֱבֹר
 עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת
 בְּדַמֶּיךָ וְאֹמֵר לָךְ
 בְּדַמֶּיךָ חַיִּי • וְאֹמֵר לָךְ
 בְּדַמֶּיךָ חַיִּי • וְנֹאמֵר זָכַר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּכָר צְנִיָּה
 לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי

אֱאֵהֵנָּה וְאֵאֵה אֲבֵהֵאֵתְנָא
 תְּבַת אֵא אַ וְלֹד
 (אֲבֵנִי) הָאֵדָא לֵאבּוֹנוּ
 (אֵי) וּלְאִמּוֹ וַיִּתְסַמָּא
 אִסְמוֹ בִּיִסְרָאֵל (פְּלֹאֵן)
 יִפְרַח אַ רְגַל בְּסַאֲלַעִין
 צִהְרוּ • וְתַסְתֵּר אַ מְרָא
 בְּתַמְרָא בְּסַנְהָא כְּמָא
 אֲנַקְא יִפְרַח אֲבוּךָ וְאִמְךָ
 וְתַסְתֵּר וְאֶרְתֵּךְ • וְאֲנַקְא
 וְעֵבְרָתוֹ עֲלֵיכִי וְנִצְרַתְךָ
 מִתְמַגְלַטְהָ בְּדַמֶּיךָ וְקַלְתּוֹ
 לְפִי בְּדַמֶּיךָ תַּעֲשִׂינָן וְקַלְתּוֹ
 לְפִי בְּדַמֶּיךָ תַּעֲשִׂינָן •
 וְאֲנַקְא דְכָר לֵל אֲבֵר
 אֵהֵרוּ כְּלֵאָם וְצֵא לְאַף
 גִּיל: אֵדִי קִטַּע מֵעַ
 אֲבֵרָהִים וְחַלְפָאֵנוּ לְיִצְחָק:
 וּוְקַפְהָא לְיַעֲקֹב לְרַסֵּם
 לְיִסְרָאֵל אֵהֵר אֲבֵר •
 אִשְׁכְּרוּ לֵא אֵד מְלִיחָא אֵד

לל אבד פֿצלו : (פֿלאן)
 א זגיר א יפברו מתל
 אדי דכל לל אהר
 האפדא ידכל לשריעה
 ולל פראייץ וללכדר
 ולצנאייע מליחיץ והאפדא
 יפון רצא ונקול אמין :
 לעולם חסדו : (פלוני)
 הקמן אלהים יגדלהו
 כשם שזכננס לברית כך
 יכנס לתורה ולמצות
 ולהפדה ולמעשים טובים
 וכן יהי רצון ונאמר אמן :

שיר המעלות אשרו כל ירא ה' וגו' וקדיש יהא שלמא רבא • ונודרין
 נדבה לעניי ארץ ישראל טוביבא :

סדר פדיון הבן

חייב כל ישראל כשנולד לו בן בכור לפדותו מן הכהן בחמשה סלעים
 לאחר שלשים יום דכתיב ופרויו מכן חדש תפדה ובלבד שיהיה
 פטר רחם אבל אם ילדה תחילה מאיש אחר או שהפילה לאחר ארבעים
 יום אינו חייב בפדיון דכתיב כל פטר רחם וגו' וכן מי שיש לו ארבעה או
 חמשה בנים מארבע או חמש נשים בתולות חייב לפדות את כלם שפדיון
 הבן חולך אחר האם • ואם היתה אמו כהנת או לוייה הבן פטור מחמש
 סלעים דכתיב קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל • מת הבן
 קודם שלשים יום פטור מן הפדיון • לאחר שלשים יום חייב בפדיונו
 וצריך ליתן • והיכי עביד מביא אותו לפני הכהן ומביא עמו שמנה
 אנשים מאוהביו וקרוביו ובירו חמשת שקלים או כסף או זהב וכהן
 שואל לאם הילד ואומר לה שמא הפלת בן או ילדת בן אחר אם
 אמרה לא אומר הכהן :

האלא א אבן כפר הווא
 וְאֵ מַקְדֵם תְּבַאֲרֵךְ
 הווא וְצֵא לְתַפְנוּ כְּמָא
 אֲנַקְא
 זֶה הַבֵּן בְּכוֹר הווא
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הווא
 צְנִיָּה לְפִדּוֹתוֹ שְׁנֹאמֵר

ופדיוו מִבֵּן חֵדֶשׁ
 תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף
 חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
 הוּא : כִּשְׁהֵיִת בְּמַעֵי
 אִמְךָ הֵייתְ בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ
 שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ
 וְאִמְךָ עֲכָשׂוּ אֶתְהָ
 בְּרִשׁוֹתֵי שָׂאֲנִי כִּהֵן
 וְאָבִיךָ וְאִמְךָ מִבְּקָשִׁים
 לְפִדּוֹתֶךָ שְׂאֵתָה בְּכוֹר
 מִקֹּדֶשׁ שֶׁפֶן כְּתוּב
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : קֹדֶשׁ לִי כָּל
 בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם
 בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
 וּבְבַהֲמָה לִי הוּא :

ואומר אבני הבן

ופפאכו מן אבן שהר
 הפך בתמנו פלא
 כמסת מתאקיל במתקא
 א קדם עשרין חבאיי הוא
 למן אדי פנת בכטן אמך
 פנת בחכם אבוך אדי
 כסמא וכחכם אבוך
 ואמך א סעה אנתא
 בחכמי אדי אנא
 אימאם ואבוך ואמך
 טאבין ליפכוך אדי
 אנתא בפר מקדם אדי
 האפלא מפתוב ותפלם
 א א מוסא קאיילן :
 קדם לי גמיע בפר פתח
 גמיע בטן בבנין יסראיל
 כל אדמי וכל בהימה
 אי הווא :
 מבארך אנתא א אאהנא
 צלטאן א דניא אדי
 קדסנא בפראיילו ווצאנא
 עלא פפייאן א אבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

מבארך אאהנא אדי א ועונין ברוך אלהינו
 פרהה במספנו אדי ששה שמחה במעונו
 אכלנא מן מאו ובכירו א שאכלנו משלו ובטובו
 כביר עשנא :
 הגדול חיינו : וחוזר המברך ברוך וכו' ואח"ך אומר
 ברכת המזון ככתוב בחלק שני דף קט"ז

סדר לוייה

שלשה פעמים אומר האיש הנותן לדרך פעמיו פסוק זה

לישועתך קויתי יהוה :

ואחר כך על זה הסדר לקי לקי קי"ל קי"ל קי"ל
 יל"ק קי"ל

ששה פעמים יאמרו האנשים הנלוים אליו פסוקים אלו

ויעקב הלך לדרךכו ויפגענו בו מלאכי אלהים :
 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
 אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים :

עשרה פעמים יאמרו כלם פסוקים אלו

יברכה יהוה וישמרה : יאר יהוה פניו אליך
 ויחנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

חמשה פעמים יאמרו עוד כלם פסוק זה

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרךך
 ולהביאך אל המקום אשר הכינותי :

שלשה פעמים ששה פעמים עשרה פעמים חמשה פעמים ראשי
 תיבות לוייה וכן ארבע פסוקים אלו הנוכרים ר"ת לוייה :

אל תאחרו אותי ויהיה סופי תיבות לוי) הצליח

דרכי :

ברכת הגומל

ארבעה הם שצרכין להודות • יורדי הים • והולכי מדברות • והיוצא מבית האסורים • ומי שחלה ונתרפה • ובכולם כתוב יודו לה' חסדו וירוממוהו בקהל עם • מכאן צריך להודות בקהל • ומאי מברכין •

ברוך אתה יהוה

אלהינו מלך העולם

הגומל לחייבים טובות

שגמלני כל טוב :

ועונין לו אמן ואומר החזן

האל אשר נמלך כל

טוב יגמלך לעד סלה :

מבארך אנתא א אהנא

צלמאן א דנייא

א מגאזי לל מלתזמין

מליחאת אדי גאזאני

גמיע מליח :

א טאייק אדי גאזאך

גמיע מליח יגאזיך

לל אבר דאיימן :

סדר אבלים

ברכת קריעה

ברוך אתה יהוה

אלהינו מלך העולם

דיין האמת :

צדוק הדין

צדיק אתה יהוה וישור

משפטיך : צדיק יהוה

בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : צדקתך צדק

מבארך אנתא א אהנא

צלמאן א דנייא שארע

א חק :

צאה אנתא א ועדל

שרעך : צאה א בגמיע

דרובו ופאצל בגמיע

צנאייעו : חסנתך עדל

צדוק הדין

לעולם ותורתך אמת :

משפטי יהוה אמת

צדקו יחדו : באשר

דבר מלך שלטון ומי

יאמר לו מה תעשה :

והוא באחד ומי ישיבנו

ונפשו אותה ויעש :

קטון וגדול שם הוא

ועבד הפשי מאדוניו :

הן בעבדיו לא יאמין

ובמלאכיו ישים תהלה :

אף כי אנוש רמה וכן

אדם תולעה : הצור

תמים פעלו כי כל

דרכיו משפט • אל

אמונה ואין עול צדיק

וישר הוא : דיין האמת :

שופט צדק ואמת • ברוך דיין האמת • כי

כל משפטי צדק ואמת : ואומר קדיש יהא שלמא

לל אבר ושדעתך

חק : שראייע א חק עדלו

סווא : באדי פלאם

צלמאן חפם ומני יקול לו

אש תצנע : והוא בואחד

ומני ירגעו ונפסו

אשתהת וצנע : זגיר

ופכיר הונך הוא ועבד

מטלוק מן סידו : הודא

בעבדו לם יתברת

ובמלאייפתו יזעל צווא :

התא אד אנסאן דודא

ואבן אדמי דודא : א זאק

פאמל פעלו אד גמיע

דרובו שרע • טאייק

אמאנא וליס עווז צאה

ועדל הוא : שארע א חק

שארע עדל וחק • מבארך

שארע א חק • אד גמיע

שראייעו עדל וחק •

צדוק הדין

צדוק הדין

השכבה לאיש

לאדם גדול אומרים קודם ההשכבה פסוקים אלו

וְהִתְקַמָּה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵיזָה מְקוֹם בֵּינָה : אֲשֶׁר־י

אָדָם מְצָא חֲקָמָה וְאָדָם יִפִּיק תִּבְוֹנָה : מַה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר

צִפְנָתָ לִירְאֶיךָ פְּעֵלֶתָ לַחֹסִים בָּךְ נָגַד בְּנֵי אָדָם : מַה יָקָר

חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיֶךָ יִחְסִיוּ : יְרוּיָן

מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדְנֶיךָ תִשְׁקֶם : ע"ב

טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב יוֹם הַמּוֹת מִיוֹם הַהֲלָדוֹ :

סוּף דָּבָר הַפֶּלֶל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת מִצּוֹתָיו

שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם : יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכִבוֹד יִרְבְּנוּ

עַל מִשְׁכַּבֹּתָם : מְנוּחָה נְכוֹנָה בִּישׁוּבָה עֲלִיוֹנָה תַחַת כְּנָפֵי

וְאֵשְׁטָאָרָא מִן וִין תְּנוּוֹגְדַ וְאֵייהוּ הָאֵלָא מוֹעֵעַ

פָּהֶם : נִיּוּל אַדְמִי וְגַד שְׁטָאָרָא וְאַדְמִי יִמְלַעַ

פָּהֶם : אֵש כַּתִּיר לִירֶךְ אֵדִי לְכִירָה לְכֵאִי־יִפְיֶנְךָ

פְּעֵלֶתָ לְמִנְחַפְלוּן בִּיד קַבֵּל בְּנִין אַדְמִי : אֵש

גֵּאִי פְּצֵלְךָ אֵ וּבְנִין אַדְמִי בְּצֵל דִּי־אֵךְ יִנְתַּפְלוּן :

יִתְרוּן מִן סַמֵּן בֵּיתְךָ וּוְאֵדִי גְּנִינְתְךָ תִּסקִיחוּם :

מְלִיחַ אַסְס מִן דְּהֵן מְלִיחַ וְיוֹם אֵ מוֹרֵת מִן יוֹם וְלִידְתוֹ : תֵּאִי כְּלָאֵם

אֵ כָּל אַנְסַמַּע מִן אֵ כֵאֵף וְאֵא פְּרֵאִי־צוֹ אַתְּפִין

אַד הָאֵלָא גְּמִיעַ אֵ אַדְמִי : יִבְיִיפּוֹן פְּאַצְלִין כּוּוְאַגַּב

יִסְתְּרוּן עֵלָא פְּרִשְׁתְּהוּם : רֵאחַא מֵרְתַבֵּא בְּמַגְלַס

אֵ עֵאִיָּא תַחַת צֵלָא

אֵ נוֹר כְּדִרְגַת מְקַדְסִין וְנִצְיִפּוּן כְּצוּוֹא אֵל

סַמֵּא יִצּוּן וְיִשְׂרָקוּן וְתִקּוּוִי עֵצָאֵם וְגִפְרַת

אַצּוּוֹאֵגַ וְתִכְעַד עֵצִיָּאֵן וְתִקְרַב סַעַד וְשִׁפְקָה

וְתַחְנִינֵא מִן קְדָאֵם סַאכְן סַמֵּא וְקַסְמַא מְלִיחַא

לְחִיָּאֵת אֵ דְנִיִּית אֵ גֵאִיָּא הוֹנִיךָ תַּפּוֹן חֲצֵת וּפְרִדַת

וְגִלְסַת נַפְסֵ אֵ אַסְס אֵ מְלִיחַ (פְּלֵאן) רֵיחַ אֵ תַּכְלִיחֵוּ בְּלִנְיַת עַדְן

אֵדִי אַנְצֵרְף מִן אֵ דְנִיָּא הָאֵדִי כְּרֵצָאֵת אֵלֵאֵה

סִיד סַמֵּא וְאַרְץ צֵלְטָאֵן מִצֵּלְטָאֵן אֵ צֵלְטָאֵן

בְּרַחֲמָאֵתוֹ יִרְחַם עֲלֵיהּ וְיִשְׁפֹּק וְיִשְׁפֹּק עֲלֵיהּ

צֵלְטָאֵן מִצֵּלְטָאֵן אֵ צֵלְטָאֵן בְּרַחֲמָאֵתוֹ יִסְתְּרֵהוּ בְּצֵל

דִּי־אֵוֹ וּבַסְתֵּר לִימְתוֹ לִישׁוּף בְּחֵלְאֵת־וֹל יִפְתַּשׁ

הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלַת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ

מְאִידִים וּמְזֹהִירִים וְחֵלוּץ עֲצָמִים וְכִפְרַת אֲשָׁמִים

וְהִרְחַקַת פֶּשַׁע וְהִקְרַבַת יִשַׁע וְחֲמֵלָה וְחִנְיָה

מִלְפָּנֵי שׂוֹכֵן מְעוֹנָה וְחוֹלְקָא טָבָא לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא

שֵׁם תְּהֵא מְנַת וּמְחִיֲצַת וְיִשְׁיבַת נַפְשׁ הַשֵּׁם הַטּוֹב

(פְּלוּנִי) רֵיחַ יְהוָה תִּנְיָהֲנוּ בְּנֵן עַדְן וְאַתְּפֵטֵר מִן עֵלְמָא

הַדִּין כְּרַעוֹת אֵלֵהָא מְרֵא שְׁמֵיָא וְאַרְעָא מֶלֶךְ מְלָכֵי

הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִרְחַם עֲלֵיוֹ וְיַחֲוִם וְיַחֲמוֹל עֲלֵיוֹ מֶלֶךְ

מְלָכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי וְסִתְיָהֲנוּ בְּצֵל כְּנָפֵי וּבַסְתֵּר

אֲחֵלוּ לְחַזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וְלִבְקַר בְּהִיבְלוּ וְלִקְצֵן

הַיָּמִין וְעִמִּידָהוּ וּמְנַחַל

עֲדָנָיו יִשְׁקֶהוּ וַיִּצְרֹר בְּצִרֹר
הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ וַיִּשִׁים כְּבוֹד
מְנוּחָתוֹ יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ
וַיְלֻחַ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם וְעַל
מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם כְּדָכְתִּיב
יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתֶם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ
הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַשׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָל־לַיְלָה הַרְחֵמִים
וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמֵר אָמֵן :

השכבה לאשה

קודם ההשכבה יאמר פסוקים אלו
אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחוּק
מִפְּנִינִים מְכַרָּה : שְׁקֵד
הַחַן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי אִשָּׁה יִרְאֵת
יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל : תִּנּוּ לָהּ
מִפְּרֵי יְרִיחָ וַיְהִלְלוּהָ בְּשִׁעְרִים
מַעֲשֵׂיהָ :
בְּתַמְנָא דְּרַחֲמָנָא דִּי לִיה
הוּא וּבְמִימְרֵיהּ אֲתַבְּרִיא :

אֵל דְּנִיּוּאֵת אֵל
דְּנִיּוּא האֵלִי וּדְנִיּוּת אֵל
לְאִיּוּא וּגְנֻז בִּיה זְלֵחֵאת
וּפִאזְלֵאת אֵלֵי צִאנְעִין
דְּזֵאֲרוֹ וּבְקוּוּא לֹו
וּבְאוּקֵארוֹ וּבְקוּוּתוֹ יְקוּל
לִיִּדְכָל קְדָאמוֹ דְּפִרְאן
נִפְסָא מְרָה אֵל מִפְּרִמָּא
וְאֵל מִסְתוּדָא וְאֵל מִפְּרִמָּא
מְרָה (פִּלְאָנָה) רִיחָ אֵל
חֲגֵלְהָא בְּגִינֵת עֲדָן
אֵלֵי אֲנַצְרֵפֶת מִן אֵל דְּנִיּוּא
הָאֵלִי בְּרֵצֵאת אֵאֵה סִיד
סִמָּא וְאֵרִץ אֵל צִלְטָאן
בְּרַחֲמָתוֹ יִשְׁפֵק וַיִּשְׁפֵק
עֲלֵיהָ וַיִּלְתַּפֵּק אֵיְהָא
אֵל סִלָּאם וְעֵלָא פִרְשֵׁתָהּ
יִצִיר סִלָּאם כְּלִמְפִתוּב
יְגִי סִלָּאם יִרְתַּחוּן עֵלָא
פִּרְאֵשְׁהוּם מֵאִשֵּׁי קְבָאוֹ
הֵיִיא וְגִמִּיעַ בְּנֵאת יִסְרָאֵל
אֵל נֵאִימָאֵת מַעְהָא בְּגִמְעַ
אֵל רַחֲמָאֵת וְאֵל גְּפִרְאֵת
וְהָאֵפְלָא יִפּוֹן רֵצָא וּנְקוּל
אָמֵן :

עֲלִמְיָא עֲלִמְיָא הָדִין וְעֲלִמְיָא
דְּאֵתִי וּגְנֻז בִּיה צְדָקְנִיּוּת
וְחֲסִדְנִיּוּת דְּעֲבָדָן רְעוּתִיה
וּבְמִימְרֵיהּ וּבִיקְרִיָה וּבִתְוִקְפִיה
יֹאמֵר לְמִיעַל קְדָמוּתֵי דוּכְרָן
נִפְשָׁהּ הָאִשָּׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה
וְהַנְּכַבְדָּת מְרָת (פִּלּוּנִית)
רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָה בְּגֻן עֲדָן
דְּאֲתַפְסְרֵת מִן עֲלִמְיָא
הָדִין כְּרַעוּת אֵלְהָא
מְרָא שְׁמִיעַ וְאֲרַעָא
הַמְלִיךְ בְּרַחֲמֵי יְהוּס
וַיִּחְמוּל עֲלֵיהָ וַיְלַוָּהּ
אֵלֵיהָ הַשָּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ
יְהִי שְׁלוֹם כְּדָכְתִּיב
יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתֶם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ
הוּא וְכָל בְּנֹת יִשְׂרָאֵל
הַשׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָל־לַיְלָה
הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי
רָצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן :

פכני האבלים אומרים פסוקים או אחר ההשכבה

בלע המות לנצח ומחה אנבלע א מות לל אבד
 יהנה אלהים דמעה ומחא א א אה דמעה
 מעל כל פנים וחרפת עמו מן עלא גמיע וגוה
 נסיר מעל כל הארץ פי וכוות קומו יזול מן עלא
 יהנה דבר : וחי מתיד גמיע א ארץ אד א
 נבלתי יקומון הקיצו ורננו תכלם : יעישון מייאתיך
 שוכני עפר פי טל אורזת לשתו יקומון אנתבהו
 טליך וארץ רפאים תפיל : וסתרו סאפנין טראב אד
 והוא רחום יכפר עון ולא טל איזאייאת טלך וארץ
 נשחית והרבה להשיב אפו עאפייאת תווקע : והוא
 ולא יעיר כל תמתו : יהנה רחים יגפר דנב ויכחד
 הושיעה המלך יענגו ביום לירגע גצבו ולם ינכה
 קראנו : גמיע חמייתו : א סאעד א צלטאן יגאווכנא ביום

ביום צאתו מהאבלות אומרים לו
 לא יבא עוד שמשך וירחך
 לא יאסף פי יהנה
 יהיה לך לאור עולם ושלמו
 ימי אבלך : וכתיב באיש
 אשר אמו תנחמנו בן אנכי
 אנחמכם ובירו שלם תנוחמו :

לם יגיב בעד שמסך
 וקמרך לם יגמע אד
 א יציר לפי לצווא אבד
 ותממו אייאם חונך :
 ומפתוב פרנל אדי אמו
 תסליחו האפלא אנא
 אסליפום וכדאר א סלאם
 תתסלון :

נבארך מסלי חזאני :
 מבארך מסלי חזאני
 אדי אפלנא מן מלא
 וכלירו אל כביר עשנא :
 סלי א אהנא א חזאני
 ציון ואא חזאני
 דאר א סלאם ואא א
 חזאני א חזינין כל חזן
 האלא סליהים מן חזנהום
 ופ החום מן הצרתהום
 כלמקייוול פרנל אדי
 אמו תסליחו האפלא אנא
 אסליפם וכדאר א סלאם
 תתסלון . מבארך אנתא
 א מסלי חזאני בבניאן
 דאר א סלאם בסרעה
 באייאמנא אמין :
 בחייאתנא ובחייאת גמיע
 גוק בית ישראל תנבני
 בלד ציון ותתרתב א
 ענאדא בדאר א סלאם .
 מבארך אנתא א אהנא
 צלטאן א דנייא א טאייק
 אבונא

ברכת המזון לאבלים
 אס הם שלשה אומרים
 נברך מנחם אבלים : ועונין
 ברוך מנחם אבלים
 שאבלנו משלו ובטובו
 הגדול חיינו :
 גם המברך חוזר ואומר כך
 ואומר ברכת המזון עד תחזורנה
 למקומה במהרה בימינו ככתוב
 בחלק שני דף קמ"ז ואחר כך אומר
 נחם יהנה אלהינו את אבלי
 ציון ואת אבלי ירושלם
 ואת האבלים המתאבלים
 באבל הזה נחמם מאכלם
 ושמחם מיגונם באמור .
 באיש אשר אמו תנחמנו
 בן אנכי אנחמכם ובירו שלם
 תנחמו . ברוך אתה יהנה
 מנחם אבלים בבנין ירושלם
 במהרה ביימינו אמין :
 בתינו ובתיי כל קהל בית
 ישראל תבנה עיר ציון ותכון העברה בירו שלם .
 ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם האל אבינו

מלפנו אדירנו גאלנו קדושנו
 קדוש בעקב המלך החי הטוב
 והמטיב אל אמת דנין אמת
 שופט בצדק לוקח נפשות
 שליט בעולמו לעשות
 כרצונו ונאנחנו עמו ובעבדיו
 ועל הכל אנחנו תיבים
 להודות לו ולברכו גורר
 פרצות הוא וגדור את הפרצה
 הוא מעלינו ומעל כל עמו
 ישראל ברתמים עושה שלום
 במרומו הוא ברתמיו ועשה
 שלום עלינו ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן :

מזמור שאומרים בבית האבל
 למנצח לבני קרח מזמור :
 שמעו זאת כל העמים
 האזינו כל ישבי חלד : גם
 בני אדם גם בני איש יחד
 עשיר ואביון : פי יברר
 חכמות והגות לפי תבונות

צלטאנא קווינא פאכפנא
 מקדסנא מקדס יעקוב אל
 צלטאן אל חי אל
 מליח וא מליק טאייק
 חק שארע חק שארע
 בעדל מאכל נפוס האבם
 בדנייתו ליצנע פרצאתו
 ונחנא קומו ועבדו ועלא
 א גמיע נחנא מלתזמין
 לנשכד לו ולנבארפו
 סאוד תלמאת הוא יסד
 א א תלמא האדי מן
 עלינא ומן עלא גמיע
 קומו ישראל ברחמאת
 צאנע סלאם בסמאואאתו
 הוא ברחמאתו יצנע סלאם
 עלינא ועלא גמיע קומו
 ישראל וקולו אמין :
 דק לבנין קורח תמגיד :
 אסמעו האדי גמיע
 א אקוואם אצטנטו גמיע
 גאסין דנייא : איצה בנין
 אדמי איצה בנין דגא סווא
 גני ומספין : תמי יתפלם
 שטאראת וחסכאת קלבי
 חפהימאת

אמיהל לל מתל אדני
 אפתח בגור חזורתי :
 ליש אלאף באינאם לאש
 דנב פעובי דוורני : אל
 מנתפלין עלא מאהום
 ובכתראת גנאחהום
 יתבאהון : אך לם פכאך
 יפך דגל לם יעטי
 לל אאה פכאפו : ויגלא
 פכאך נפסהום וימתנע
 לל אבר : ויעיש בעד
 לל אבר לם ישוף
 א קבר : אד ישוף עולמא
 ימותון סווא מגהול
 ומגנון ינהפון ויסייבון
 לל אכרין מאהום :
 וצטהום ביוותהום לל אבר
 מסאכנהום לגיל וגיל
 סמו באסאמיהום עלא
 אראצי : ואדמי באווקאר
 מן גיר יבאת אמתתל
 כל בהאיים שבהו :
 האדא טריקהום גהולייא
 להום ואכריותהום
 בתמהום ירצון לל אבר :
 כל גנס לל קבר
 געלו מורת יפסרהום
 וייהפמון ביהום עאדלין
 לצבה וקוותהום לייבלון

אמה למשל אזני אפתח
 בכנור חידתי : למה אידא
 בימי דע צון עקבי יסובני :
 הפסחים על חילם וכלב
 עשרם יתהללו : אה לא פרה
 ופדה איש לא יתן לאלהים
 כפרו : ויקר פדיון נפשם וחדל
 לעולם : ויחי עוד לנצח לא
 יראה השחת : פי יראה
 חכמים ימותו יחד פסיל
 ובער יאברו ועזבו לאחרים
 חילם : קרבם בתימו לעולם
 משפנותם לדור דור קראו
 בשמותם עלי אדמות : ואדם
 ביקר בל ילון נמשל
 בבהמות נדמו : זה דרפם
 פסל למו ואחריהם בפיהם
 ירצו סלה : פצאן לשאול
 שתו מות ירעם וירדו בם
 ישרים לבקר וצורם לבלות

שְׂאוּל מִן כּוֹל לֹא : אֵךְ
 אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוּל
 כִּי יִקְחֵנִי סֶלְהָ : אֵל תִּירָא
 כִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה
 כְּבוֹד בֵּיתוֹ : כִּי לֹא כְמוֹתוֹ
 יִקַּח הַכֹּל לֹא יִבְרָא אֲתָרְיוֹ כְּבוֹדִי
 כִּי נִפְשׁוֹ בְּתָרְיוֹ יִבְרַךְ וַיִּוֹדֶךְ
 כִּי תִיטִיב לָךְ : תָּבֵא עַד הַיָּר
 אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא
 יִרְאוּ אֹרֶךְ : אָדָם בִּיקָר
 וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת
 נְדָמוֹ :

קבר מן מספן לו : כס
 א יפך נפסי מן יד
 קבר אד יאלדני לל
 אכד : לא תשוף אד
 יחתשם רגל אד יפתר
 ואגב ביתו : אד לס
 במותו יאלד א גמיע לס
 ינזל וראהו ואלבו: אד נפסו
 בחיאתו יבארך וישכרך
 אד תלייק לך : תגוי
 אא גיל אבהאתו אא אכד
 לס ישופון צווא : אדמי
 באווקאר ולס יפתהם
 אמתתל כל בהאיים
 שבהו :

ותשועת צדיקים מיתה
 מעונם בעת צרה :
 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלמים
 מרשעים ויושיעם פי חסו
 בו : תזקו ויאמץ לבבכם כל
 המיתלים ליהוה :

ברכת הנהנין

הנו רבנן אסור לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה והנהנה
 מן העולם הזה בלא ברכה מעל ולפיכך תקנו ברכה על כל דבר ודבר :

האוכל פת מאחת מחמשת המינין שהייבת בחלה ואלו הן חמץ
 וסעורה וכוסמת ושכולת שועל ושיפון מברך תחלה המוצא ולבסוף
 מברך ברכת המזון ככתוב בליל שבת בחלק שני דף קמ"ז

האוכל תבשיל מאחת מחמשת המינין שהייבת בחלה מברך

מבארך אנתא א אהנא ברוך אתה יהוה אלהינו
 לאק אננאס תקאוויית : מלך העולם בורא מיני
 מבארך אנתא א אהנא מזונות :

ולבסוף מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
 העולם על המהיה ועל
 הכלכלה ועל תנובת השנה
 ועל ארץ חמדה טובה ורחבה
 שרצית והנחלת לאבותינו
 לאכול מפרותיה ולשבוע
 מטוביה : רחם יהוה אלהינו
 עלינו ועל ישראל עמך ועל
 ירושלם עירך ועל הר ציון
 משכן כבודך ועל מזבחך
 ועל היכלך ובנה ירושלם
 עיר הקדש במהרה בימינו
 ותעלנו לתוכה ושמחנו
 בכנינה : [בר"ח וזכרנו לטובה

מבארך אנתא א אהנא
 לאק אננאס תקאוויית :
 מבארך אנתא א אהנא
 צלטאן א דנייא
 עלא א עישא ועלא א
 וסעא ועלא ליראת א
 ברייא ועלא ארץ מפתכרא
 מליחא ועריצא אלדי
 דצית וורתת לאבהאתנא
 לנאפל מן תמרהא
 ולנשבע מן לירחא
 ארחם א אהנא עלינא
 ועלא ישראל קומך ועלא
 דאר אל סלאם בלדך
 ועלא גבל ציון מספן
 ואגבך ועלא מדבךך
 ועלא קארך ובני דאר א
 סלאם בלד אל קדם
 בסרעה באייאמנא
 וצעדנא לוצטהא ופרחנא
 בבנייאנהא : [ולפרגא

ביום ראש החדש תהיה כי אתה טוב ומטיב לכל ונזרה לך על הארץ על המהיה ועל הפלפלה: ברוך אתה יהוה על הארץ על המהיה ועל הפלפלה:

האוכל פרי העץ יברך עליו בתחלה
בא' אמ'ה בורא פרי העץ:
ולבסוף מברך בא' אמ'ה בורא נפשות רבות וחקרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי ברוך חי העולמים:

ואם הוא מחמשת המינין שנשתבחה בהן א"י מברך
בא' אמ'ה על העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה וכו' וחותרם בא' על הארץ ועל הפירות:

ביום ראם אשהר האלא] אל אנתא מליח ומלייק לל גמיע . ונשפר לך עלא א ארץ עלא אל עישא ועלא א וסעא . מברך אנתא א עלא א ארץ עלא א עישא ועלא א וסעא :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק תמר א לשב :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק אנפס פתיראת ונקוצייתחום עלא גמיע שיי אדי כלקת לתעיש ביהום נפס גמיע חי מברך חי א דנייאת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא עלא אל לשב ועלא

תמר א לשב ועלא ליראת א ברייא (ויחמם ויפמל) מברך אנתא א עלא א ארץ ועלא א תמראת :

האוכל דברים שאין גדוליהין מן הארץ כגון בשר בהמה חיה ועוף

וגבינה ודגים חלב חמאה ודבש והשותה מים ושאר משקין הוץ מן היין מברך תחלה

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא אדי אל גמיע צאר כפלאמו : מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק תמר א ארציייה :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא אל עאמי רוואיית מליח כל תמראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק לשב בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק עשב בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק אנאם בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

וגבינה ודגים חלב חמאה ודבש והשותה מים ושאר משקין הוץ מן היין מברך תחלה

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא אדי אל גמיע צאר כפלאמו : מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק תמר א ארציייה :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא אל עאמי רוואיית מליח כל תמראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק לשב בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק עשב בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק אנאם בכוראת :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

מברך אנתא א אהנא צלטאן א דנייא לאק דהן חלו :

בו בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת
טוֹבוֹת וְנָאוֹת כְּדֵי לִיהְנֹת
בְּהֵן בְּנֵי אָדָם :

הרואה בתי כנסיות בושוכן מברך
בְּאִי אֲמִיָּה מְצִיב גְּבוּל
אֶלְמָנָה :

ובחרבנן מברך
בְּאִי אֲמִיָּה בֵּין הָאֵמֶת :
הרואה מקום שנעשו בו נסים
לאבותינו מברך
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁעֵשׂוֹת נִסִּים
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה :

הרואה חקשת אומר
בְּאִי אֲמִיָּה זֹכֵר הַבְּרִית
נְאֻמֵן בְּבְרִיתוֹ וְקָנִים
בְּמֵאֲמָרוֹ :

הרואה מלכי ישראל אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ
לִירָאֵי :

הרואה מלכי אוה"ע אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁנַתֵּן מִכְּבוֹדוֹ
לְבֶשֶׁר וָדָם :

הרואה חכמי ישראל אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁחָלַק מִחֻכְמָתוֹ
לִירָאֵי :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי עטא מן עלמו לבשר
ודם :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
נאצב תדוד אדמלה :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
שאדע א חק :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי צנע עליבאר
לאבהאתנא כל מצרב
האדא :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
דאפר אל אהד מאמן
באחרו ומתבת בקולו :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מן ואגבו לכאיפינו :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי עטא מן ואגבו
לבשר ודם :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא

צלטאן א דנייא אדי קסם מן עלמו לכאיפינו :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי עטא מן עלמו לבשר
ודם :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מעיש אל מייאתא :

מבארך א רחים אדי
אעטאך אנא ולם
אעטאך לל טראכ :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מגיד אא א כלאייק :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי האפדא לו בדנייתו :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי קוותו ולברוותו
תארם א דנייא :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי עטא מן ואגבו
לבשר ודם :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
אדי צנע אל בחד א
פביר :

מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא
מבארך אנתא א אהנא
צלטאן א דנייא

הרואה חכמי אוה"ע אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁנַתֵּן מִחֻכְמָתוֹ
לְבֶשֶׁר וָדָם :

הרואה את הכירו לאחר שלשים יום
אומר שהחינו ואחר י"ב חדש אומר
בְּאִי אֲמִיָּה מְחִיָּה הַמַּתִּים :

לחולה שנתרפא מחליו אומר הכירו
בְּדִיד בְּתַמְנָא דִּיתְבָּךְ לָן וְלֹא
יְתְבָךְ לְעַפְרָא :

הרואה את הכושי והחגיר והפסח
והגנס וכיוצא בהם מברך
בְּאִי אֲמִיָּה מְשַׁנְהָ אֶת
הַבְּרִיּוֹת :

הרואה בריות טובות ואילנות טובות
מברך
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁפַכְּהָ לּוֹ בְּעוֹלָמוֹ
עַל הַיּוֹקִים וְוַעֲוֹת וְרוּחוֹת וּבִרְקִים
מברך

בְּאִי אֲמִיָּה שְׁפַחוּ וְגִבּוֹרָתוֹ
מֵלֵא עוֹלָם :

הרואה את הים הגדול אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁעֵשׂוֹת אֶת הַיָּם
הַגְּדוֹל :

הרואה את הים הגדול אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁעֵשׂוֹת אֶת הַיָּם
הַגְּדוֹל :

הרואה את הים הגדול אומר
בְּאִי אֲמִיָּה שְׁעֵשׂוֹת אֶת הַיָּם
הַגְּדוֹל :

הרואה הרים וגבעות הגדולים אומר
בְּאִי אָמִיָּה עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

על שמועות רעות מבורך
בְּאִי אָמִיָּה בִּיּוֹן הָאֶמֶת :

על הגשמים ועל בשורות טובות
אומר

בְּאִי אָמִיָּה הַטּוֹב וְהַמְּטִיב :

סדר ספירת העומר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת

הָעוֹמֵר : הַיּוֹם

א יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר :

ב שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר :

ג שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר :

ד אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר :

ה חֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר :

ו שֵׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֵר :

ז שִׁבְעָה יָמִים לְעוֹמֵר שֶׁהֵם

שָׁבוּעַ אֶחָד :

ח שְׁמוֹנָה יָמִים לְעוֹמֵר

שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וַיּוֹם

אֶחָד :

תמנ תייאם לל פומה אדי הום סבוע ואחד ויום

ואחד :

חסע תייאם לל פומה ט

אדי הום סבוע ואחד

ויזמין :

עשר תייאם לל פומה

אדי הום סבוע ואחד

ותלת תייאם :

אידעשר יום לל פומה

אדי הום סבוע ואחד

וארבע תייאם :

אתנעשר יום לל פומה

אדי הום סבוע ואחד

וכמס תייאם :

אתלמעשר יום לל פומה

אדי הום סבוע ואחד

וסת תייאם :

ארבתעשר יום לל פומה

אדי הום סבועין :

אלמסתעשר יום לל פומה

אדי הום סבועין ויום

ואחד :

סתעשר יום לל פומה

אדי הום סבועין ויזמין :

שהם שני שבועות ויום אחד :

טז ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני

ימים :

תשעה ימים לעומר

שהם שבוע אחד ושני

ימים :

עשרה ימים לעומר שהם

שבוע אחד ושלושה

ימים :

אחד עשר יום לעומר

שהם שבוע אחד וארבעה

ימים :

שנים עשר יום לעומר

שהם שבוע אחד וחמשה

ימים :

שלושה עשר יום לעומר

שהם שבוע אחד וששה

ימים :

ארבעה עשר יום לעומר

שהם שני שבועות :

חמשה עשר יום לעומר

שהם שני שבועות :

ששה עשר יום לעומר

שהם שני שבועות ויום אחד :

ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני

ימים :

יז שבעה עשר יום לעומר
 שהם שני שבועות
 ושלושה ימים :
 יח שמונה עשר יום לעומר
 שהם שני שבועות
 וארבעה ימים :
 יט תשעה עשר יום לעומר
 שהם שני שבועות וחמשה
 ימים :
 כ עשרים יום לעומר שהם
 שני שבועות ושש ימים :
 כא אחד ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות :
 כב ג' ימים ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות ויום
 אחד :
 כג שלשה ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות ושני
 ימים :
 כד ארבעה ועשרים יום
 לעומר שהם שלשה שבועות ושלושה ימים :

כה חמשה ועשרים יום
 לעומר שהם שלשה
 שבועות וארבעה ימים :
 כו ששה ועשרים יום
 לעומר שהם שלשה
 שבועות וחמשה ימים :
 כז שבעה ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות
 וששה ימים :
 כח שמונה ועשרים יום
 לעומר שהם ארבעה
 שבועות :
 כט תשעה ועשרים יום
 לעומר שהם ארבעה
 שבועות ויום אחד :
 ל שלשים יום לעומר שהם
 ארבעה שבועות ושני
 ימים :
 לא אחד ושלושים יום לעומר
 שהם ארבעה שבועות
 ושלושה ימים :

לב שנים ושלשים יום לעומר
 שהם ארבעה שבועות
 וארבעה ימים :
 לג שלשה ושלשים יום
 לעומר שהם ארבעה
 שבועות ותמישה ימים :
 לד ארבעה ושלשים יום
 לעומר שהם ארבעה
 שבועות וששה ימים :
 לה תמישה ושלשים יום
 לעומר שהם תמישה
 שבועות :
 לו ששה ושלשים יום
 לעומר שהם תמישה
 שבועות ויום אחד :
 לז שבועה ותלאתין יום לל
 כומה אדי הום למס
 סבועאת ויום אחד :
 לח שבועה ותלאתין יום לל
 כומה אדי הום למס
 סבועאת ויומין :
 לת שמונה ושלשים יום לעומר
 שהם תמישה שבועות וששה ימים :

מל תשעה ושלשים יום
 לעומר שהם תמישה
 שבועות וארבעה ימים :
 מ ארבעים יום לעומר
 שהם תמישה שבועות ותמישה
 ימים :
 מא אחד וארבעים יום לעומר
 שהם תמישה שבועות
 וששה ימים :
 מב שנים וארבעים יום לעומר
 שהם ששה שבועות :
 מג שלשה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות ויום אחד :
 מד ארבעה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה שבועות
 ושני ימים :
 מה תמישה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות ושלשה ימים :
 מו ששה וארבעים יום לעומר
 שהם ששה שבועות

תסעה ותלאתין יום לל
 כומה אדי הום למס
 סבועאת וארבע תיזאם :
 ארבעין יום לל כומה אדי
 הום למס סבועאת
 ולמס תיזאם :
 זאחד וארבעין יום לל
 כומה אדי הום למס
 סבועאת וסת תיזאם :
 תנין וארבעין יום לל
 כומה אדי הום סת
 סבועאת :
 תלאתה וארבעין יום לל
 כומה אדי הום סת
 סבועאת ויום אחד :
 ארבעה וארבעין יום לל
 כומה אדי הום סת
 סבועאת ויומין :
 כמסה וארבעין יום לל
 כומה אדי הום סת
 סבועאת ותלת תיזאם :
 סתה וארבעין לל יום
 כומה אדי הום סת

וְאַרְבָּעָה יָמִים : סבועאת וארבע תיאם :
 מִזֶּשְׁבַּע וְאַרְבָּעִים יוֹם סבעה וארבעין יום לל
 לְעוֹמֵר שְׁהֶם שְׁשָׁה כומה אדי הום סת
 שְׁבֻעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים : סבועאת ולמס תיאם :
 מִחַ שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים יוֹם תמאניא וארבעין יום
 לְעוֹמֵר שְׁהֶם שְׁשָׁה לל כומה אדי הום סת
 שְׁבֻעוֹת וְשְׁשָׁה יָמִים : סבועאת וסת תיאם :
 מִמֵּת שְׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם תסעה וארבעין לל יום
 לְעוֹמֵר שְׁהֶם שְׁבַע סבועאת :
 שְׁבֻעוֹת :

הַרְחֵמְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִקְוֵה
 הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמֵינוּ :

ואומר לסנצח בנגינת וכו' ככתוב לעיל דף פ'

תו של בע

זאת התורה לעולה

לקרא בס"ת בשני וחמישי ובמנחה של שבת ג' גברי כהן לוי ישראל :

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ
 היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
 אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי
 אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויברל אלהים בין האור
 ובין החשך : ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד : (לוי) פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים :
 ויעש אלהים את הרקיע ויברל בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע
 שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : (ישראל) פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
 המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תדשא
 הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר
 זרעו בו על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע
 זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים
 כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את
 האלים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את
 חם ואת יפת : ותשתת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ

חמס

חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
 בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח
 קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
 משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי נפר קנים תעשה
 את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה
 אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
 ושלשים אמה קומתה: (לוי) צהר תעשה לתבה ואל אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
 ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ
 לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
 בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
 ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: (ישאל) ומכל החי מכל בשר
 שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו:
 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
 למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל
 מאכל אשר יאכל ואספת אליך חיה לך ולחם לאכלה:
 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים בן עשה:

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית
 אביך אל הארץ אשר אדאך: ואעשך לגוי גדול
 ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך
 ומקללך אאר וגברכו כך כל משפחות האדמה: (לוי)
 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן
 חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את
 שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
 ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
 ארצה כנען: ויעבר אברם בארץ עד מקום שכס עד אלון
 מורה

מורה והכנעני אז בארץ: (ישאל) וירא יהוה אל אברם
 ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה
 בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
 יהוה: ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: ויהי רעב בארץ
 וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי
 כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא
 ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים
 ואמרו אשתו זאת והדגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי
 את למען ייסב לי בעבודך וחיתה נפשי בגללך:

וירא אליו יהוה באלני ממדא והוא ישב פתח האהל כחם
 היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
 עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר
 אדני אם נא מצאתי הן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך:
 יקה נא מעם מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה
 פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על
 עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: (לוי) וימהר אברם
 האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
 ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברם ויקח בן בקר רך וטוב
 ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ויקח המאה וחלב ובן
 הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
 ויאכלו: (ישאל) ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
 באהל: ויאמר שוב שוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
 אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברם ושרה
 זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארץ כנשים: ותצחק
 שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:

ויאמר

ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן:

וַיְהִי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני
חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברן בארץ
כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבכיתה: ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי
עמכם חנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני:
ויענו בני חת את אברהם לאמר לו (לוי) שמענו ארני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברנו קבר את מתך
איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ויקם
אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: וידבר אתם לאמר אם
יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר
בקצה שדהו בכסף מלא ותננה לי בתוככם לאחוזת קבר:
ועפרון יושב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: (ישאל) לא
ארני שמעני השרה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
עם הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם
אתה לו שמעני נתתי כסף השרה קח ממני ואקברה את מתי
שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: ארני שמעני ארץ
ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר:
וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר:

ואה

וְאֵלֶּה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר
רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
אנכי ותלך לדרש את יהוה: (לוי) ויאמר יהוה לה שני גוים
בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומים בבטנה: ויצא
הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי
כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם: (ישאל) ויגדלו הנערים ויהי
עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השרה והוא עוף: ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
בן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך
לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו
ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד ערשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

פ

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו
יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי

לזרעך

לזרעך את כל הארצות האל והתכרכו בזרעך כל גויי הארץ :
 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי הקתי
 ותורתו :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן עם
 כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
 וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
 מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו : (לוי)
 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
 ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך :
 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקרמה וצפנה ונגבה
 ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך : והנה אנכי עמך
 ושמרתך בכל אשר תלך והשיבתך אל האדמה הזאת כי לא
 אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך : וייקץ יעקב
 משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי :
 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים
 וזה שער השמים : (ישראל) וישכם יעקב בבקר ויקח את
 האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על
 ראשה : ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם
 העיר לראשנה : ויירד יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
 עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
 לאכל ובגר ללבש : ושכתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה
 לי לאלהים : והאבן הזאת אשר שמתו מצבה יהיה בית
 אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
 שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה תאמרו לראדני
 לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחד עד עתה :

ויהי

ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
 לראדני למצא חן בעיניך : (לוי) וישבו המלאכים אל יעקב
 לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע
 מאות איש עמו : ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם
 אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות :
 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחרת והכהו והיה
 המחנה הנשאר לפליטה : (ישראל) ויאמר יעקב אלהי אבי
 אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האומר אלי שוב לארצך
 ולמולדתך ואטיבה עמך : קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
 אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה
 ועתה הייתי לשני מחנות : הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי
 ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים : ואתה אמרת
 היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא
 יספר מדב :

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אה תלדת יעקב
 יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן
 והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
 את דבתם רעה אל אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו
 כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים : (לוי) ויראו אחיו
 כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 לשלום: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו:
 ויאמר איהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנתנו
 מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
 והנה תסכינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: (ישראל) ויאמרו
 לא אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוסיפו
 עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום

אחד

אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה הלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי : ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר הלמתי הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה : ויקנאו בו אחיו ואביו שמד את הדבר :

ויקח מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר : ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות וייקץ פרעה : (לוי) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות : והנה שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן : ותבלענה השבילים הרקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום : (ישאל) ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה : וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמד בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים : ונחלמה חלום כלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו : ושם אתנו נער עבדי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר : ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה : וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה : ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר

אין

אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו : ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה :

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואי יחד אפך בעבדך כי כמוך כפרעה : אדני שא את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח : ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו : (לוי) ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת : ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני : ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני : (ישאל) ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו : ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה : ועתה כבאו אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו :

ויקח יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי הן בעיניך שים נא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על

ראש

זיהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה : ויאמר יעקב א יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי : (ישראל) ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחזת עולם : ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי : ומולדתך אשר הולדת אחריתם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם : ואני בבאי מפרן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבוד ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית להם : וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה : ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם :

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרֵימָה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ : ראובן שמעון לוי ויהודה : יששכר זבולן ובנימין : דן ונפתלי גד ואשר : ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם : (לוי) ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף : ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו : הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקדאנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס

רעמסס : (ישראל) וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל : ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך : וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך : ויאמר מלך מצרים למילדת העבריות אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה : ותראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים :

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעת לי להם : וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה : וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי : (לוי) לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים : והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה : וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצד רוח ומעבדה קשה : (ישראל) וידבר יהוה אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : פ וידבר יהוה אל משה

משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים :

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכנודתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתי אה בקרבני : ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתני כם וידעתם כי אני יהוה : ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העבדים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני : (לוי) כי אם מאן אחא לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך : וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה : ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה : (ישראל) ויאמרו עבדי פרעה לוי עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרים תדע כי אבדה מצרים : ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהים לבני עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי החלכים : ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו : ויאמר אליהם יהי כן יהוה עמכם כאשר שלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם : לא כן לכו נא הנכרים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה :

ויקח בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר

המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר : ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם : פ (לוי)

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החיררת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכתו תחנו על הים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי את לב פרעה ורדף אהריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : (ישראל) ויגר למלך מצרים כי ברה העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלישים על כלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה :

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את

ישראל ממצרים : ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה : ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצילני מהרב פרעה : (לוי) ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים : ויאמר אל משה אני התנך יתרו בא אליך ואשתך ושני

ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת התנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה : ויספר משה להתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצילם יהוה : (ישראל) ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים : ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים : עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם : ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים :

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא להפשי חנם : אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : (לוי) אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בנפו : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : (ישראל) ס וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה והפרה לעם נכרי לא ימשל למכרה בכנרו בה : ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי

תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ויש ושעזים : וערת אילים מאדמים וערת החשים ועצי שטים : (לוי) שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן : ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו : (ישראל) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית : ועשית כדו עצי שטים וצפית אתם זהב : והבאת את הכדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם : בטבעת הארון יהיו הכדים לא יסרו ממנו : ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך :

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד : באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל : ס ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נרב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית כדו קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את כדו לקדשו לכהנו לי : ואלה הכנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו כדו קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי : והם יקחו את הזהב

הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
 השש: (לוי) ועשו את האפר זהב תכלת וארגמן תולעת שני
 ושש משור מעשה השב: שתי כתפת חכרת יהיה לו אל
 שני קצותיו וחבר: וחשב אפרתו אשר עליו כמעשהו
 ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור:
 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני
 ישראל: (ישראל) עשה משמותם על האבן האחת ואת שמות
 הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה הרש
 אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
 ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי
 האבנים על כתפת האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא
 אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני
 ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
 בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל
 העבר על הפקדים מחצית השקל תרומה ליהוה: (לוי) כל העבר
 על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה:
 העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת
 ארת תרומת יהוה לכפר על נפשותיכם: ולקחת ארת כסף
 הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
 והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: פ
 (ישראל) וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיוור נחשת
 וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח
 ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
 ואת רגליהם: בכאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא
 ימתו

ימתו או בנשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה:
 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו
 ולזרעו לדרתם:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה
 הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם: ששת
 ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
 שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו
 אש בכל משבתיכם ביום השבת (לוי) ויאמר משה אל כל
 עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה ארת
 תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי
 שטים: (ישראל) ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
 ולקטרת הסמים: ואבני שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן:
 וכל הכס לב בכס יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה:

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה
 עבדת חלונים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל
 בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את
 משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם
 בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: (לוי) ס כל הזהב
 העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע
 ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש:
 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה
 ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל
 בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה
 ומעלה לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות
 וחמשים

וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן (ישראל) ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם והשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה:

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבתמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה: (לוי) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפרר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: (ישראל) ם ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח

המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הרשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: (לוי) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הרשן אל מחוץ למחנה אל מקום מהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: (ישראל) ם וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחמאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר

לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: (לוי) ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בערך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: (ישאל) ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הכלית ואת הכבד מן החטאת הקטור המזבחה כאשר צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת רוחה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: (לוי) ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדרת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שח ולקחה שתי תדים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: (ישאל) פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור

בשרו

בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראה הכהן ביום השביעי והנדה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: **וידבר** יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהד שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: (לוי) את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אתם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלה את הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: (ישאל) וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש

האחד

האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
תנופה לפני יהוה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם
לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה דבר אל
אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל
פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על
הכפרת : בזאת יבא אהרן אל הקדש כפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה : (לוי) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו
על בשרו ובאכנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף כגדי קדש
הם ורחץ במים את בשרו ולבשם : ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : (ישראל)
ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל
מועד : ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה
עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת : והשעיר אשר עלה עליו
הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו
אני יהוה אלהיכם : אל תפנו אל האילים ואלהי מסכת
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : (לוי) וכי תזבחו זבח
שלמים ליהוה לרצנכם תזבחתו : ביום זבחתם יאכל
וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף : ואם
האכל

האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה : ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת
שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט : וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם : (ישראל) לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש
בעמיתו : ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
אני יהוה : לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה :

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם
לשאר הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו :
ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה
יטמא : לא יטמא בעמיו להחלו : לא יקחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת : (לוי)
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי
יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש : אשה זנה
וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש
הוא לאלהיו : וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב
קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם : וברו איש
כהן כי תחל לזנות את אביה הוא מחללת באש תשרף : ס
והכהן גדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשהה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרס : ועל כל נפשת מרת לא יבא לאביו
ולאמו לא יטמא : ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את
מקדש

מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה :
(ישראל) והוא אשה בבתוליה יקה : אלמנה וגרושה וחללה
זנה את אלה לא יקה כי אם בתולה מעמיו יקה אשה : ולא
יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה : (לוי)
ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר : את ספית קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך :
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :
ס (ישראל) וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים
שנה : והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם : וקדשתם את
שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיביה יובל
הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזו ואיש אל משפחתו
תשבו : יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיתיה ולא תבצרו את נזריה : כי יובל
הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה :
בשנת יובל הזאת תשבו איש אל אחוזו :

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועין השדה

יתן

יתן פריו : והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם : (לוי) ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריר והשבתי חיה דעה מן
הארץ וחרב לא תעבר בארצכם : ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופנית
אליכם והפירתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את
בריתי אתכם : (ישראל) ואכלתם ישן נושן וישן מפני הדש
תוציאו : ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם :
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות :

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באתר לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים לאמר : שאז את ראש כל עדה בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמורה כל זכר
לגלגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן : ואתכם
זהו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא : (לוי)
ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לדאובן אליצור
בן שדיאור : לשמעון שלמיאל בן צודישדי : ליהודה
נחשון בן עמנדב : ליששכר נתנאל בן צוער : לזבולן
אליאב

אליאב בן חלץ : לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
 למנשה גמליאל בן פדהצור : לכנימן אבירן בן גדעני :
 לרן אחיעזר בן עמושדי : לאשר פנעאל בן עכרון :
 לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי אחידע בן ענן :
 אלה קרואי העדה נשיאי מטרת אבותם ראשי אלפי
 ישראל הם : (ישראל) ויקח משה ואהרן את האנשים האלה
 אשר נקבו בשמות : ואת כל העדה הקהילו באחד
 לחדש השני ויתילדו על משפתתם לבית אבתם במספר
 שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגלגלתם : כאשר צוה
 יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני :

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני גרשון
 גם הם לבית אבתם למשפתתם : מבין שלשים שנה
 ומעלה עד בן המשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא
 צבא לעבד עבדה באהל מועד : זאת עבדת משפחת
 הגרשני לעבד ולמשא : (לוי) ונשאו את יריעת המשכן ואת
 אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמלה
 ואת מסך פתח אהל מועד : ואת קלעי החצר ואת
 מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריהם ואת כלי עבדתם ואת כל
 אשר יעשה להם ועבדו : על פי אהרן ובניו תהיה כל
 עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
 עלהם כמשמרת את כל משאם : זאת עבדת משפחת
 בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם כיד איתמר בן
 אהרן

אהרן הכהן : ס (ישראל) בני מרדי למשפתתם לבית אבתם
 תפקד אתם : מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן המשים
 שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל
 מועד : וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד
 קרשי השכן ובריהיו ועמודיו ואדניו : ועמודי החצר
 סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
 עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם : זאת
 עבדת משפחת בני מרדי לכל עבדתם באהל מועד כיד
 איתמר בן אהרן הכהן :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמרת
 אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו
 שבעת הנרות : ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה
 העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה : וזה מעשה
 המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרתה מקשה הוא
 כמדאה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את
 המנרה : פ (לוי) וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את
 הלויים מתוך בני ישראל ומהדת אתם : וכה תעשה להם
 לטהרם הזה עליהם מי הטאת והעבירו תער על כל
 בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו : ולקחו פר בן בקר
 ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח
 לחטאת : והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת
 את כל עדת בני ישראל : (ישראל) והקרבת את הלויים
 לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים :

והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלויים יסמכו את ידהם על ראש הפרים ועשה את האחד הטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים: והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: והכדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן אל פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: (לוי) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי: למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלמי בן רפוא: למטה זבולן גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מנשה נדי בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: (ישאל) וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא

אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הכמתנים אם במבצרים: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קרשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: (לוי) וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהודה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: ואת עשו קחו לכם מהתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קמרת לפני יהוה מחו והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: (ישאל) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הכדיל אלהי ישראל אתכם מערת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנערים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה:

הזמעת כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כי תשזרר עלינו גם השתרר :
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת
 התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
 ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר
 לא עלה עליה על : ונתתם אתה אל אלעזר הכהן
 והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו :
 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נבח פני
 אהל מועד מדמה שבע פעמים : ושרף את הפרה
 לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף :
 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך
 שרפת הפרה : (לוי) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
 ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב : והשרף
 אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
 הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
 למחנה במקום טהור והיתה לערת בני ישראל למשמרת
 למי נדה הזאת הוא : (ישראל) וכבס האסף את אפר הפרה
 את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
 הגר בתוכם לחקת עולם : (*) הנגע במת לכל נפש אדם
 וטמא שבעת ימים : הוא יתחטא בו כיום השלישי
 וכיום השביעי יטהר ואם לא יתחטא כיום השלישי
 וכיום השביעי לא יטהר : כל הנגע במת בגפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא
 ונכרתה

ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
 טמא יהיה עוד טמאתו בו : זאת התורה אדם כי ימות
 באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
 שבעת ימים : וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל
 עליו טמא הוא : וכל אשר יגע על פני השדרה בחלל
 חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת
 ימים : ולקחו לטמא מעפר שרפת החמאת ונתן עליו
 מים חיים אל כלי :

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי :
 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב
 מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחנו
 הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ידק השדרה
 ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא : (לוי) וישלח מלאכים
 אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנחר ארץ בני
 עמו לקרא לו לאמר הנדה עם יצא ממצרים הנדה נסה
 את עין הארץ והוא ישב ממלי : ועתה לכה נא ארדה
 לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה
 בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
 מברך ואשר תאר יואר : וילכו זקני מואב וזקני מדין
 וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אלו דברי בלק : (ישראל)
 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר
 כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם :
 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך :

ויאמר

ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב
שלה אלי: הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין
הארץ עתה לכה לכה לי אתו אולי אוכל להלחם בו
וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמחם לא
תאד את העם כי ברוך הוא:

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
בקנאתי: לכן אמר הגני נתן לו את בריתי שלום: (לוי) והיתה
לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאהיו
ונפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר
הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני:
ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות
בית אב במדין הוא: פ (ישראל) וידבר יהוה אל משה לאמר:
צדור את המדנים והכיתם אותם: כי צדדים הם לכם
בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המנפיה על דבר
פעור: ויהי אחרי המנפיה

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין
עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן
ידחו לאמר: מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה

את

את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
וידבר משה אל ראשי הממות לבני ישראל לאמר זה:
הדבר אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה או
השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל
היצא מפיו יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה
אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא
אביה אתה: (לוי) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה
ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה יניא
אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: (ישראל) ונדר
אמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה:
ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה: ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הפר
יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה:
אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם

ביר

וביד משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאייהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאייהם: ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים: (לוי) ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני
ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם
אשר בקצה המדבר: (ישראל) ויסעו מאתם וישב על פי
החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו
מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך
שלשה ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה
ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
והצרת ודי זהב: אחר עשר יום מחרב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש
באתר לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה אתו אלהם: (לוי) אחרי הכתו את סיתן מלך האמורי אשר
יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת
באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו
לכם

לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובתוף הים ארץ הכעני והלבנון עד הנחר
הגדל נהר פרת: (ישראל) ראה נתתי לפניכם את הארץ
באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:
ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאר
אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לרב:

ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר: אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ירך
החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך: אעברה נא ואראה ארץ הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון (לוי) ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב
לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע
וחזקו ואמצו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אותם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית
פעור:

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו וכאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו
על

על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמר את מצוה יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל
 האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
 מקרבך : ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
 היום : (שואל) ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
 צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
 שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם כי הוא הנמתכם
 וכינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
 האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה :
 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר לו
 חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניכם היום :

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
 ואת החסד אשר נשבע לאבתך : ואהבך וברכך והרבך
 וברך פרי בטנך ופרי אדמתך רגנך ותירשך ויצהרך
 שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
 לאבתך לתת לך : ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה
 בך עקר ועקרה ובבהמתך : והסיר יהוה ממך כל
 חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
 ונחנם ככל שנאיך : ואכלת את כל העמים אשר
 יהוה

יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
 את אלהיהם כי מוקש הוא לך : ס כי תאמר בלבבך
 רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : לא
 תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך
 לפרעה ולכל מצרים : המסת הגדלת אשר ראו עיניך
 והארת והמפתים והיר החזקה והורע הנטויה אשר
 הוציאת יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים
 אשר אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח יהוה
 אלהיך כס עד אבר הנשארים והנסתרים מפניך : לא
 תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : (לז)
 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט
 לא תוכל כלתם מהר פן תרכה עליך הית השדה : ונתנם
 יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמרם :
 ונתן מלכיהם בידך והאכרת את שמם מתחת השמים
 לא יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם : פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לא תחמר כסף וזהב עליהם
 ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא :
 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוו שקץ
 תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא : פ

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
 למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך אשר
 הולכת יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
 ענותך

ענותך לנסתך לדעת את אשר בלבבך החשמר מצותיו
 אם לא : ויענך וידעבך ויאכלך את המן אשר לא
 ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם
 לברו יחיה האדם כי על כל מוצאפי יהוה יהיה האדם: (ישרא)
 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
 שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו
 יהוה אלהיך מיסרך : ושמרת את מצות יהוה אלהיך
 ללכת בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיך מביאך
 אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים
 בבקעה ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
 ארץ זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה
 לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
 תחצב נחשת : ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
 על הארץ הטובה אשר נתן לך :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את הברכה
 אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
 מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
 ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ס והיה
 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה
 על הר עיבל : הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
 מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
 אצל

אצל אלוני מורה : כי אתם עברים את הירדן לבא
 לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
 אתה וישבתם בה : (לוי) ושמרתם לעשות את כל
 החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
 אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים
 אשר אתם חיים על הארמה : אבד תאבדון את כל
 המקמורת אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם
 את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל
 עץ רענן : ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
 ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגרעון ואבדתם
 את שמם מן המקום ההוא : לא תעשון כן ליהוה
 אלהיכם : כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל
 שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה :
 (ישראל) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
 ואת תורמת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם
 וצאנכם : ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלה ידכם אחס ובתיכם אשר ברכך יהוה
 אלהיך : לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה
 היום איש כל הישר בעיניו : כי לא באתם עד
 עתה אל המנוחה ואל הנתלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך : ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר
 יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם
 מסביב

מסכיב וישבתם במח :

שפטים ושטרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תמה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס (לוי) לא חסע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך : ס לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ס כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבד בריתו : וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל : והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך : פ כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר

יבחר

יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך : (ישראל) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמר לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה כזרון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל : וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד : כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת שביו : וראית בשביה אשת יפת תאר והשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה אל תוך ביתך ונלחה את ראשה ועשתה את צפרניה : והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה אם לא הפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא המכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה : ס (לוי) כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשנואה : והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר : כי את הבכר בן השנואה יכיר לתרו לו פי שנים ככל אשר ימצא לו כי הוא ראשית

אנו

אנו לו משפט הבכרה : ס (ישראל) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו : ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שומע בקלנו זולל וסבא : ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו :

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחח כו אשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בסנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו : (לוי) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט והי שם לגוי גדול עצום ורב : וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה : ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים : (ישראל) ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי

הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך : ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך זלביחתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך :

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל : מפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך : לעבדך בכרית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום : (לוי) למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום : (ישראל) כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם : פן יש בכם איש או אשר או משפחה או שבט אשר לבכו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה : והיה כשמעו את דברי האלה הזאת והתכרך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה : לא יאבה יהוה סלה לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש

באיש ההוא ורכצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה
 ומחה יהוה את שמו מתחת השמים : וחבדילו יהוה
 לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הכרית הכתובה
 בספר התורה הזה : ואמר הדור האחרון בניכם אשר
 יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו
 את מכורת הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה
 בה : גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
 תצמיח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
 אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו : ואמרו
 כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה
 חרי האף הגדול הזה : ואמרו על אשר עזבו את ברית
 יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
 מצרים : וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם : ויחד אף
 יהוה בארץ הזוא להביא עליה את כל הקללה
 הכתובה בספר הזה : ויתשם יהוה מעל אדמתם באף
 ובחמת ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום
 הזה : הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו
 עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת : ס
וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל :
 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא
 אוכל עוד לצאת ולבוא אמר אלי לא תעבר את
 הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד
 את

את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
 כאשר דבר יהוה : (לוי) ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון
 ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם : ונתנם
 יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
 אתכם : חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם
 כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך : ס
 (ישראל) ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
 חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם :
 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
 יעזבך לא תירא ולא תחרת : ויכתב משה את התורה
 הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון
 ברית יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים במער שנת השמטה בחג הסכות :
האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי :
 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים
 עלי דשא וכרביבים עלי עשב : כי שם יהוה אקרא הבו
 גדל לאלהינו : הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא : שחת לו לא בניו
 מומם דור עקש ופתלתל : הליהוה תנמלו זאת עם נבל
 ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך : (לוי)
 זכר ימות עולם כינו שנות רר ודר שאל אביך ויגדך
 זקניך ויאמרו לך : בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם

יצב גבלתו עמים למספר בני ישראל : כי חלק יהוה
 עמו יעקב חבל נחלתו : ימצאהו בארץ מדבר ובתהו
 ילל ישמן יסבכנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו : כנשר
 יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על
 אברתו : יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר : (ישראל)
 ירכבהו על כמתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו דבש
 מסלע ושמן מחלמיש צור : חמאת בקר וחלב צאן עם
 חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות
 חטה ודם ענב תשתה חמר : וישמן ישרון ויבעט שמנת
 עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו :
 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו : יזכחו לשדים לא
 אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום
 אבתיכם : צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך :

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלים את בני ישראל
 לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו
 הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת
 למו : אף חבב עמים כל קדשיו כדרך והם תכו להגלך
 ישא מדברתיך : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל :
 יהי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר : ס וזאת ליהודה
 ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב
 לו ועזר מצריו תהיה : פ (לו) וללוי אמר תמיך ואודיך
 לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה :

האמר

האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר
 ואת בניו לא ידע כי שמדו אמרתך ובריתך ינצרו :
 יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קמורה
 באפך וכליל על מזבחך : בך יהוה חילו ופעל ידיו
 תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו : ס
 לבנימן אמר יריד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו
 כל היום ובין כתפיו שכן : ס (ישראל) וליוסף אמר מברכת
 יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת :
 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים : ומראש
 הררי קדם וממגד גבעות עולם : וממגד ארץ ומלאה
 ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקרן נזיר
 אחיו : בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
 עמים יגנת יחרו אפסי ארץ והם רכבות אפרים והם
 אלפי מנשה :

ת"ו ש"ל ב"ע

Dunk

This question of comfort
of the thousand and one reason
which go to make Dunlop tyre
consistently best.

needs it -

naturally -
any climate,
clothing for
most hygienic
WOOL is the
because PURE

WE ARE ON
WAR SERVICE

son why -

1131
077
027

LUCKNOW &
GAWNPORE.

Handwritten scribbles and faint markings on the right page.

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

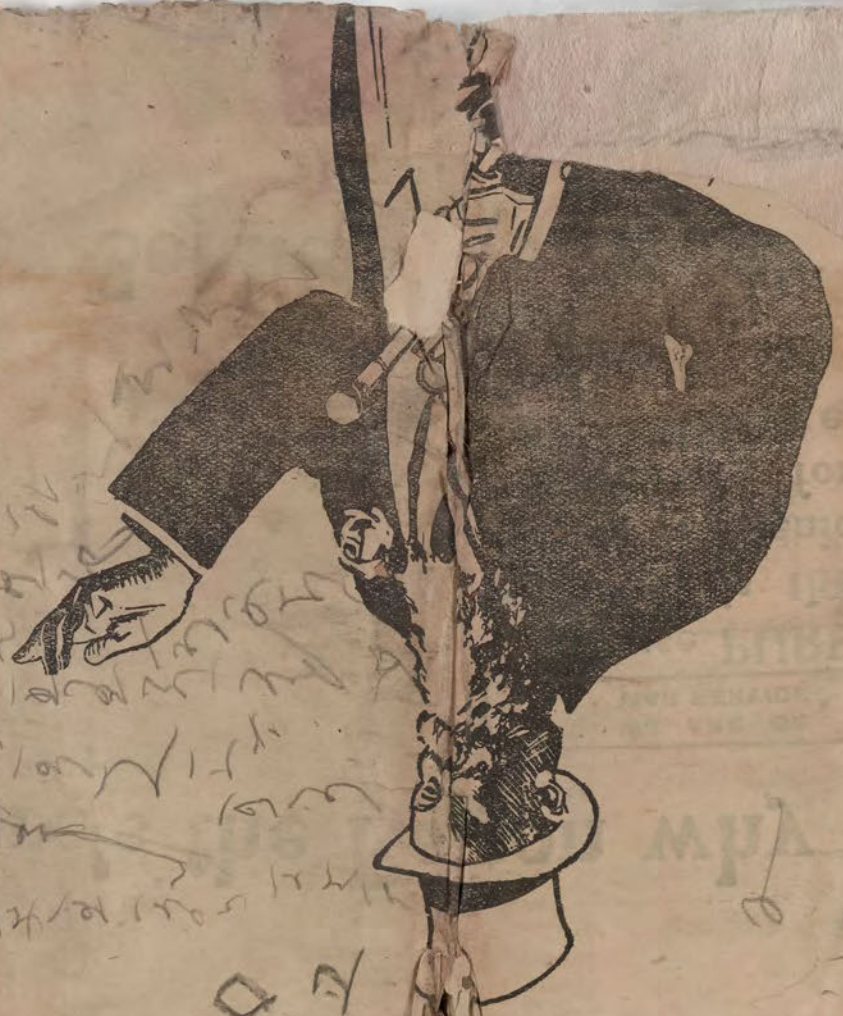
قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

Every DUNLOP tyre is in perfect condition when offered for sale.

NOW, this means that every particle of the "Nature" rubber is at the purchaser's disposal. All the resiliency and elasticity: all that ability to absorb road shocks: all the power of wear-resistance which is the prime function of well-conditioned rubber—all these are in every Dunlop tyre when you buy it.

The finest rubber in the world won't keep indefinitely, and it's poor sort of satisfaction to know that a faulty cover might have been quite sound if it hadn't been kept stock too long.

This question of 'condition' is one of the thousand and one reasons which go to make Dunlop tyre consistently best.

*****
 Telegrams:—"CANTONERS," BOMBAY.
 By Special Appointment to H. E. The Governor of Bombay.
 50, Bishopsgate, E.C., and Messrs.
 50, Cornhill.
 Terms of Subscription:—Twelve months, Rs. 13; three months, Rs. 7.
 Publishers: LONDONER PRESS, ALBAN

Specification.

Perfect in action.
 Cheap in price.
 Cheap in ammunition.
 Accurate.

Standard Grade—Self load-
 ing, hammerless Take-down,
 constructed to shoot the
 accurate, powerful and in-
 expensive .22 long rifle
 Remond or Semi-smokeless
 cartridges. Capacity of maga-
 zine 7 cartridges. Mechanism
 a semi automatic or self-
 loading. The trigger must be
 pulled to fire each shot and
 the arm may be fired at the
 rate of six shots per second.
 The strong, positive safety
 is quickly operated by a
 touch of the thumb.
 The take-down device is
 especially convenient and as
 the breech bolt may be
 removed readily with the
 fingers, the barrel may be

second.

Dunk

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
MICHIGAN

MIL